

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

15 באוקטובר 2007

335

ג' בחשוון התשס"ח

עמוד

הצעת חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת
הכספים 2008), התשס"ח-2007 16

הצעת חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2008), התשס"ח-2007

פרק א': מטרת החוק

1. מטרה. חוק זה בא לתקן חוקים שונים, לבטל חוקים ולקבוע הוראות נוספות במטרה להשיג את יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2008.

פרק ב': דתות

2. תיקון חוק שירותי הדת היהודיים (ההודיים) [נוסח משולב], התשל"א-1971 (להלן – חוק שירותי הדת) –

(1) בכל מקום בחוק, למעט סעיפים 5 ו-12א –

(א) במקום "שר הדתות" יבוא "ראש הממשלה";

(ב) במקום "לשר הדתות" יבוא "לראש הממשלה";

(ג) במקום "השר לעניני דתות" יבוא "ראש הממשלה";

(ד) במקום "לשר לעניני דתות" יבוא "לראש הממשלה";

(ה) במקום "ולשר לעניני דתות" יבוא "ולראש הממשלה";

(ו) במקום "מהשר לעניני דתות" יבוא "מראש הממשלה";

(2) בסעיפים 3(ב), 7(ד) ו-1(ה), 7(ג), 10(ב) ו-14א(א), בכל מקום, במקום "השר" יבוא "ראש הממשלה";

(3) בסעיף 5, במקום "השר לעניני דתות" יבוא "שר שקבעה הממשלה";

ד ב ר י ה ס ב ר

בעקבות החלטות הממשלה כאמור, ובפרט תיקונים לשוניים המתחייבים מהעברת הסמכויות כאמור באותן החלטות (ההצעה פורסמה בהצעות חוק הממשלה – 188, בעמ' 1010). הצעת חוק זו טרם עברה את הליכי החקיקה הנדרשים בכנסת.

ביום כ"ז באב התשס"ה (6 באוגוסט 2007) החליטה ועדת השרים לענייני חברה וכלכלה על תיקון חוק שירותי הדת, כך שייקבע בו איחוד של מועצות דתיות הפועלות בשטח השיפוט של רשויות מקומיות שאוחדו לרשות מקומית אחת (החלטה מס' חכ/54). וכן החליטה אותה ועדה על שינוי ההגדרה של "קבורה רווייה" שבסעיף 14 לחוק שירותי הדת ועל שינוי חלק מהתעריפים הקבועים בתוספת לחוק האמור (החלטה מס' חכ/53). כמו כן החליטה הממשלה ביום כ"ח באב התשס"ח (12 באוגוסט 2007) על תיקונים לחוק שירותי הדת בנושאים האלה: שינוי תקצוב המועצות הדתיות ואופן אישור תקציב המועצות הדתיות (החלטה מס' 2197) וכן מתן סמכות למינוי חשב מלווה למועצות הדתיות (החלטה מס' 2266).

סעיפים לסעיף 2, פסקאות (1) עד (4) ו-9)

2 ו-3

ביום י"ב בתשרי התשס"ד (8 באוקטובר 2003) החליטה הממשלה, בהחלטה מס' 900, על הפסקת קיומו של המשרד לענייני דתות עד יום ר' בטבת התשס"ד (31 בדצמבר 2003), ועל העברת שטחי הפעולה שבטיפול המשרד לענייני דתות, בשורה של תחומים, לטיפולם של משרדי ממשלה אחרים. כמו כן החליטה הממשלה, בהחלטה מס' 900 ובהחלטה מס' 1191 מיום כ"ו בכסלו התשס"ד (21 בדצמבר 2003), על העברת הסמכויות הנתונות לשר לענייני דתות בחוקים השונים, לשרים אחרים. במסגרת ההחלטות כאמור, החליטה הממשלה, בין השאר, על העברת סמכויותיו של השר לענייני דתות לפי חוק שירותי הדת היהודיים [נוסח משולב], התשל"א-1971 (להלן – חוק שירותי הדת), לראש הממשלה.

הממשלה פרסמה ביום ד' בתמוז התשס"ה (11 ביולי 2005) הצעת חוק הכוללת את תיקוני החקיקה הנדרשים

¹ ס"ח התשל"א, עמ' 130; התשס"ד, עמ' 143.

(א) בסעיפים קטנים (ב2) עד (ב4) ו-(ב6), בכל מקום, במקום "השר" יבוא "ראש הממשלה" ובמקום "לשר" יבוא "לראש הממשלה";

(ב) בסעיף קטן (ב7), פסקה (2) – תימחק;

(5) אחרי סעיף זד יבוא:

"מינוי חשב
מלווה דה. (א) בסעיף זה –

"גירעון מצטבר" – עודף התחייבויות על נכסים, כפי שהופיע בדוח מבוקר;

"גירעון שוטף" – עודף הוצאות על הכנסות בתקציב השוטף, כפי שהופיע בדוח מבוקר;

"שיעור גירעון מצטבר" – היחס שבין הגירעון המצטבר לבין הכנסות המועצה בתקציב השוטף המפורטות בדוח המבוקר שבו הופיע הגירעון המצטבר, למעט הכנסות כאמור לכיסוי הגירעון המצטבר;

"שיעור גירעון שוטף" – היחס שבין הגירעון השוטף לבין הכנסות המועצה בתקציב השוטף המפורטות בדוח המבוקר שבו הופיע הגירעון השוטף, למעט הכנסות כאמור לכיסוי הגירעון המצטבר.

(ב) ראש הממשלה רשאי, לאחר שנתן לראש המועצה הזדמנות להשמיע את טענותיו, ומנימוקים שיירשמו, למנות למועצה חשב מלווה לתקופה שיקבע, בהתקיים אחד מאלה:

(1) שיעור הגירעון השוטף של המועצה, כפי שהופיע בדוח המבוקר האחרון, הוא עשרה אחוזים או יותר, ושיעור הגירעון המצטבר של המועצה הוא חמישה עשר אחוזים או יותר;

ד ב ר י ה ס ב ר

הממשלה כאמור, וכדי למנוע מצב שבו ועדת השרים האמורה פועלת בהרכב של שני חברים בלבד בלא יכולת הכרעה במקרה של מחלוקת בין חבריה, מוצע לקבוע כי חבר הוועדה הנוסף (פרט לראש הממשלה ולשר הפנים) יהיה שר שתקבע הממשלה; ראש הממשלה ימשיך לכהן כיושב ראש הוועדה. יצוין בהקשר זה כי לראש הממשלה אין קול מכריע בהחלטות הוועדה.

לעניין התיקון המוצע בסעיף (9) להצעת החוק, לסעיף 12 לחוק שירותי הדת, שעניינו הגשת קובלנה על רב עיר על יסוד העילות הקבועות בסעיף קטן (ג) של אותו סעיף – הסמכות בעניין זה הועברה מהשר לענייני דתות לשר המשפטים, כפי שפורסם ביום כ"ג בסיון התשס"ה (30 ביוני 2005), ב"פ התשס"ה מס' 5413, בעמ' 3280. בהתאם לכך, מוצע לתקן את סעיף 12 באופן שיבטא את העברת הסמכויות כאמור לשר המשפטים.

פרק ב' המוצע נועד ליישם את תיקוני החקיקה בחוק שירותי הדת שעליהם החליטו ועדת השרים לענייני חברה וכלכלה והממשלה כאמור, ומשכך מוצע להשלים, במקביל, את המהלך של העברת סמכויותיו של השר לענייני דתות לראש הממשלה במסגרת התיקונים המוצעים לחוק שירותי הדת ובעניינים אחרים הקבועים בו.

לעניין התיקון המוצע בסעיף (3) להצעת החוק, לסעיף 5 לחוק שירותי הדת, שעניינו יישוב חילוקי דעות – סעיף 5 קובע כי חילוקי דעות בין שלוש הרשויות המציעות את מועמדי המועצה הדתית (השר לענייני דתות, הרשות המקומית והרבנות המקומית), יובאו להכרעת ועדת שרים שחבריה הם ראש הממשלה, שהוא גם יושב ראש הוועדה, השר לענייני דתות ושר הפנים או נציגיהם. כמו כן נקבע כי ערעור שר על החלטת הוועדה, יובא להכרעת הממשלה. לאור העברת הסמכויות לראש

(2) תקציב המועצה או ענייניה הכספיים האחרים מנוהלים, לדעת ראש הממשלה, באורח לא תקין או שלא בהתאם להוראות כל דין, לרבות בשל אי-תשלום התחייבויות המועצה, כולן או חלקן;

(3) קיימות נסיבות מיוחדות שבשלהן דרוש, לדעת ראש הממשלה, מנימוקים שיירשמו, למנות חשב מלווה לשם הבטחת ניהול כספי תקין או יעיל של המועצה.

(ג) ראש הממשלה רשאי להאריך את תקופת מינויו של החשב המלווה בתקופות נוספות כפי שיקבע.

(ד) שכרו של החשב המלווה ישולם מתקציב משרד ראש הממשלה.

(ה) הודעה על מינוי חשב מלווה תפורסם ברשומות ובאתר האינטרנט של משרד ראש הממשלה.

(ו) ראש הממשלה, בהסכמת שר המשפטים, יקבע תנאי כשירות ופסלות לכהונה לחשב מלווה.

17. מונה למועצה חשב מלווה, יחולו ההוראות המפורטות להלן, כולן או חלקן, כפי שיקבע ראש הממשלה:
סמכויות החשב המלווה ופעולות הטעונות את אישורו

(1) החשב המלווה, והוא בלבד, יהיה ממונה על הגשת הצעת התקציב השנתי של המועצה לראש הממשלה לפי סעיף 11ט ועל נקיטת כל האמצעים הנדרשים לשם הבטחת תשלום כספים המגיעים למועצה, לרבות העברת סכומי ההשתתפות של הרשות המקומית שבשטחה נמצאת המועצה, בהוצאות תקציבה, לפי סעיפים 11א עד 11ו;

(2) החשב המלווה, והוא בלבד, יהיה ממונה על גביית אגרות שהמועצה מוסמכת לגבות לפי כל דין;

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 17 המוצע

מוצע לקבוע הוראות לעניין סמכויות החשב המלווה ופעולות הטעונות את אישורו, לרבות אלה:

(1) לחשב המלווה תהיה הסמכות הבלעדית להגשת הצעת התקציב השנתי של המועצה ולנקיטת הצעדים הנדרשים לשם הבטחת הכספים המגיעים למועצה, לרבות נקיטת צעדים כדי להבטיח כי הרשות המקומית תעביר את סכומי השתתפותה בתקציב המועצה הדתית, כפי שנקבעו לפי הוראות סעיפים 11א עד 11ו המוצעים לחוק שירותי הדת (כאמור בסעיף 17(1) המוצע);

(2) החשב המלווה, והוא בלבד, יהיה ממונה על גביית אגרות שהמועצה הדתית מוסמכת לגבות לפי כל דין (כאמור בסעיף 17(2) המוצע);

לסעיף 2, פסקה (5)

מוצע להוסיף לחוק שירותי הדת את סעיפים 7ה עד 7ז, ולקבוע בהם הוראות לעניין מינוי חשב מלווה למועצה דתית ולעניין סמכויותיו. יצוין כי ההסדר המוצע מקביל להסדר שנקבע בסעיפים 142ב, 142ג(א) ו-142ג לפקודת העיריות, לעניין מינויו של חשב מלווה לעיריה וסמכויותיו כאמור באותם סעיפים, בשינויים המחויבים ובשינויים נוספים כמפורט בסעיפים 7ה עד 7ז המוצעים.

לסעיף 7ה המוצע

מוצע לקבוע כי ראש הממשלה יהיה רשאי, לאחר שנתן לראש המועצה הדתית הזדמנות להשמיע את טענותיו, ומנימוקים שיירשמו, למנות למועצה חשב מלווה, לתקופה שיקבע ראש הממשלה, וזאת אם התקיימה עילה מבין העילות הבאות המנויות בסעיף קטן (ב) של אותו סעיף.

(3) המועצה וכל מי שמוסמך או רשאי להתחייב או לפעול בשמה, לא יתחייבו בהתחייבות כספית כלשהי מטעם המועצה, לרבות לעניין תנאי העסקה כהגדרתם בסעיף 33א(ד) לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985; אלא אם כן ניתן לאותה התחייבות אישור מראש ובכתב של החשב המלווה; בסעיף זה, "התחייבות כספית" – לרבות בחוזה, בכתב התחייבות, במסמכי תשלום, בהסדר פשרה המוגש לבית משפט או לבית דין כדי לקבל תוקף של פסק דין, או בתעודה אחרת;

(4) התחייבות כספית מטעם המועצה לא תחייב את המועצה אלא אם כן חתם עליה גם החשב המלווה; על כל התחייבות כספית יצוין בכתב כי מונה למועצה חשב מלווה וכי זו תחייב את המועצה רק אם נחתמה על ידו כאמור; התחייבות כספית שלא נחתמה כאמור – בטלה;

(5) לא יתמנה אדם לעובד המועצה אלא אם כן אישר החשב המלווה, מראש ובכתב, את העסקתו ואת תנאי העסקתו; לא יסרב החשב המלווה לאשר העסקה ותנאי העסקה כאמור אלא משיקולים תקציביים או אם נוכח שהעסקת העובד אינה כדוּי; מונה אדם בלא אישור החשב המלווה כאמור – בטל המינוי, ואולם אותו אדם יהיה זכאי לגמול ראוי בשל תקופת העסקתו, אלא אם כן הוכח כי ידע שהעסקתו טעונה אישור החשב המלווה כאמור בפסקה זו, וכי לא ניתן אישור כאמור; בפסקה זו, "עובד המועצה" – לרבות עובד ארעי, עובד זמני, עובד על פי חוזה מיוחד ועובד המועסק באמצעות קבלן כוח אדם כהגדרתו בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996³;

(6) ראש המועצה, עובד המועצה וכל מי שמוסמך להתחייב או לפעול בשמה, חייבים למלא אחר הוראות החשב המלווה שניתנו במסגרת סמכויותיו ומכוּחן;

(7) דבר מינויו של החשב המלווה יצוין בכל מסמך של המועצה שהוא בעל משמעות כספית או תקציבית, בנוסף שיקבע ראש הממשלה;

ד ב ר י ה ס ב ר

אם התקיים התנאי המוקדם לקבלת אותו גמול (כאמור בסעיף 7(3) עד (5) המוצע);

(4) כדי לאפשר לחשב המלווה להפעיל את סמכויותו המוצעות, מוצע לקבוע כי ראש המועצה, עובד המועצה וכל מי שמוסמך להתחייב או לפעול בשמה, חייבים למלא אחר הוראות החשב המלווה שניתנו במסגרת סמכויותיו, וכי לחשב המלווה יהיו נתונות הסמכויות הנתונות לפי כל דין למועצה, לראש המועצה, לעובדי המועצה ולכל בעל תפקיד במועצה, לצורך הפעלת סמכויותיו לפי סעיף 7(6) המוצע (כאמור בפסקאות (6) ו-(8) המוצעים של אותו סעיף).

(3) כל התחייבות כספית מטעם המועצה תהיה טעונה אישור מראש ובכתב של החשב המלווה וחתומה של החשב המלווה על אותה התחייבות, ונוסף על כך מינוי של אדם לעובד המועצה טעון אישור מראש ובכתב של החשב המלווה לעניין העסקתו ותנאי העסקתו. עוד מוצע לקבוע כי התחייבות כספית שלא נחתמה בידי החשב המלווה – בטלה, וכי מינוי אדם לעובד המועצה בלא אישור החשב המלווה – בטל גם הוא, בשים לב להוראה המוצעת לעניין זכאות לגמול ראוי בשל תקופת העסקה

² ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

³ ס"ח התשנ"ו, עמ' 201.

(8) לחשב המלווה יהיו נתונות, לצורך הפעלת סמכויותיו לפי סעיף זה, כל הסמכויות הנתונות לפי כל דין למועצה, לראש המועצה, לעובדי המועצה ולכל בעל תפקיד במועצה.

17. המצאת העתק כתבי בידין לחשב המלווה פתח אדם בהליך משפטי נגד מועצה ומונה למועצה, לפני פתיחת ההליך או במהלך ניהולו, חשב מלווה, ימציא אותו אדם וכן כל אדם אחר שהוא צד להליך, לחשב המלווה, העתק מכתבי בידין שהוא מגיש באותו הליך; בסעיף זה, "הליך משפטי" – לרבות תובענה, עתירה, בקשה או ערעור.;

(6) סעיפים 8 ו-9 – בטלים;

(7) בסעיף 10 –

(א) במקום כותרת השוליים יבוא "הגבלה על הוצאות המועצה";

(ב) במקום "שנקבע כאמור בסעיפים 8 ו-9" יבוא "שאושר לפי סעיף 11ט";

(8) במקום סעיף 11 יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

של המועצה הדתית, ולקביעת סכום השתתפות ברור שאותו תעביר הרשות המקומית למועצה הדתית. יצוין כי ריבוי ההליכים המשפטיים בעת האחרונה, שעניינם ההשתתפות בהוצאות התקציב של המועצות הדתיות, מצביע אף הוא על הצורך לקבוע מנגנון חלופי, יעיל וברור יותר לקביעת ההשתתפות בהוצאות התקציב של מועצה דתית. משכך, מוצע לבטל את המנגנון הקבוע כיום בסעיפים 8 ו-9 לחוק שירותי הדת, ולבצע את השינויים הנדרשים בהוראת סעיף 11, כך שייכללו בחוק שירותי הדת הוראות לעניין מנגנון חלופי לקביעת ההשתתפות בהוצאות התקציב של מועצה דתית, באופן שיאפשר את יישומם של היעדים כאמור.

וזו לשונם של סעיפים 8, 9 ו-11 שמוצע לבטלם:

"קביעת תקציב

8. כל מועצה תקבע בהסכמה כאמור בסעיף 9 את התקציב של שירותי הדת במועד, בצורה ולפי כללים שקבע השר לעניני דתות.

הסכמה לקביעת התקציב

9. (א) קביעת התקציב לפי סעיף 8 טעונה הסכמה –

(1) אם המקום שלתושביו מספקת המועצה שירותי דת נמצא בתחום שיפוטה של רשות מקומית – של הרשות המקומית;

(2) בכל מקום אחר – של השר לעניני דתות.

(ב) לא היתה הסכמה בין המועצה ובין הרשות המקומית כאמור בסעיף קטן (א), יכריעו בדבר השר לעניני דתות ושר הפנים; באין הסכמה בין השרים, תכריע הממשלה בדבר, ובהתאם להכרעתה תקבע הממשלה את התקציב בשינויים או בלי שינויים.

לסעיף 17 המוצע

לשם הבטחת העברתו של המידע הנדרש לחשב המלווה בעניינים הנוגעים להליכים משפטיים כנגד המועצה, מוצע לקבוע כי צדדים להליכים משפטיים כאמור ימציאו לחשב המלווה העתק מכתבי בידין המוגשים בהם.

לסעיף 2, פסקאות (6) עד (8) ולסעיף 3(א)

סעיפים 8, 9 ו-11 לחוק שירותי הדת כוללים הוראות לעניין השתתפות הממשלה והרשות המקומית בהוצאות התקציב של מועצה דתית. כך, סעיפים 8 ו-9 קובעים כי כל מועצה דתית תקבע בהסכמת הרשות המקומית שבתחום שיפוטה היא נמצאת את התקציב של שירותי הדת שלה. כן נקבע בסעיף 9(ב) מנגנון הכרעה במקרה של חילוקי דעות בין המועצה הדתית לבין הרשות המקומית לעניין קביעת תקציבה של המועצה כאמור. סעיף 11 קובע את שיעור ההשתתפות של הרשות המקומית ושל הממשלה בהוצאות התקציב של המועצה הדתית, כך שהיחס בין שיעורי ההשתתפות כאמור עומד על 1:1.5 (בהתאמה). כן נקבע באותו סעיף מנגנון מיוחד, שהוא בגדר חריג לכלל האמור, של שינוי שיעורי ההשתתפות של הממשלה ושל הרשות המקומית בהוצאות תקציב של מועצה מסוימת, אם לדעת השר לעניני דתות, בהסכמת שר האוצר, שר הפנים וראש הרשות המקומית, תנאי המקום המיוחדים מצדיקים זאת.

המנגנון הקבוע בסעיפים 8 ו-9 לחוק שירותי הדת לקביעת תקציבה של כל מועצה הוא מנגנון מסורבל ומורכב, וקיים קושי של ממש ליישמו הלכה למעשה, בחלק לא מבוטל מן המקרים. כמו כן, קיימת חשיבות רבה להעברה סדירה, בפקי זמן מוגדרים, של סכום ההשתתפות של הרשות המקומית בהוצאות התקציב

11. "השתתפות בהוצאות התקציב של מועצה

סכום ההשתתפות 11א. (א) סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של הרגיל בהוצאות התקציב של מועצה

(ב) סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של כל מועצה ומועצה, בכל שנת כספים, יהיה הסכום שיתקבל מחלוקת סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של כלל המועצות, כאמור בסעיף קטן (א), ביניהן, על פי אמות שוויוניות (להלן – סכום ההשתתפות הרגיל של הממשלה); ראש הממשלה יפרסם ברשומות את אמות המידה האמורות.

(ג) סכום ההשתתפות של רשות מקומית בהוצאות התקציב של מועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, בכל שנת כספים, יהיה שווה לסכום ההשתתפות הרגיל של הממשלה בהוצאות התקציב של אותה מועצה, באותה שנת כספים, כשהוא מוכפל ב־1.5 (להלן – סכום ההשתתפות הרגיל של הרשות המקומית).

ד ב ר י ה ס ב ר

כיסוי הוצאות התקציב

11. (א) בהוצאות התקציב של מועצה ישאו –

(1) הממשלה – בשיעור של 40%;

(2) הרשות המקומית – בשיעור של 60%.

(ב) השר לענייני דתות רשאי, בהסכמת שר האוצר, שר הפנים וראש הרשות המקומית, לשנות את השיעורים הקבועים להשתתפותן של הממשלה ושל הרשות המקומית כאמור בסעיף קטן (א), אם לדעתו תנאי המקום המיוחדים מצדיקים זאת.

(ג) בהוצאות התקציב שאושר לפי סעיף 9(א)(2) תשא הממשלה, בגדר חוק התקציב הנוהג במדינה מוזמן לזמן.

ואלה פרטי המנגנון החלופי לקביעת ההשתתפות בהוצאות תקציב של מועצה דתית, אשר מוצע לקבוע בחוק שירותי הדת:

1. סכום ההשתתפות הרגיל בהוצאות התקציב של מועצה דתית (סעיפים 11א, 11ג ו־11ד המוצעים לחוק שירותי הדת) – מוצע לקבוע, בדומה למצב הדברים היום, כי סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של כלל המועצות ייקבע, בכל שנת כספים, בחוק התקציב השנתי (סעיף 11א(א) המוצע), וכי סכום ההשתתפות האמור יחולק בין כלל המועצות על פי אמות מידה שוויוניות, שאותן יפרסם ראש הממשלה ברשומות (סעיף 11א(ב) המוצע). יצוין כי הממשלה קבעה

⁴ ס"ח התשמ"א, עמ' 60.

בסעיף 2 להחלטה מס' 2197 מיום כ"ח באב התשס"ז (12 באוגוסט 2007) את אמות המידה לחלוקת הסכום הכולל של ההשתתפות המדינה בהוצאות התקציב של המועצות הדתיות כפי שקבעו בחוק התקציב השנתי, בין כלל המועצות הדתיות, בכפוף להיקף התקציב המוקצה לעניין זה; בהתאם להחלטת הממשלה כאמור, אמות מידה אלה יחולו החל ביום כ"ג בטבת התשס"ח (1 בינואר 2008). בהתאם לכך, אמות המידה הנזכרות בסעיף 11א(ב) המוצע, לעניין אופן חלוקת סכום ההשתתפות הכולל של הממשלה בהוצאות התקציב של כלל המועצות, בין המועצות השונות, הן אמות המידה שנקבעו בסעיף 2 לאותה החלטת ממשלה.

עוד מוצע לקבוע כי סכום ההשתתפות של רשות מקומית בהוצאות התקציב של מועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, בכל שנת כספים, ייגזר, באופן ישיר, מסכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של אותה מועצה, ויהיה פי 1.5 מסכום ההשתתפות של הממשלה כאמור (סעיף 11א(ג) המוצע; "סכום ההשתתפות הרגיל של הרשות המקומית"). כן מוצע לקבוע כי רשות מקומית תעביר למועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, עד היום החמישי בכל חודש, את סכום ההשתתפות החודשי בהוצאות התקציב של המועצה (סעיף 11ד(א) המוצע), וכי סכומי ההשתתפות של הממשלה ושל הרשות המקומית יפורסמו ברשומות (סעיף 11ג המוצע).

הוראות מוצעות אלה נועדו להבטיח את ההעברה הסדירה של סכום ההשתתפות החודשי של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של המועצה

11ב. (א) ראש הממשלה, שר הפנים ושר האוצר (להלן – השרים) רשאים, בתוך 60 ימים מיום קבלת חוק התקציב השנתי, לשנות, בהחלטה שהתקבלה ברוב דעות השרים ובכללם שר האוצר, את סכום ההשתתפות הרגיל של הממשלה בהוצאות התקציב של המועצות, כולן או חלקן, לסכום אחר (להלן – סכום ההשתתפות המיוחד של הממשלה). בהתחשב בדירוגן החברתי-כלכלי של הרשויות המקומיות, על פי הפרסום האחרון לאפיון רשויות מקומיות וסיווגן לפי הרמה החברתית-כלכלית של האוכלוסייה, שפרסמה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, וכן במאפיינים כלליים נוספים שעליהם רשאים השרים להחליט, והכל בכפוף לתנאים אלה:

- (1) השינוי לא יביא לחריגה מסכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של כלל המועצות, באותה שנת כספים, כאמור בסעיף 11א(א);
- (2) השינוי לא יביא לשינוי סכום ההשתתפות הכולל המתקבל מחיבור סכום ההשתתפות הרגיל של הממשלה בהוצאות התקציב של מועצה עם סכום ההשתתפות הרגיל של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של אותה מועצה (להלן – סכום ההשתתפות הרגיל הכולל);
- (3) סכום ההשתתפות המיוחד של רשות מקומית בהוצאות התקציב של מועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, שיחושב לפי סעיף קטן (ב), לא יפחת מסכום השווה ל-25% מסכום ההשתתפות הרגיל הכולל.

ד ב ר י ה ס ב ר

2. סכום ההשתתפות המיוחד בהוצאות התקציב של מועצה דתית (סעיפים 11ב, 11ג ו-11ד המוצעים לחוק שירותי הדת וסעיף 3(א) המוצע) – כפי שפורט לעיל, סכום ההשתתפות הרגיל של הממשלה בהוצאות התקציב של כל מועצה ומועצה, אשר נקבע על פי חלוקת סכום ההשתתפות הכולל של הממשלה, כפי שנקבע בחוק התקציב השנתי, בין המועצות הדתיות השונות לפי אמות המידה שנקבעו לעניין זה, וכן סכום ההשתתפות של רשות מקומית בהוצאות התקציב של כל מועצה, אשר נגזר במישורן מסכום ההשתתפות של הממשלה כאמור, ייקבעו על פי המנגנון המוצע כדבר שבשגרה, ומדי שנה.

עם זאת, בסעיף 11ב המוצע לחוק שירותי הדת, מוצע להקנות לראש הממשלה, לשר הפנים ולשר האוצר (להלן – השרים) סמכות לשנות, בתוך 60 ימים מיום קבלת חוק התקציב השנתי, בהחלטה שהתקבלה ברוב דעות השרים ובכללם שר האוצר, את סכום ההשתתפות הרגיל של הממשלה בהוצאות התקציב של המועצות, כולן או חלקן, לסכום אחר ("סכום ההשתתפות המיוחד של הממשלה"). בהתחשב בדירוגן החברתי-כלכלי של הרשויות המקומיות, וכן במאפיינים כלליים נוספים שעליהם רשאים השרים להחליט.

הדתית הנמצאת בתחום שיפוטה, וכן להבטיח כי סכום ההשתתפות האמור יהיה ברור וודאי, וזאת באמצעות קביעת הסכום האמור כך שהוא ייגזר במישורן מסכום ההשתתפות של הממשלה, תוך שמירת היחס בין שני סכומי ההשתתפות כאמור (היינו 1.5:1 כאמור בסעיף 11א(ג) המוצע). משכך, הפרסום ברשומות לעניין סכום ההשתתפות הרגיל של הרשות המקומית יבטא חישוב אריתמטי לפי המנגנון המוצע, וכן את הסכום שאותו מחויבת הרשות המקומית להעביר למועצה הדתית שנמצאת בתחום שיפוטה.

כדי להבטיח העברה שוטפת של סכומי ההשתתפות של רשות מקומית בהוצאות התקציב של מועצה דתית, בכל חודש, עד היום החמישי בו, וזאת גם אם טרם פורסמו סכומי ההשתתפות ברשומות כאמור, מוצע לקבוע הוראות לעניין תשלום מקדמה על חשבון סכום ההשתתפות של הרשות המקומית, אשר תשולם עד היום החמישי בכל חודש, ותהיה בסכום השווה לחלק ה-12 מסכום ההשתתפות של הרשות המקומית בשנת הכספים הקודמת (כאמור בסעיף 11ד המוצע).

(ב) החליטו השרים לפי סעיף קטן (א) על סכום השתתפות מיוחד של הממשלה בהוצאות התקציב של מועצה, יהיה סכום ההשתתפות של הרשות המקומית שבתחום שיפוטה נמצאת המועצה, בהוצאות התקציב שלה, הסכום המתקבל מההפרש שבין סכום ההשתתפות הרגיל הכולל לבין סכום ההשתתפות המיוחד של הממשלה (להלן – סכום ההשתתפות המיוחד של הרשות המקומית).

(ג) החלטת השרים לפי סעיף קטן (א) תתקבל לאחר קבלת המלצות לעניין זה מאת צוות מקצועי הכולל את נציג ראש הממשלה, נציג שר הפנים ונציג שר האוצר, מבין עובדי משרדיהם, ותוקפה יהיה לשנת כספים אחת בלבד.

ראש הממשלה יפרסם ברשומות את סכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של הממשלה בהוצאות התקציב של כל מועצה וכן את סכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של כל רשות מקומית בהוצאות התקציב של מועצה הנמצאת בתחום שיפוטה; כן יודיע ראש הממשלה או מי שהוא הסמיך לעניין זה לכל ראש רשות מקומית ולכל ראש מועצה, על סכומי ההשתתפות האמורים הנוגעים אליהם.

העברת סכומי ההשתתפות של הרשות המקומית (א) רשות מקומית תעביר למועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, עד היום החמישי בכל חודש, את סכום השתתפותה החדשי בהוצאות התקציב של המועצה, ואולם אם העבירה הרשות המקומית מקדמות לפי סעיף קטן (ב) יובאו בחשבון לעניין זה סכומי המקדמות שהעבירה כאמור; בסעיף קטן זה, "סכום ההשתתפות החדשי" – סכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של המועצה, כפי שפורסם ברשומות לפי סעיף 11ג, כשהוא מחולק ב־12.

ד ב ר י ה ס ב ר

אשר על כן, השימוש בסמכות האמורה בסעיף 11ב המוצע לחוק שירותי הדת יאפשר לשנות את יחס ההשתתפות הרגיל שבין הרשות המקומית לבין הממשלה בהוצאות התקציב של מועצה דתית הנמצאת בתחום השיפוט של אותה רשות מקומית, כפי שהוא נקבע בסעיף 11א(ג) המוצע לחוק שירותי הדת, וזאת בכפוף למגבלות הקבועות בפסקאות (1) עד (3) של סעיף 11ב(א) המוצע לחוק שירותי הדת, כמפורט להלן:

- (1) השינוי לא יביא לחריגה מהסכום הכולל של הממשלה בהוצאות התקציב של כלל המועצות, כפי שנקבע בחוק התקציב השנתי;
- (2) לא יהיה שינוי בסכום ההשתתפות הרגיל הכולל, ביחס לאותה מועצה דתית;

בדומה למנגנון הרגיל לקביעת סכום השתתפותה של הרשות המקומית כאמור בסעיף 11א המוצע לחוק שירותי הדת, מוצע לקבוע מנגנון שעל פיו ייקבע סכום ההשתתפות של הרשות המקומית, אם עשו השרים שימוש בסמכותם לפי סעיף 11ב המוצע לחוק שירותי הדת, כך שהוא ייגזר במישרין מהחישוב האריתמטי הקבוע בסעיף 11ב(ב) המוצע לחוק שירותי הדת, היינו סכום השווה להפרש שבין סכום ההשתתפות הכולל של הממשלה ושל הרשות המקומית בהוצאות התקציב של מועצה דתית כפי שהוא נקבע על פי המנגנון הרגיל המפורט בסעיף 11א המוצע לחוק שירותי הדת ("סכום ההשתתפות הרגיל הכולל"), לבין סכום ההשתתפות המיוחד של הממשלה כפי שהוא נקבע בהחלטת השרים כאמור (ואשר מהווה את "סכום ההשתתפות המיוחד של הרשות המקומית").

(ב) כל עוד לא פורסמה ברשומות הודעה לפי סעיף 111ג, תעביר רשות מקומית למועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, עד היום החמישי בכל חודש, מקדמה על חשבון סכום ההשתתפות בהוצאות התקציב של המועצה; המקדמה כאמור תהיה בסכום השווה לחלק ה-12 מסכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של הרשות המקומית בשנת הכספים הקודמת.

111.ה. (א) בסעיף זה –

שינוי סכום
ההשתתפות
במהלך שנת
הכספים

”יחס השתתפות רגיל” – היחס שבין סכום ההשתתפות הרגיל של הממשלה בהוצאות התקציב של מועצה לבין סכום ההשתתפות הרגיל של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של אותה מועצה;

”יחס השתתפות מיוחד” – היחס שבין סכום ההשתתפות המיוחד של הממשלה בהוצאות התקציב של מועצה לבין סכום ההשתתפות המיוחד של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של אותה מועצה.

(ב) שונה, במהלך שנת הכספים, סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של כלל המועצות, הקבוע בחוק התקציב השנתי כאמור בסעיף 111א(א), יחולו לענין סכום ההשתתפות המעודכן של הרשויות המקומיות בהוצאות התקציב של המועצות הנמצאות בתחום שיפוטה, הוראות אלה:

(1) שונה סכום השתתפות הממשלה כאמור בשל הסכמי שכר קיבוציים הנוגעים למועצות, יעודכן סכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של הרשויות המקומיות, כך שיישמר יחס ההשתתפות הרגיל או יחס ההשתתפות המיוחד, לפי העניין;

ד ב ר י ה ס ב ר

לפי סעיף 111ב המוצע. בהתאם לכך, מוצע לקבוע בסעיף 3(א) להצעת החוק כי תחילתו של התיקון המוצע לחוק שירותי הדת יהיה ביום שבו פורסמה לראשונה הודעה ברשומות, לפי סעיף 111ג המוצע לחוק שירותי הדת, על סכומי ההשתתפות המיוחדים של הרשויות המקומיות ושל הממשלה בהוצאות התקציב של המועצות הדתיות, אשר נקבעו לפי סעיף 111ב המוצע לחוק שירותי הדת.

3. שינוי סכום ההשתתפות במהלך שנת הכספים (סעיף 111ה המוצע לחוק שירותי הדת) – מוצע לקבוע הוראות לענין עדכון סכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של הרשויות המקומיות בעקבות שינוי סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של כלל המועצות הדתיות, הקבוע בחוק התקציב השנתי, במהלך שנת הכספים, כמפורט להלן:

(1) שונה סכום ההשתתפות של הממשלה בשל הסכמי שכר קיבוציים הנוגעים למועצות, יעודכן סכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של הרשויות המקומיות,

(3) סכום ההשתתפות המיוחד של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של המועצה הדתית הנמצאת בתחום שיפוטה לא יפחת מסכום השווה ל-25% מסכום ההשתתפות הרגיל הכולל.

שאר ההוראות הקבועות בסעיפים 111ג ו-111ד המוצעים לחוק שירותי הדת, כפי שפורטו לעיל, יחולו ביחס לסכום ההשתתפות המיוחד של הרשות המקומית ושל הממשלה.

יצוין, למען הסר ספק, כי הסמכות לפי סעיף 111ב המוצע לחוק שירותי הדת היא סמכות שברשות, ואין חובה לנקוט אותה; בהעדר שימוש באותה סמכות – יחולו ההוראות הרגילות על סכומי ההשתתפות של הממשלה ושל הרשות המקומית בהוצאות התקציב של מועצה דתית כאמור בסעיף 111א המוצע לחוק שירותי הדת. עם זאת, מוצע כי בשנה הראשונה להפעלתו של התיקון המוצע לחוק שירותי הדת, כאמור בסעיפים 11 עד 111ט המוצעים, יעשו השרים שימוש בסמכות הנתונה להם

(2) שונה סכום השתתפות הממשלה כאמור שלא בשל הסכמי שכר קיבוציים כאמור בפסקה (1), יחליטו השרים בתוך 60 ימים מיום שינוי הסכום כאמור, בהחלטה שתקבל כאמור בסעיף 11(ב)א, האם יעודכן סכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של הרשויות המקומיות; החליטו השרים על עדכון הסכום, יקבעו גם את שיעורי העדכון, ובלבד שסכום ההשתתפות המעודכן של הרשויות המקומיות לא יהיה גבוה מסכום ההשתתפות שהיה חל לגביהן אילו עודכן לפי יחס ההשתתפות הרגיל או יחס ההשתתפות המיוחד, לפי העניין; החלטה לפי פסקה זו תקבל לאחר שניתנה הזדמנות לנציגי הרשויות המקומיות והמועצות הנוגעות בדבר להשמיע את עמדתם בתוך 14 ימים מהיום שבו התבקשו לעשות כן.

(ג) ראש הממשלה יפרסם ברשומות את סכומי ההשתתפות המעודכנים של הממשלה ושל הרשויות המקומיות בהוצאות התקציב של המועצות, כאמור בסעיף קטן (ב); כמו כן יודיע ראש הממשלה או מי שהוא הסמיך לעניין זה, לכל ראש רשות מקומית ולכל ראש מועצה, על סכומי ההשתתפות האמורים הנוגעים אליהם.

(ד) פורסמה הודעה ברשומות על עדכון סכום ההשתתפות של רשות מקומית לפי סעיף קטן (ג), תעביר הרשות המקומית למועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, ביום החמישי בכל חודש, החל בחודש שלאחר הפרסום, את סכום השתתפותה החודשי המעודכן בהוצאות התקציב של המועצה; לעניין זה, "סכום ההשתתפות החודשי המעודכן" – סכום ההשתתפות המעודכן של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של המועצה, כפי שפורסם ברשומות לפי סעיף קטן (ג), כשהוא מחולק במספר החודשים שנתו מהחודש שלאחר הפרסום ועד תום שנת הכספים.

ד ב ר י ה ס ב ר

בכל חודש, החל בחודש שלאחר הפרסום, את סכום ההשתתפות החודשי המעודכן. עוד מוצע להבהיר, למען הסר כל ספק, כי אין בהוראות הסעיף המוצע כדי להטיל על הממשלה חובה כלשהי כלפי הרשויות המקומיות, המועצות, עובדיהן או כל גורם אחר.

4. בקשה להפחתת סכום ההשתתפות של רשות מקומית בהוצאות התקציב של מועצה דתית (סעיף 11 ומוצע לחוק שירותי הדת) – מוצע לקבוע הוראות לעניין הפחתת סכום ההשתתפות של רשות מקומית בהוצאות התקציב של מועצה דתית, כמפורט להלן:

(1) ראש רשות מקומית רשאי לפנות לשרים בבקשה להפחית את סכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של הרשות המקומית או את סכום ההשתתפות המעודכן שנקבע לפי סעיף 11(ב)א(1) המוצע לחוק שירותי הדת, וזאת בתוך 21 ימים מיום פרסום ההודעה ברשומות על אותם סכומים (סעיף 11(א) המוצע);

כך שישמר היחס בין סכום ההשתתפות של הממשלה לבין סכום ההשתתפות של הרשות המקומית;

(2) שונה סכום ההשתתפות של הממשלה שלא בשל הסכמי שכר קיבוציים כאמור, יחליטו השרים בתוך 60 ימים מיום שינוי הסכום כאמור, בהחלטה שהתקבלה ברוב דעות השרים ובכללם שר האוצר, האם יעודכן סכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של הרשויות המקומיות, ואם החליטו השרים כאמור – יקבעו הם במסגרת אותה החלטה גם את שיעורי העדכון. החלטה כאמור תקבל לאחר שניתנה הזדמנות לנציגי הרשויות המקומיות והמועצות הדתיות הנוגעות בדבר להשמיע את עמדתם בתוך 14 ימים מהיום שבו התבקשו לעשות כן.

כמו כן מוצע לקבוע כי סכומי ההשתתפות המעודכנים של הממשלה ושל הרשויות המקומיות יפורסמו ברשומות, וכי חלה על הרשות המקומית החובה להעביר למועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, ביום החמישי

(ה) אין בשינוי סכום ההשתתפות של הממשלה כאמור בסעיף קטן (ב). בהחלטת השרים לפי פסקה (2) של אותו סעיף קטן או באי-קבלת החלטה כאמור, כדי להטיל על הממשלה חובה כלשהי כלפי הרשויות המקומיות, המועצות, עובדיהן או כל גורם אחר.

110. בקשה להפחתת סכום ההשתתפות של רשות מקומית (א) ראש רשות מקומית רשאי לפנות לשרים בבקשה להפחתת את סכומי ההשתתפות של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של מועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) לעניין סכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של הרשות המקומית – בתוך 21 ימים מיום פרסום ההודעה ברשומות לפי סעיף 110ג על הסכום האמור;

(2) לעניין סכום ההשתתפות המעודכן של הרשות המקומית, כאמור בסעיף 110ה(ב)(1) – בתוך 21 ימים מיום פרסום ההודעה ברשומות לפי סעיף 110ה(ג) על הסכום האמור.

(ב) סברו השרים כי קיימות נסיבות המצדיקות זאת, רשאים הם, בהחלטה כאמור בסעיף 110א(א), לאשר בקשה להפחתת סכום ההשתתפות שהוגשה לפי סעיף קטן (א), בשינויים שימצאו לנכון, ובלבד שיופחת גם סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של המועצה, כך שישמר יחס ההשתתפות הרגיל או יחס ההשתתפות המיוחד, לפי העניין; החליטו השרים לאשר את הבקשה, יקבעו את מועד תחילת ההפחתה.

(ג) החלטה לפי סעיף קטן (ב) תתקבל לאחר שניתנה הזדמנות לנציגי הרשות המקומית ולנציגי המועצה להשמיע את עמדתם בתוך 14 ימים מהיום שבו התבקשו לעשות כן.

(ד) החליטו השרים, לפי הוראות סעיף זה, לאשר בקשה להפחתת סכום ההשתתפות של רשות מקומית בהוצאות התקציב של מועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, תעביר הרשות המקומית למועצה, ביום החמישי בכל חודש, החל במועד תחילת ההפחתה שעליו החליטו השרים לפי סעיף קטן (ב), את סכום השתתפותה החודשי המופחת בהוצאות התקציב של המועצה; לעניין זה, "סכום ההשתתפות החודשי המופחת" – סכום ההשתתפות המופחת של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של המועצה, שעליו החליטו השרים לפי סעיף זה, כשהוא מחולק במספר החודשים שנותרו מהחודש שבו חל מועד תחילת ההפחתה ועד תום שנת הכספים.

ד ב ר י ה ס ב ר

(3) החלטה כאמור תתקבל לאחר שניתנה הזדמנות לנציגי הרשות המקומית ולנציגי המועצה הדתית להשמיע את עמדתם בתוך 14 ימים מהיום שבו התבקשו לעשות כן (סעיף 110ו(ג) המוצע);

(4) הרשות המקומית תעביר את סכום ההשתתפות החודשי המופחת שנקבע לפי סעיף מוצע זה, ביום החמישי בכל חודש, החל במועד תחילת ההפחתה שעליו החליטו השרים (סעיף 110ו(ד) המוצע).

(2) השרים רשאים, בהחלטה שהתקבלה ברוב דעות השרים ובכללם שר האוצר, ואם סברו כי קיימות נסיבות המצדיקות זאת, לאשר את הבקשה, בשינויים שימצאו לנכון, ובלבד שיופחת במקביל גם סכום ההשתתפות של הממשלה, וזאת כדי לשמור על היחס הקבוע לפי התיקון המוצע, לעניין סכומי ההשתתפות כאמור, בין הרשות המקומית לבין הממשלה (סעיף 110ו(ב) המוצע);

השתתפות נוספת 111. רשות מקומית רשאית להשתתף במימון הוצאות התקציב של רשות מקומית בהוצאות התקציב של מועצה

של מועצה

שכום ההשתתפות כאמור כדי לשנות את שכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של אותה מועצה.

111. לא העבירה רשות מקומית את סכומי השתתפותה החודשיים בהוצאות התקציב של מועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, כולם או חלקם, בשיעורים ובמועדים הקבועים לפי סעיפים 111, 111 או 111, לפי העניין, יחולו לגביה הוראות אלה:

(1) חשב משרד הפנים יפחית מההקצבות המועברות לרשות המקומית מתקציב משרד הפנים, סכומים השווים לסכומי ההשתתפות שעל הרשות המקומית להעביר למועצה, ויעביר את הסכומים האמורים לידי המועצה; לעניין זה, "הקצבה" – תמיכה, מענק או כל השתתפות אחרת;

(2) לא מועברות לרשות המקומית הקצבות כאמור בפסקה (1), או לא כיסו סכומי ההקצבות שהופחתו לפי אותה פסקה את סכומי ההשתתפות שעל הרשות המקומית להעביר למועצה, יודיע על כך חשב משרד הפנים לממונה על המחוז באותו משרד; הודיע כאמור, יפעיל הממונה על המחוז, באופן מיידי, את סמכותו לפי סעיף 141 לפקודת העיריות⁵, לשם הבטחת מילוי חובותיה של הרשות המקומית.

111 ט. (א) מועצה, לאחר התייעצות עם הרשות המקומית שבתחום שיפוטה היא נמצאת, תגיש לראש הממשלה, בתוך 30 ימים מהיום שבו פורסמו ברשומות סכומי ההשתתפות כאמור בסעיף 111, את הצעת התקציב השנתית של המועצה; הצעת התקציב תהיה מבוססת על סכומי ההשתתפות של הממשלה ושל הרשות המקומית בהוצאות התקציב של המועצה לפי סעיפים 111 עד 111, ועל סכומי האגרות שגובה המועצה לפי סעיף 7(ב), ותכלול את הפרטים שקבע ראש הממשלה לפי סעיף קטן (ה).

ד ב ר י ה ס ב ר

שיחולו לגבי רשות מקומית שאינה מעבירה את סכומי ההשתתפות למועצה הדתית, כמפורט להלן:

(1) חשב משרד הפנים יפחית מההקצבות המועברות לרשות המקומית מתקציב משרד הפנים סכומים השווים לסכומי ההשתתפות שעל הרשות המקומית להעביר למועצה הדתית, ויעבירם לידי אותה מועצה;

(2) אם לא מועברות לאותה רשות מקומית הקצבות כאמור, או שאין בהפחתה האמורה כדי לכסות את סכומי ההשתתפות שעל הרשות המקומית להעביר למועצה, יפעיל הממונה על המחוז במשרד הפנים, באופן מיידי, את סמכותו לפי סעיף 141 לפקודת העיריות, לשם הבטחת מילוי חובותיה של הרשות המקומית.

5. השתתפות נוספת של רשות מקומית בהוצאות התקציב של מועצה (סעיף 111 המוצע לחוק שירותי הדת) – מוצע לקבוע כי רשות מקומית רשאית להשתתף בהוצאות התקציב של מועצה דתית הנמצאת בתחום שיפוטה, בסכום הגבוה מסכומי ההשתתפות הקבועים לפי התיקון המוצע. כן מוצע לקבוע, למען הסר ספק, כי אין בהגדלת שכום ההשתתפות כאמור כדי לשנות את שכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של אותה מועצה דתית.

6. הצעדים שיש לנקוט לגבי רשות מקומית שאינה מעבירה את סכומי ההשתתפות לפי התיקון המוצע (סעיף 111 המוצע לחוק שירותי הדת) – מוצע לקבוע הוראות

⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, התשכ"ד, עמ' 197.

(ב) ראש רשות המקומית רשאי להביא לפני ראש הממשלה את עמדת הרשות המקומית בעניין הצעת התקציב השנתי של מועצה הנמצאת בתחום השיפוט של הרשות המקומית.

(ג) הצעת התקציב השנתי טעונה את אישורו של ראש הממשלה, ורשאי הוא לאשר את ההצעה בשניונים שימצא לנכון או להתנות את האישור בתנאים.

(ד) ראש הממשלה רשאי לקבוע את הפרטים שייכללו בהצעת התקציב השנתי של מועצה.

(ה) לא הגישה מועצה את הצעת התקציב השנתי לפי סעיף זה, איחרה בהגשתה או לא קיבלה את אישור ראש הממשלה, אין בכך כדי לגרוע מחובתה של הרשות המקומית להעביר את סכומי השתתפותה בהוצאות התקציב של מועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, בשיעורים ובמועדים הקבועים לפי סעיפים 111, 110 או 111, לפי העניין.

(ו) בלי לגרוע מהוראת סעיף קטן (ה), סבר ראש הממשלה כי מועצה לא הגישה לאישורו את הצעת התקציב השנתי, מסיבות התלויות בה בלבד, יודיע על כך למועצה, וממועד זה ועד להגשת הצעת התקציב תהיה רשאית המועצה להוציא סכומים רק לצורך תשלום שכר וגמלאות, ולצורך עניינים נוספים, שיאשר ראש הממשלה, בכתב ומראש;

(9) בסעיף 12א –

(א) בסעיפים קטנים (ג) ו-(ד), בכל מקום, במקום "שר הדתות" יבוא "שר המשפטים";

(ב) בסעיף קטן (ה), לפני "סמכויות בית הדין" יבוא "שר המשפטים יקבע הוראות לעניין" והמילים "יקבעו בתקנות בהסכמת שר המשפטים" – יימחקו;

(10) בסעיף 14א(ה), בהגדרה "קבורה רוויה", במקום "750" יבוא "1,000";

ד ב ר י ה ס ב ר

בשיעורים ובמועדים הקבועים לפי סעיפים 111, 110 או 111 המוצעים לחוק שירותי הדת. נוסף על כך, ובלי לגרוע מההוראה המוצעת כאמור לעניין המשך העברה סדירה של סכומי השתתפות של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של המועצה הדתית, מוצע לקבוע כי החל במועד שבו הודיע ראש הממשלה למועצה דתית כי אי-הגשת הצעת התקציב השנתי לאישורו נובעת מסיבות התלויות בה בלבד, תהיה רשאית אותה מועצה, עד להגשת הצעת התקציב, להוציא סכומים רק לצורך תשלום שכר וגמלאות ולצורך עניינים נוספים שיאשר ראש הממשלה מראש ובכתב, וזאת בשל החשיבות לפעולה של המועצה הדתית, במהלך השנה, על בסיס תקציב שנתי מאושר.

לסעיף 2, פסקאות (10) ו-(12) ולסעיף (3) ו-(ד)

במטרה לעודד את הקבורה הרוויה, בעיקר בשל החשיבות להגברת מידת הניצול של הקרקע המשמשת

יצוין כי ההוראות המוצעות מחייבות את חשב משרד הפנים והממונה על המחוז במשרד הפנים לעשות שימוש בסמכויות המפורטות בסעיף 111 המוצע, וזאת, בין השאר, בשל החשיבות הרבה בהעברה סדירה של סכומי ההשתתפות של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של המועצה הדתית ולשיעור שמהווה אותה השתתפות בתקציב המועצה הדתית.

כמו כן מוצע לקבוע הוראות לעניין הכנת הצעת תקציב שנתי של המועצה הדתית, לרבות המועדים להכנתה, הפרטים שייכללו בה והסכומים שעליהם היא מבוססת, וכן הגשתה לאישור ראש הממשלה (כאמור בסעיף 111 המוצע לחוק שירותי הדת). עוד מוצע לקבוע כי אין באי-הגשתה של הצעת התקציב, איחור בהגשתה או אי-קבלת אישורו של ראש הממשלה להצעת התקציב השנתי שהוגשה, כדי לגרוע מחובתה של הרשות המקומית להעביר את סכומי השתתפותה בהוצאות התקציב של המועצה הדתית הנמצאת בתחום שיפוטה,

"איחוד מועצות 14ג. (א) אוחדו כמה רשויות מקומיות לרשות מקומית אחת בחוק או לפי קביעה של שר הפנים לפי כל דין (להלן – הרשות המקומית המאוחדת). והיו בתחום השיפוט של הרשות המקומית המאוחדת כמה מועצות, יאוחדו כל המועצות האמורות למועצה אחת (להלן – המועצה המאוחדת). ביום ה־60 שלאחר יום הבחירות הראשונות למועצת הרשות המקומית המאוחדת ולראש הרשות המקומית המאוחדת (להלן – יום האיחוד).

(ב) על אף הוראות סעיף 6, ביום האיחוד יחדלו כל המועצות שאוחדו למועצה המאוחדת להיות אישיות משפטית הכשרה לכל זכות, חובה ופעולה משפטית, וכן תיפסק כהונתם של ראשי המועצות וחבריהן, של הממונים לפי סעיף 6 או של הוועדה הממונה לפי סעיף 10ב, לפי העניין, ושל כל בעל תפקיד במועצות שאינו עובד שלהן, ואם מונו ועדות לפי חוק זה בעניינים הקשורים לתפקידי המועצות – תיפסק גם כהונת חבריהן.

(ג) חברי המועצה המאוחדת ימונו עד יום האיחוד לפי הוראות סעיפים 2 עד 5, וכהונתם תחל ביום האמור.

(ד) לא מונה עד יום האיחוד הרכב המועצה המאוחדת לפי סעיף קטן 14ג, ימונו למועצה המאוחדת ממונים בהתאם להוראות סעיף קטן 2ב) של סעיף 6, ויחולו לגביהם הוראות הסעיף הקטן האמור והוראות סעיפים קטנים 3ב) עד 7ב) של אותו סעיף.

ד ב ר י ה ס ב ר

50% לפחות מסך שטח מתחמי הקבורה החדשים שנבנו החל באותו יום, באותה חלקת קבורה או באותו בית עלמין, לפי העניין.

לסעיף 2, פסקה (11) ולסעיף 3(ג)

לשר הפנים נתונות סמכויות לפי פקודת העיריות ופקודת המועצות המקומיות להורות על איחוד רשויות מקומיות. הוראות לענין איחוד רשויות מקומיות נקבעו גם בחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו־2004) (מס' 2), התשס"ג–2003. בהתאם לכך, מוצע לתקן את חוק שירותי הדת ולקבוע בו הוראות לענין איחודן של מועצות דתיות הפועלות בשטח השיפוט של רשויות מקומיות שאוחדו לרשות מקומית אחת, כך שבתחום השיפוט של אותה רשות מקומית תפעל מועצה דתית אחת בלבד.

איחוד מועצות דתיות ויום האיחוד (סעיף 14ג המוצע לחוק שירותי הדת) – מוצע לקבוע בסעיף 14ג המוצע, יום מסוים, הוא יום האיחוד, שבו יאוחדו כל המועצות הדתיות הפועלות בתחום השיפוט של רשויות מקומיות שאוחדו לרשות המקומית המאוחדת, כך שהחל באותו יום תפעל מועצה דתית אחת בלבד בשטח השיפוט של

לקבורה, מוצע לשנות את ההגדרה "קבורה רוויה" שבסעיף 14א(ה) לחוק שירותי הדת, כך שייקבע בה כי מספר הקברים לדונם בשיטת הקבורה האמורה יעמוד על 1,000 קברים, במקום 750 קברים. כמו כן מוצע להגדיל את התעריפים המפורטים בתוספת לחוק שירותי הדת לענין רכישת חלקת קבר בחיים, בבתי העלמין בירושלים – בחלקות הקבורה של חברה קדישא גחש"א קהילת ירושלים, ובבתי העלמין המתנהלים על ידי חברה קדישא בתל אביב, בחיפה ובתל רגב, וכן לקבוע הוראת מעבר ולפיה תעריפים מוצעים אלה לא יחולו על שטחים המיועדים לקבורה רוויה שנבנו בצפיפות העולה על 750 קברים לדונם אך אינה עולה על 1000 קברים לדונם, ואשר הקמתם ובנייתם הושלמה עד יום תחילתו של חוק מוצע זה. עוד מוצע לקבוע כי ההוראות לענין העלאת התעריפים כאמור, לגבי חלקת קבורה בבית עלמין בירושלים המתנהלת על ידי חברה קדישא כאמור או לגבי בית עלמין המתנהל על ידי חברה קדישא בתל אביב, חיפה או תל רגב, יחולו רק אם אישר ראש הממשלה, בהודעה שפורסמה ברשומות, כי החל ביום תחילתו של חוק מוצע זה בוצעו בהם עבודות בנייה ופיתוח של מתחמי קבורה חדשים בשיטת הקבורה הרוויה, לפי התיקון המוצע לענין מספר הקברים לדונם, בהיקף של

114. ד. (א) בתוך שלושה חודשים מיום האיחוד תכין המועצה המאוחדת תכנית שמטרתה להבטיח את יעילות פעילותה לאחר האיחוד לפי סעיף 114ג (להלן – התכנית); התכנית תתייחס, בין השאר, לפעולות שאותן תנקוט המועצה המאוחדת בעקבות האיחוד, ובכלל זה איחוד יחידות ומערכות, נכסים, זכויות והתחייבויות ופיטורי עובדים, וכן למועדים לביצוע הפעולות האמורות.

(ב) המועצה המאוחדת תגיש את התכנית, מיד לאחר הכנתה, לממונה על האיחוד שמונה לפי סעיף 114ה, וכן למנהל הכללי של משרד ראש הממשלה ולמנהל הכללי של משרד האוצר (להלן – המנהלים הכלליים), לצורך אישור התכנית כאמור בסעיף 114.

114ה. (א) המנהלים הכלליים ימנו, בתוך 30 ימים מיום האיחוד, אדם בעל כשירות מתאימה שילווה את הליכי הכנתה של התכנית בידי המועצה המאוחדת כאמור בסעיף 114ד, ייתן למנהלים הכלליים את המלצותיו לעניין אישור התכנית כאמור בסעיף 114, ויעקוב אחר ביצועה (להלן – הממונה על האיחוד); לא מינו המנהלים הכלליים את הממונה על האיחוד בתוך התקופה האמורה, ימנה אותו שר האוצר.

(ב) הממונה על האיחוד יכהן עד תום שנתיים מיום מינויו או עד ליישומן המלא של כל הפעולות הנדרשות על פי התכנית, לפי המוקדם מביניהם; המנהלים הכלליים, ואם מינה שר האוצר את הממונה על האיחוד – שר האוצר, רשאים להאריך את תקופת כהונתו של הממונה על האיחוד אם ראו כי יש צורך בכך לשם הבטחת יישומה של התכנית.

114. (א) הממונה על האיחוד רשאי, בתוך 30 ימים מיום שהוגשה לו התכנית לפי סעיף 114ב, להמליץ למנהלים הכלליים לאשר את התכנית שהגישה המועצה המאוחדת; סבר הממונה על האיחוד כי אין בתכנית שהוגשה לו כדי להבטיח את יעילות פעילותה של המועצה המאוחדת, רשאי הוא, בתוך 60 ימים מיום קבלת התכנית כאמור, להמליץ למנהלים הכלליים לאשר את התכנית בכפוף לשינויים שיקבע או לאשר תכנית אחרת שהציע במקומה.

ד ב ר י ה ס ב ר

שאינו עובד שלהן. חברי המועצה המאוחדת ימונו עד יום האיחוד, ואם הם לא מונו עד אותו יום – ימונו למועצה המאוחדת ממונים.

התכנית ליישום האיחוד והממונה על האיחוד (סעיפים 114ד עד 114ו המוצעים לחוק שירותי הדת) – לשם הבטחת יעילות פעילותה של המועצה המאוחדת, ולשם הבטחת צמצום ואיחוד של יחידות ומערכות, נכסים, זכויות והתחייבויות, וכן הקטנת היקף כוח האדם של אותה מועצה, מוצע לקבוע הוראות לעניין הכנתה של תכנית

הרשות המקומית המאוחדת (להלן – המועצה המאוחדת). בהתאם להוראת סעיף 114א האמור, יום האיחוד יהיה ביום ה-60 שלאחר יום הבחירות הראשונות למועצת הרשות המאוחדת ולראש הרשות המקומית המאוחדת. עוד מוצע לקבוע באותו סעיף כי ביום האיחוד יחדלו כל המועצות שאוחדו למועצה המאוחדת להיות אישיות משפטית הכשרה לכל זכות, חובה ופעולה משפטית, וכן תיפסק כהונתם של ראשי המועצות, הממונים או הוועדה הממונה, לפי העניין, וכן של כל בעל תפקיד במועצות

(ב) לא הגישה המועצה המאוחדת את התכנית לפי סעיף 114(ב), יכין הממונה על האיחוד את התכנית במקומה, בתוך 45 ימים מתום התקופה האמורה, ויביאה לאישור המנהלים הכלליים.

(ג) המנהלים הכלליים ייתנו את החלטתם לעניין אישור התכנית, בתוך 45 ימים מהיום שבו הגיש להם הממונה את המלצותיו לפי סעיף קטן (א) או את התכנית שהכין לפי סעיף קטן (ב), לפי העניין; סברו המנהלים הכלליים שאין בתכנית כדי להבטיח את יעילות פעילותה של המועצה המאוחדת, רשאים הם להורות לממונה על האיחוד להכניס בה שינויים, כפי שיוורו ובתקופה שיוורו.

(ד) הוראות התכנית כפי שאושרה בידי המנהלים הכלליים כאמור בסעיף זה יחייבו את המועצה המאוחדת והיא תפעל על פיה.

(א) ראה הממונה על האיחוד כי המועצה המאוחדת אינה נוקטת בפעולה אחת או יותר מהפעולות המפורטות בתכנית או אינה עומדת ביעד מבין היעדים שנקבעו בה, לרבות במועדים שנקבעו לביצועם, יודיע על כך, בכתב, למועצה המאוחדת ולראש הממשלה.

(ב) בתום 30 ימים מיום מתן ההודעה כאמור בסעיף קטן (א), יפעל הממונה על האיחוד, במקום המועצה המאוחדת, לשם יישום התכנית, אלא אם כן שוכנע ראש הממשלה כי המועצה המאוחדת עושה את כל הנדרש לצורך יישומה המלא של התכנית, והוא הודיע על כך לממונה על האיחוד, בכתב, עד תום 30 הימים האמורים.

מועצה מאוחדת 114. שאינה מיישמת את הוראות התכנית

ד ב ר י ה ס ב ר

על האיחוד במקום המועצה. אישור התכנית יהיה בידי המנהלים הכלליים, ואם הם סברו כי אין בה כדי להבטיח את יעילות פעולתה של המועצה, רשאים הם להורות לממונה על האיחוד להכניס בה שינויים (כאמור בסעיף 114 המוצע). לשם הבטחת יישומה המלא של תכנית האיחוד, מוצע להקנות לממונה על האיחוד את כל הסמכויות הדרושות לשם יישום התכנית, ובכלל זה הסמכויות הנתונות למועצה המאוחדת, לראש המועצה, לעובדיה ולבעלי תפקידים בה, וזאת אם ראה הממונה על האיחוד כי המועצה המאוחדת אינה נוקטת פעולה אחת או יותר מהפעולות המפורטות בתכנית או שאינה עומדת ביעד מהיעדים בה. ואולם הממונה על האיחוד לא יפעל במקום המועצה המאוחדת אם שוכנע ראש הממשלה כי המועצה המאוחדת עושה את כל הנדרש לצורך יישומה המלא של התכנית, והוא הודיע על כך בכתב לממונה על האיחוד, בכתב, בתוך פרק הזמן הקבוע לעניין זה בסעיף 114(ב) המוצע לחוק שירותי הדת. יצוין כי חריג זה לעניין אי-הפעלת הסמכויות בידי הממונה על האיחוד, חרף הצגת חוות דעתו המקצועית ולפיה המועצה המאוחדת

ליישום האיחוד (כאמור בסעיף 114 המוצע). על המועצה המאוחדת חלה החובה להכין את התכנית האמורה בתוך שלושה חודשים מיום האיחוד, כך שייכללו בה כל הפעולות שעל המועצה לנקוט בעקבות האיחוד, לרבות הפעולות המפורטות לעיל. התכנית תוגש לממונה על האיחוד וכן למנהל הכללי של משרד ראש הממשלה ולמנהל הכללי של משרד האוצר (להלן – המנהלים הכלליים), לצורך אישורה (כאמור בסעיף 114 המוצע).

לצורך ליווי הליכי ההכנה של התכנית והמעקב הנדרש אחר ביצועה, מוצע לקבוע כי המנהלים הכלליים ימנו בתוך 30 ימים מיום האיחוד אדם בעל כשירות מתאימה שישמש כממונה על האיחוד, ואם לא מונה הממונה על האיחוד בתוך התקופה האמורה – ימנה אותו שר האוצר (כאמור בסעיף 114 המוצע). כן מוצע לקבוע הוראות לעניין אישור התכנית שהגישה המועצה המאוחדת, אישור התכנית בכפוף לשינויים או אישור תכנית אחרת במקומה, ואם לא הגישה המועצה המאוחדת את התכנית – אישור תכנית שהכין הממונה

(ג) לממונה על האיחוד הפועל במקום המועצה המאוחדת כאמור בסעיף קטן (ב) יהיו נתונות כל הסמכויות הדרושות לו לשם יישום התכנית, ובכלל זה כל הסמכויות הנתונות למועצה המאוחדת, לראש המועצה, לעובדי המועצה ולכל בעל תפקיד אחר במועצה.

14.ח. החל ביום פרסומם ברשומות של חוק או של קביעה של שר הפנים שעניינם איחוד רשויות מקומיות, כאמור בסעיף 14(א), יחולו הוראות אלה על כל אחת מהמועצות הנמצאות בתחום השיפוט של הרשויות המקומיות שיאוחדו לרשות המקומית המאוחדת:

קבלת עובדים והתקשרויות במועצות הדתיות שיאוחדו למועצה המאוחדת

(1) המועצה לא תקבל עובד למשרה בה; הוראות פסקה זו יחולו גם על קבלת עובדים והעסקתם באמצעות קבלן כוח אדם, כהגדרתו בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996⁶;

(2) המועצה לא תפרסם מכרז ולא תתקשר בכל התקשרות שהיא, לרבות לביצוע עסקה בטובין, לרכישת שירותים, למימוש זכות ברירה הכלולה בחוזה או להארכת תקופת ההתקשרות על פי חוזה, אשר התקופה למימוש הזכויות או לביצוע החיובים על פיהם היא מעבר ליום האיחוד, אלא באישור בכתב ומראש מאת ראש הממשלה;

(3) המועצה לא תתחייב לעשות עסקה לרכישת מקרקעין או למכירתם, אלא באישור בכתב ומראש מאת ראש הממשלה.

14.ט. החל ביום האיחוד יחולו הוראות אלה:

(1) הנכסים, הזכויות וההתחייבויות, לרבות זכויות מוחשיות ושאינן מוחשיות, וכן התחייבויות מותנות, עתידיות, ידועות ובלתי ידועות, שערב יום האיחוד היו של המועצות שאוחדו, יהיו לקניין המועצה המאוחדת; העברת הנכסים והזכויות כאמור בפסקה זו תהיה פטורה מכל מס או תשלום חובה לפי דין;

הוראות לעניין נכסים, תביעות ועובדים במועצה המאוחדת

ד ב ר י ה ס ב ר

בסעיפים 14 עד 114 המוצעים, מוצע לקבוע הוראות שונות לעניין קבלת עובדים והתקשרויות במועצות דתיות שיאוחדו למועצה מאוחדת (כאמור בסעיף 14 המוצע). הוראות אלה יחולו על מועצות דתיות הפועלות בשטח השיפוט של רשויות מקומיות שיאוחדו לרשות מקומית מאוחדת, וזאת החל ביום פרסומם ברשומות של חוק או קביעה של שר הפנים שעניינם איחוד של אותן רשויות מקומיות.

הוראות לעניין נכסים, תביעות ועובדים במועצה המאוחדת (סעיף 14 המוצע לחוק שירותי הדת) – מוצע לקבוע הוראות שונות שיחולו החל ביום האיחוד, לשם הבטחת יישומו של איחוד המועצות הדתיות למועצה

אינה פועלת ליישומה המלא של התכנית, יהיה אך ורק באותם מקרים שבהם ניתן להצביע ברמת ודאות גבוהה, ובהתבסס על נתונים ומידע הנוגעים לעניין, כי יהיה ניתן לממש את תכנית האיחוד, במלואה, גם בלא הקניית סמכויות כאמור לממונה.

הוראות לעניין פעילות המועצות הדתיות בתקופת הביניים עד לאיחוד (סעיף 14 המוצע לחוק שירותי הדת) – כדי לאפשר את מימוש היעדים העומדים בבסיס איחודן של המועצות הדתיות למועצה המאוחדת, ואת יישומה המלא של התכנית שתאושר למועצה המאוחדת כאמור

⁶ ס"ח התשנ"ו, עמ' 201.

(2) כל הליך משפטי שהיה תלוי ועומד ערב יום האיחוד, מטעם המועצות שאוחדו או נגדן, וכן כל עילה להליך משפטי כאמור שהיתה קיימת באותה עת, יוסיפו לעמוד בתוקפם ויראו אותם כאילו היו של המועצה המאוחדת או נגדה ביום האיחוד;

(3) (א) מי שהיה עובד באחת המועצות שאוחדו למועצה המאוחדת ערב יום האיחוד יהיה עובד המועצה המאוחדת החל ביום האמור.

(ב) על אף האמור בכל דין ובכפוף להוראות פסקת משנה (ג), לא יהיה עובד אחת המועצות שאוחדו למועצה המאוחדת, שנהיה לעובד המועצה המאוחדת, זכאי להטבות פרישה בשל המעבר למועצה המאוחדת.

(ג) הזכויות שהיו לעובד אחת המועצות שאוחדו למועצה המאוחדת, ערב יום האיחוד, ושנהיה לעובד המועצה המאוחדת, יישמרו לו ויראו אותן כזכויות הנובעות מעבודתו במועצה המאוחדת.

(ד) אין בהוראות פסקה זו כדי לגרוע מהוראות חוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985.

הוראות לעניין כהונת רבנים במועצה המאוחדת
14. י. (א) בסעיף זה –
"חוק הרבנות הראשית" – חוק הרבנות הראשית לישראל, התש"ם-1980;
"רב אזורי" – כהגדרתו בסעיף 7(3) לחוק הרבנות הראשית;
"רב עיר" – כהגדרתו בסעיף 15(א)(2);
"רב שכונה" – כהגדרתו בסעיף 7(5) לחוק הרבנות הראשית.

ד ב ר י ה ס ב ר

המשפטי של הרשות המקומית המאוחדת, כמפורט להלן:
(א) היה מעמדה המשפטי של הרשות המקומית המאוחדת עיריה או מועצה מקומית שאינה מועצה אזורית, ייערכו בחירות לכהונת רב העיר של הרשות המקומית המאוחדת, בהתאם להוראות שנקבעו לעניין זה לפי חוק שירותי הדת, ואם מתקיימים ברשות המקומית המאוחדת התנאים לבחירת שני רבני עיר – ייערכו הבחירות כאמור לכהונת שני הרבנים. בהתאם לכך, ביום הבחירות או ביום ה-75 שלאחר יום האיחוד, לפי המוקדם, תיפסק כהונתם של רבני העיר של כל אחת מהרשויות המקומיות שאוחדו לרשות המקומית המאוחדת. עוד מוצע לקבוע כי בבחירות האמורות יתמודד רק מי שביהן כרב עיר של אחת מהרשויות המקומיות שאוחדו לרשות המקומית המאוחדת. כמו כן מוצע לקבוע כי רב עיר שלא נבחר באותן בחירות ימונה, באישור ראש הממשלה, בתוך 30 ימים מיום הבחירות, לרב שכונה בשטח השיפוט של הרשות המקומית המאוחדת, אם הגיש בקשה לכך

המאוחדת. הוראות אלה מקבילות להוראות שנקבעו בסעיף 15 לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004) (מס' 2), התשס"ג-2003, בפרק הדין באיחוד רשויות מקומיות, בכפוף לשינויים הנדרשים לעניין איחוד מועצות דתיות.

הוראות לעניין כהונת רבנים במועצה המאוחדת (סעיף 14 המוצע לחוק שירותי הדת) – איחודן של המועצות הדתיות למועצה המאוחדת מחייב, במקביל, לקבוע הוראות לעניין ההתאמה הנדרשת של מספר הרבנים שיכהנו בשטח השיפוט של הרשות המקומית המאוחדת, מבין הרבנים שביהנו ערב יום האיחוד כרבני העיר של הרשויות המקומיות שאוחדו לאותה רשות מקומית. לפיכך מוצע לקבוע הוראות לעניין כהונת רבנים בעקבות איחודן של המועצות הדתיות, בשים לב למעמדה

⁷ ס"ח התש"ם, עמ' 90.

- (ב) (1) היה מעמדה המשפטי של הרשות המקומית המאוחדת עיריה או מועצה מקומית שאינה מועצה אזורית, ייערכו, בתוך 75 ימים מיום האיחוד, בחירות לכהונת רב העיר של הרשות המקומית המאוחדת, בהתאם לתקנות לעניין זה שהותקנו לפי סעיף 15(א2); מתקיימים ברשות המקומית המאוחדת התנאים לבחירת שני רבני עיר החלים לפי התקנות האמורות על רשות מקומית שאינה רשות מקומית מאוחדת, ייערכו, בתוך התקופה האמורה, בחירות לכהונת שני רבני עיר לרשות המקומית המאוחדת, בהתאם לתקנות האמורות, וזאת אף בלא הסכמת מועצת הרשות המקומית המאוחדת.
- (2) בבחירות כאמור בפסקה (1) יתמודד רק מי שכהן ערב יום האיחוד כרב עיר של אחת מהרשויות המקומיות שאוחדו לרשות המקומית המאוחדת.
- (3) ביום הבחירות לכהונת רב עיר כאמור בפסקה (1) או ביום ה־75 שלאחר יום האיחוד, לפי המוקדם מביניהם, תיפסק כהונתם של רבני העיר של כל אחת מהרשויות המקומיות שאוחדו לרשות המקומית המאוחדת.
- (4) לא התקיימו בחירות לכהונת רב עיר של הרשות המקומית המאוחדת עד תום 75 ימים מיום האיחוד כאמור בפסקה (1), יחולו הוראות פסקה (2) לעניין התמודדות בבחירות הראשונות לרב עיר של אותה רשות מקומית, שיתקיימו לאחר יום האיחוד.
- (5) התמודד בבחירות לפי סעיף קטן זה מתמודד כאמור בפסקה (2), ולא נבחר בהן, תמנה אותו המועצה המאוחדת, באישור ראש הממשלה, בתוך 30 ימים מיום הבחירות כאמור, לרב שכונה בשטח השיפוט של הרשות המקומית המאוחדת, ובלבד שהגיש בקשה לכך למועצה המאוחדת בתוך התקופה האמורה; התפנה מקומו של רב שכונה שמונה לפי הוראות פסקה זו, אין בהוראות אלה כדי להתיר מינויו של רב שכונה אחר במקומו.
- (6) על אף הוראות סעיף קטן זה, כיהנו ערב יום האיחוד רב עיר אחד או שני רבני עיר, כמפורט בפסקאות משנה (א) או (ב), יכהנו הם, החל ביום האיחוד, כרב עיר או כרבני עיר, לפי העניין, של הרשות המקומית המאוחדת, וזאת בלא בחירות לפי סעיף קטן זה:

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע, בשטח השיפוט של הרשות המקומית המאוחדת, וזאת בלא בחירות כאמור.

(ב) היה מעמדה המשפטי של הרשות המקומית המאוחדת מועצה אזורית - תיפסק ביום האיחוד כהונתו כרב עיר של מי שכהן כרב כאמור בכל אחת מהרשויות המקומיות שאוחדו לרשות המקומית המאוחדת, והוא ימונה, באישור ראש הממשלה, בתוך

בתוך התקופה האמורה. עוד, מוצע לקבוע, למען הסר ספק, כי אין בהוראה המוצעת לעניין אפשרות המינוי האמור לרב שכונה כדי להתיר מינויו של רב שכונה אחר במקום רב שכונה שמונה לפי ההוראה המוצעת כאמור, אם התפנה מקומו. כמו כן מוצע לקבוע, כחריג לסעיף 14(ב) המוצע, מקרים מסוימים, כמפורט בפסקאות משנה (א) ו-(ב) של פסקה (6) באותו סעיף מוצע, שבהם יכהנו רב עיר או שני רבני עיר, לפי העניין וכאמור באותו סעיף

(א) ערב יום האיחוד כיהן רב עיר אחד בלבד, ברשות מקומית אחת בלבד מבין כלל הרשויות המקומיות שאוחדו לרשות המקומית המאוחדת;

(ב) ערב יום האיחוד כיהנו שני רבני עיר בלבד ברשות מקומית אחת או בשתי רשויות מקומיות, בלבד, מבין כלל הרשויות המקומיות שאוחדו לרשות המקומית המאוחדת, ומתקיימים לגבי הרשות המקומית המאוחדת התנאים לבחירת שני רבני עיר כאמור בפסקה (1).

(ג) היה מעמדה המשפטי של הרשות המקומית המאוחדת מועצה אזורית, תיפסק ביום האיחוד כהונתו כרב של מי שכהן כרב כאמור בכל אחת מהרשויות המקומיות שאוחדו לרשות המקומית המאוחדת, והוא ימונה, באישור ראש הממשלה, בתוך 30 ימים מיום האיחוד, לרב אזורי בשטח השיפוט של הרשות המקומית המאוחדת, ובלבד שהגיש בקשה לכך למועצה המאוחדת בתוך התקופה האמורה; התפנה מקומו של רב אזורי שמונה לפי הוראות סעיף קטן זה, אין בהוראות אלה כדי להתיר מינויו של רב אזורי אחר במקומו.";

(12) בתוספת –

(א) אחרי השורה "ירושלים 11.726" יבוא:

"בירושלים – בחלקות הקבורה של חברה קדישא גחש"א קהילת ירושלים

(ב) בטור "תעריפים (בשקלים חדשים)" –

(1) לצד "בתל אביב", במקום "8,708" יבוא "12,566";

(2) לצד "בחיפה", במקום "11,726" יבוא "12,566";

(ג) אחרי השורה "בתל מונד 3,711" יבוא:

"בתל רגב
12,566"

3.

(א) ביטולם של סעיפים 8 ו-9 לחוק שירותי הדת כאמור בסעיף (6) לחוק זה ותחילתם של סעיפים 10 עד 11 לחוק שירותי הדת, כנוסחם בסעיף (7) ו-(8) לחוק זה, ביום שבו פורסמה לראשונה הודעה ברשומות, לפי סעיף 11 לחוק שירותי הדת, כנוסחו בסעיף (8) לחוק זה, על סכומי השתתפות מיוחדים של הממשלה ושל הרשויות המקומיות בהוצאות התקציב של המועצות הדתיות, שנקבעו לפי סעיף 11 לחוק שירותי הדת, כנוסחו בסעיף (8) לחוק זה.

(ב) סעיף 14(א) לחוק שירותי הדת, כנוסחו בסעיף (10) לחוק זה, לא יחול על שטחים המיועדים לקבורה רוויה כהגדרתה באותו סעיף, שנבנו בצפיפות העולה על 750 קברים לדונם ואינה עולה על 1,000 קברים לדונם, ואשר הקמתם ובנייתם הושלמה עד יום תחילתו של חוק זה (בסעיף זה – יום התחילה).

ג) אוחדו לפני יום התחילה כמה רשויות מקומיות לרשות מקומית אחת, כאמור בסעיף 114 לחוק שירותי הדת, כנוסחו בסעיף 2(11) לחוק זה, וקיימות בתחום שיפוטה של הרשות המקומית המאוחדת, ביום התחילה, כמה מועצות דתיות, יחולו לגבי המועצות הדתיות האמורות הוראות סעיפים 114 עד 141 לחוק שירותי הדת, כנוסחים בסעיף 2(11) לחוק זה, בשינויים אלה:

1) יום האיחוד, כמשמעותו בסעיף 114ג(א) לחוק שירותי הדת, כנוסחו בסעיף 2(11) לחוק זה, יהיה ביום כ"ה באדר א' התשס"ח (2 במרס 2008);

2) הוראות סעיף 141 לחוק שירותי הדת, כנוסחו בסעיף 2(11) לחוק זה, יחולו על המועצות הדתיות האמורות החל ביום פרסומו של חוק זה.

ד) התוספת לחוק שירותי הדת, כנוסחה בסעיף 2(12) לחוק זה, תחול על חלקת קבורה בבית עלמין בירושלים המתנהלת על ידי חברה קדישא גחש"א קהילת ירושלים, או על בית עלמין המתנהל על ידי חברה קדישא בתל אביב, בחיפה או בתל רגב, הכל לפי העניין, שלגביהם אישר ראש הממשלה, בהודעה שפורסמה ברשומות, כי החל ביום התחילה בוצעו בהם עבודות בנייה ופיתוח של מתחמי קבורה חדשים בשיטת הקבורה הרוויה, כהגדרתה בסעיף 14א(ה) לחוק שירותי הדת, כנוסחו בסעיף 2(10) לחוק זה, בהיקף של 50% לפחות מסך שטח מתחמי הקבורה החדשים שנבנו החל ביום האמור, באותה חלקת קבורה או באותו בית עלמין, לפי העניין; כל עוד לא פורסמה ברשומות הודעה כאמור תחול על חלקת הקבורה או בית העלמין האמורים התוספת לחוק שירותי הדת, כנוסחה ערב יום התחילה.

4. תיקון חוק הרבנות הראשית לישראל, התש"ם-1980, בסעיף 31, המילים "באישור ועדה משותפת של ועדת החוקה חוק ומשפט וועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת" – יימחקו, ובסופו יבוא "לרבות תקנות לענין אגרות בעד בחינות שעורכת המועצה לצורך ביצוע תפקידיה לפי כל דין".

ד ב ר י ה ס ב ר

יאוחדו למועצה מאוחדת ביום כ"ה באדר א' התשס"ח (2 במרס 2008), והוראות סעיף 141 המוצע יחולו החל ביום הפרסום של החוק.

סעיף 4 מוצע לתקן את חוק הרבנות הראשית לישראל, התש"ם-1980, ולקבוע בו כי ראש הממשלה יהיה רשאי לקבוע תקנות לענין אגרות בעד בחינות שעורכת המועצה לצורך ביצוע תפקידיה על פי כל דין, וכן לבטל את הצורך בקבלת אישורה של ועדה משותפת של ועדת חוקה חוק ומשפט וועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת להתקנת תקנות בידי ראש הממשלה בעניינים הנוגעים לביצוע החוק האמור.

30 ימים מיום האיחוד, לרב אזורי בשטח השיפוט של הרשות המקומית המאוחדת, אם הגיש בקשה לכך בתוך התקופה האמורה. עוד מוצע לקבוע, למען הסר ספק, כי אין בהוראה המוצעת לענין אפשרות המינוי האמור לרב אזורי כדי להתייר מינויו של רב אזורי אחר במקומו, אם התפנה מקומו.

הוראת המעבר (סעיף 3ג) המוצע

מוצע לקבוע כי החלתם של סעיפים 114 עד 141 המוצעים על מועצות דתיות הנמצאות, ביום תחילתו של חוק מוצע זה, בשטח השיפוט של רשות מקומית מאוחדת, תהיה בשינויים אלה: המועצות הדתיות האמורות

פרק ג': רשויות מקומיות

תיקון פקודת
העיריות

5. בפקודת העיריות* –

(1) בסעיף 129(א) –

(א) בפסקה (1), במקום "מ"20,000" יבוא "מ"20,000";

(ב) בפסקה (2), במקום "מ"20,000" יבוא "מ"50,000";

(ג) בפסקה (4), המילה "לא" – תימחק, ובמקום "מ"200,000" יבוא "מ"100,000";

(ד) פסקאות (5) עד (7) – יימחקו;

(2) אחרי סעיף 129 יבוא:

"חשב מלווה 2.2142. (א) בסעיף זה –

בתאגיד עירוני

בבעלות מלאה

"חברה עירונית" – חברה שהוקמה בידי עיריה מכוח סמכותה
לפי סעיף 249(30);

"חברה עירונית בבעלות מלאה" – חברה עירונית, שכל מניותיה
וכוח ההצבעה באסיפותיה הכלליות וכן הזכות למנות בה
דירקטורים, הם בידי אחת מאלה:

(1) עיריה אחת לבדה או עיריה יחד עם רשות מקומית

נוספת;

ד ב ר י ה ס ב ר

(6) יותר מחמישה סגני ראש עיריה – בעיריה
שבה לא יותר מ-500,000 תושבים;

(7) יותר משישה סגני ראש עיריה – בעיריה שבה
יותר מ-500,000 תושבים."

לפסקה (2)

סעיף 142ב לפקודת העיריות מסמיך את שר הפנים
למנות חשב מלווה לעיריה. סמכות זו נועדה להבטיח
בקרה ופיקוח על התנהלותן של עיריות המתנהלות
באופן בלתי תקין או שלא בהתאם להוראות כל דין. חלק
לא מבוטל מפעילותן של הרשויות המקומיות מתבצע
באמצעות תאגידים עירוניים שבשליטתן. המצב הקיים,
שלפיו לא ניתן למנות חשב מלווה אלא לעיריות ולא
לתאגידים שהוקמו על ידן, מסכל את יכולתו של החשב
המלווה לבצע בקרה אפקטיבית על מלוא היקף פעילותה
של העיריה ואת התכלית העומדת ביסודו לפקח על דרך
התנהלותה הכספית של העיריה.

לפיכך, מוצע כי הסמכויות הנתונות לשר הפנים,
בכל הנוגע למינוי חשב מלווה לעיריה, יהיו נתונות לו גם
ביחס לתאגיד עירוני הנמצא בבעלות מלאה של העיריה,
לבדה או יחד עם רשות מקומית נוספת או עם תאגיד
עירוני בבעלות מלאה אחר. עוד מוצע לקבוע כי אם מונה
חשב מלווה כאמור, יוקנו לו כל הסמכויות המוקנות
לחשב מלווה שמונה לעיריה ויחולו עליו כל ההוראות
החלות על חשב שמונה כאמור.

סעיף 5 לפסקה (1)

סעיף 129(א) לפקודת העיריות קובע את
המספר המרבי של סגני ראש עיריה הרשאים לקבל שכר
ותנאי שירות מקופת העיריה, בהתאם למספר התושבים
בכל עיריה. במטרה לצמצם את העלויות התקציביות
הכרוכות בהעסקת סגן ראש עיריה בשכר, מוצע להגביל
את מספר סגני ראש העיריה שיקבלו שכר ותנאים כאמור,
כך שהמספר המרבי של סגני ראש עיריה יהיה שלושה,
על פי חלוקה כמפורט להלן:

(1) לא ימונו כלל סגני ראש עיריה בעיריה שבה
פחות מ-20,000 תושבים;

(2) לא ימונה יותר מסגן ראש עיריה אחד בעיריה
שבה בין 20,000 ל-50,000 תושבים;

(3) לא ימונו יותר משני סגני ראש עיריה בעיריה
שבה בין 50,000 ל-100,000 תושבים;

(4) לא ימונו יותר משלושה סגני ראש עיריה
בעיריה שבה יותר מ-100,000 תושבים.

וזה נוסח הפסקאות בסעיף 129(א) לפקודת העיריות,
שמוצע לבטלן:

"... ואולם לא יקבלו שכר ותנאי שירות מקופת העיריה
כל אחד מאלה:

(5) יותר מארבעה סגני ראש עיריה – בעיריה
שבה לא יותר מ-400,000 תושבים;

* דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197; ס"ח התשס"ז,
עמ' 124.

(2) עירייה או רשות מקומית אחרת, יחד עם חברה עירונית בבעלות מלאה.

(ב) הוראות סעיפים 142ב, 142ג(א) ו-142ג יחולו, בשינויים המחויבים, גם על חברה עירונית בבעלות מלאה, וכן על חברה עירונית שאין לה הון מניות ועל תאגיד שאינו חברה ובלבד שמתקיימים לגביהם התנאים המפורטים בהגדרה "חברה עירונית בבעלות מלאה", והכל למעט חברה או תאגיד כאמור שכל מטרתם היא גיוס אשראי לעירייה או לעירייה ולרשות מקומית נוספת.;

(1) חברה עירונית בבעלות מלאה, למעט חברה כאמור שכל מטרתה היא גיוס אשראי לעירייה או לעירייה ולרשות מקומית נוספת;

(2) חברה עירונית שאין לה הון מניות או תאגיד שאינו חברה, ובלבד שמתקיימים לגביהם התנאים המפורטים בהגדרה "חברה עירונית בבעלות מלאה", בשינויים המחויבים.;

(3) בסעיף 143, סעיף קטן (ב) – בטל;

(4) אחרי סעיף 146א יבוא:

(א) ראה השר כי עירייה אינה ממלאת או עשויה שלא למלא תפקיד מתפקידיה כראוי, או שעלות מילוי התפקיד בידי אותה עירייה היא בלתי סבירה, רשאי הוא להורות לה לחדול, דרך קבע או לתקופה, ממילוי אותו תפקיד (בסימן זה – הוראה בדבר הפסקת מילוי תפקיד); הורה השר כאמור, יורה לרשות מקומית אחרת למלא את אותו תפקיד (בסימן זה – הוראה בדבר מילוי תפקיד).

"הטלת מילוי תפקיד של עירייה חדלה על רשות מקומית אחרת

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (3)

בהתקיים אותן נסיבות המפורטות בחוק, אין הצדקה להגביל את סמכותו של השר למשך תקופה של שנה, עד לאחר הבחירות לעירייה. הותרת המצב על כנו בלי יכולת להפעיל את האמצעים הנאותים תגרום לבזבוז כספי ציבור, לפגיעה חמורה במינהל התקין, ותפגע פגיעה של ממש בתושבי העירייה שלא יקבלו שירותים נאותים. דברים אלה מקבלים משנה תוקף על רקע המשבר ברשויות המקומיות והצורך במתן כלים אפקטיביים לשר הפנים, כדי לטפל במשבר האמור ולהבטיח את תפקודן הנאות של הרשויות המקומיות.

לפיכך מוצע לבטל הגבלה זו ולאפשר לשר הפנים לעשות שימוש בסמכויות המסורות לו לפי סעיף 143 לפקודת העיריות במשך כל מהלך כהונתה של העירייה.

זוה נוסחו של סעיף 143(ב) לפקודת העיריות, שמוצע לבטלו:

"(ב) התקיים אחד המקרים המנויים בסעיף קטן (א)(1) עד (3), בתוך שנה לפני המועד הקבוע לקיום בחירות לפי סעיף 4 לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה-1965 (להלן – חוק הבחירות), לא ימנה השר ראש עירייה, מועצה או ועדה לפי סעיף קטן (א)."

לפסקה (4)

מוצע לקבוע כי אם ראה השר הפנים שעירייה אינה ממלאת או עשויה שלא למלא תפקיד מתפקידיה כראוי,

סעיף 143 לפקודת העיריות מסמיך את שר הפנים לפזר מועצה נבחרת של עירייה ולנקוט אחת מהפעולות האלה: להורות על עריכת בחירות חדשות לראשות העירייה או למועצה או לשניהם גם יחד, למנות ראש עירייה ומועצה, או למנות מועצה בלבד, מתוך אנשים הכשירים להיות חברי מועצה, או למנות ועדה למילוי תפקידי ראש העירייה והמועצה, או למילוי תפקידי המועצה בלבד.

סעיף 143(ב) מגביל את סמכותו האמורה של שר הפנים וקובע שהשר אינו יכול לעשות שימוש בסמכותו זו בתוך שנה לפני המועד הקבוע לקיום הבחירות לרשויות המקומיות לפי סעיף 4 לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה-1965.

יובהר, כי הסמכות האמורה לפזר את המועצה ולנקוט צעדים המפורטים לעיל קמה, בין השאר, כאשר השר נוכח כי מועצת עירייה או ראש העירייה אינם ממלאים עוד את התפקידים שהוטלו עליהם בדין, או שאינם מנהלים כשורה את תחום שיפוטתה של העירייה. כן מוסמך השר לנקוט אמצעים אלה מקום שוועדת חקירה מצאה שהמועצה או ראש העירייה אינם עשויים למלא את תפקידיהם כראוי והמליצה לפני השר על הפסקת כהונת ראש העירייה או על פיזור המועצה.

(ב) לא יורה השר הוראה בדבר הפסקת מילוי תפקיד אלא לאחר שנתן לראש העיריה שלגביה ניתנה אותה הוראה (בסימן זה – העיריה החדלה) הזדמנות להשמיע את טענותיו, וכן לא יורה השר הוראה בדבר מילוי תפקיד אלא לאחר שנתן לראש הרשות המקומית שלגביה ניתנה ההוראה כאמור (בסימן זה – הרשות המקומית ממלאת התפקיד), הזדמנות להשמיע את טענותיו.

(ג) הוראה בדבר מילוי תפקיד תכלול את התפקיד שתמלא הרשות המקומית ממלאת התפקיד במקומה של העיריה החדלה, וכן את עלות מילוי התפקיד, ואם ניתנה ההוראה כאמור לתקופה – גם את משך התקופה שבה ימלא אותו תפקיד; עלות מילוי התפקיד כאמור תיקבע בהסכמת שר האוצר.

הוראות לעניין 146ג. (א) הורה השר הוראות כאמור בסעיף 146ב(א), יחולו הוראות מילוי תפקיד של עיריה חדלה בידי רשות מקומית אחרת

(1) הקצבה המועברת לעיריה החדלה מהמדינה, בעד התפקיד שביצעו הוטל על הרשות המקומית ממלאת התפקיד, וכן כל הקצבה המועברת לעיריה החדלה שלא לשם מילוי תפקיד מסוים, יועברו, במישירן, לרשות המקומית ממלאת התפקיד, ובלבד שלא יועבר סכום העולה על עלות מילוי התפקיד כפי שנקבעה לפי הוראות סעיף 146ג(ג) (בסעיף זה – עלות מילוי התפקיד); לעניין זה, "הקצבה" – תמיכה, מענק או השתתפות אחרת מתקציב המדינה;

ד ב ר י ה ס ב ר

במישרין לרשות ממלאת התפקיד, וזאת עד גובה עלות מילוי התפקיד. אם לא יהיה די בכספים אלה לכיסוי העלות האמורה, יורה שר הפנים על העברת כספי הארנונה, המסים, האגרות, ההיטלים, דמי ההשתתפות, הקנסות ושאר תשלומי החובה (להלן – כספי מילוי תפקיד שמקורם בתשלומי חובה), המגיעים לעיריה החדלה, כולם או חלקם, לרשות המקומית ממלאת התפקיד, וכן יהיה ראוי להורות לרשות המקומית ממלאת התפקיד לגבותם בעצמה. כספי מילוי תפקיד שמקורם בהקצבות, וכספי מילוי תפקיד שמקורם בתשלומי חובה, ינוהלו, כל סוג בנפרד, בחשבון בנק, אחד או יותר, שישמש אך ורק להפקדת כספים מאותו סוג, וישמשו אך ורק למילוי התפקיד שממלאת הרשות המקומית ממלאת התפקיד במקומה של העיריה החדלה. כספים אלה וכן הזכות לקבלתם, לא יהיו ניתנים לשעבוד, להמחאה או לקיוזו, אלא באישור שר הפנים ולמטרת מילוי התפקיד של הרשות המקומית ממלאת התפקיד במקומה של העיריה החדלה. אישור כאמור יינתן רק לאחר שנוכח שר הפנים כי הדבר חיוני לשם מילוי התפקיד של הרשות המקומית ממלאת התפקיד במקומה של העיריה החדלה. כמו כן, מוצע לקבוע כי כספי מילוי התפקיד שמקורם בהקצבות

או שעלות מילוי התפקיד בידי אותה עיריה היא בלתי סבירה, ראוי יהיה להורות לעיריה לחדול ממילוי אותו תפקיד (להלן – עיריה חדלה) ולהטיל את ביצועו על רשות מקומית אחרת (להלן – רשות מקומית ממלאת תפקיד). בין דרך קבע ובין לתקופה. צמצום התפקידים שעליהם מופקדת עיריה עשוי להיות מכשיר יעיל לאפשר את הבראתה ושיקומה, מקום שעלות מתן שירותים מסוימים על ידה היא גבוהה במידה בלתי סבירה מהמקובל בעיריות אחרות. כמו כן, יכול צמצום כזה לתת מענה למקרים שבהם עיריה נכשלת כליל במתן שירות מסוים או במילוי תפקיד מתפקידיה.

עוד מוצע לקבוע כי אם הורה השר כי רשות מקומית תהיה רשות מקומית ממלאת תפקיד, יקבע השר, בהסכמת שר האוצר, את עלות מילוי התפקיד כאמור. כמו כן מוצע לקבוע כי אם הורה השר כי רשות מקומית תהיה רשות מקומית ממלאת תפקיד, הקצבה המועברת לעיריה החדלה מהמדינה בעד התפקיד שביצעו הוטל על הרשות המקומית ממלאת התפקיד, וכן כל הקצבה המועברת לעיריה החדלה שלא לשם מילוי תפקיד מסוים (להלן – כספי מילוי תפקיד שמקורם בהקצבות), יועברו

(2) לא היה בהקצבות כאמור בפסקה (1) כדי לכסות את עלות מילוי התפקיד, יורה השר על העברת כספי הארנונה, המסים, האגרות, ההיטלים, דמי ההשתתפות, הקנסות ושאר תשלומי החובה, המגיעים לעירייה החדלה לפי כל דין (בסעיף זה – תשלומי חובה), כולם או חלקם, לרשות המקומית ממלאת התפקיד, ורשאי הוא להסמיך את הרשות המקומית ממלאת התפקיד לגבות בעצמה את תשלומי החובה, כולם או חלקם;

(3) כל אחד מסוגי הכספים המפורטים בפסקאות (1) ו-(2) יופקד בחשבון בנק, אחד או יותר, שיופקדו בו אך ורק כספים מהסוג האמור;

(4) כספי הקצבות המועברים לרשות מקומית ממלאת תפקיד לפי הוראות פסקה (1) (בסעיף זה – כספי מילוי תפקיד שמקורם בהקצבות) וכספים המועברים לרשות מקומית ממלאת תפקיד או הנגבים בידה לפי הוראות פסקה (2) (בסעיף זה – כספי מילוי תפקיד שמקורם בתשלומי חובה), ינוהלו בידי גזבר הרשות המקומית ממלאת התפקיד באופן שיאפשר מעקב אחר התקבולים מכל מקור וההוצאות שהוצאו למטרות השונות; כספים כאמור ישמשו אך ורק למילוי התפקיד שממלאת הרשות המקומית ממלאת התפקיד במקומה של העירייה החדלה;

(5) בלי לגרוע מההוראות לפי חוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985⁹, כספי מילוי תפקיד שמקורם בהקצבות וכספי מילוי תפקיד שמקורם בתשלומי חובה, וכן זכותה של הרשות המקומית ממלאת התפקיד לקבלתם של כספים כאמור, לא יהיו ניתנים לשעבוד, להמחאה או לקיזוז, אלא אם כן ניתן לכך אישור מאת השר; אישור כאמור לא יינתן אלא לאחר שנוכח השר שהשעבוד, ההמחאה או הקיזוז חיוניים לשם מילוי התפקיד, ולמטרה זו בלבד;

(6) כספי מילוי תפקיד שמקורם בהקצבות לא יהיו ניתנים לעיקול, אלא בידי מי שהרשות המקומית ממלאת התפקיד התקשרה עמו בהסכם לצורך ביצוע פעולה הדרושה לשם מילוי אותו תפקיד, בשל אי-תשלום כספים בעבור אותה פעולה, ובלבד שהפעולה כאמור בוצעה בפועל.

ד ב ר י ה ס ב ר

שאותו היא ממלאת במקום העירייה החדלה בעובדי העירייה החדלה, וזאת באישור שר הפנים. עובד כאמור, יפעל על פי הוראות מי שמונה לכך בידי הרשות המקומית ממלאת התפקיד ויקבל את שכרו מהרשות המקומית ממלאת התפקיד.

עוד מוצע לקבוע כי שר הפנים יהיה רשאי לקבוע בתקנות הוראות נוספות למילוי תפקיד של עירייה חדלה בידי רשות מקומית אחרת בנושאים המפורטים בסעיף המוצע.

מדינה לא יהיו ניתנים לעיקול, אלא אם כן העיקול הוטל בידי מי שהרשות המקומית ממלאת התפקיד התקשרה עמו לצורך ביצוע פעולה הדרושה למילוי התפקיד שהיא ממלאת במקום העירייה החדלה.

נוסף על כך מוצע לקבוע כי רשות מקומית הממלאת תפקיד לתקופה תוכל להסתייע לשם מילוי התפקיד

⁹ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לפגוע בתוקפם של שעבוד, המחאה או זכות קיזוז בנוגע לכספים שהיו בידי העירייה החדלה או המגיעים לה, אשר היו בתוקף בטרם הורה השר לגבי אותה עירייה הוראה בדבר הפסקת מילוי תפקיד, ואין בו כדי למנוע את מימושן של זכויות מכוחם של שעבוד, המחאה או זכות קיזוז כאמור.

(ג) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע –

(1) מזכות קיזוז הנתונה למדינה, לפי כל דין, בקשר לכספים שמקורם בהקצבות;

(2) מהוראות כל דין לעניין כספים שמקורם בהקצבות או בתשלומי חובה, לרבות לענין ניהול או הפקדה של כספים כאמור או לענין שעבוד, המחאה, זכות קיזוז או עיקול בנוגע לכספים כאמור.

(ד) (1) רשות מקומית ממלאת תפקיד לתקופה רשאית, באישור השר, להסתייע לשם מילוי אותו תפקיד, בעובדי העירייה החדלה; באישור כאמור יפורטו העובדים שבהם תסתייע הרשות המקומית ממלאת התפקיד (בסעיף זה – עובד ממלא תפקיד).

(2) עובד ממלא תפקיד יפעל, החל במועד מתן האישור לפי פסקה (1), בהתאם להוראות של מי שמונה לכך בידי הרשות המקומית ממלאת התפקיד.

(3) עובד ממלא תפקיד ימשיך להיות עובד העירייה החדלה, ולא יהיה לעובד הרשות המקומית ממלאת התפקיד רק בשל היותו עובד ממלא תפקיד.

(4) שכרו של עובד ממלא תפקיד, למשך התקופה שבה הוא ממלא את אותו תפקיד, ישולם בידי הרשות המקומית ממלאת התפקיד מהכספים שהועברו לה או שנגבו בידה לפי הוראות סעיף קטן (א) או (2).

(ה) לרשות מקומית ממלאת תפקיד יהיו, לשם מילוי התפקיד, כל הסמכויות הנתונות על פי כל דין לעירייה החדלה לשם מילוי אותו תפקיד.

הוראות נוספות 146. השר רשאי לקבוע בתקנות הוראות נוספות על ההוראות המפורטות בסעיף 146ג, לענין מילוי תפקיד של עירייה חדלה בידי רשות מקומית ממלאת תפקיד; הוראות כאמור יכול שיתייחסו, בין השאר, להתחייבויות והתקשרויות של העירייה החדלה ושל הרשות המקומית ממלאת התפקיד לשם מילוי אותו תפקיד, ולאופן הפעלת הסמכויות לענין התפקיד כאמור בידי הרשות המקומית ממלאת התפקיד.

הוראות נוספות
לענין מילוי
תפקיד של עירייה
חדלה בידי רשות
מקומית אחרת

6. בפקודת המועצות המקומיות¹⁰ –

(1) בסעיף 34א(א), במקום "142ג" יבוא "2,142ג, 146ב עד 146ד" ואחרי "והוראות התקנות לפי סעיפים" יבוא "146ד(א)";

(2) בסעיף 35ב(א) –

(א) בפסקה (1), במקום "מ"10,000" יבוא "מ"20,000";

(ב) בפסקה (2), במקום "מ"20,000" יבוא "מ"50,000";

(ג) בפסקה (4), המילה "לא" – תימחק, ובמקום "מ"200,000" יבוא "מ"100,000";

(ד) פסקאות (5) עד (7) – יימחקו;

(3) בסעיף 38, סעיף קטן (ב) – בטל.

7. בחוק איגודי ערים, התשט"ו-1955¹¹ –

(1) אחרי סעיף 17ב1 יבוא:

217ב. (א) מצאה ועדת חקירה שמינה שר הפנים כי מועצת איגוד ערים אינה ממלאת או עשויה שלא למלא את תפקידיה כראוי, והמליצה ועדת החקירה לפני שר הפנים על פיזור מועצת איגוד הערים, רשאי הוא להורות על פיזור המועצה ולמנות ועדה למילוי תפקידי המועצה.

(ב) מינה שר הפנים ועדה למילוי תפקידי מועצת איגוד ערים, לפי הוראות סעיף קטן (א) (בסעיף זה – ועדה ממונה), ימנה לוועדה יושב ראש מבין חבריה.

(ג) לוועדה הממונה וליושב ראש הוועדה יהיו כל הסמכויות והחובות הנתונות למועצת איגוד הערים או ליושב ראש המועצה, לפי העניין.

"מינוי ועדה למילוי תפקידי מועצת איגוד ערים"

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 7 לפסקה (1)

במדינת ישראל ישנם כיום עשרות איגודי ערים, אשר הוקמו בהתאם לחוק איגודי ערים, התשט"ו – 1955 (להלן – חוק איגודי ערים). איגודי ערים אלה פועלים בתחומים רבים ובכללם בתחום שירותי הכבאות, הביוב, איכות הסביבה ועוד. בחוק איגודי ערים נקבע כי האיגוד ינוהל על ידי מועצה אשר תבחר מבין חבריה את יושב ראשה. בשנים האחרונות הסתבר כי ישנם איגודי ערים אשר אינם ממלאים את תפקידם בשל כשל בתפקודו של האיגוד. למצב זה הגורם לפגיעה קשה ומתמשכת באספקתם של שירותים חיוניים לרשויות המקומיות, ובכלל זה אף שירותים הנוגעים להצלת נפש ורכוש, השלכות כלכליות משמעותיות הבאות לידי ביטוי, בחלק מהמקרים, באי-תשלום שכר עובדי האיגוד.

כדי לאפשר פתרון לכשלים מעין אלה אשר אירעו בעיריות ובמועצות מקומיות שונות, הוקנו לשר הפנים בכל הנוגע לרשויות מקומיות סמכויות לפעול לפיזור המועצה ולמינוי ועדה ממונה למילוי תפקידיה. מוצע להסמיך את שר הפנים למנות ועדה למילוי תפקידי

סעיף 6 לפסקה (1)

מוצע לתקן את פקודת המועצות המקומיות ולהחיל את ההוראות לענין חשב מלווה בתאגיד עירוני בשליטה מלאה, כנוסחן בסעיף 25 לחוק המוצע, וכן את ההוראות לענין מילוי תפקיד של עיריה חדלה בידי רשות מקומית אחרת כנוסחן בסעיף 45 לחוק המוצע, בשינויים המחויבים, גם על מועצות מקומיות.

לפסקאות (2) ו-(3)

מוצע לקבוע לגבי מועצות מקומיות, בדומה להוראות המוצעות בסעיף 15 ו-3 לחוק המוצע לגבי עיריות, הוראות לענין מספר מרבי של סגני ראש מועצה בשכר וכן לבטל את המגבלה על שימוש בסמכויות שר הפנים לפי סעיף 38 לפקודת המועצות המקומיות בשנה שלפני מועד הבחירות.

¹⁰ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256; ס"ח התשס"ז, עמ' 302.

¹¹ ס"ח התשט"ו, עמ' 48; התשס"ד, עמ' 125.

(2) בסעיף 17ג, במקום "הסעיפים 11 עד 13" יבוא "חוק זה".

8. חוק הרשויות המקומיות (העברת תשלומים מהמדינה), התשנ"ה-1995¹² – בטל. ביטול חוק הרשויות המקומיות (העברת תשלומים מהמדינה)

9. בתקופה שמיום תחילתו של חוק זה עד יום י"ח בחשוון התשע"ד (22 באוקטובר 2013), יקראו את חוק הרשויות המקומיות (מימון בחירות) – הוראת שעה (1) סעיף 3 ייקרא כך:

"יחידת חישוב 3. יחידת החישוב תהיה 34 שקלים חדשים לכל בעל זכות לבחור";

(2) סעיף 4 לא יחול.

10. הוראות סעיפים 129א(א) לפקודת העיריות ו-35ב(א) לפקודת המועצות המקומיות, כנוסחם בסעיפים 5(1) ו-6(2) לחוק זה, יחולו לגבי סגני ראשי רשויות מקומיות שייבחרו החל בבחירות הראשונות שיערכו לאחר יום כ"ח באב התשס"ז (12 באוגוסט 2007) ואילך. תיקון פקודת העיריות ופקודת המועצות המקומיות – תחולה

ד ב ר י ה ס ב ר

שבהם קיימים עיקולים על חשבונות הרשות המקומית. מטעמים אלה נקבע בחוק יסודות התקציב (תיקון מס' 31 והוראת שעה), התשס"ד-2004, כי חוק הרשויות המקומיות (העברת תשלומים מהמדינה), התשנ"ה-1995 (להלן – חוק הרשויות המקומיות), לא יחול עד יום ט"ז בתמוז התשס"ז (1 ביולי 2007). ובחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2007), התשס"ז-2007, נקבע כי החוק האמור לא יחול עד ליום כ"ח בסיון התשס"ח (1 ביולי 2008). כעת, מוצע, מהטעמים האמורים לעיל, לבטל את החוק.

נוסח חוק הרשויות המקומיות, שאותו מוצע לבטל, מובא בנספח להצעת החוק.

סעיף 9 סעיפים 3 ו-4 לחוק הרשויות המקומיות (מימון בחירות), התשנ"ג-1995, קובעים את שיעור יחידת החישוב של יחידת מימון בחירות ברשויות המקומיות. שווייה של יחידת חישוב זו כיום הוא כ-61 שקלים חדשים לכל בעל זכות בחירה. מוצע לקבוע בהוראת שעה, לתקופה שמיום תחילת חוק זה ועד יום י"ח בחשוון התשע"ד (22 באוקטובר 2013), כי שווי יחידת חישוב כאמור יעמוד על סך של 34 שקלים חדשים לכל בעל זכות בחירה.

סעיף 10 מוצע לקבוע כי ההגבלות על מספר סגני ראש עיריה ומועצה מקומית בשכר, כמוצע בסעיפים 1(5) ו-6(2) להצעת חוק זו, יחולו לגבי סגני ראש עיריה או מועצה מקומית שייבחרו החל בבחירות הראשונות שיערכו לאחר יום כ"ח באב התשס"ז (12 באוגוסט 2007) (מועד החלטת ממשלה מס' 2218 בעניין צמצום מספר הסגנים ברשויות המקומיות), ואילך.

מועצת האיגוד, במקרים שבהם ראה כי איגוד ערים אינו ממלא או שעשוי שלא למלא את ביצוע התפקידים המוטלים עליו.

לפסקה (2)

סעיף 17ג לחוק איגודי ערים קובע כי "שר הפנים רשאי לאצול מסמכויותיו לפי הסעיפים 11 עד 13, פרט לסמכותו להתקין תקנות לפי סעיף 11(ב)". למען הסר ספק ועל רקע אי-הבהירות ביחס שבין הוראת סעיף זה לבין הוראת סעיף 33(ב) לחוק-יסוד: הממשלה, הקובע כי, ככלל, כל סמכות הנתונה לאחד השרים על פי חוק, למעט סמכות להתקין תקנות, רשאי השר לאצול, את כולה, מקצתה או בסייגים, לעובד ציבור, מוצע לאפשר לשר הפנים לאצול את כלל סמכויותיו על פי החוק (ולא רק את סמכויותיו לפי סעיפים 11 עד 13 לחוק), למעט הסמכות להתקין תקנות, בהתאם להוראות חוק-יסוד: הממשלה. אצילת סמכויותיו כאמור נדרשת כדי לאפשר הפעלת מכלול הסמכויות שהוקנו לשר הפנים במטרה להבטיח את תפקודם התקין ועל פי הוראות הדין של איגודי הערים.

סעיף 8 חוק הרשויות המקומיות (העברת תשלומים מהמדינה), התשנ"ה-1995 (להלן – חוק הרשויות המקומיות), קובע את המועדים שבהם נדרשת המדינה להעביר את התשלומים, לרבות מענקים, שהיא מעבירה לרשות מקומית. מצב זה, שבו נשלל שיקול דעת המדינה לגבי מועדי העברת התשלומים, עשוי למנוע מהרשויות המקומיות להשתמש בכספים לצורך מתן שירותים לתושבי הרשות המקומית ולסכל את המטרה שלשמה מועברים התשלומים. כך למשל במקרים

¹² ס"ח התשנ"ה, עמ' 119; התשס"ז, עמ' 82.

¹³ ס"ח התשנ"ג, עמ' 146; התשס"ז, עמ' 31.

פרק ד': בריאות

11. תיקון פקודת בריאות העם, 1940¹⁴ – בסעיף 24(א), בהגדרה "יחידה מקצועית", במקום "או מרפאה" יבוא "מרפאה או חדר ניתוח";
- (2) בסעיף 24(א1), במקום הסיפה המתחילה במילים "לעניין זה, "הקמה" יבוא "לעניין זה, "הקמה" – לרבות בניה, הרחבה, הוספת יחידה מקצועית, מיטות או עמדת טיפול, שינוי ייעוד של יחידה מקצועית, של מיטות או של עמדת טיפול, פתיחת חדר ניתוח, אגף חדש או קומה חדשה, וכן הסבה או התאמה של מבנה קיים לבית חולים".
12. תיקון חוק לפיצוי נפגעי גזת נפגעי גזת, בחוק לפיצוי נפגעי גזת, התשנ"ד–1994¹⁵, בסעיף 8, אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:
- "(ו) על אף האמור בכל דין, תוכן דיוניה של ועדת המומחים, הפרוטוקולים של דיוניה, כל חומר שהוכן לשם דיוניה ושנמסר לוועדה, סיכומי הוועדה, מסקנותיה והחלטותיה, בכל הנוגע לתובע או לאדם שמכוחו מוגשת תביעת שאירים אשר הוועדה קבעה לגביהם כי ניתן להם טיפול בהקרנה, יהיו חסויים בפני כל אדם, לרבות התובע או השאירים ובאי כוחם.
- (ז) על אף האמור בסעיף קטן (ו) –
- (1) רשאים בית דין אזורי לעבודה או בית הדין הארצי לעבודה, במסגרת דיון בערעור לפי חוק זה, לבקש שמסמך כאמור בסעיף קטן (ו) או תוכנו יובאו לידיעתם וכן לבקש מבא כוח המדינה הסברים בעניין המסמך או תוכנו אשר יינתנו במעמד בא כוח המדינה בלבד, והכל אם סברו כי הדבר נדרש מטעמים מיוחדים;
- (2) מידע בדבר רישומו של אדם, כמטופל בהקרנה, במרשם המתנהל במרכז הארצי לגזת, לא יהיה חסוי, ובלבד שניתנה לכך הסכמתו בכתב של אותו אדם."

ד ב ר י ה ס ב ר

עלול להביא לגידול מיותר בהוצאה הלאומית לבריאות, ובכך גם יובטח יישום הוראת סעיף 40(א) לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה–1985, הקובעת כי אין לבצע הוראת מינהל הכרוכה בהוצאה תקציבית בלא שתוקצבה בחוק התקציב השנתי לשנת הפעלתה הראשונה.

סעיף 12 החוק לפיצוי נפגעי גזת, התשנ"ד–1994 (להלן – החוק לפיצוי נפגעי גזת). קובע כי הזכאות לפיצוי מאת המדינה קמה למי שהוכיח כי קיבל טיפול בהקרנה נגד גזת וכי הוא לקה באחת המחלות המנויות בחוק האמור. הקביעה האם ניתן לתובע טיפול בהקרנה נגד גזת, נעשית בידי ועדת מומחים שמונתה לכך בידי שר הבריאות מכוח סמכותו לפי סעיף 8 לחוק לפיצוי נפגעי גזת. קביעה זו מתבססת לרוב על עדויות התובעים עצמם הנבחנות לאור נתונים שיש בידי הוועדה בנוגע לפרטי הטיפול שניתן.

כדי למנוע מצב שבו ייעשה שימוש לרעה בפרוטוקול ובמסמכי הדיון, על ידי תובעים שלא ניתן להם טיפול, וכדי לשמור על משקל עדותם של תובעים שניתן להם טיפול, מוצע לתקן את סעיף 8 האמור ולקבוע

סעיף 11 סעיף 24 לפקודת בריאות העם, 1940, שעניינו אישור הקמה של בית חולים, קובע בפסקה (1) כי לא יקים אדם בית חולים אלא אם כן קיבל אישור לכך, מראש, מאת המנהל הכללי של משרד הבריאות או מי שהוא הסמיך לכך. "הקמה" מוגדרת באותו סעיף, ככוללת "בניה, הרחבה, הוספת יחידה מקצועית או מיטות, שינוי ייעוד של יחידה מקצועית או של מיטות, וכן הסבה או התאמה של מבנה קיים לבית חולים".

מוצע לתקן את הסעיף האמור כך שיכלול גם הוספה ושינוי ייעוד של עמדת טיפול וכן פתיחת חדר ניתוח, אגף חדש או קומה חדשה. חיוב באישור הקמה גם במקרים האמורים עולה בקנה אחד עם המגמה במדינות המערב לנקוט מדיניות של בקרה על היצע השירותים הרפואיים, וזאת בשל כשלי השוק במערכת הבריאות המתבטאים בכך שהביקוש לשירותים מושפע במידה רבה מההיצע להם. בכך יימנע כפל תשתיות אשר

¹⁴ ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' 191; ס"ח התשס"ו, עמ' 353.

¹⁵ ס"ח התשנ"ד, עמ' 277; התשס"ד, עמ' 484.

13. חוק בית חולים באשרוד (הקמה והפעלה), התשס"ב-2002¹⁶ – בטל.

ביטול חוק בית
חולים באשרוד
(הקמה והפעלה)

14. בחוק פיצוי לנפגעי פוליו, התשס"ז-2007¹⁷, בסעיף 3, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

תיקון חוק פיצוי
לנפגעי פוליו

"(ג) פיצוי חד-פעמי לפי סעיף זה ישולם בשני תשלומים, כדלקמן:

(1) מחצית מסכום הפיצוי תשולם לאחר קביעת זכאותו של נפגע הפוליו לקבלת הפיצוי האמור (בסעיף קטן זה – המחצית הראשונה);

(2) המחצית השנייה של סכום הפיצוי תשולם בתום 12 חודשים מיום תשלום המחצית הראשונה (בסעיף קטן זה – המחצית השנייה), ובכל מקרה לא לפני יום ה' בטבת התשס"ט (1 בינואר 2009); סכום המחצית השנייה יעודכן בהתאם לשיעור עליית המדד, כהגדרתו בסעיף קטן (ב). שפורסם לאחרונה לפני יום תשלום המחצית השנייה לעומת המדד שפורסם לאחרונה לפני יום תשלום המחצית הראשונה."

15. סעיף 3(ג) לחוק פיצוי לנפגעי פוליו, התשס"ז-2007, בנוסחו בסעיף 14 לחוק זה, יחול

תיקון חוק פיצוי
לנפגעי פוליו
– תחולה

על מי שטרם שולם לו פיצוי חד-פעמי לפי הוראות החוק האמור, גם אם הגיש תביעה לקבלת הפיצוי האמור לפני יום תחילתו של חוק זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

עקב המענה האשפוזי הניתן לתושבי העיר אשרוד על ידי בתי החולים הסמוכים לעיר; עקב העדר אפשרות של בית חולים בסדר הגודל המתוכנן לבית החולים באשרוד לספק שירותים באותה רמת מיומנות ואיכות רפואית של בית חולים בעל כמה התמחויות ובעל צוות רפואי מיומן המטפל באלפי חולים; ועקב הנטל התקציבי הצפוי על קופות החולים ואוצר המדינה בעקבות הקמתו של בית החולים.

אשר על כן, מוצע לבטל את חוק בית חולים באשרוד. החוק בנוסחו היום מובא בנספח לדברי ההסבר.

סעיפים חוק פיצוי לנפגעי פוליו, התשס"ז-2007, קובע, 14 ו-15 כי נפגע פוליו שלקה במחלה זו בישראל, יקבל פיצויים בהתאם לשיעור הנכות שנקבע לו. הפיצויים כוללים מענק חד-פעמי וכן קצבה חודשית בהתאם לאחוזי הנכות של מי שחלה במחלה. מכאן, שמעבר לקצבת הנכות הכללית המשולמת על ידי המוסד לביטוח לאומי לכלל הנכים, זכאים נכי הפוליו לתשלומים נוספים כאמור. בכך נוצרת אפליה של נכים אלה ביחס לנכים אחרים בעלי נכות תפקודית דומה.

לפי הערכות המוסד לביטוח לאומי, העלות הכוללת של ביצוע החוק נאמדת בכ-3 מיליארד שקלים חדשים, שישולמו לכ-4,300 נפגעי פוליו הזכאים לפיצוי על פי החוק. עלות תשלום הקצבאות החודשיות מוערכת בכ-120 מיליון שקלים חדשים לשנה ועלותם של המענקים החד פעמיים נאמד בכ-360 מיליון שקלים חדשים. עלות זו מהווה נטל כבד על תקציב המדינה.

כי פרוטוקולים של ועדת המומחים בנוגע לתובע שלגביו נקבע כי ניתן לו טיפול בהקרנה וכל חומר אחר שהוכן לשם דיוניה ושנמסר לוועדה בנוגע לתובע כאמור – יהיו חסויים, למעט במקרה שבו המידע המתבקש הוא בדבר רישומו של אדם במרשם המרכזי הארצי לגזוזת כמי שקיבל טיפול נגד הגזוזת, אם ניתנה לכך הסכמתו בכתב.

כן מוצע לקבוע כי במסגרת דיון בערעור לפי חוק לפיצוי נפגעי גזוזת, יהא רשאי בית דין אזורי לעבודה או בית הדין הארצי לעבודה, לבקש עיון במסמכים אשר מוצע להגדירם כחסויים, ולבקש הסברים בעניינם, אם סבר כי הדבר נדרש מטעמים מיוחדים, ובלבד שהעיון יתבצע במעמד בא כוח המדינה בלבד.

סעיף 13 חוק בית חולים באשרוד (הקמה והפעלה), התשס"ב-2002 (להלן – חוק בית חולים באשרוד), אשר נחקק כהצעת חוק פרטית, קובע כי יוקם בית חולים בעיר אשרוד, שיכלול לפחות 300 מיטות, בידי יום שייבחר באמצעות מכרז פומבי, ואם לא ייבחר זוכה במכרז, יוקם בידי המדינה. עוד קובע סעיף 3 לחוק האמור כי יש לכלול במכרז הפומבי תנאי הקובע כי הערכת ההכנסה הצפויה ולשימושים מסחריים לא תפחת מעלות ההקמה של בית החולים.

הקמת בית החולים באשרוד אינה מהווה פתרון יעיל הן מבחינה כלכלית והן מבחינה עניינית, בין השאר

¹⁶ ס"ח התשס"ב, עמ' 124.

¹⁷ ס"ח התשס"ז, עמ' 161.

16. בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994¹⁸ (בפרק זה – חוק ביטוח בריאות ממלכתי) –
(1) בסעיף 2 –

- (א) לפני ההגדרה "דמי ביטוח לאומי" יבוא:
"בעל עניין" – כהגדרתו בחוק ניירות ערך;
"דירקטוריון קופת חולים" – הגוף הממלא את התפקידים המנויים בסעיף
27א(א), יהא כינויו אשר יהא;"
(ב) אחרי ההגדרה "דמי ביטוח לאומי" יבוא:
"הוועדה הציבורית" – הוועדה שמונתה לפי הוראות סעיף 27ד(ב);"
(ג) אחרי ההגדרה "חוק הביטוח הלאומי" יבוא:
"חוק החברות" – חוק החברות, התשנ"ט-1999¹⁹;"
(ד) אחרי ההגדרה "חוק מס מקביל" יבוא:
"חוק ניירות ערך" – חוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968²⁰;"
(ה) אחרי ההגדרה "מועצת הבריאות" יבוא:
"נושא משרה" – כהגדרתו בסעיף 1 לחוק החברות ובשינוי זה: במקום
"בחברה" יקראו "בקופת חולים";"
(1) אחרי ההגדרה "קופת חולים" יבוא:
"תאגיד קשור" – כל אחד מאלה:

- (1) חברה קשורה כהגדרתה בחוק ניירות ערך;
(2) תאגיד שאינו חברה, אשר אילו היה חברה היה מתקיים בו
האמור בהגדרה "חברה קשורה" שבפסקה (1);
(3) תאגיד שהחברות בו מותנית בחברות בקופת חולים;"

ד ב ר י ה ס ב ר

קופות החולים שהיו קיימות ערב תחילתו של
החוק האמור, הוכרו מכוחו (סעיף 67 לחוק והתוספת
השביעית לו), בלי שנדרשו להתאמת המבנה הארגוני
שלהן כתוצאה מתחולת החוק.

בפועל, לחלק מן הקופות יש מבנים ארגוניים
משפטיים מסורבלים, ואין בהם קביעה ברורה של חלוקת
הסמכות והאחריות בין האורגנים השונים. המבנה
המשפטי של קופות החולים אינו מתאים להיקף הפעילות
שלהן על פי חוק, ולאופי הציבורי של פעילותן על פיו.

בחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת
יעדי התקציב לשנת 1997), התשנ"ז-1996, תוקן חוק ביטוח
בריאות ממלכתי, ונקבע בו, בין השאר, כי על קופות
החולים להעביר לאישור שר הבריאות הוראות בתקנוניהן
לעניין מינוי, פיטורין ותקופת כהונה של החברים במועצת
קופת החולים או בדירקטוריון, של המנהל הכללי ושל
נושאי משרה בכירים, וכן כל שינוי לעניין סמכויותיהם של
אורגנים אלה. בתיקון האמור נקבע כי שר הבריאות יהיה
רשאי לסרב ליתן אישור כאמור, אם לדעתו יש בהוראות

על כן מוצע כי המעגק החד-פעמי, שסכומו הוא בין
50,000 שקלים חדשים ל-120,000 שקלים חדשים, בהתאם
לשיעורי הנכות, ישולם בשני תשלומים: התשלום הראשון
לאחר קביעת זכאותו של הנכה לפיצוי והתשלום השני
בתום שנה לאחר מועד התשלום הראשון. כן מוצע לקבוע
כי תיקון זה יחול על מי שטרם שולם לו המענק, גם אם
הגיש תביעה לקבלת פיצוי לפני תחילתו של החוק.

סעיף 16 לפסקאות (1), (5) ו-6)

חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994
(להלן – חוק ביטוח בריאות ממלכתי), הטיל על קופות
החולים את האחריות למתן שירותי בריאות לכלל תושבי
ישראל במסגרת מקורות מימון המועברים להם לפי סעיף
13 לחוק האמור. במסגרת זו, ניתן לקופות שיקול דעת
לקביעת השימושים בהיקף כספי של מיליארדי שקלים
חדשים.

¹⁸ ס"ח התשנ"ד, עמ' 156; התשס"ו, עמ' 55.

¹⁹ ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

²⁰ ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

(א) בפסקה (3), המילים "למעט שירותי סיעוד" – יימחקו;

(ב) אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) התכנית לא תכלול –

(א) שירותי סיעוד;

(ב) תרופות מצילות חיים או מאריכות חיים;

(ג) בחירת רופא מנתח לביצוע ניתוח, בלא שידרש מהעמית תשלום

השתתפות עצמית";

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (2)

סעיף 10 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי קובע את האפשרות של קופת חולים להציע לחבריה תכנית לשירותי בריאות נוספים (תכניות המכונות "תכניות שב"נ"). תכניות השב"נ פועלות כתכניות עם איזון הדדי, שזכויות החברים בהן וחובותיהם משתנות מפעם לפעם, בעיקר כדי להבטיח את איזון התכנית על בסיס שנתי. תכנית השב"נ וכל שינוי בה טעון אישור של שר הבריאות. על פי החוק הקיים, אסור לכלול בתכנית אלה שירותי סיעוד, ובעניין זה לא מוצע כל שינוי.

במהלך שנת 2007 אושר שינוי בתכניות השב"נ של שתי קופות החולים הגדולות, כמפורט להלן, אשר מוצע לבטלו:

לקופות החולים מכבי וכללית אושר לכלול בתכנית השב"נ תרופות מצילות חיים ומאריכות חיים;

מוצע שלא לאפשר הכללה של תרופות מצילות חיים או מאריכות חיים בתכניות השב"נ, מכמה טעמים, ועיקרם:

(1) מתן תרופות מצילות חיים או מאריכות חיים רק למי שבחר להיות עמית בתכנית שב"נ תעוות את התמריצים שבבסיס חוק ביטוח בריאות. בעוד החוק קובע מנגנונים ולפיהם התחרות בין הקופות תתמקד בשיפור השירות הניתן בסל השירותים הבסיסי לכלל החברים בקופה, למעוטי היכולת ולבעלי היכולת כאחד, הרי שמתן שירותים חיוניים במסגרת תכניות השב"נ תעביר את הדגש של התחרות אל תכניות אלה, שחברים בהן, מטבע הדברים, בעיקר בעלי היכולת, ותגרום לניגוד עניינים אצל קופות החולים שינהלו עכשיו שתי תכניות ביטוח בריאות המתחרות זו בזו מבחינת נושאן: האחת – לכלל האוכלוסייה (הממומנת ממקורות ציבוריים מוגבלים), והשניה – לבעלי האמצעים (בגינה יקבלו הקופות תשלומים ישירות מהעמיתים). כך למשל, קופות שערכ התיקון בתכניות השב"נ סיפקו לכלל החברים בהן גם תרופות שאינן כלולות בסל, כדי לשפר את השירות ולמשוך אליהן עוד חברים, כבר לא יהיה להן תמריץ

כדי לפגוע בניהולה התקין של הקופה לטובת חבריה או במטרה אחרת ממטרות החוק.

מוצע לקבוע הסדרים בסיסיים אחידים לעניין המבנה התאגידי של קופות החולים תוך פירוט תחומי האחריות והסמכויות של מועצת הקופה, הדירקטוריון, המנהל הכללי, ועדת הביקורת, וקביעת כללי כשירות מינימליים וכללי פסלות כהונה של האורגנים הנ"ל, והכל להבטחת ניהול מקצועי וייצוג ציבורי הולם.

מוצע להקים ועדה ציבורית בראשות שופט בדימוס של בית המשפט העליון או של בית משפט מחוזי אשר תבחר 75 אחוזים מחברי מועצת קופת החולים שאינם עובדי הקופה, עובדי תאגיד קשור או נושאי משרה בהם או בקשר עסקי עם הקופה (סעיף 27(ד) ו-1(ו) המוצע). שאר חברי המועצה (25 אחוזים) ייבחרו על פי הוראות תקנון הקופה ובלבד שמדובר בהליך בחירה המבטיח ייצוג ציבורי ראוי (סעיף 27(ד) המוצע).

כן מוצע לקבוע כי הוועדה הציבורית תעביר לאישורה של מועצת הקופה רשימת מועמדים לשליש מחברי הדירקטוריון (סעיף 27(ה) המוצע). גם העמידה בתנאי הכשירות המוצעים לחברי המועצה והדירקטוריון תיבדק ותאושר בידי הוועדה הציבורית.

עוד מוצע לקבוע את אחריותם של כל נושאי המשרה בקופה, בדומה לחובת האמון והזהירות של נושאי משרה בחברה (סעיף 27 המוצע). כדי לחזק את קביעת האחריות של נושאי המשרה בקופה כאמור.

נוסף על כך, מוצע לקבוע הוראות לעניין בחירתו של מנהל כללי לקופה (סעיף 27 המוצע). המנהל הכללי ייבחר מתוך רשימת מועמדים שתרכיב ועדה לאיתור מועמדים, ויתקיימו לגביו תנאי הכשירות הקבועים בסעיף 37(ג) לחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975. כן נקבעה חובת הקופה לקיים ועדת ביקורת, תוך פירוט תפקידיה וסמכויותיה (סעיפים 27 ו-127 המוצעים).

לעניין זה נקבעו הוראות מעבר מפורטות (ר' לעניין זה סעיף 17 להצעת החוק).

(3) בסעיף 13(א)5, במקום הסיפה המתחילה במילים "יעמוד בשנת 1997" יבוא "יהיה סכום השווה לשיעור של 6.45% מעלות הסל לקופות";

(4) אחרי סעיף 20 יבוא:

"היקף ההוצאה א.20. (א) בסעיף זה –

המרבית של קופת
חולים בבית חולים
כללי פרטי

"בית חולים כללי פרטי" – בית חולים כללי שאינו אחד מאלה:

(1) בית חולים ממשלתי כללי, לרבות פעילות המתבצעת בו בידי תאגיד בריאות, כהגדרתו בסעיף 21 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985;

(2) בית חולים הפועל במסגרת קופת חולים;

(3) בית חולים כללי שבבעלות רשות מקומית;

(4) בית חולים שהוא תאגיד שהוא מוסד ציבורי כמשמעותו בסעיף 9 לפקודת מס הכנסה.

(ב) שר הבריאות ושר האוצר רשאים לקבוע, בצו, את היקף ההוצאה המרבית שרשאית להוציא כל קופת חולים, מדי שנה, ממקורות המימון המפורטים בסעיף 13, לצורך רכישת שירותים מכלל בתי החולים הכלליים הפרטיים.

ד ב ר י ה ס ב ר

להוראות מעבר, לרבות הוראות לעניין מי שהם עמיתים בתכנית שב"נ במועד חקיקת החוק, ראו סעיף 17 להצעת החוק.

לפסקה (3)

סעיף 13(א) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי קובע את מקורות המימון של שירותי הבריאות הניתנים לפי החוק האמור. פסקה (5) לסעיף האמור מונה בין מקורות המימון "סכומים נוספים מתקציב המדינה כפי שייקבעו מדי שנה בחוק התקציב השנתי" המועברים בניכוי סכום הקבוע בפסקה (6) לסעיף האמור והנחשב לעניין זה כהכנסות הקופות משירותים הניתנים על ידיהן בתשלום. סכום הניכוי עומד היום על סך של 687 מיליון שקלים חדשים, נכון לשנת 1997, במחירי מדד יוקר הבריאות לשנת 1995, והוא מעודכן מדי שנה בשיעור עדכון עלות הסל לקופות.

בשנים האחרונות חלה עליה בסכומי הגבייה בפועל של סכומי השתתפות עצמית מהמבוטחים, ולפיכך מוצע כי שיעור הניכוי הנורמטיבי האמור יעודכן ויעמוד על 6.45% מעלות הסל, המתעדכן מדי שנה בשיעור עליית מדד יוקר הבריאות.

לפסקה (4)

מוצע להסמיך את שר הבריאות ושר האוצר לקבוע היקף הוצאה מרבי שקופת חולים תהיה רשאית להוציא לרכישת שירותים בבית חולים כללי פרטי. בדרך זו יוכלו השרים להורות כי מקורות המימון הציבוריים יישמשו בעיקר את מערכת האשפוז הציבורית.

לעשות זאת, שכן הן יעדיפו להעביר תרופות אלה אל תכניות השב"נ, כנגד תשלום נוסף של אותם חברים שבידם לרכוש גם את תכנית השב"נ. קביעת האיסור על הכללת תרופות אלה בתכניות השב"נ תקטין גם את החשש כי הקופות יעשו שימוש בתכניות השב"נ כדי למשוך אליהן את המבוטחים בעלי היכולת;

(2) הכללת תרופות מצילות חיים או מאריכות חיים במסגרת תכניות השב"נ מנוגדת לעקרונות השוויון והסולידריות שבבסיס חוק ביטוח בריאות ממלכתי;

(3) הכללת שירותים חיוניים, דוגמת תרופות מצילות חיים או מאריכות חיים, במסגרת תכניות השב"נ תביא לגידול בלתי מרוסן בהוצאה הלאומית לבריאות.

כמו כן, מוצע שלא לאפשר בתכניות השב"נ, הכללת האפשרות לעמית לבחור רופא מנתח בלא שיידרש ממנו תשלום השתתפות עצמית, משני טעמים:

(1) ככל שמתן האפשרות לבחירת רופא בלא השתתפות עצמית ניתנת לציבור רחב יותר, הרי שלמעשה מתאיינת המשמעות של עצם בחירת הרופא, שכן התור שהיה מתקיים אלמלא בחירת הרופא, הופך להיות התור לבחירת אותו רופא עצמו, בין מי שזכאים לבחירת רופא;

(2) האפשרות לבחור רופא בלא השתתפות עצמית מביאה לכך שהעמית יעדיף אפשרות זו במקרה שהוא נזקק לטיפול רפואי, גם אם אין בכך כל תועלת ממשית מבחינת בריאותו.

(ג) תוקפו של צו לפי סעיף קטן (ב) לא יעלה, בכל פעם, על שנתיים.”;

(5) בסעיף 26(א)2, אחרי “מוסדות הקופה” יבוא “וסמכויותיהם”, המילה “סמכויותיהם” – תימחק, ובסופו יבוא “בהתאם להוראות סעיפים 27 ו-27א, לפי העניין”;

(6) במקום סעיף 27 יבוא:

”מועצת קופת חולים 27. (א) הגוף הייצוגי העליון של קופת החולים הוא מועצת קופת החולים, והיא תיקרא בשם זה או בשם אחר שייקבע בתקנון קופת החולים.

(ב) למועצת קופת החולים יהיו הסמכויות שנקבעו בתקנונה, ובהן לפחות סמכויות אלה:

(1) להתוות את מדיניות הקופה;

(2) לאשר שינוי בתקנון הקופה;

(3) למנות את חברי הדירקטוריון של הקופה בהתאם להוראות סעיף 27א, ולפטר חבר דירקטוריון שמונה על ידה כאמור;

(4) לפקח על פעולות הדירקטוריון ולבקרן;

(5) למנות את האחראי לבירור תלונות החברים בהתאם להוראות סעיף 28, ולמנות את רואה החשבון של הקופה;

(6) לאשר פעולות ועסקאות הטעונות אישור אסיפה כללית של חברה לפי סעיף 57(5) לחוק החברות;

(7) הסמכויות הנתונות לאסיפה הכללית של חברה לפי חוק החברות, אלא אם כן נקבע לענין מסוים אחרת בתקנון.

(ג) מספר החברים במועצת קופת חולים יהיה 45; חברי המועצה יהיו מבוטחי אותה קופה או מי שהגישו בקשה להירשם בה לפי סעיף 4.

(ד) הרכב מועצת קופת חולים ואופן בחירת חברה ייקבעו בתקנון הקופה בכפוף להוראות אלה:

(1) 25 אחוזים מחברי המועצה יהיו נציגים שייבחרו באחת מדרכים אלה:

(א) בבחירות אישיות ושוויוניות בידי חברי הקופה;

(ב) בידי ועידה ארצית שנבחרה בהליך בחירה ציבורי פתוח בידי חברי הקופה;

(ג) בידי תאגיד הקבוע בתקנון הקופה המקיים הליך בחירה ציבורי פתוח בין חבריו;

(ד) בידי המועצה היוצאת;

(2) 75 אחוזים מחברי המועצה ייבחרו בידי הוועדה הציבורית.

(ה) לכל חבר במועצת קופת חולים תהיה זכות הצבעה שווה, בכל נושא המועלה להצבעה.

(ו) לא ייבחרו לחברי מועצת קופת חולים לפי סעיף קטן (ד)(2) מי שהם עובדי קופת חולים או עובדי תאגיד קשור, או נושאי משרה בהם, או מי שקשורים בקשר עסקי עם הקופה או עם תאגיד קשור שלה.

(ז) יושב ראש מועצת קופת חולים ייבחר בידי המועצה ברוב קולות של חבריה, ובלבד שבמניין האמור ייכללו רוב מבין חברי המועצה שמונו לפי סעיף קטן (ד)(2) (בסעיף זה – רוב מיוחד).

(ח) חברי מועצת קופת חולים שימונו לפי סעיף קטן (ד)(2) יהיו אנשים שהוועדה הציבורית מצאה כי מתמלאים בהם תנאי הכשירות הנדרשים לכהונה של דירקטור חיצוני בחברה, בהתאם לסעיף 240 לחוק החברות, בשינויים המחויבים, וכן תנאי הכשירות הקבועים בסעיף 16 לחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975²¹ (להלן – חוק החברות הממשלתיות); מצאה הוועדה הציבורית כי למועמד לכהן כחבר המועצה יש זיקה אישית, עסקית או פוליטית לשר או לסגן שר, לא תמנה אותו הוועדה הציבורית, אלא אם כן מצאה כי יש לו כישורים מיוחדים בתחומי פעולתה של קופת חולים או שקיימים לגביו שיקולים של כשירות מיוחדת אחרת לכהונה; לענין זה, לא יראו בחברות במפלגה כשלעצמה זיקה אישית או פוליטית.

(ט) חבר מועצת קופת חולים ימונה לתקופה שלא תעלה על חמש שנים, וניתן לחזור ולמנותו לתקופה נוספת שלא תעלה על חמש שנים.

(י) חבר מועצת קופת חולים יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו באחת מאלה:

(1) התפטר במסירת כתב התפטרות למועצה;

(2) הגיש הודעה על מעבר לקופת חולים אחרת לפי סעיף 5;

(3) הורשע בעבירה שלדעת הוועדה הציבורית, מפאת חומרתה, מהותה או נסיבותיה, אין זה ראוי שהוא יכהן כחבר המועצה.

(יא) הוועדה הציבורית רשאית להחליט על סיום כהונתו של חבר מועצת קופת חולים שמונה לפי סעיף קטן (ד)(2) אם מצאה כי התקיים לגביו אחד מאלה:

(1) נבצר ממנו למלא את תפקידו;

(2) נתקיימה בו אחת הנסיבות הפוסלות אותו להיות כשיר לכהונה.

²¹ ס"ח התשל"ה, עמ' 32.

(יב) הוגש כתב אישום נגד חבר מועצת קופת חולים בשל עבירה שלדעת הוועדה הציבורית מפאת חומרתה, מהותה או נסיבותיה אין זה ראוי שהוא יכהן כחבר המועצה, רשאית הוועדה הציבורית להחליט על הפסקת כהונתו, לאחר שנתנה לו הזדמנות להשמיע את טענותיו.

(יג) (1) נפטר חבר מועצת קופת חולים שמונה לפי סעיף קטן (ד)2 או שחדל לכהן, תמנה הוועדה הציבורית אחר במקומו ליתרת תקופת הכהונה.

(2) הופסקה כהונתו של חבר מועצה כאמור בסעיף קטן (יב), תמנה הוועדה הציבורית אחר במקומו לתקופה שבה הופסקה כהונתו.

27.א. (א) דירקטוריון קופת חולים יהיה הגוף הניהולי העליון של הקופה, האחראי לניהולה בהתאם להוראות חוק זה, ובכלל זה –

דירקטוריון של קופת חולים

(1) יישם את המדיניות שנקבעה לקופה בידי מועצת קופת החולים;

(2) ימנה מנהל כללי, חשב ויועץ משפטי לקופה;

(3) יפקח על המנהל הכללי, ובכלל זה יפקח על ביצוע החלטות הדירקטוריון;

(4) יאשר את התקציב השנתי בהתאם להוראות כל דין;

(5) ימנה מבקר פנימי לפי המלצת ועדת הביקורת, יאשר את מערכת הבקרה הפנימית של הקופה כפי שתוצע על ידי המבקר, וכן ידון בממצאי ועדת הביקורת ויקבע את מסקנותיו לגביהן.

(ב) לדירקטוריון הסמכות לדון ולהחליט בכל עניין אשר אינו בתחום סמכותה של מועצת קופת חולים או של ועדת הביקורת.

(ג) (1) הדירקטוריון אינו רשאי לאצול מסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

(2) אצילת מסמכויות הדירקטוריון לפי סעיף קטן (ב) תהיה לעניינים שקבע הדירקטוריון בהחלטה שנתקבלה ברוב של שני שלישים מחבריו.

(3) מינויים לפי סעיף קטן (א)2 ו-5, ואישור התקציב השנתי לפי סעיף קטן (א)4 יהיו בהחלטה של רוב חברי הדירקטוריון.

(ד) מספר חברי הדירקטוריון יהיה 15.

(ה) מועצת קופת חולים תבחר את חברי הדירקטוריון, כלהלן:

(1) שני שלישים מחברי הדירקטוריון ייבחרו בידי מליאת המועצה, ברוב חברה, ומחצית מהחברים כאמור ייבחרו מתוך רשימה שתוגש למועצה על ידי חברי המועצה שנבחרו לפי סעיף 27(ד)1;

(2) שליש מחברי הדירקטוריון יאושרו בידי מליאת המועצה, ברוב חבריה, על פי רשימה שתוגש למועצה על ידי הוועדה הציבורית (להלן – רשימת הוועדה הציבורית). בהצבעה אחת על כלל המנויים ברשימה.

(ו) רשימות המועמדים לכהן בדירקטוריון כאמור בסעיף קטן (ה). יורכבו לאחר שמכין הרשימה פרסם בעיתונות הודעה לציבור על האפשרות להגיש מועמדות.

(ז) חברי הדירקטוריון של קופת חולים יהיו מבוטחי אותה קופה או מי שהגישו בקשה להירשם בה לפי סעיף 4.

(ח) לכל חבר דירקטוריון של קופת חולים תהיה זכות הצבעה שווה בכל נושא המועלה להצבעה.

(ט) בתקנון קופת חולים ייקבעו הסדרים לבחירת חברי הדירקטוריון בידי חברי מועצת קופת חולים לשם מילוי הוראות סעיף זה.

(י) לא ימונה חבר דירקטוריון אלא מי שמתמלאים בו, לדעת הוועדה הציבורית, שני אלה:

(1) תנאי הכשירות הנדרשים לכהונה של דירקטור חיצוני בחברה, בהתאם לסעיף 240 לחוק החברות, בשינויים המחויבים; ואולם רשאית מועצת קופת חולים למנות חברי דירקטוריון שלא מתקיים בהם התנאי האמור בסעיף 240(ב) לחוק האמור, ובלבד שמספרם לא יעלה על שליש מהחברים המתמנים על ידה שלא מתוך רשימת הוועדה הציבורית;

(2) תנאי הכשירות הקבועים בסעיף 16א לחוק החברות הממשלתיות.

(יא) מצאה הוועדה הציבורית כי למועמד לכהן בדירקטוריון יש זיקה אישית, עסקית או פוליטית לשר או לסגן שר, לא תאשר הוועדה את מינויו, אלא אם כן מצאה שיש לו כישורים מיוחדים בתחומי פעולתה של קופת חולים או שיש לגביו שיקולים של כשירות מיוחדת אחרת לכהונה; לעניין זה, לא יראו בחברות במפלגה כשלעצמה זיקה אישית או פוליטית.

(יב) חבר דירקטוריון יתמנה לתקופה שלא תעלה על חמש שנים, וניתן לחזור ולמנותו לתקופה נוספת שלא תעלה על חמש שנים.

(יג) חבר דירקטוריון יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו באחת מאלה:

(1) התפטר מתפקידו במסירת כתב התפטרות לדירקטוריון;

(2) הגיש הודעה על מעבר לקופת חולים אחרת לפי סעיף 5;

(3) נעדר מחמש ישיבות רצופות של הדירקטוריון או משמונה ישיבות בתוך שנה, אלא אם כן קבעה הוועדה הציבורית, בהודעה לקופה, שהיתה סיבה מוצדקת להיעדרותו;

(4) הורשע בעבירה שלדעת הוועדה הציבורית, מפאת חומרתה, מהותה או נסיבותיה, אין זה ראוי שהוא יכהן כחבר הדירקטוריון.

(יד) הוועדה הציבורית רשאית להחליט על סיום כהונתו של חבר הדירקטוריון אם מצאה כי נתקיימה בו אחת הנסיבות הפוסלות אותו להיות כשיר לכהונה.

(טו) הוגש כתב אישום נגד חבר הדירקטוריון בשל עבירה שלדעת הוועדה מפאת חומרתה, מהותה או נסיבותיה אין זה ראוי שהוא יכהן כחבר הדירקטוריון, רשאית היא להחליט על הפסקת כהונתו, לאחר שנתנה לו הזדמנות להשמיע את טענותיו.

(טז) (1) נפטר חבר דירקטוריון או שחדל לכהן, תמנה מועצת קופת חולים, בדרך שבה נבחר אותו חבר, חבר אחר במקומו ליתרת תקופת הכהונה.

(2) הופסקה כהונת חבר הדירקטוריון כאמור בסעיף קטן (טו), תמנה מועצת קופת חולים, בדרך שבה נבחר אותו חבר, חבר אחר במקומו לתקופה שבה הופסקה כהונתו.

(יז) לחברי דירקטוריון ישולם גמול כפי שייקבע בתקנון הקופה או על פיו; הקופה תמסור לשר הבריאות ולשר האוצר, מדי שנה, הודעה על גובה הגמול שנקבע כאמור.

(יח) דירקטוריון של קופת חולים יבחר באחד מחבריו שמונו לפי רשימת הוועדה הציבורית כאמור בסעיף 27(ה)2(ג) ליושב ראש הדירקטוריון, ובלבד שמתקיימים לגביו תנאי הכשירות הקבועים בסעיף 24(ג) לחוק החברות הממשלתיות, ושהוועדה לבדיקת מינויים שהוקמה לפי סעיף 18ב לחוק האמור המליצה על מינויו (בפרק זה – ועדת מינויים).

(יט) יושב ראש הדירקטוריון יתמנה לתקופה שלא תעלה על חמש שנים, וניתן לחזור ולמנותו לתקופה נוספת שלא תעלה על חמש שנים.

27. (א) דירקטוריון של קופת חולים יבחר מנהל כללי לקופת החולים מתוך רשימת מועמדים שתרכיב ועדה לאיתור מועמדים (בסעיף זה – ועדת האיתור) שמונתה לפי סעיף קטן (ב), ובלבד שמתקיימים לגביו התנאים הקבועים בסעיף 37(ג) לחוק החברות הממשלתיות, ושוועדת המינויים המליצה על מינויו.

מנהל כללי של קופת חולים

(ב) ועדת האיתור תמונה בידי הדירקטוריון, ואלה חבריה: שופט בדימוס המכהן כיושב ראש הוועדה הציבורית כאמור בסעיף 27(ב)1, והוא יהיה יושב ראש ועדת האיתור, יושב ראש הדירקטוריון וחבר נוסף מבין חברי הדירקטוריון.

(ג) החלטת ועדת האיתור לעניין הרכב רשימת המועמדים כאמור בסעיף קטן (א), תתקבל ברוב של שניים מחבריה, ובלבד שייכלל בה קולו של יושב ראש הוועדה.

(ד) המנהל הכללי של קופת חולים יתמנה לתקופה שלא תעלה על חמש שנים, וניתן לחזור ולמנותו לתקופה נוספת שלא תעלה על חמש שנים.

על קופת חולים, על מועצת קופת חולים, ועל כל נושא משרה בקופה יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות הפרק השלישי והפרק החמישי בחלק השישי לחוק החברות. חובות זהירות
ואמונים, ועסקאות
קופת חולים עם
בעלי עניין

הוועדה הציבורית ד27. (א) מוקמת לעניין חוק זה ועדה ציבורית שתפקידיה הם:

(1) לבחור חברים למועצת קופות החולים בהתאם להוראות סעיף 27(ד)2;

(2) להרכיב רשימות חברי דירקטוריון בהתאם להוראות סעיף 27א(ה)2;

(3) למלא כל תפקיד שהוטל עליה בחוק זה.

(ב) ואלה חברי הוועדה הציבורית:

(1) שופט בדימוס של בית המשפט העליון או של בית המשפט המחוזי, שמינה שר המשפטים בהתייעצות עם נשיא בית המשפט העליון, והוא יהיה יושב ראש הוועדה;

(2) שני אנשי ציבור, בעלי רקע כלכלי וציבורי, שימנו שר הבריאות ושר האוצר, בהתייעצות עם היושב ראש.

(ג) הוראות סעיפים 6(ג), 7(א), 8, 9 ו-11 לחוק המניות הבנקאיות שבהסדר (הוראת שעה), התשנ"ד-1993²², יחולו על הוועדה הציבורית וחבריה, בשינויים המחויבים.

(ד) חבר הוועדה הציבורית לא יכהן כחבר דירקטוריון של קופת חולים או של תאגיד הקשור לקופת חולים, ולא יועסק כעובד, כנושא משרה או כיועץ של קופת חולים או של תאגיד קשור שלה במשך שנה מסיום כהונתו.

(ה) חברי הוועדה הציבורית ימונו לתקופה שלא תעלה על חמש שנים, ואולם ניתן לחזור ולמנותם לתקופה נוספת שלא תעלה על חמש שנים.

ה27. (א) הדירקטוריון ימנה ועדת ביקורת מבין חבריו. מינוי ועדת
ביקורת

(ב) מספר חברי ועדת ביקורת לא יפחת משלושה; יושב ראש הוועדה יהיה חבר דירקטוריון שמונה מתוך רשימת הוועדה הציבורית כאמור בסעיף 27א(ה)2.

(ג) יושב ראש הדירקטוריון, המנהל הכללי, החשב או כל נושא משרה בקופת חולים, לא יהיו חברים בוועדת הביקורת.

²² ס"ח התשנ"ד, עמ' 10.

127. (א) אלה תפקידי ועדת הביקורת:

- (1) ללוות את עבודת המבקר הפנימי של הקופה, להנחות אותו ולפקח על עבודתו ולדון בממצאי הביקורת שלו;
- (2) לדון ולהחליט, תוך התייעצות עם המבקר הפנימי של הקופה, בענייני ביקורת פנים של הקופה;
- (3) לעמוד על ליקויים בניהול הקופה ולהציע לדירקטוריון דרכים לסילוקם ולמניעת הישנותם;
- (4) להגיש לדירקטוריון, לפחות אחת לשנה, דין וחשבון על ממצאיה;
- (5) לאשר -

(א) פעולה, התקשרות או עסקה הטעונות אישור ועדת ביקורת לפי סעיף 255 לחוק החברות או לפי הפרק החמישי לחלק השלישי לחוק האמור, אשר אילו היתה הקופה חברה ציבורית היו טעונות אישור כאמור;

(ב) עסקה שהקופה עומדת לערוך עם בעל עניין בה או עם תאגיד קשור לה, שהיא מהותית לקופה, או עסקה שאינה במהלך העסקים הרגיל של הקופה, או שאינה בתנאי שוק.

(ב) שר הבריאות, בהסכמת שר האוצר, רשאי לקבוע תפקידים נוספים לוועדת הביקורת וכללים לדרכי פעולתה.

(ג) חבר ועדת ביקורת שיש לו עניין אישי בהחלטות הוועדה, לרבות לעניין אישורים כאמור בסעיף קטן (א)5, לא יהיה נוכח ולא יצביע בישיבת הוועדה.

(ד) פעולה או עסקה שלא אושרה כאמור בסעיף זה או שנעשתה בחריגה מהאישור, לא יהיה לה תוקף כלפי קופת חולים, כלפי בעל העניין, או כלפי התאגיד הקשור אלא אם כן אושרה בידי מועצת קופת החולים ברוב מיוחד;

(7) אחרי סעיף 40 יבוא:

440א. (א) תושב ישראל או תאגיד הרשום בישראל שהוא אחד מאלה, יעביר לשר הבריאות עד יום 1 ביוני בכל שנה את רשימת הגופים העוסקים בתחום הבריאות והפועלים בלא מטרת רווח, אשר הוא נתן להם תרומה בכסף או בשווה כסף:

"דיווח על
תרומות בתחום
הבריאות

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (7)

הניכרים של משאבים ציבוריים המושקעים בתחום זה, ולנוכח קיומו של קשר מסורתי בין חברות התרופות לבין גורמים שונים הפועלים בתחום הבריאות, בין אם באספקת שירותים ובין אם במחקר ופיתוח, עולה הצורך להבטיח כי קידום התרופות והציוד הרפואי מבוסס אך ורק על שיקולים מקצועיים ועל צרכי ציבור המטופלים.

עלות סל שירותי הבריאות לקופות החולים עומדת על כ-25 מיליארד שקלים חדשים. 3.5 מיליארד שקלים חדשים מתוך הסכום האמור, משמשים את הקופות לרכישה של תרופות וציוד רפואי. לאור ההיקפים

(1) יצרן, יבואן או משווק של ציוד רפואי;

(2) בעל רישום של תכשיר;

(3) יצרן, יבואן או משווק של תכשיר, אף אם אינו בעל הרישום;

(4) תאגיד השולט או המצוי בשליטת אחד הגורמים המנויים בפסקאות (1) עד (3).

(ב) שר הבריאות או מי שהוא הסמיך לכך, יפרסם באתר האינטרנט של משרד הבריאות את הרשימה האמורה בסעיף קטן (א).

(ג) בסעיף זה –

“בעל רישום” – מי שקיבל תעודת רישום של תכשיר בפנקס לפי פקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ”א–1981²⁵;

“גופים העוסקים בתחום הבריאות” – לרבות כל אחד מאלה:

(1) גופים העוסקים באספקת שירותים, במחקר ובפיתוח בתחום הבריאות, ובכלל זה בביצוע ניסויים קליניים;

(2) גופים העוסקים בייצוג חולים או עובדים בתחום הבריאות;

(3) גופים העוסקים בקידום תחום הבריאות או בהגברת המודעות לנושאים בתחום הבריאות;

“פנקס” ו”תכשיר” – כהגדרתם בפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ”א–1981;

“ציוד רפואי” – לרבות מכשיר, תוכנת מחשב, אבזר, חומר כימי, מוצר ביולוגי או מוצר ביוטכנולוגי, המשמשים בטיפול רפואי או הנדרשים לצורך פעולתם של מכשיר, תוכנה, אבזר, חומר כימי, או מוצר כאמור במסגרת טיפול רפואי, ולמעט תכשיר;

“שליטה” – כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ”ח–1968.

17. (א) על תכנית לשירותים נוספים, כמשמעותה בסעיף 10 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, שאישר שר הבריאות לפי הוראת הסעיף האמור לפני המועד הקובע (להלן – התכנית), יחולו ההוראות האלה:

תיקון חוק ביטוח בריאות ממלכתי – הוראות מעבר

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 17 לסעיף קטן (א)

במקביל לתיקון סעיף 10 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, והקביעה כי תכנית שב”ג לא יכללו תרופות מצילות חיים או מאריכות חיים ולא יכללו את האפשרות לבחור רופא מנתח בלא השתתפות עצמית של העמית, יש צורך לקבוע גם הסדר באשר לאותם עמיתים שהיו חברים בתכנית לפני מועד תחילת השינוי לפי חוק זה.

אף שעל פי הוראות הסעיף האמור תכנית שב”ג נתונה לשינוי מפעם לפעם, הרי שיש להביא בחשבון את ההסתמכות של העמיתים, במועד הצטרפותם לתכנית, כי היא תמשיך לחול עליהם, לפחות לתקופת מה.

בהתאם לכך, התיקון המוצע נועד להבטיח שקיפות מרבית בכל הנוגע לפעילותם של הגופים הנהנים מתקציב המדינה כאמור, לעניין רכש תרופות או ציוד רפואי, ובכלל זה פעילותם במתן תרומות לגופים העוסקים בתחום הבריאות והפועלים ללא מטרת רווח. כן מוצע לקבוע, לאור חשיבותו הציבורית של המידע, כי שר הבריאות או מי שהוא הסמיך לכך יפרסם מידע זה באתר האינטרנט.

²⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 35, עמ’ 694.

(1) בתכנית הכוללת שירותים כאמור בסעיף 10(ב)(4) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, כנוסחו בסעיף 16(2) לחוק זה, יהיו הוראות התכנית לגבי שירותים אלה בטלות החל ביום כ"ג בטבת התשס"ח (1 בינואר 2008); בתכנית הכוללת שירותים כאמור בסעיף 10(ב)(4) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, כנוסחו בסעיף 16(2) לחוק זה, יהיו הוראות התכנית לגבי שירותים אלו בטלות החל ביום כ"ד באדר א' התשס"ח (1 במרס 2008);

(2) על אף הוראות פסקה (1), עמית שהצטרף לתכנית לפני אחד מן המועדים הנקובים בפסקה (1), לפי העניין, יהיה זכאי לטיפול בהתאם לתכנית שהיתה תקפה ערב המועד הקובע, כמפורט להלן, לפי העניין:

(א) לעניין שירותים כאמור בסעיף 10(ב)(4) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, יהיה העמית זכאי לתרופה בהתאם לתנאי התכנית כתוקפה ערב המועד הקובע, לתקופת הזכאות הנוספת לתרופות; נרשמה לעמית תרופה שהוא זכאי לה על פי התכנית כתוקפה ערב המועד הקובע, לפני יום כ"ג בטבת התשס"ח (1 בינואר 2008) או בתקופת הזכאות הנוספת לתרופות, יהיה העמית זכאי להמשך הטיפול באותה תרופה שנרשמה לו כאמור, גם לאחר תום תקופת הזכאות הנוספת לתרופות, בהתאם לתנאי התכנית כתוקפה ערב המועד הקובע;

(ב) לעניין שירותים כאמור בסעיף 10(ב)(4) לחוק ביטוח בריאות, יהיה העמית זכאי לבחירת רופא מנתח בלא תשלום השתתפות עצמית בהתאם לתנאי התכנית כתוקפה ערב המועד הקובע, אם הצטרף לתכנית לפני יום כ"ד באדר א' התשס"ח (1 במרס 2008) וקביעת התור לניתוח נעשתה לפני יום כ"ה באדר ב' התשס"ח (1 באפריל 2008);

(3) לעניין זה –

"המועד הקובע" – י"ז באלול התשס"ז (31 באוגוסט 2007);

"תקופת הזכאות הנוספת לתרופות" – התקופה המתחילה עם תום תקופת האכשרה של העמית לעניין הזכאות לאותה תרופה לפי תנאי התכנית כתוקפה ערב המועד הקובע, או ביום כ"ג בטבת התשס"ח (1 בינואר 2008), לפי המאוחר שביניהם, והמסתיימת באחד ממועדים אלה, לפי העניין;

ד ב ר י ה ס ב ר

לפיכך מוצע כי –

(1) מי שהצטרף לאחר היום הקובע ולפני יום כ"ג בטבת התשס"ח (1 בינואר 2008) – תמשיך התכנית לחול עליו עד יום כ"ה באדר ב' התשס"ח (1 באפריל 2008);

(2) מי שהצטרף לפני היום הקובע, ולא נקבעה לגביו תקופת אכשרה – יהיה זכאי לקבל תרופות מצילות חיים או מאריכות חיים בהתאם לתכנית לתקופה כוללת של 15 חודשים ממועד הצטרפותו לתכנית או ממועד זכאותו לתרופות כאמור, לפי המאוחר מביניהם;

(3) מי שהצטרף לפני היום הקובע ונקבעה לגביו תקופת אכשרה – יהיה זכאי לקבל את התרופה לתקופה כוללת (מתום תקופת האכשרה) השווה לתקופת האכשרה, ושככל מקרה לא תפחת מ-15 חודשים ולא תעלה על שנתיים.

לעניין הזכאות לתרופות מצילות חיים או מאריכות חיים – יש מקום להבחין בין מי שהצטרפו לתכנית, והיו זכאים לקבל בה תרופות לפי התכנית ללא תקופת אכשרה, לבין מי שנוקקו לתקופת אכשרה. מי שנוקקו לתקופת אכשרה, אין זה סביר כי תקופת הזכאות שלהם תהיה קצרה מתקופת האכשרה כאמור.

עוד יש להבחין בין מי שהצטרף לתכנית לפני יום י"ז באלול התשס"ז (31 באוגוסט 2007) (להלן בעניין זה – היום הקובע), לבין מי שהצטרף לאחר המועד האמור, שעה שדבר הכוונה של הממשלה לשנות את תכניות השב"ג בחוק היה ידוע. בדרך זו תימנע גם האפשרות שבתקופת החקיקה של חוק זה תהיה הצטרפות של עמיתים שכל תכליתה לנצל את הוראות המעבר שבחוק זה.

- (1) לעמית שהצטרף לתכנית לאחר המועד הקובע – ביום כ"ה באדר ב' התשס"ח (1 באפריל 2008);
- (2) לעמית שהצטרף לתכנית לפני המועד הקובע ולא נקבעה לגביו תקופת אכשרה – בתום 15 חודשים ממועד הצטרפותו לתכנית;
- (3) לעמית שהצטרף לתכנית לפני המועד הקובע ונקבעה לגביו תקופת אכשרה – בתום פרק זמן שתחילתו במועד הצטרפותו לתכנית או ממועד זכאותו לשירותים כאמור בסעיף 10(ב)4(ב) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, לפי המאוחר מביניהם.

(ב) עד יום כ"ו בניסן התשס"ח (1 במאי 2008) תתקן קופת חולים את תקנונה כדי להתאימו להוראות סעיפים 27 עד 27ב, 27ג ו-127 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, כנוסחם בסעיף 16(6) לחוק זה, ועד יום כ"ז באייר התשס"ח (1 ביוני 2008) תגיש קופת חולים את תקנונה המתוקן לאישור שר הבריאות; הוראות סעיף 26(ו) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי יחולו לעניין התקנון המתוקן, בשינויים המחויבים.

(ג) עד יום כ"ז באייר התשס"ח (1 ביוני 2008) תבחר הוועדה הציבורית בהגדרתה בסעיף 2 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי (בסעיף זה – הוועדה הציבורית) 27 חברים למועצת קופת חולים ותרכיב רשימה של חמישה חברי דירקטוריון, והכל בהתאם לסמכויותיה לפי סעיף 27ד(א) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, כנוסחו בסעיף 16(6) לחוק זה.

(ד) עד יום א' באלול התשס"ח (1 בספטמבר 2008) ייבחרו 18 חברים למועצת קופת חולים בדרך שנקבעה בתקנון הקופה בהתאם לסעיף 27(ד)1 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, כנוסחו בסעיף 16(6) לחוק זה.

(ה) עד יום ד' בכסלו התשס"ט (1 בדצמבר 2008) תתכנס מועצת קופת חולים שחבריה נבחרו בהתאם להוראות סעיפים קטנים (ג) ו-(ד), ותקיים אסיפה שבה ייבחרו חברי הדירקטוריון של הקופה; בחירת חברי הדירקטוריון תיעשה בהתאם להוראות סעיף 27א(ה) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי כנוסחו בסעיף 16(6) לחוק זה, בשינויים המחויבים לפי העניין, ובכלל זה תתקיים הצבעה לפי סעיף 27א(ה)2 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, כנוסחו בסעיף 16(6) לחוק זה, על כלל רשימת חברי הדירקטוריון שהורכבה בידי הוועדה הציבורית כאמור בסעיף קטן (ג), וזאת אף אם מספרם הכולל של חברי הדירקטוריון לאחר אישור מינויים של חברי הדירקטוריון מקרב רשימת הוועדה הציבורית עלה על חמישה עשר.

ד ב ר י ה ס ב ר

בכלל זה, מוצע לקבוע תאריכי יעד להתאמת תקנונה של קופת חולים להוראות הרלוונטיות בסעיפים 27 עד 27ג האמורים; לבחירת 18 חברי המועצה וחברי הדירקטוריון על פי סמכויות הוועדה הציבורית האמורה בסעיף 27ד המוצע; לבחירת חברי המועצה בדרך הקבועה בסעיף 27(ד)1 המוצע; ולכינוס מועצת קופת החולים, שהרכבה מותאם להוראות הסעיפים האמורים, לשם בחירת חברי דירקטוריון, בדרך הקבועה בהם. מוצע לקבוע כי ההליכים האמורים יסתיימו לא יאוחר מיום 1 בדצמבר 2008, וכן לקבוע כי מנכ"ל משרד הבריאות יוסמך לתת ארכות לביצוע ההליכים האמורים, ובלבד שאלה יסתיימו לא יאוחר מיום 30 בדצמבר 2008.

כן מוצע לקבוע כי אי-השלמת ההליכים האמורים במועד, כנדרש בתיקון המוצע, יגרום מינוי "מועצה

עוד מוצע לקבוע, כי מי שהיה זכאי לקבל תרופה לפי התכנית, יוכל להמשיך ולקבל את אותה תרופה גם אחרי תום תקופת התכנית כאמור, כל עוד הוא נזקק לה ובהתאם לתנאי התכנית.

לעניין הזכאות לבחור רופא מנתח בלא השתתפות עצמית, מוצע לקבוע כי הזכאות תחול לגבי כל עמית שהצטרף לתכנית לפני יום כ"ד באדר א' התשס"ח (1 במרס 2008) ושקביעת התור לניתוח שלו נעשתה לפני יום כ"ה באדר ב' התשס"ח (1 באפריל 2008):

לסעיפים קטנים (ב) עד (יא)

מוצע לקבוע הוראות מעבר לעניין הפעלתם לראשונה של ההסדרים הנוגעים למבנה התאגידי של קופות החולים, המוצעים בסעיפים 27 עד 127 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, כנוסחם בסעיף 16 לחוק זה.

(ו) המנהל הכללי של משרד הבריאות או מי שהוא הסמיכו לכך (בסעיף זה – המנהל), רשאי להאריך את המועדים הקבועים בסעיפים קטנים (ב) עד (ה), ובלבד שכל הפעולות האמורות באותם סעיפים קטנים יושלמו עד יום ג' בטבת התשס"ט (30 בדצמבר 2008).

(ז) לא פעלה קופת חולים בהתאם להוראה מהוראות סעיפים קטנים (ב) עד (ה), בתוך המועדים הקבועים בהם, ואם הוארכו המועדים לפי סעיף קטן (ו) – בהתאם למועדים לאחר ההארכה, יודיע על כך המנהל ליושב ראש הוועדה הציבורית והוועדה הציבורית תמנה לקופה מועצה שמספר חבריה לא יפחת משבעה ולא יעלה על חמישה עשר, ותקבע מי מהם יעמוד בראשה; חברי המועצה שמונו כאמור ישמשו גם כחברי הדירקטוריון (בסעיף זה – מועצה ממונה); יושב ראש הוועדה הציבורית יודיע על מינוי המועצה הממונה למנהל ובמועד ההודעה כאמור, תפקע כהונתם של יושב ראש הדירקטוריון ושל חברי הדירקטוריון של הקופה המכהנים, וזאת על אף האמור בסעיף קטן (יא); למועצה הממונה יהיו מוקנות, מן המועד שבו ניתנה הודעה על מינויה למנהל, הסמכויות הנתונות למועצת הקופה ולדירקטוריון הקופה לפי סעיפים 27(ב) או 27א(ב) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, כנוסחם בסעיף 16(6) לחוק זה, וכן כל סמכות נוספת שעליה יורה שר הבריאות, בהתייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה, למעט הסמכות להכין תקנון לקופה או לשנותו.

(ח) אין במינוי מועצה ממונה כדי למנוע המשך ביצוען של הפעולות הנדרשות לפי סעיפים קטנים (ב) עד (ה), בידי הגופים שהוסמכו לכך באותם סעיפים קטנים, ובלבד שהליכים כאמור יסתיימו לא יאוחר מיום ט' בתמוז התשס"ט (1 ביולי 2009), או ממועד אחר שאישר המנהל ושלא יאוחר מיום י"ד בכסלו התש"ע (1 בדצמבר 2009); המועצה והדירקטוריון שמונו בהתאם לפעולות שבוצעו כאמור, לא יחליפו את המועצה הממונה אלא אם כן אישר המנהל בכתב, ליושב ראש הוועדה הציבורית, כי הפעולות כאמור הושלמו במלואן.

(ט) לא הושלמו הפעולות כאמור בסעיף קטן (ח) עד יום ט' בתמוז התש"ע (1 ביולי 2009), או עד למועד שאישר המנהל לפי אותו סעיף קטן, תוקנה למועצה הממונה, החל במועד כאמור, הסמכות לתיקון תקנון הקופה בהתאם להוראות סעיף קטן (ב), ואולם בתקנון המתוקן ייקבע, כי כל חברי המועצה ימונו בידי הוועדה הציבורית, והוראת סעיף 27א(ה)(1) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, כנוסחו בסעיף 16(6) לחוק זה, בדבר אופן מינוי מחצית משני שלישים מחברי הדירקטוריון – לא תחול.

ד ב ר י ה ס ב ר

האמור תיקבע לקופת החולים מועצה, שכל חבריה ימונו על ידי הוועדה הציבורית, ולא תחול הוראת סעיף 27א(ה)(1) המוצע, המאפשרת לחברי המועצה שנבחרו כאמור בסעיף 27(ד)(1) המוצע לקבוע שלישי מחברי הדירקטוריון.

כדי לאפשר רציפות בניהול ענייניה של הקופה, מוצע כי יו"ר הדירקטוריון, חברי הדירקטוריון ומנכ"ל קופת החולים ימשיכו בכהונתם לתקופה של שלוש שנים ממועד תחילת החוק, כל עוד לא הופסקה כהונתם מכל סיבה שהיא, וכי תקופת כהונה שקדמה לסיום תקופת שלוש השנים האמורה לא תובא בחשבון במניין תקופת הכהונה המרבית הקבועה בסעיפים 27א(יב) או 27ב(ד) המוצעים.

ממונה" שחבריה יתמנו בידי הוועדה הציבורית. למועצה הממונה יהיו מוקנות הסמכויות הנתונות בהסדר המוצע למועצת קופת חולים והדירקטוריון, וזאת כדי למנוע מצב שבו אי-ביצוע הוראות החוק ייצור "חלל" משפטי ניהולי, ולהביא להמשך ניהול הקופה בידי אותם אורגנים שעל ידם נוהלה ערב חקיקתו של חוק ביטוח בריאות ממלכתי. במהלך תקופת פעילותה של המועצה הממונה, ובמקביל לפעילותה, יהיה ניתן להשלים את ביצוען של הפעולות המפורטות בסעיפים קטנים (ב) עד (ה) המוצעים, ובלבד שאלה יסתיימו לא יאוחר מיום 1 ביולי 2009 או מועד אחר שאישר מנכ"ל משרד הבריאות ושלא יאוחר מיום 1 בדצמבר 2009. לאחר מועד זה תהיה המועצה הממונה מוסמכת לקבוע תקנון לקופת החולים. במסגרת התקנון

(י) לא השלימה המועצה הממונה את תיקון תקנון הקופה בהתאם לסמכותה לפי סעיף קטן (ט), או שתיקון התקנון כאמור לא אושר בידי שר הבריאות בתוך שישה חודשים מהמועד האמור בסעיף קטן (ט), רשאי המנהל, בהתייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה, להורות ליושב ראש הוועדה הציבורית למנות לקופה מועצה ממונה חליפית, שתשלים את הכנת התקנון בתוך תקופה שיקבע, ושלה יהיו נתונות כל שאר סמכויות המועצה הממונה, וממועד מינויה תפקע כהונתה של המועצה הממונה הקודמת; סמכות המנהל לפי סעיף זה, תחול גם לעניין המועצה הממונה החליפית וכל מועצה שתבוא במקומה.

(יא) (1) יושב ראש דירקטוריון של קופת חולים וכן כל חבר דירקטוריון אחר של הקופה ומנהלה הכללי, שביום תחילתו של חוק זה מכהנים בתפקידם, דרך קבע, ימשיכו לכהן בתפקידם עד תום שלוש שנים מיום תחילתו של חוק זה או עד תום תקופת הכהונה שלה נתמנו, לפי המוקדם (בסעיף קטן זה – תקופת המעבר). אלא אם כן הופסקה כהונתם קודם לכן מכל סיבה שהיא, וזאת אף אם מספרם של חברי הדירקטוריון של הקופה במהלך תקופת המעבר עלה על חמישה עשר; תקופת כהונתם של יושב ראש דירקטוריון, של חבר דירקטוריון אחר או של מנהל כללי של קופת חולים, שקדמה לתקופת המעבר וכן תקופת כהונתם במהלך תקופת המעבר, לא ייחשבו כתקופות כהונה לעניין סעיפים 27א(יב) או 27ב(ד) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, כנוסחם בסעיף 16(6) לחוק זה.

(2) פחת מספר חברי הדירקטוריון המכהנים במהלך תקופת המעבר, מחמישה עשר – יושלם מספרם לחמישה עשר בהתאמה לחלוקה בין חברי הדירקטוריון הקבועה בסעיף 27א(ה) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, כנוסחו בסעיף 16(6) לחוק זה.

18. בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2002), התשס"ב–2002²⁴ –

(1) בסעיף 10 –

(א) אחרי ההגדרה "בית חולים ציבורי כללי" יבוא:

"חוק ביטוח בריאות ממלכתי" – חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד–1994²⁵;

(ב) בהגדרה "תקרת צריכה בסיסית פרטנית במחיר מלא", במקום "עד 2006 יבוא "עד 2009";

(ג) בהגדרה "תקרת צריכה כוללת במחיר מלא", בסופה יבוא:

תיקון חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2002)

ד ב ר י ה ס ב ר

קבוע לפי מחיר יום האשפוז – בלא קשר עם השירות הפרטני שניתן לחבר הקופה בבית החולים, ובעבור חלקה, לפי תעריפים דיפרנציאליים הקבועים בצווים.

במצב זה, קיים תמריץ לבית חולים להגדיל את הכמויות של ימי האשפוז ושל הפעולות המבוצעות בו, בעוד לקופות החולים יכולת מועטה לשלוט בכמויות של השירותים הניתנים לחברים בהן בבתי החולים. מכאן, שבהעדר הסדר חקיקתי, תהיה נטייה לגידול מתמיד בכמויות, וממילא לגידול מתמיד בהוצאות הקופות לשירותי בריאות הנרכשים בבתי חולים.

סעיף 18 ההתחשבות של קופות החולים עם בתי כללי החולים נערכת, בבסיסה, לפי מכפלת שירותי הבריאות הנצרכים בידי הקופה בכל בית חולים במחירו של כל שירות ושירות כאמור.

מחירים אלה מוגבלים בצווים מכוח חוק הפיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ"ו–1996. בעבור רוב הפעילות בבתי החולים, המחיר המרבי שמשלמת הקופה

²⁴ ס"ח התשס"ב, עמ' 146; התשס"ו, עמ' 55.

²⁵ ס"ח התשנ"ד, עמ' 156.

(4) בשנים 2008 עד 2010 - 0.6%, בהפחתה ובתוספת שיקבעו שר הבריאות ושר האוצר לכל אחת מהשנים האמורות, לפי סעיף 11ג;

(ד) בהגדרה "תקרת צריכה פרטנית במחיר מלא", בסופה יבוא:

(5) בשנת 2008 - כקבוע בסעיף 12ד;

(6) בשנים 2009 ו-2010 - תקרת הצריכה הבסיסית הפרטנית לקופת החולים בכל בית חולים ציבורי כללי, בתוספת ריאליה בשיעור הקבוע בסעיף 12ה או בשיעור אחר שייקבע בצו לפי סעיף 13, ובהפחתה ובתוספות האחרות הקבועות בסעיף 12ה, לפי העניין.

ד ב ר י ה ס ב ר

(1) למצוא איזון מדויק יותר כדי למנוע גידול בהוצאות האשפוז, בדרך של הקטנת התמריץ לבתי החולים להגדיל את הכמויות הנרכשות בהן, ומניעת אפשרות ניצול לרעה של המחירים המופחתים בידי קופות החולים;

(2) להתאים את תקרות הצריכה הפרטניות של כל קופת חולים בכל בית חולים, לפי היקף הפעילות של הקופה ומספר החברים בה, ובהתאם להיקף התשתיות של בית החולים.

(3) לבצע התאמות בתקרות הצריכה ובהסדר ההתחשבות, בעקבות שינויים בהסדרים האחרים החלים בשוק הבריאות (דוגמת שינויים פנימיים במחירים של שירותים שונים).

כאמור, הסדר זה עומד לפוג בסוף שנת 2007 ומכאן הצורך להאריכו. מוצע להכניס כמה שינויים בהסדר זה כדי שייקבע בצורה מדויקת יותר, בהתאם לעקרונות הנזכרים.

ההסדר המוצע מבוסס על הסדר ההתחשבות הקיים בין קופות החולים לבתי החולים, הקבוע בחוק ההסדרים 2002, בשינויים מסוימים.

ואלה עיקרי ההסדר:

בכל שנה, מאז החלת הסדר ההתחשבות, נקבעה תקרת צריכה במחיר מלא לכל קופת חולים בכל בית חולים. תקרה זו מהווה, בכל שנה, בסיס לקביעת תקרות הצריכה כאמור בשנה שלאחריה. כל תקרה כזו, של כל קופת חולים בכל קופת חולים, מכונה "תקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא" - שכן התשלום של הקופה לבית החולים עד לתקרה זו נעשה לפי מחירי שירותי הבריאות, והתשלום בשל רכישת שירותים מעבר לתקרה זו נעשה במחיר מופחת.

סך התקרות של כל קופות החולים בכל בית החולים משקף את סך הצריכה של שירותי בריאות הנרכשים בידי כל קופות החולים בכל בתי החולים במחיר מלא, ולכן הוא מכונה "תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא".

כדי למנוע גידול בלתי מבוקר בהוצאות הקופות לשירותים הנרכשים בבתי החולים, הוצאה שהיא מרכיב עיקרי בהוצאות קופות החולים, הוחל במסגרת חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת 1997). התשנ"ז-1997, הסדר התחשבות המבוסס על תקרות צריכה.

עיקרו של הסדר זה בקביעתן של תקרות צריכה במחיר מלא של כל קופת חולים בכל בית חולים ציבורי-כללי, בהתבסס על היקף הרכישה בפועל של אותה קופה באותו בית חולים ערב קביעת ההסדר (בשנים 1993 ו-1994). על פי ההסדר, רכישה של שירותי בריאות בבית החולים מעבר לתקרת הצריכה במחיר מלא - נעשית במחיר מופחת.

בדרך זו, נוצר תמריץ לבית החולים לצמצם את משך האשפוז בו, אך לקופת החולים נותר תמריץ שלא לעשות שימוש יתר ברכש שירותים בבית החולים, בשל העלות המשולמת בעד כל שירות ושירות הנרכש, גם מעבר לתקרת הצריכה. בכך נוצר איזון שנועד להבטיח תשלום הוגן בעד רכש שירותי הבריאות בבתי החולים, תוך שמירה על גידול מבוקר בהיקף הרכש בבית החולים.

הסדר זה הוארך, מפעם לפעם, לעתים תוך שינויו, עד לשנת 2002.

בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2002), התשס"ב-2002 (להלן - חוק ההסדרים 2002), חודש הסדר ההתחשבות כאמור, תוך שנקבעו בו כמה שינויים.

לאחרונה, בחוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (תיקוני חקיקה), התשס"ה-2005, הוארך הסדר זה עד סוף שנת 2007, שוב תוך עריכת שינויים מסוימים בו.

מטרותיהם העיקריות של השינויים שנעשו בהסדר ההתחשבות הם:

"הפחתה ותוספת ג.12 (א) בסעיף זה –

לתקרת הצריכה
הכוללת במחיר
מלא בשנים 2008
עד 2010

"שירות אמבולטורי שמחירו הופחת" – שירות אמבולטורי שאינו שירות מוחרג, שמחירו הופחת לפי חוק הפיקוח מעבר לשיעור העדכון של מחיר שירותי הבריאות לפי החוק האמור, בתקופה שמיום י"ז באלול התשס"ז (31 באוגוסט 2007) עד יום ז' בשבט התשס"ט (1 בפברואר 2009);
"שירות מוחרג" – שירות שהוא אחד מאלה:

- (1) בדיקת רופא מומחה במרפאה;
- (2) טיפול בהקרנת שדה;
- (3) טיפול הפריה חוץ-גופית;
- (4) שירות שקבעו השרים בצו לפי סעיף 17(8);

"שירות לנפגע תאונות דרכים" – שירות הניתן לנפגע תאונת דרכים בשל פגיעתו כאמור, שאינו שירות מוחרג, ובלבד שהנפגע זכאי לשירות האמור לפי חוק ביטוח בריאות ממלכתי;

ד ב ר י ה ס ב ר

בית חולים, תוך פירוט הרכיבים של התקרות הנזכרות, בהתאם למפורט להלן.

סעיף 18(2) סעיף 12 המוצע

לסעיף קטן (א)

על פי המוצע, וכפי שיפורט להלן, יוצאו שירותים מסוימים מתחולת ההסדר (ראו פסקה 8) – התיקון המוצע לסעיף 17(א) לחוק ההסדרים 2002:

בשנת 2008 – יוצאו מתחולת ההסדר כל אחד מאלה:

- (1) בדיקת רופא מומחה במרפאה.
- (2) טיפול בהקרנת שדה;
- (3) טיפול הפריה חוץ-גופית;
- (4) טיפולים נוספים שיקבעו שר הבריאות ושר האוצר בהסכמה.

שירותים אלה יוגדרו כ"שירות שהוחרג", שכן הוא מוחרג מהסדר ההתחשבות החדש המוצע, כבר מתחילתו (סעיף 12גא) המוצע).

שירותים אלה מתאפיינים בכך שהם אמבולטוריים (כלומר: שירותים הנעשים מתוך בחירה על פי קביעה מראש). בשל כך, הכשל הכללי, של העדר יכולת של הקופה לשלוט בכמויות הנרכשות, קטן יותר. על פי החלטת הממשלה מס' 2199 מיום כ"ח באב התשס"ז (12 באוגוסט 2007), יוזלו מחיריהם של שירותים אלה, כך שהוצאתם מכלל תחולת ההסדר לא צפויה להגדיל את הוצאות הקופות לרכישת שירותים בבתי החולים.

בשנת 2009 יוחרגו מההסדר עוד קבוצה של שירותים אמבולטוריים, במקביל להפחתת מחירם (אלה יוגדרו בסעיף 12גא) כ"שירות אמבולטורי שמחירו הופחת".

ניתן לתאר זאת בדרך טבלה, כך:

סה"כ	בי"ח ב'	בי"ח א'	
קופה א'	...	תקרת צריכה במחיר מלא של קופה א' בבי"ח ב'	תקרת צריכה במחיר מלא של קופה א' בבי"ח א'	קופה א'
קופה ב'	...	תקרת צריכה במחיר מלא של קופה ב' בבי"ח ב'	תקרת צריכה במחיר מלא של קופה ב' בבי"ח א'	קופה ב'
.....
סה"כ	תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא	תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא

תקרת הצריכה הכוללת מתעדכנת מדי שנה, בשיעור המשקף הערכה של הגידול שיידרש לכלל שירותי הבריאות הנרכשים בבתי החולים, בעקבות גידול האוכלוסייה. בשנים 2008 עד 2010 מוצע להעמיד שיעור זה על סך של 0.6% לשנה (הגדרת "תקרת צריכה כוללת במחיר מלא", כנוסחו בפסקה (1) המוצעת, המתקנת את סעיף 10 לחוק ההסדרים 2002).

על פי ההסדר תקרות הצריכה הפרטניות יותאמו, תמיד, כך שבכל מקרה סכומם לא יעלה בכל פעם על תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא.

על פי המוצע (בסוף כל אחד מהסעיפים המוצעים להלן) יפרסמו שר הבריאות ושר האוצר מדי שנה את תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא, ואת הטבלה המעודכנת של תקרות הצריכה של כל קופת חולים בכל

(ב) שר הבריאות ושר האוצר יקבעו, בצו, לכל אחת מהשנים 2008 עד 2010, עד יום 1 במרס של כל אחת מהשנים האמורות, את סכום ההפחתה ואת סכום התוספת, לשם קביעת תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא לכל אחת משנים אלה, כמפורט להלן:

(1) לשנת 2008 –

(א) הפחתה בסכום השווה לסך המכפלות של כל שירות ושירות מהשירותים המוחרגים, שצרכו כל קופות החולים בכל בתי החולים הציבוריים הכלליים בשנת 2006, במחיר המלא של כל שירות כאמור ביום כ"ה בשבט התשס"ח (1 בפברואר 2008), בתוספת ריאלית של 0.6%;

(ב) תוספת בסכום השווה ל-33% מהממוצע השנתי של סך ההכנסות של בתי החולים הציבוריים הכלליים בשל מתן שירותים לנפגעי תאונות דרכים, בשנים 2005 עד 2007, בתוספת ריאלית של 0.6%;

(2) לשנת 2009 –

(א) הפחתה בסכום השווה לסך המכפלות של כל שירות ושירות מהשירותים האמבולטוריים שמחירים הופחת שצרכו כל קופות החולים בכל בתי החולים הציבוריים הכלליים בשנת 2007, במחיר המלא של כל שירות כאמור ביום ז' בשבט התשס"ט (1 בפברואר 2009), בתוספת ריאלית של 0.6%;

(ב) תוספת בסכום השווה ל-67% מהממוצע השנתי של סך ההכנסות של בתי החולים הציבוריים הכלליים בשל מתן שירותים לנפגעי תאונות דרכים, שאינם שירותים אמבולטוריים שמחירים הופחת, בשנים 2005 עד 2007, בתוספת ריאלית של 1.2%;

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף קטן (ב) פסקאות (1)(ב), (2)(ב) ו-(3)(ב)

עוד יש צורך לתקן את תקרת הצריכה הכוללת בדרך של הוספת השירותים לנפגעי תאונות הדרכים, בשל ההצעה בפרק י' המוצע, להעביר אל קופות החולים את האחריות לטיפול בנפגעים אלה, בנוגע לטיפולים הכלולים בסל השירותים לפי חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994 (להלן – חוק ביטוח בריאות).

מכיוון שהעברה זו תיעשה בשליש האחרון של שנת 2008, תהיה התוספת בשנה זו בשיעור שליש מממוצע השירותים לנפגעי תאונות דרכים שניתנו בשנים 2005 עד 2007, והתוספת לשנת 2009 – תהיה בשיעור שני השלישים הנותרים. לסכום זה תיווסף בשנת 2008 תוספת ריאלית של 0.6%, המשקף את הצפי לגידול האוכלוסיה, ובשנת 2009 תוספת ריאלית נוספת של 0.6% (ובסך הכל – 1.2%).

ולבסוף, החל בשנת 2010 יוחרגו מהסדר כל השירותים האמבולטוריים.

לסעיף קטן (ב) – פסקאות (1)(א), (2)(א) ו-(3)(א)

במקביל להוצאת השירותים האמורים מתחולת ההסדר, תבוצע הפחתה מתקרת הצריכה הכוללת, בכל אחת מהשנים של ההסדר, בהתאמה, בדרך של הפחתת סך הכמות של השירותים שרכשו כל קופות החולים בכל בתי החולים בשנת 2006, שהם שירותים מהסוג שמוצא מכלל ההסדר באותה שנה, כשהוא מוכפל במחיר של כל שירות ושירות כאמור לאחר ההפחתה במחירים.

בשנת 2010 מוצע לקבוע כי בכל מקרה סך ההפחתה המצטברת לתקופת תחולת ההסדר לא תפחת מ-25% מסך התשלום בשל שירותים אמבולטוריים של כל קופות החולים בכלל בתי החולים.

(3) לשנת 2010 – הפחתה בסכום הגבוה מבין אלה:

(א) סכום השווה לסך המכפלות של כל שירות ושירות מהשירותים האמבולטוריים, שאינם שירותים מוחרגים ואינם שירותים אמבולטוריים שמחירם הופחת, שצרכו כל קופות החולים בכל בתי החולים הציבוריים הכללים בשנת 2008, במחיר המלא של כל שירות כאמור ביום י"ז בשבט התש"ע (1 בפברואר 2010), בתוספת ריאלית של 1.2%;

(ב) סכום השווה ל-25% מסך החשבונות שהוציאו כל בתי החולים הציבוריים הכלליים לכל קופות החולים בשל רכישת שירותים אמבולטוריים בשנת 2006;

ואולם אם ההפחתה בסכום לפי פסקה זו, בצירוף סכומי ההפחתות לשנים 2008 ו-2009 לפי פסקאות (1)(א) ו-(2)(א), עולה על סך החשבונות שהוציאו כל בתי החולים הציבוריים הכלליים לכל קופות החולים בשל רכישת שירותים אמבולטוריים בשנת 2006, יהיה סכום ההפחתה בשנת 2010 ההפרש שבין סך החשבונות כאמור לבין סך סכומי ההפחתות לשנים 2008 ו-2009 לפי הפסקאות האמורות.

(ג) שר הבריאות ושר האוצר יפרסמו ברשומות עד יום 1 במרס של כל אחת מהשנים 2008 עד 2010, את תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא לאותה שנה, ואת פירוט רכיביה.

12. (א) בסעיף זה –

תקרת צריכה
פרטניות בשנת
2008

"גודל בית חולים" – בהתאם לחישוב שייערך באופן שיקבעו שר הבריאות ושר האוצר בצו;

"יחס החשבונות" – היחס שבין הממוצע השנתי של החשבונות שהגיש בית החולים לקופת החולים בשל שירותים שרכשה הקופה בבית החולים בשנים 2005 עד 2007, לבין הממוצע השנתי של החשבונות שהגישו כל בתי החולים הציבוריים הכלליים לכל קופות החולים בשל שירותים שרכשו הקופות בבתי החולים בשנים האמורות;

"יחס המבוטחים המשוקלל" – היחס שבין מספר המבוטחים המשוקלל של קופת החולים, אשר מקום מגוריהם הוא במחוז שבו מצוי בית החולים, בשנת 2007, לבין מספר המבוטחים המשוקלל של כל קופות החולים, אשר מקום מגוריהם הוא באותו מחוז, בשנה האמורה, כשהוא מוכפל ביחס שבין גודל

ד ב ר י ה ס ב ר

בכל בית חולים, בדרך של עדכון חד-פעמי בבסיס התקרות. מוצע לקבוע כי תקרות אלה יתעדכנו באופן חד-פעמי, כך שסכומן ישווה לתקרת הצריכה הכוללת שנקבעה לשנה זו, כלהלן:

סעיף 11ד המוצע

בשל שינויים שחלו בהיקף הצריכה של כל קופת חולים בכל בית חולים בשנים האחרונות, יש צורך בקביעה חדשה של תקרות הצריכה של כל קופת חולים

גודל בית החולים לבין הגודל המצטבר של כלל בתי החולים באותו מחוז; משרת בית חולים ציבורי כללי, דרך קבע, גם אוכלוסייה שמקום מגוריה אינו במחוז שבו הוא מצוי, יוגדל יחס המבוטחים המשוקלל של כל קופת חולים בבית החולים האמור בשיעור של 20%, ויחס המבוטחים המשוקלל של כל קופות החולים בכל אחד מבתי החולים הציבוריים הכלליים האחרים יופחת בהתאמה;

”מחוז” – כפי שיקבעו שר הבריאות ושר האוצר;

”מספר מבוטחים משוקלל” – כהגדרתו בסעיף 17 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי;

”תקרת הצריכה הכוללת החלקית לשנת 2008” – תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא לשנת 2008, לפני ההפחתה והתוספת שקבעו שר הבריאות ושר האוצר לפי סעיף 12(ב)1.

(ב) תקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא בשנת 2008, לכל קופת חולים בכל בית חולים ציבורי כללי, תהיה הסכום המתקבל מחיבור שני הסכומים המפורטים להלן (בסעיף זה – תקרת הצריכה הפרטנית החלקית), בהפחתה ובתוספת כמפורט בסעיף קטן (ג), ואם נקבעו התאמות לפי סעיף קטן (ד) – בכפוף להתאמות האמורות:

(1) סכום השווה למכפלת תקרת הצריכה הכוללת החלקית לשנת 2008 ב-95% מיחס החשבונות;

(2) סכום השווה למכפלת תקרת הצריכה הכוללת החלקית לשנת 2008 ב-5% מיחס המבוטחים המשוקלל.

(ג) ההפחתה מתקרת הצריכה הפרטנית החלקית והתוספת לתקרה האמורה, בשנת 2008, יהיו כמפורט להלן:

ד ב ר י ה ס ב ר

הנפשות המשוקלל של הקופה במחוז לבין סך מספר הנפשות המשוקלל של כל קופות החולים באותו מחוז. מספר הנפשות המשוקלל מוגדר בחוק ביטוח בריאות, כמספר הנפשות הנמדד לצורך חלוקת מקורות המימון בין קופות החולים, כאשר לכל חבר בקופה ניתן ”משקל” שונה, לפי קבוצת הגיל שאליה הוא משתייך. יחס זה מוגדר בסעיף קטן (א) כ”יחס המבוטחים המשוקלל”. בנוגע לבתי חולים המשרתים אוכלוסייה שאינה מאותו מחוז שבו הוא נמצא – תבוצע התאמה של שיעור זה בדרך של תוספת 20% לו, ותקרות שאר בתי החולים, בכל הארץ, יופחתו בהתאמה.

אחרי חלוקת תקרת הצריכה הכוללת החלקית כאמור, מסתכמות תקרות הצריכה הפרטניות שנקבעו לתקרת הצריכה הכוללת החלקית, כלומר: לפני ביצוע ההפחתה (בשל השירותים שהוחרגו) ולפני ביצוע התוספת (בשל נפגעי תאונות הדרכים).

סעיף קטן (ב) קובע כי בשלב ראשון תבוצע חלוקה מחדש של תקרת הצריכה הכוללת לפני ההפחתה (הנובעת מהוצאת השירותים המוחרגים מתחולת ההסדר – ראו לעיל), ולפני התוספת (הנובעת מהעברת האחריות לנפגעי תאונות דרכים אל הקופות – ראו שם). חלוקת תקרת צריכה זו (המוגדרת כ”תקרת הצריכה הכוללת החלקית”), בין תקרות הצריכה הפרטניות של כל קופת חולים בכל בית חולים נעשית כך:

(1) 95% – לפי מאפייני הצריכה של הקופה בבית החולים, שתימדד לפי היחס שבין ממוצע החשבונות שהוציא בית החולים לקופת החולים בשנים 2005 עד 2007 לבין ממוצע החשבונות שהוציא בית החולים לכלל קופות החולים באותה תקופה (יחס זה מוגדר בסעיף קטן (א) כ”יחס החשבונות”).

(2) 5% – לפי מאפייני האוכלוסייה של הקופה באותו מחוז, שתימדד לפי היחס שבין מספר

(1) הפחתה בסכום השווה לסך המכפלות של כל שירות ושירות מהשירותים המוחרגים, כהגדרתם בסעיף 12ג(א), שצרכה קופת החולים בבית החולים בשנת 2006, במחיר המלא של כל שירות כאמור ביום כ"ה בשבט התשס"ח (1 בפברואר 2008), בתוספת ריאלית של 0.6%;

(2) תוספת בסכום השווה ל-33% מהמוצע השנתי של סך ההכנסות של בית החולים בשל מתן שירותים לנפגעי תאונות דרכים, כהגדרתם בסעיף 12ג(א), בשנים 2005 עד 2007, בתוספת ריאלית של 0.6%, כשהוא מוכפל ביחס שבין תקרת הצריכה הפרטנית החלקית של קופת החולים בבית החולים, לבין סך תקרות הצריכה הפרטניות החלקיות של כל קופות החולים באותו בית חולים.

(ד) שר הבריאות ושר האוצר רשאים לקבוע, עד יום כ"ד באדר א' התשס"ח (1 במרס 2008), לשנת 2008, שיעורי התאמה של תקרות הצריכה, כמפורט להלן, ובלבד שסך כל תקרות הצריכה הפרטניות במחיר מלא של כל קופות החולים בכל בתי החולים הציבוריים הכלליים לא יעלה על תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא לשנת 2008:

(1) שיעור התאמה של תקרת הצריכה של קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי, בשים לב לשינויים בפעילותה של הקופה בבית החולים בשל מלחמת לבנון השנייה;

ד ב ר י ה ס ב ר

12ג(ב)(1)(א) המוצע. חלוקת תוספת זו לתקרת הצריכה הכוללת בין תקרות הצריכה הפרטניות של כל קופה בכל בית חולים תיעשה לפי היחס שבין תקרת הצריכה של הקופה לפני ההפחתה והתוספת, לבין סך תקרות הצריכה של הקופות באותו בית חולים לפני ההפחתה והתוספת. משמעות הדבר היא כי התוספת לתקרות הצריכה בשל העברת האחריות לתאונות הדרכים תחלק באופן יחסי שווה בין כלל קופות החולים ובין כלל בתי החולים.

סעיף קטן (ד)

החשוב שבסעיפים קטנים (ב) ו-(ג) יצר טבלה חדשה של תקרות צריכה לכל קופת חולים בכל בית חולים.

מוצע להסמיך את שר הבריאות ואת שר האוצר לבצע התאמות של תקרות שנקבעו כאמור בשים לב לשני אלה:

(1) שינויים בצריכה של קופת החולים בבית החולים בשל מלחמת לבנון השנייה.

סעיף קטן (ג) קובע את ההתאמה של תקרות הצריכה הפרטניות לשנת 2008, כלהלן:

בהתאם להוראות פסקה (1) – תבוצע הפחתה של תקרת הצריכה של כל קופה בכל בית חולים בסכום השווה למכפלת היקף הצריכה של הקופה באותו בית חולים של שירותים מוחרגים בשנת 2006, במחירים של כל שירות כאמור אחרי ההפחתה במחירו. יצוין, כי סכום כל ההפחתות הפרטניות כאמור יהיה שווה לסכום ההפחתה מתקרת הצריכה הכוללת – שכן, כאמור לעיל, סכום ההפחתה הכוללת שווה לסך הרכישה של שירותים אלה בידי כל קופות החולים בכלל בתי החולים, כמתחייב מהחגגת שירות זה מההסדר כולו (ראו דברי ההסבר לסעיף 12ג(ב)(1)(א) המוצע).

בהתאם להוראות פסקה (2) – תבוצע תוספת לתקרת הצריכה של כל קופה בכל בית חולים, המשקפת חלקיות מתוך התוספת לשנה זו בשל העברת האחריות לנפגעי תאונות דרכים אל קופות החולים (ראו דברי ההסבר לסעיף

(2) שיעור התאמה של תקרת הצריכה של קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי, שיקבעו השרים בשים לב לנתונים הנוגעים לרכישת שירותים מוחרגים או שירותים לנפגעי תאונות דרכים, כהגדרתם בסעיף 12ג(א), בידי קופת החולים בבית החולים.

(ה) שר הבריאות ושר האוצר יפרסמו ברשומות עד יום כ"ד באדר א' התשס"ח (1 במרס 2008), הודעה על תקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא של כל קופת חולים בכל בית חולים ציבורי כללי, שנקבעה לפי הוראות סעיף זה, ואת פירוט רכיביה.

12ה. (א) תקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא בכל אחת מהשנים 2009 ו-2010 תהיה תקרת הצריכה הבסיסית הפרטנית במחיר מלא לכל קופת חולים בכל אחד מבתי החולים הציבוריים הכלליים בשנה הקודמת, בתוספת ריאלית בשיעור של 0.6% או בשיעור אחר שקבעו שר הבריאות ושר האוצר לאותה קופה ביחס לכל בתי החולים או ביחס לבית החולים שנקבעה לו תוספת לתקרת צריכה לבית חולים ציבורי כללי, הכל בצו לפי סעיף 13 (בסעיף זה – תקרת הצריכה הפרטנית החלקית), בהפחתה ובתוספת כמפורט להלן, לפי העניין, ואם נקבעו התאמות לפי סעיף קטן (ב) – בכפוף להתאמות האמורות:

(1) לשנת 2009 –

(א) הפחתה בסכום השווה לסך המכפלות של כל שירות ושירות מהשירותים האמבולטוריים שמחירים הופחת, כהגדרתם בסעיף 12ג(א), שצרכה קופת החולים בבית החולים בשנת 2007, במחיר המלא של כל שירות כאמור ביום ז' בשבט התשס"ט (1 בפברואר 2009), בתוספת ריאלית של 0.6%;

ד ב ר י ה ס ב ר

2008, בדרך של הפחתת תקרת הצריכה של קופת חולים בבית חולים בסכום השווה לסך הצריכה של הקופה באותו בית חולים של שירותים אמבולטוריים שמחירים הופחת, כשהוא מוכפל במחירו של כל שירות כאמור לאחר ההפחתה. סכום כל ההפחתות כאמור יהיה שווה לסכום ההפחתה מתקרת הצריכה הכוללת בשנה זו – שכן, כאמור לעיל, סכום ההפחתה לשנת 2009 שווה לסך הרכישה של שירותים אלה בידי כל קופות החולים בכל בתי החולים, כמתחייב מהחלטת שירות זה מההסדר כולו באותה שנה (ראו דברי ההסבר לסעיף 12ג(ב)(2)(א) המוצע).

(2) תוספת המשקפת חלקיות מתוך התוספת לשנה זו בשל העברת האחריות לנפגעי תאונות דרכים אל קופות החולים (ראו דברי ההסבר לסעיף 12ג(ב)(2)(ב) המוצע). כבשנת 2008 מוצע לחלק תוספת זו באופן שווה יחסי, בהתאם ליחס שבין תקרת הצריכה הפרטנית של הקופה בבית החולים לפני ביצוע ההפחתה והתוספת לבין

(2) מאפייני הצריכה של שירותים מוחרגים בידי קופת החולים באותו בית חולים.

סעיף 12ה המוצע

סעיף קטן (א)

בשנים 2009 ו-2010, לאחר עדכון בסיס תקרות הצריכה בשנת 2009, תהיה תקרת הצריכה של כל קופת חולים בכל בית החולים מבוססת על תקרת הצריכה לשנה הקודמת.

ברם, גם כאן יהיה צורך לבצע התאמות כך ששך תקרת הצריכה הפרטנית ישווה לתקרת הצריכה הכוללת.

לפסקה (1): בשנת 2009 –

(1) יש צורך לבצע הפחתה, בשל השירותים האמבולטוריים שמחירים יופחת המוצאים מגדר ההסדר (כאמור לעיל). הפחתה זו תבוצע, בדומה לזו שבשנת

(ב) תוספת בסכום השווה ל-67% מהממוצע השנתי של סך ההכנסות של בית החולים בשל מתן שירותים לנפגעי תאונות דרכים, שאינם שירותים אמבולטוריים שמחירים הופחת, כהגדרתם בסעיף 12ג(א), בשנים 2005 עד 2007, בתוספת ריאלית של 1.2%, כשהוא מוכפל ביחס שבין תקרת הצריכה הפרטנית החלקית של קופת החולים בבית החולים, לבין סך תקרות הצריכה הפרטניות החלקיות של כל קופות החולים באותו בית חולים;

(2) לשנת 2010 –

(א) היתה ההפחתה מתקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא לשנת 2010, לפי סעיף 12ג(ב)3, בסכום הקבוע בפסקת משנה (א) שבו – הפחתה בסכום השווה לסך המכפלות של כל שירות ושירות מהשירותים האמבולטוריים, שאינם שירותים מוחרגים ואינם שירותים אמבולטוריים שמחירים הופחת, כהגדרתם בסעיף 12ג(א), שצרכה קופת החולים בבית החולים בשנת 2008, במחירו המלא של כל שירות כאמור ביום י"ז בשבט התש"ע (1 בפברואר 2010), בתוספת ריאלית בשיעור של 1.2%;

(ב) היתה ההפחתה מתקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא לשנת 2010, לפי סעיף 12ג(ב)3, בסכום אחר מהסכום הקבוע בפסקת משנה (א) שבו – סכום ההפחתה שנקבעה לפי סעיף 12ג(ב)3 כשהוא מוכפל ביחס שבין הצריכה של שירותים אמבולטוריים של קופת החולים בבית החולים, בשנת 2006, לבין סך הצריכה של שירותים כאמור, באותה שנה, בידי כל קופות החולים בכל בתי החולים הציבוריים הכלליים.

(ב) שר הבריאות ושר האוצר רשאים לקבוע, לכל אחת מהשנים 2009 ו-2010, עד יום 1 במרס של כל אחת מהשנים האמורות, שיעור

ד ב ר י ה ס ב ר

לפי היקף רכישת השירותים האמבולטוריים בשנת 2006, כלומר: לפי היחס שבין רכישת שירותים אמבולטוריים בידי אותה קופה באותו בית חולים בשנת 2006 לבין סך הרכישה של שירותים אמבולטוריים בידי כל קופות החולים בכל בתי החולים בשנה האמורה.

לסעיף קטן (ב)

בדומה למוצע לעיל ביחס לשנת 2008, מוצע להסמיך את שר הבריאות ושר האוצר לקבוע התאמה של תקרות הצריכה הפרטניות שנקבעו כאמור, בשים לב למאפייני הצריכה של קופת החולים בבית החולים של שירותים שיצאו מהסדר באותה שנה (שירותים אמבולטוריים שמחירים הופחת, בשנת 2009, וכלל השירותים האמבולטוריים, בשנת 2010).

תקרת הצריכה הכוללת לפני ביצוע ההפחתה והתוספת כאמור.

לפסקה (2): בשנת 2010 –

תבוצע הפחתה באחת משתי חלופות:

(א) אם ההפחתה בשנה זו היתה בשיעור סך הצריכה של השירותים האמבולטוריים שאינם שירותים מוחרגים ואינם שירותים אמבולטוריים שמחירים הופחת – תבוצע ההפחתה מתקרת הצריכה במחיר מלא של כל קופת חולים בכל בית חולים בדרך אנאלוגית לזו שבה בוצעה ההפחתה בשנים הקודמות, לפי היקף השירותים שרכשה הקופה שהם שירותים כאמור באותו בית חולים, כשהוא מוכפל במחירים המופחת.

(ב) אם ההפחתה היתה בסכום אחר (ראו סעיף 12ג(ב)3) – תחולק ההפחתה באופן יחסי,

התאמה של תקרת הצריכה של קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי, בשים לב לנתונים הנוגעים לרכישת השירותים המפורטים להלן, לפי העניין, בידי קופת החולים בבית החולים, ובלבד שסך כל תקרות הצריכה הפרטניות במחיר מלא של כל קופות החולים בכל בתי החולים הציבוריים הכלליים לא יעלה על תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא לשנת 2009 או 2010, לפי העניין:

(1) בשנת 2009 – שירותים אמבולטוריים שמחירים הופחת ושירותים לנפגעי תאונות דרכים שאינם שירותים אמבולטוריים שמחירים הופחת, כהגדרתם בסעיף 12ג(א);

(2) בשנת 2010 – שירותים אמבולטוריים שאינם שירותים מוחרגים ואינם שירותים אמבולטוריים שמחירים הופחת, כהגדרתם בסעיף 12ג(א).

(ג) שר הבריאות ושר האוצר יפרסמו ברשומות עד יום 1 במרס של כל אחת מהשנים 2009 ו-2010, הודעה על תקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא של כל קופת חולים בכל בית חולים ציבורי כללי, שנקבעה לפי הוראות סעיף זה, ואת פירוט רכיביה:"

(3) בסעיף 13 –

(א) ברישה, במקום "2006 ו-2007" יבוא "2006, 2007, 2009 ו-2010";

(ב) בפסקה (1), במקום "ולענין צו לגבי השנים 2006 ו-2007" יבוא "לעניין צו לגבי השנים 2006 ו-2007 ובסופו יבוא "ולעניין צו לגבי השנים 2009 ו-2010 – את השינויים ואפיוני הצריכה כאמור בשנים קודמות המאוחרות לשנת 2007";

(ג) בפסקה (2) –

(1) הרישה עד המילים "שבסעיף 10" תסומן "(א)" ובה, במקום הסיפה החל במילים "לבין השיעור של 1.25%" יבוא "לבין השיעור כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) בשנים 2003 ו-2004 – 1.25%;

(2) בשנת 2006 – 0.8%;

(3) בשנת 2007 – 0.8%, בהפחתת סכום כאמור בפסקה (3) להגדרה "תקרת צריכה כוללת במחיר מלא" שבסעיף 10;

(4) בשנים 2008 עד 2010 – 0.6%";

(2) הסיפה החל במילים "בקביעת השיעור האמור" עד המילים "במחירי שירותי הבריאות" תסומן "(ב)";

(4) בסעיף 14, בסופו יבוא:

"(ג) קופת חולים תשלם בעבור שירותים שרכשה בבית חולים ציבורי כללי בכל אחת מהשנים 2008 עד 2010 –

ד ב ר י ה ס ב ר

לשיעור של 13% מעל לתקרה זו יהיה התשלום המרבי שתשלם הקופה לבית החולים בשיעור של 30% ממחיר

מוצע לקבוע כי בשנים 2008 עד 2010, מעבר לתקרת הצריכה ועד

(1) עד לתקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא – לא יותר ממחירי שירותי הבריאות;

(2) מעבר לתקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא ועד לביצוע במחיר קבוע בשיעור של התקרה הפרטנית במחיר מלא בתוספת 13%, למעט בשל אשפוז שחלות לגביו הוראות פסקה (4) – לא יותר מ-30% ממחירי שירותי הבריאות;

(3) מעבר לביצוע במחיר קבוע בשיעור של תקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא בתוספת 13%, למעט בשל אשפוז שחלות לגביו הוראות פסקה (4) – לא יותר מ-65% ממחירי שירותי הבריאות;

(4) בשל אשפוז בבית החולים של חבר הקופה שלגביו מסר בית החולים לקופה הודעה ולפיה החבר הוא מטופל המיועד להעברה – לא יותר ממחירי שירותי הבריאות, וזאת לאחר תום 48 שעות ממועד מסירת ההודעה כאמור, ואם נמסרה ההודעה בשבת או בחג – לאחר תום 72 שעות מהמועד האמור, אלא אם כן ערערה הקופה על ההודעה שנמסרה כאמור, לפני אותו מועד, בהתאם להוראות מינהל שהוציא לעניין זה משרד הבריאות; לעניין זה, "מטופל המיועד להעברה" – מי שמתקיים בו אחד מאלה:

(1) הוא בהנשמה ממושכת ומאושפז בבית חולים ציבורי כללי יותר מ-30 ימים ברציפות, וניתן להעבירו מחוץ לבית חולים כללי, בהתאם להוראות מינהל שהוציא לעניין זה משרד הבריאות;

(2) הוא מטופל פנימי-גריאטרי;

(5) אחרי סעיף 14 יבוא:

"תשלום בשל הפרש מחירים 14א. שר הבריאות ושר האוצר רשאים לקבוע, בצו, עד יום כ"ד באדר א' התשס"ח (1 במרס 2008), לשנת 2008, סכום שייחוסף לסך החשבונות שעל קופת חולים לשלם לכל בית חולים ציבורי כללי בשל צריכת שירותים בשנה האמורה, השווה לסכום המכפלות של כל שירות ושירות מהמנויים בפסקאות (1) עד (3) להגדרה "שירות מוחרג" שבסעיף 12ג(א), שצרכה אותה קופה באותו בית חולים בשנת 2007, בהפרש המחירים של כל שירות כאמור; לעניין זה, "הפרש המחירים" – ההפרש שבין מחירי שירותי הבריאות של כל שירות מהמנויים בפסקאות (1) עד (3) להגדרה "שירות מוחרג" שבסעיף 12ג(א), ביום י"א בטבת התשס"ז (1 בינואר 2007), לבין מחירו של אותו שירות ביום כ"ה שבט התשס"ח (1 בפברואר 2008).

ד ב ר י ה ס ב ר

בעקבות קבלת הודעה כאמור. הוראה זו משקפת את האחריות של הקופה להעביר חבר בה במצב כאמור מבית החולים הכללי אל בית חולים סיעודי. אין גם טעם, במצב כזה, לקנוס את בית החולים על המשך האשפוז של המבוטח, שעה שביית החולים עצמו ביקש להוציא אותו מתחומיו, בהתאם להוראות משרד הבריאות.

סעיף 18(5) סעיף 14 המוצע

כדי לאפשר לבתי החולים להתאים את פעילותם בעקבות הפחתת המחירים המוצעת בשנת 2008,

שירותי הבריאות, וכי מעבר לשיעור זה יהיה התשלום המרבי בשיעור של 65% משירותי הבריאות. בכך נוצר תמריץ לבית החולים שלא לעבור את תקרת הצריכה, ומאידך נוצר תמריץ לקופת החולים שלא לעבור ביותר מ-13% את תקרת הצריכה האמורה.

עוד מוצע לקבוע כי בשל אשפוז של חבר הקופה אשר לפי הוראות משרד הבריאות ניתן להעביר אותו מאשפוז כללי לאשפוז סיעודי, ובית החולים הודיע לקופה כי ניתן להעביר אותו כאמור – תשלם הקופה מחיר מלא בעד המשך האשפוז, אם לא העבירה את המאושפז

14. שר הבריאות ושר האוצר רשאים לקבוע, בצו, לכל אחת מהשנים 2008 עד 2010, עד 1 במרס של כל אחת מהשנים האמורות, שיעור מתוך הפרש התשלום, שאותו תשלום קופת חולים לבית חולים ציבורי כללי, אם סך התשלומים בעבור שירותי בריאות שרכשה קופת החולים בבית החולים באותה שנה נמוך מסכום השווה למכפלת תקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא של קופת החולים באותו בית חולים, בשנה שלגביה נקבע הצו, בשיעור שקבעו השרים בצו האמור (בסעיף זה – סכום הבסיס); לעניין זה, "הפרש התשלום" – ההפרש שבין סך התשלום בעד שירותי בריאות שצרכה קופת החולים בבית החולים בשנה שלגביה נקבע הצו, לבין סכום הבסיס.²⁶

(6) בסעיף 15, במקום הסיפה החל במילים "מ-45% מכלל החשבונות" יבוא "מסכום כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) בשנים 2002 עד 2007 – מסכום השווה ל-45% מכלל החשבונות שבעדם משולם סכום מופחת כאמור;

(2) בשנים 2008 עד 2010 – מסכום השווה ל-45.65% מכלל החשבונות שבעדם משולם סכום מופחת כאמור.²⁷

(7) בסעיף 16(א)(1) ו-(2), המילים "התשנ"ד-1994" – יימחקו;

(8) בסעיף 17 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) בפסקה (1), במקום "שירות הניתן לנפגע" יבוא "שירות הכלול בפוליסה

לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970²⁸, הניתן לנפגע";

(2) בפסקה (3), המילים "התשנ"ד-1994" – יימחקו;

ד ב ר י ה ס ב ר

הפועל בו, ולהעמיד את השיעור שיקבל עליו תאגיד הבריאות על סך של 45.65%.

סעיף 18(8) סעיף 17(א) לחוק ההסדרים 2002 קובע את החריגים שעליהם לא יחול הסדר ההתחשבות לפי החוק האמור. כאמור לעיל, מוצע להוסיף להסדר את אותם השירותים לנפגעי תאונות דרכים העוברים לאחריות קופת החולים (כלומר: להוציא שירות זה מגדר החריגים הקבועים כיום), ולהחריג מכלל ההסדר שירותים אלה:

בשנת 2008 –

(1) בדיקת רופא מומחה במרפאה.

(2) טיפול בהקרנת שדה.

(3) הפריה חוץ-גופית.

(4) שירות נוסף שקבעו שר הבריאות ושר האוצר בצו.

בשנת 2009 – שירות אמבולטורי שמחירו הופחת.

בשנת 2010 – כל שירות אמבולטורי.

סעיף 17(ב) לחוק ההסדרים 2002 קובע את משך תחולתו של ההסדר. מוצע להאריך תחולה זו עד תום שנת 2010.

לביקור אצל רופא מומחה במרפאה, הקרנת שדה וטיפול הפריה חוץ-גופית, מוצע להסמיך את שר הבריאות ואת שר האוצר לקבוע תשלום שייחוס לחשבונות כל קופת חולים בכל בית חולים בשנה זו, שיהיה שווה למכפלת הפרש המחירים הנובע מההפחתה, בהיקף השירותים שצרכה הקופה בשנת 2007 (לפני ההפחתה). קביעת הסכום בהתבסס על היקף הצריכה בשנת 2007 תותיר בעינה את שינוי ההתנהגות הנובע מהפחתת המחירים בשנת 2008.

סעיף 14 ב המוצע

במקביל לקביעת ההסדר המוצע לעיל, שימנע גידול בלתי מבוקר בהוצאות קופות החולים בבתי החולים, מוצע להסמיך את שר הבריאות ואת שר האוצר לקבוע בצו תשלום הפרשים בשל צריכה בהיקף נמוך, כדי למנוע קיטון בלתי מבוקר בהוצאות אלה. התשלום הנוסף ייקבע כשיעור מהקיטון בצריכה של קופה בבית חולים, מתחת לאחוז קבוע מתוך תקרת הצריכה שנקבעה לאותה קופה באותו בית חולים.

סעיף 18(6) מוצע לשנות את חלוקת ההנחה בין בית חולים ממשלתי לבין תאגיד הבריאות

²⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 15, עמ' 320.

(3) בסופו יבוא:

"(5) שירות שהוא בדיקת רופא מומחה במרפאה, טיפול בהקרנת שדה או טיפול הפריה חוץ-גופית;

(6) שירות אמבולטורי שמחירו הופחת, כהגדרתו בסעיף 12ג(א), שנרכש בשנת 2009;

(7) שירות אמבולטורי שנרכש בשנת 2010;

(8) שירות נוסף שקבעו שר הבריאות ושר האוצר בצו עד יום כ"ד באדר א' התשס"ח (1 במרס 2008)."

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "כ"ב בטבת התשס"ח (31 בדצמבר 2007)" יבוא "כ"ד בטבת התשע"א (31 בדצמבר 2010)".

פרק ה': מסיים

סימן א': מיסוי מקרקעין

19. בחוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), התשכ"ג-1963²⁷ (להלן – חוק מיסוי מקרקעין) –

תיקון חוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה)

(1) בשם החוק, המילה "מכירה" – תימחק;

(2) בסעיף 9 –

(א) בסעיף קטן (ג1א) –

(1) בפסקה (1), ברישה, המילים "בסעיף קטן זה – המועד הקובע" – יימחקו;

(2) בפסקה (2א) –

(א) ברישה, במקום "במועד הקובע" יבוא "ביום י"ז באב התשס"ז (1 באוגוסט 2007)";

ד ב ר י ה ס ב ר

ולסעיפים 39, 49, 49ד(א), 78, 94(א) ו-94ד(א)(3) לחוק מיסוי מקרקעין. פרק שישי 1 והסעיפים האמורים, כנוסחם ערב יום התחילה – לפני מחיקת אזכורו של מס המכירה מהם, מובא בנספח לדברי ההסבר.

סעיף 19(2א) מס רכישה מוטל על רכישת זכות **וסעיף 20** במקרקעין ובפעולה באיגוד מקרקעין. על פי חוק מיסוי

מקרקעין, כל רכישת זכות במקרקעין או זכות באיגוד מקרקעין מחויבת בשיעור של 5% מס רכישה משווייה. כחריג לאמור לעיל, נקבע שיעור מס מדורג ברכישת דירת מגורים של 3.5% (עד שווי של כ-744,000 שקלים חדשים) ושל 5%. כחריג לחריג נקבע שיעור מס ב-3 מדרגות, וזאת לגבי רכישת דירת מגורים יחידה, כדלקמן: על חלק השווי שעד כ-479,000 שקלים חדשים חל שיעור מס של 0.5%, בין השווי האמור לבין שווי של כ-744,000 שקלים חדשים חל שיעור מס של 3.5%, ומעל השווי האמור חל שיעור מס של 5%.

סעיף 19(1), (3) מס מכירה הוטל בשנת 2000 כתחליף **רי(5) עד (10)** למס רכוש. בחוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה) (תיקון מס' 50) (הוראת שעה), התשס"ב-2002 (פורסם בס"ח התשס"ב, עמ' 220) (להלן – תיקון 50 לחוק), שבבסיסו עמדו המלצות ועדת רבינוביץ', אשר מונתה ביום 2 באוגוסט 2001 בידי שר האוצר דאז, מר סילבן שלום, ושראשה עמד רו"ח יאיר רבינוביץ' (להלן – ועדת רבינוביץ'). הוגבלה תחולת מס המכירה כך שהוא איננו חל על מכירת זכויות במקרקעין וזכויות באיגוד מקרקעין שמועד רכישתן היה לאחר 7 בנובמבר 2001.

מס המכירה הוא מס מחזור במהותו כך שהוא מוטל גם אם אין בלל רווח בעסקת המכירה. כדי לעודד את שוק הנדל"ן מוצע בפסקה (7) לבטלו. בעקבות ביטולו המוצע של פרק שישי 1 לחוק מיסוי מקרקעין, שהוא הפרק הדרן במס המכירה, מוצעים תיקונים מתחייבים לשם החוק

²⁷ ס"ח התשכ"ג, עמ' 405; התשס"ז, עמ' 429.

(ב) במקום הסיפה המתחילה במילים "ישלם מס רכישה" יבוא "ישלם מס רכישה בשיעור משווי הזכות הנמכרת כקבוע להלן:

(1) על חלק השווי שעד 850,000 שקלים חדשים – לא ישולם מס;

(2) על חלק השווי העולה על 850,000 שקלים חדשים ועד 1,300,000 שקלים חדשים – 3.5%;

(3) על חלק השווי העולה על 1,300,000 שקלים חדשים – 5%;

(ב) בסעיף קטן (ג2) –

(1) ברישה, המילים "ב-16 באפריל, ב-16 ביולי וב-16 באוקטובר" – יימחקו;

(2) בהגדרה "המדד הבסיסי", במקום "בסעיף קטן (ג1א)" יבוא "בסעיף קטן (ג1א1)", ובסופה יבוא:

"לעניין תיאום הסכומים הנקובים בסעיף קטן (ג1א2) – המדד שפורסם ביום ג' בחשון התשס"ח (15 באוקטובר 2007).";

(3) בסעיף 39, פסקה (א8) – תימחק;

(4) בסעיף 48א(ד), אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) על אף הוראות פסקה (1), לגבי מכירת זכות במקרקעין או פעולה באיגוד מקרקעין בשנת המס 2009, בידי מי שפסקה (1) אינה חלה עליו, ייוספו לשיעור המס לפי סעיף קטן זה 2%, ולגבי מכירת זכות במקרקעין או פעולה באיגוד מקרקעין בידי אדם כאמור בשנת המס 2010 ואילך – ייוספו לשיעור המס לפי סעיף קטן זה 2%, ולכל שנת מס החל בשנת המס 2010 ועד לשנת המכירה 1% נוסף, ואולם אם שיעור המס בשנת המכירה לפי הוראות פסקה זו עולה על השיעור הקבוע בסעיפים קטנים (א) או (ב), לפי הענין, יחויב השבח במס לפי הוראות סעיפים קטנים (א) או (ב), לפי העניין.";

(5) בסעיף 49 –

ד ב ר י ה ס ב ר

ולא כהוראת שעה, כי חלק השווי שבשלו לא ישולם מס רכישה יהא עד לשווי של 850,000 שקלים חדשים; מעל השווי האמור ועד לסך של 1,300,000 שקלים חדשים ישולם מס רכישה בשיעור של 3.5% ומעל השווי האמור ישולם מס בשיעור של 5%.

סעיף 19(ב2) סעיף 9(ג2) לחוק מיסוי מקרקעין קובע כי הסכומים הנקובים בסעיף

9 לחוק האמור יעודכנו ארבע פעמים בשנה לפי שיעור עליית מדד שירותי דיור בבעלות הדיירים. לאור העובדה כי השינויים במדד האמור אינם שינויים גדולים מוצע לקבוע כי עדכון הסכומים יבוצע אחת לשנה, ב-16 בינואר של כל שנה.

סעיף 19(4) במסגרת המלצות ועדת רבינוביץ', אשר שימשו בסיס לתיקון 50 לחוק

כאמור לעיל, הומלץ לאיין באופן הדרגתי את הוראת סעיף 48א(ד) לחוק מיסוי מקרקעין הקובעת שיעור מס מיוחד לנכסים שיום רכישתם בשנים 1948 עד 1960, וזאת החל בשנת המס 2005. במסגרת חקיקת התיקון האמור

במסגרת הוראת שעה שנקבעה לתקופה שבין 1 ביולי 2005 עד 31 בדצמבר 2007 (סעיף 78 לחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 147), התשס"ה-2005) (להלן – הוראת השעה). נקבע כי לא יחול חיוב במס רכישה בעת רכישת דירת מגורים יחידה, וזאת עד לשווי של כ-600,000 שקלים חדשים; על חלק השווי שבין השווי האמור ועד לשווי של כ-744,000 שקלים חדשים חל מס רכישה בשיעור של 3.5% ומעל השווי האמור חל חיוב בשיעור של 5%.

מס רכישה במהותו מהווה מס על המחזור ויש הטוענים כי יש בכך כדי לתרום להקטנת מהירות המחזור בענף הדיור, וכי הוא מהווה חסם בפני עסקאות של מכירה ורכישה של דירות, המפריעות בתורן לניידות העובדים ולפגיעה בהקצאת המקורות היעילה במשק.

לאור האמור, מוצע, בסעיף 20, לקבוע את הוראת השעה האמורה לעיל עד יום 31 ביולי 2007, ולגבי רכישת דירת מגורים יחידה, החל ביום 1 באוגוסט 2007 ואילך – לקבוע במסגרת סעיף 19(2) המוצע, בהוראה של קבע

(א) בסעיף קטן (ב)1, המילים "ממס מכירה" – יימחקו;

(ב) בסעיף קטן (ג), פסקה (א1) – תימחק;

(6) בסעיף 49ד(א), המילים "מס המכירה" – יימחקו;

(7) פרק שישי 1 – בטל;

(8) בסעיף 78, סעיף קטן (ו) – בטל;

(9) בסעיף 94(א), במקום "המועד שנקבע בסעיף 73" יבוא "המועדים שנקבעו בסעיף 73" והמילים "וכן על סכומי מס מכירה שלא שולמו עד המועד שנקבע בסעיף 72ט" – יימחקו;

(10) בסעיף 194ד(א)3, בהגדרה "סוגי חיוב" המילים "מס מכירה" – יימחקו.

20. תיקון חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 147), התשס"ה-2005²⁸, בסעיף 78, בכל מקום, במקום "כ"ב בטבת התשס"ח (31 בדצמבר 2007)" יבוא "ט"ז באב התשס"ז (31 ביולי 2007)". (מס' 147)

21. (א) תחילתו של סימן זה ביום י"ז באב התשס"ז (1 באוגוסט 2007), והוא יחול על מכירת זכות במקרקעין או פעולה באיגוד מקרקעין, שנעשתה ביום האמור ואילך. (מס' 147)

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), סעיף 48ד(3) לחוק מיסוי מקרקעין, כנוסחו בסעיף 19(4) לחוק זה, יחול על מכירת זכות במקרקעין או פעולה באיגוד מקרקעין שנעשתה ביום ה' בטבת התשס"ט (1 בינואר 2009) ואילך.

סימן ב': מסים אחרים

22. תיקון פקודת מס הכנסה – בפקודת מס הכנסה²⁹ –

(1) בסעיף 9(ב)2 –

(א) בהגדרה "שליטה" –

ד ב ר י ה ס ב ר

לעכב עסקאות אשר ימתינו לאישור הסימן המוצע, שלפיו כאמור מוגדל הסכום הפטור ממס רכישה בעת רכישת דירת מגורים יחידה ומבוטל החיוב במס המכירה. ויובהר כי משמעות הוראת התחילה האמורה, נוכח סעיף 19(ב2) המוצע, לענין עדכון הסכומים הנקובים בסעיף 9(ג1א2) לחוק מיסוי מקרקעין, כנוסחו בסעיף 9(א2) לחוק המוצע – שעניינו שיעורי מס הרכישה החלים ברכישת דירת מגורים יחידה, היא כי הסכומים האמורים יתואמו לראשונה ב־16 בינואר 2008, וכי המדד הבסיסי לעדכון יהיה המדד שפורסם ב־15 באוקטובר 2007. עם זאת, מוצע להבהיר כי תחילת סעיף 19(4) המוצע, המרחיב את ביטולם ההדרגתי של שיעורי המס ההיסטוריים על כלל המוכרים, תהא החל בשנת המס 2009. כך, תינתן שהות מספקת למי שמבקש ליהנות משיעורי המס ההיסטוריים לפני העלאתם, המבקש למכור את נכסיו עד ליום 31 בדצמבר 2008.

סעיף 22 התיקונים המוצעים לפקודת מס הכנסה הם כדלקמן:

לפסקה (1)

לפי סעיף 2(9) לפקודת מס הכנסה (להלן – הפקודה), הכנסה של קופת גמל מתאגיד מסוים תהא פטורה

צומצמה ההמלצה כך שהיא חלה רק על מכירה בידי חברה שהכנסתה מעסק או על מכירה בידי יחיד שקיבל את הנכס בפירוק חברה כאמור. לאור השינויים בשיעורי המס החלים על פי החוק על שבח הנצבר בידי יחיד, מוצע להוסיף את פסקה (3) לסעיף 48ד(ד) לחוק האמור, כך שהאיון ההדרגתי בשיעורי המס ההיסטוריים יחול על כל מי שמוכר נכס שיום רכישתו בשנים 1948 עד 1960, זאת בהתאמה לאמור בסעיף 91(ו) לפקודת מס הכנסה, שעניינו ברווח הון החל על נכסים, כמשמעותם בפקודה, שיום רכישתם בשנים 1948 עד 1960. מוצע כי הוספת פסקה (3) לסעיף 48ד(ד) תחול על מכירות החל בשנת המס 2009 כך שלגבי מכירות בשנת המס 2009 ייוספו לשיעור המס המיוחד הקבוע בסעיף 48ד(1) לחוק 2%, ולגבי מכירות משנת המס 2010 ואילך ייוספו לשיעור המס המיוחד כאמור 2%, ועוד 1% בגין כל שנה משנת 2010 ועד שנת המכירה.

סעיף 21 מוצע כי ככלל תחילת סימן א' לפרק ה' המוצע תהא ביום 1 באוגוסט 2007, וזאת כדי לא

²⁸ ס"ח התשס"ה, עמ' 766; התשס"ו, עמ' 307; התשס"ז, עמ' 65.
²⁹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; התשס"ה, עמ' 766; התשס"ז, עמ' 143.

(1) פסקה (2) – תימחק;

(2) בפסקה (3), במקום הרישה עד "או (2)" יבוא "בידי כמה גופים מגופים אלה: רשות מקומית, מפעל הפיס, מוסד ציבורי או קופת גמל";

(ב) בהגדרה "החזקה מהותית", בפסקה (1), במקום "10%" יבוא "20%";

(2) בסעיף 97(22), אחרי "נמכר לפני יום רישומו למסחר בבורסה" יבוא "ולא יותר מסכום רווח ההון במועד מכירת נייר הערך" ובמקום "ובלבד ששווי ביום האמור אינו נמוך מהתמורה במועד מכירתו" יבוא "ובלבד ששווי ביום הרישום גבוה משווי ביום רכישתו ושהתמורה במועד מכירתו גבוהה משווי ביום רכישתו";

(3) בסעיף 159א(א), בהגדרה "הפרשי הצמדה וריבית", במקום "4%" יבוא "3%", ובסופה יבוא "בשים לב לשיעורי התשואה על איגרות חוב ממשלתיות צמודות מדר".

תיקון חוק מס
ערך מוסף

23. בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975³⁰, בסעיף 107 –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "30", "61", "109" יבוא "30", "109";

(2) בסעיף קטן (ג), אחרי "סעיפים" יבוא "61".

ד ב ר י ה ס ב ר

של הסעיף האמור, אשר הוספה במסגרת החוק לתיקון פקודת מס הכנסה (תיקון מס' 147), התשס"ה-2005 (להלן – תיקון מס' 147). נקבעה התייחסות לעניין מכירת נייר ערך כאמור שנרכש על ידי תושב חוץ טרם רישומו לבורסה, במטרה לחייב במס את עליית הערך עד יום הרישום למסחר, ובמקביל, לפטור ממס את עליית הערך שלאחר יום הרישום למסחר ועד המכירה בפועל; על אף האמור, בניסוחו של הסעיף נפלה טעות שממנה עולה כי אם ישנה עליה בערכו של נייר הערך מיום הרישום ועד מועד המכירה בפועל, לא תחויב במס עליית הערך שעד יום הרישום – משמע, ההיפך ממה שהתכוון הסעיף לקבוע; לאור האמור, מוצע לתקן את נוסחה של הסיפה של סעיף 97(22) לפקודה. במסגרת זו מוצע להבהיר עוד כי חלק רווח ההון שיחויב במס, משמע מיום הרכישה ועד יום הרישום, לא יהיה גבוה יותר מסכום רווח ההון שהיה מחויב בו הנישום אילולא היה זכאי לפטור לפי סעיף זה, משמע מיום הרכישה ועד יום המכירה.

לפסקה (3)

סעיף 159א לפקודה עניינו החזר מס יתר בעקבות דו"ח. הסעיף קובע כי החזר המס יהיה צמוד לשיעור עליית המדרד ובתוספת 4% ריבית לשנה. הוראות הסעיף האמור חלות גם לעניין גבייה מנישומים. מוצע להקטין את שיעור הריבית ל-3% לשנה. כמו כן, לקבוע כי הסמכת שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת לשנות את השיעור תהא בשים לב לשיעורי התשואה על אג"ח ממשלתיות הצמודות למדר.

סעיף 23 סעיף 107 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975, קובע כי ככלל הנהלת המס תהא בידי המנהל ורשאי הוא לאצול מסמכויותיו על פי החוק. הסעיף מונה כמה סמכויות הנתונות למנהל כחריג לכלל האמור, שאותן אין המנהל יכול לאצול, וביניהן את הסמכות

ממס ובלבד שהיא מחזיקה עד 10% מאמצעי השליטה (להלן – מניות) של התאגיד. באופן מקביל, במסגרת תקנה 141 לתקנות מס הכנסה (כללים לאישור ולניהול קופות גמל). התשכ"ד-1964 (להלן – כללי ההשקעה של קופות גמל וקרנות פנסיה), הותר לגופים אלה להחזיק עד 10% ממניות תאגיד בודד. הוראה זו באה לעגן את תפקידן של קופות הגמל וקרנות הפנסיה כגופים פיננסיים ולא כגופים ריאליים.

במסגרת שינויים שמבקש לבצע אגף שוק ההון בכללי ההשקעה של גופים אלה, הוחלט לאפשר לקופת גמל או לקרן פנסיה להחזיק שיעור גבוה יותר במניות של תאגיד בודד – עד שיעור של 20%, כל זאת כמובן תוך שמירה על אופי ההשקעה כהשקעה פיננסית ולא ריאלית. תכלית השינוי נועדה לאפשר לגופים המוסדיים להגביר את מעורבותם בשוק ההון וכך למצות בדרך אופטימלית יותר את אחרייתם כלפי ציבור החוסכים.

כדי לאפשר לגופים המוסדיים להעלות את שיעור האחזקה בתאגידים באופן מעשי, יש לתקן במקביל גם את סעיף 29 לפקודה ולקבוע כי שיעור האחזקה המרבי של קופת גמל (לרבות קרן פנסיה) במניות של תאגיד יעמוד על 20%. אי תיקון הפקודה ימנע מהקופות להחזיק יותר מ-10% במניות תאגיד היות והן יחויבו במס בשל החזקה זו. לעניין זה יצוין כי כיום קבוצת קופות גמל שהן מחזיקות אמצעי שליטה בתאגיד יחד או לחוד, ואשר מנהלות או מחזקות בידי אדם אחד (להלן – קבוצת משקיעים), רשאיות אף הן להחזיק עד 20% ממניות תאגיד בודד.

לפסקה (2)

סעיף 97(22) לפקודה קובע פטור ממס לתושב חוץ על מכירת ניירות ערך הנסחרים בבורסה בישראל. בסיפה

³⁰ ס"ח התשל"ו, עמ' 52; התשס"ו, עמ' 16.

24. ביטול חוק מס מעסיקים, התשל"ה-1975³¹ (להלן – חוק מס מעסיקים) – בטל.
25. תיקון חוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959³² (להלן – חוק לעידוד השקעות הון), פרק השקעות הון שמיני 2 – בטל.
26. תיקון חוק אזור סחר חופשי באילת (פטורים והנחות ממסים), התשמ"ה-1985³³, סעיף 17 – בטל.
27. תיקון חוק הבלו על דלק, התשי"ח-1958³⁴, בסעיף 7 –
- (1) בכותרת השוליים, אחרי "בלו" יבוא "ועיצום כספי";
- (2) במקום "הבלו ניתן לגביה" יבוא "הבלו ועיצום כספי כאמור בסעיף 25 ניתנים לגביה" ובמקום "יחולו על הבלו כאילו היה מס" יבוא "יחולו על הבלו ועל עיצום כספי כאמור כאילו היו מס".
28. (א) (1) על אף הוראות סעיף 40(א) עד (ג) לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2003), התשס"ג-2002³⁵ (בסעיף קטן זה – חוק ההסדרים התשס"ג), תחילתן של ההגדרה "שליטה" שבסעיף 9(2) לפקודת מס הכנסה ושל פסקאות (1) ו-(2) להגדרה "החזקה סימן ב' – תחילה ותחילה

ד ב ר י ה ס ב ר

לאור ביטולו המוצע של מס מעסיקים מוצע לבטל גם את הוראות פרק שמיני לחוק עידוד השקעות הון, התשי"ט-1959, שעניינו הטבות במס מעסיקים למפעל מאושר.

חוק מס מעסיקים, התשל"ה-1975, ופרק שמיני לחוק עידוד השקעות הון, התשי"ט-1959, כנוסחם ערב יום התחילה, מובא בנספח לדברי ההסבר.

סעיף 26 סעיף 17 לחוק אזור סחר חופשי באילת (פטורים והנחות ממסים), התשמ"ה-1985, קובע כי אזור אילת לצורכי ההטבות הקבועות בחוק האמור יהיה תחום העיר אילת לרבות קילומטר שעוטף אותו; בזמנו הוסף סעיף זה כדי לאפשר את הכללת המלון טאבה באזור העיר אילת לעניין הטבות המס. לאור העובדה שתחום אזור טאבה הוחזר ואינו מהווה חלק ממדינת ישראל מוצע לבטל את הסעיף האמור.

סעיף 27 בהתאם לסעיף 25 לחוק הבלו על דלק, התשי"ח-1958, ניתן להטיל עיצום כספי עם זאת, אין אפשרות לגבות את העיצום הכספי באמצעות פקודת המסים (גביה), דבר המסרב ומקשה מאוד על אפשרויות הגביה. אשר על כן, מוצע להחיל את הוראות פקודת המסים (גביה) גם על עיצום כספי המוטל לפי החוק האמור.

סעיף 28(א) כאמור בדברי ההסבר לענין סעיף 22(1) לחוק זה, במסגרת חוק ההסדרים

לביטול ולשינוי הרישום. בשל עומס המטלות של המנהל מוצע לאפשר למנהל לאצול את סמכותו לביטול ולשינוי הרישום, ושאיצולה כאמור תפורסם ברשומות. בכוונת מנהל רשות המסים לעשות שימוש בסמכות האצילה שניתנת לו רק לבעל תפקיד מדרגת ממונה אזורי ומעלה.

סעיפים 24, 25 מס מעסיקים מוטל בשיעור של 4% ובסעיף 28(ב) מבסיס השכר (בקירוב) המשולם על ידי מעסיק שהוא חבר בני אדם שסעיף 23(ז) לפקודה חל עליו – משמע, עמותות ורשויות מקומיות. בעבר הוטל המס על כלל המעסיקים ואולם הוא בוטל בהדרגה. מוצע לבטל את מס המעסיקים בתחולה על הכנסת עבודה המשתלמת בעד חודש ינואר 2008 ואילך. עלות המהלך נאמדת בכ"ו 1.1 מיליארד שקלים חדשים. יודגש כי סך ההכנסות ממס המעסיקים הוא כ"ד 1.4 מיליארד שקלים חדשים ואולם בהחלטת ממשלה מס' 1664, מיום 13 במאי 2007, בוטל מס המעסיקים על פעילות חייבת באזור העיר ירושלים החל מינואר 2008 ואילך, מהלך שעלותו הוערכה בכ"ס 300 מיליון ש"ח.

³¹ ס"ח התשל"ה, עמ' 118; התשנ"א, עמ' 10.

³² ס"ח התשי"ט, עמ' 234; התשס"ו, עמ' 246.

³³ ס"ח התשמ"ה, עמ' 204; התשס"ו, עמ' 804.

³⁴ ס"ח התשי"ח, עמ' 160; התשס"ז, עמ' 16.

³⁵ ס"ח התשס"ג, עמ' 150.

מהותית" שבסעיף האמור, כנוסחן בסעיף 39(1) לחוק ההסדרים התשס"ג ובסעיף 22(1) לחוק זה, לעניין קופת גמל אחת, או כמה קופות גמל המנוהלות או המוחזקות במישרין או בעקיפין בידי אדם אחד, שביום כ"ח באב התשנ"ח (20 באוגוסט 1998) (בסעיף קטן זה – מועד הבדיקה) החזיקו באחד או יותר מאמצעי השליטה בחבר בני אדם שכל הכנסותיו הן מהשכרת בניינים שבהחזקתו או בבעלותו – ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014), ובלבד שבמועד הבדיקה ולאחריו מתקיימים שניים אלה בקופת הגמל או בכמה קופות הגמל כאמור:

(א) מתקיימים בהם הוראות ההגדרה "שליטה" שבסעיף 9(2) לפקודת מס הכנסה, כנוסחה במועד הבדיקה;

(ב) הם לא השקיעו סכומים חדשים בחבר בני האדם האמור, לרבות בדרך של הלוואת בעלים או איגרת חוב, למעט סכומים שהתחייבו להשקיעם לפני מועד הבדיקה.

(2) תחילתה של פסקה (1), כמפורט להלן, לפי העניין:

(א) לעניין ההגדרה "שליטה" – ביום ו' בטבת התשס"א (1 בינואר 2001);

(ב) לעניין ההגדרה "החזקה מהותית" – ביום ז' בטבת התשס"ד (1 בינואר 2004).

(ב) ביטול חוק מס מעסיקים וביטול פרק שמיני 2 בחוק לעידוד השקעות הון, כאמור בסעיפים 24 ו-25 לחוק זה, יחולו על הכנסת עבודה המשתלמת בעד חודש ינואר 2008 ואילך.

ד ב ר י ה ס ב ר

תיקון מס' 133 לפקודה נשמטה בטעות הוראת המעבר לעניין החוקה בחברות נדל"ן, כפי שמופיעה בתקנות ההשקעה, כך שהתוצאה המעשית היא שעקב הלקונה בפקודה, כל קופות הגמל וקרנות הפנסיה שמחזיקות מעל 10% ממניות של חברות נדל"ן, יתחייבו במס על כל ההכנסות הנובעות מחברות אלה וכל קבוצת המשקיעים שמחזיקות מעל 20% ממניות של חברות נדל"ן יתחייבו אף הן במס כאמור. מוצע לתקן לקונה זו ולהתאים את הוראות סעיף 9(2) האמור לתקנות ההשקעה, הכל לפי הוראות התחילה שנקבעו להגדרות "שליטה" ו"החזקה מהותית" בתיקון מס' 133 לפקודה.

במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2003), התשס"ג-2002 (להלן – תיקון מס' 133 לפקודה), נקבע כי קופת גמל רשאית להחזיק עד 10% ממניות תאגיד בודד וקבוצת משקיעים רשאית להחזיק עד 20% ממניות תאגיד בודד. כהוראות מעבר למגבלה זו, נקבע בזמנו בתקנה 1741(ג) לכללי ההשקעה של קופות גמל וקרנות פנסיה, כי קופה וקבוצת משקיעים שהחזיקו נכון ליום 20 באוגוסט 1998 במניות של תאגיד שכל הכנסתו מהשכרת בניינים, בשיעור העולה על 10% או 20%, לפי העניין, רשאיות להמשיך ולהחזיק במניות בשיעורים האמורים עד 1 בינואר 2014, במגבלות שנקבעו בתקנה האמורה. במסגרת

פרק ו': יסודות התקציב

תיקון חוק יסודות התקציב 29. בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985³⁶ –

(1) בסעיף 21, אחרי ההגדרה "חברת בת עירונית" יבוא:

"הוועדה לחיוב אישי" – הוועדה שמונתה לפי סעיף 29(א);

(2) בסעיף 29א –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) בפסקה (1), אחרי "להודיע לצדדים להסכם או להסדר" יבוא "וכן לכל מי שעל פי מידע או ממצאים שהובאו לידיעת שר האוצר, על ידי בודק כמשמעותו בסעיף 33(א) או בדרך אחרת, החליט לכאורה על הענקת הטבה על פי ההסכם או ההסדר או אישר אותה", במקום "לבדוק אותו" יבוא "לבדוק את ההסכם או ההסדר" ובסופה יבוא "בהודעה כאמור תצוין האפשרות שבעקבות בדיקת ההסכם או ההסדר יינקטו פעולות כאמור בסעיף 29(ב) או יוטל חיוב אישי לפי סעיף 29ג, או לפי סעיף 221 לפקודת העיריות³⁷, או סעיף 34 לפקודת המועצות המקומיות³⁸, לפי העניין";

(2) בפסקה (2), אחרי "ליתן לצדדים להסכם בבדיקה" יבוא "וכן לכל מי שהחליט לכאורה על הענקת הטבה על פי ההסכם בבדיקה או אישר אותה, כאמור בפסקה (1)" ובמקום "כאמור בפסקה (1)" יבוא "כאמור באותה פסקה";

(ב) בסעיף קטן (ב), ברישאה, במקום "שהביאו הצדדים לפניו" יבוא "שהובאו לפניו לפי סעיף קטן (א)(2)";

(3) בסעיף 29(ב) –

(א) בפסקה (1), בסופה יבוא "העתק מההודעה כאמור יישלח לכל מי שעל פי ממצאי הבדיקה כאמור בסעיף 29א החליט לכאורה על הענקת הטבה על פי ההסכם הנוגד או אישר אותה, וכן יישלח לוועדה לחיוב אישי בצירוף המידע והממצאים הנמצאים ברשות שר האוצר והנוגעים להסכם הנוגד; ואולם לא יישלח לוועדה לחיוב אישי העתק של הודעה לעניין הסכם נוגד שרשות מקומית היא צד לו";

ד ב ר י ה ס ב ר

אחרת, החליט לכאורה על הענקת הטבה על פי ההסכם או ההסדר או אישר אותה וכן להודיע לו כי בעקבות הבדיקה עשויות להינקט פעולות כאמור בסעיפים 29(ב) וכן עשוי להיות מוטל חיוב אישי על מי שהחליט על ההסכם הנוגד או אישר אותו. כמו כן, רשאי שר האוצר לתת למי שהחליט לכאורה על ההסכם הנוגד או אישר אותו, הזדמנות להביא את טענותיו באשר הוא עשוי להיות מושפע מהחלטת שר האוצר בעקבות הבדיקה וכן ייתכן שיש בידו מידע אשר עשוי לסייע בפעולת הבדיקה של ההסכם הנוגד.

לסעיף 29(3)

לפסקת משנה (א)

סעיף 29ב לחוק יסודות התקציב, שעניינו תוצאות בטלות ההסכם הנוגד, קובע בסעיף קטן (ב)(1), כי שר האוצר רשאי להודיע לצדדים להסכם הנוגד על בטלות ההסכם הנוגד, ועל החובה של הגוף המתקצב או הגוף הנתמך להפסיק לאלתר כל הטבה כספית הקשורה לעבודה

סעיפים

לסעיף 29(2)

29 ו-30

סעיף 29א לחוק יסודות התקציב שעניינו בדיקת הסכם נוגד קובע בסעיף קטן (א) כי אם ראה שר האוצר כי הסכם או הסדר בגוף המתקצב או בגוף נתמך נוגד לכאורה את הוראות סעיף 29(א) לחוק האמור, רשאי הוא להודיע לצדדים להסכם או להסדר כי החליט לבדוק אותו, וכי קיים חשש כי ההסכם או ההסדר בטל, כאמור בסעיף 29(ב). אם הוא נוגד את הוראות סעיף 29(א) (להלן – הסכם נוגד), וכן לתת לצדדים להסכם או להסדר הזדמנות להשמיע את טענותיהם.

מוצע לתקן את הסעיף האמור ולקבוע כי שר האוצר רשאי להודיע על החלטתו לבדוק הסכם או הסדר כאמור גם למי שעל פי מידע או ממצאים שהובאו לידיעתו, על ידי בודק כמשמעותו בסעיף 33 המוצע או בדרך

³⁶ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60; התשס"ה, עמ' 914.

³⁷ דיני מדינת ישראל, מס' 8, התשכ"ד, עמ' 197.

³⁸ דיני מדינת ישראל, מס' 9, התשכ"ה, עמ' 256.

(ב) בפסקה (2), במקום פסקת משנה (ב) יבוא:

"(ב) להורות לגוף המתוקצב או לגוף הנתמך שהוא צד להסכם הנוגד, לנכות משכר עבודתו של מי שהוענקה לו הטבה על פי ההסכם הנוגד או מקצבה המשולמת לו מקופת הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך (בפסקה זו – קצבה), סכום שעליו יורה שר האוצר בהתאם להוראות פסקת משנה (ד), במועדים ובשיעורים כפי שיוורה (בפסקה זו – סכום ההשבה), ובלבד שלא ינוכה בכל חודש סכום העולה על רבע משכר העבודה או הקצבה של מי שהוענקה לו ההטבה, ושיוותר בידו, לאחר הניכוי, סכום השווה לגמלה בשיעור הנקוב בטור ג' בתוספת השניה לחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1981³⁹, שהיתה משתלמת לו לפי הרכב משפחתו אילו היה זכאי לגמלה כאמור; ואולם –

(1) חדל מי שהוענקה לו ההטבה על פי ההסכם הנוגד לשמש בתפקיד בגוף המתוקצב או בגוף הנתמך בטרם נוכה משכר עבודתו מלוא סכום ההשבה, והוא אינו זכאי לקצבה או שלא ניתן לנכות מקצבתו את סכום ההשבה שטרם נוכה כאמור, רשאי שר האוצר להורות לגוף המתוקצב או לגוף הנתמך, לפי העניין, לנכות את יתרת סכום ההשבה משכר עבודתו האחרון או מתשלומים אחרים שיקבל עקב סיום תפקידו כאמור;

(2) ראה שר האוצר כי לא ניתן להשיב את ההטבה שהוענקה על פי ההסכם הנוגד, כולה או חלקה, בהתאם להוראות הרישה או פסקת משנה (1), רשאי הוא להורות לגוף המתוקצב או לגוף הנתמך שהוא צד להסכם הנוגד, לתבוע ממי שהוענקה לו ההטבה על פי ההסכם הנוגד את סכום ההשבה; לא הגיש הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך תביעה כאמור בתוך 45 ימים מיום שהורה לו שר האוצר לעשות כן או לא עשה את כל הדרוש לניהולה, רשאי היועץ המשפטי לממשלה, לבקשת שר האוצר, לתבוע בשם הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך את השבת סכום ההשבה, והאגרות וההוצאות בשל התביעה כאמור ישולמו מקופת הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך, לפי העניין.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקת משנה (ב)

בהתאם לסמכותו לפי סעיף 29(ב)(2)(ב) לחוק יסודות התקציב כנוסחו היום, רשאי שר האוצר לקבוע כי תהיה זו מחובתו של גוף נתמך או גוף מתוקצב לתבוע השבה של הטבה שהוענקה על פי הסכם נוגד, וכן לקבוע את היקפה של ההשבה ומועדיה. חרף זאת, במקרים רבים הגופים אינם ממלאים אחר הוראות אלה ואינם תובעים את עובדיהם להשבת חריגות שכר, וכתוצאה מכך נפגע האינטרס הציבורי. כדי שלא לאפשר סיכול השבת הטבות חורגות לקופת הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך, מוצע לתקן את הסעיף האמור ולאפשר לשר האוצר להורות לגוף המתוקצב או לגוף הנתמך על השבת ההטבה שהוענקה על פי ההסכם הנוגד, בדרך של ניכוי משכר עבודה או מהקצבה שמקבל מי שהוענקה לו ההטבה מקופת הגוף הנתמך או הגוף המתוקצב. בכך יתייתר הצורך בהגשת

שמקורה בהסכם הנוגד; מוצע לקבוע כי שר האוצר ישלח העתק מההודעה כאמור גם למי שעל פי ממצאי הבדיקה כאמור בסעיף 29א החליט לכאורה על הענקת הטבה על פי ההסכם הנוגד או אישר אותה, וכן לוועדה לחיוב אישי כמשמעותה בסעיף 29 המוצע, המוסמכת להטיל חיוב אישי על מי שהחליט על ההטבה החורגת או אישר אותה, למעט במקרה שבו הגוף המתוקצב הוא רשות מקומית אשר לגביה יחולו הוראות סעיפים 221 לפקודת העיריות ו-34 לפקודת המועצות המקומיות, שעניינם חיוב על תשלום בלתי חוקי (ר' לעניין זה דברי ההסבר לסעיף 29 המוצע). כדי לסייע לוועדה לחיוב אישי בבירור ובקבלת החלטה בעניין האפשרות להטלת חיוב אישי, יצורפו להעתק ההודעה שישלח לה המידע והממצאים המצויים בידי שר האוצר והנוגעים להסכם הנוגד.

³⁹ ס"ח התשמ"א, עמ' 30.

(ג) הוראות לפי פסקת משנה (ב) יינתנו לאחר שניתנה לצדדים להסכם הנוגד הזדמנות להשמיע את טענותיהם, ואולם אם צד הביא את טענותיו לפי סעיף 29א(א)(2) תינתן לו הזדמנות להוסיף עליהן בלבד.

(ד) (1) סכום ההשבה שעליו יורה שר האוצר לפי הוראות פסקת משנה (ב) בטרם הסתיים ההליך בקשר להטבה על פי ההסכם הנוגד לפי סעיף 29ג או לפי סעיף 221 לפקודת העיריות או סעיף 34 לפקודת המועצות המקומיות (בסעיף זה – סכום ההשבה הראשוני). לא יעלה על שלושה רבעים מהסכום שנקבע על ידו כגובה ההטבה שהוענקה על פי ההסכם הנוגד (בסעיף זה – גובה ההטבה).

(2) הסתיים ההליך בקשר להטבה כאמור בפסקת משנה (1), יחולו ההוראות כמפורט להלן, לפי העניין:

(א) הוחלט שלא להטיל חיוב אישי בשל אותה הטבה, רשאי שר האוצר להורות לגוף המתוקצב או לגוף הנתמך, לפי העניין, להוסיף לסכום ההשבה הראשוני שעליו הורה לפי פסקת משנה (1) סכום נוסף שלא יעלה על הפרש שבין גובה ההטבה לסכום ההשבה הראשוני, ובלבד שניתנה למי שהוענקה לו ההטבה, בעת ההחלטה על סכום ההשבה הראשוני, הודעה בדבר האפשרות להוספת סכום נוסף כאמור;

(ב) הוחלט על הטלת חיוב אישי בשל אותה הטבה בסכום העולה על הפרש שבין גובה ההטבה לסכום ההשבה הראשוני, יפחת סכום ההשבה בגובה הפרש שבין סכום החיוב האישי בצירוף סכום ההשבה הראשוני לבין גובה ההטבה, ואם השיב מי שהוענקה לו ההטבה, בטרם הסתיים ההליך כאמור, סכום העולה על הפרש שבין גובה ההטבה לבין סכום החיוב האישי – ישיב הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך, לפי העניין, למקבל ההטבה, סכום בגובה הפרש שבין הסכום שהשיב בצירוף סכום החיוב האישי לבין גובה ההטבה.”;

ד ב ר י ה ס ב ר

ולא ניתן לנכות את הכספים מקצבתו, בין מכיוון שאין הוא זכאי לקצבה או שקצבתו אינה משולמת מקופת הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך ובין מסיבה אחרת, מוצע להסמיך את שר האוצר להורות על ניכוי יתרת סכום ההשבה משכר עבודתו האחרון או מתשלומים אחרים שיקבל עקב סיום תפקידו בגוף המתוקצב או בגוף הנתמך. הסדר דומה קבוע בסעיף 25(ב) לחוק הגנת השכר, התשי”ח-1958, שעניינו ניכויים משכר עבודה.

כדי שלא תסוכל השבת ההטבות על פי הסכם נוגד, מוצע לקבוע כי אם יתברר לשר האוצר שלא ניתן להשיב את מלוא סכום ההשבה שקבע בדרכים הקבועות לעיל, רשאי הוא להורות לגוף המתוקצב או לגוף הנתמך לתבוע את מלוא סכום ההשבה בבית המשפט. כמו כן מוצע, כי אם לא עשה כן הגוף האמור, רשאי היועץ המשפטי לממשלה, לבקשת שר האוצר, להגיש תביעה לבית המשפט בשם הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך ובעבורו.

תביעה על ידי הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך כנגד מקבל ההטבה החורגת להשבת ההטבה על פי ההסכם הנוגד, למעט במקרים מיוחדים כפי שיפורט להלן.

עם זאת, הואיל וסכום ההשבה עשוי להיות גבוה וכתוצאה מגביית ההשבה תיפגע הכנסתו של מי שקיבל את ההטבה על פי ההסכם הנוגד, מוצע להפחית את הפגיעה כאמור, ולקבוע כי סכום ההשבה שינוכה לא יעלה, בכל חודש, על רבע משכר עבודתו או מקצבתו של מי שקיבל את ההטבה. כמו כן, מוצע לקבוע כי הסכום שיוותר בידי מי שקיבל את ההטבה, לאחר ניכוי סכום ההשבה, לא יהיה נמוך מהגמלה בשיעור הנקוב בטור ג' בתוספת השניה לחוק הבטחת הכנסה, התשמ”א-1981. הסדרים דומים קבועים בסעיפים 8 ו-25א(א) לחוק הגנת השכר.

במקרה שבו חדל מקבל ההטבה החורגת לשמש בתפקיד בגוף המתוקצב או בגוף הנתמך בטרם השיב את מלוא סכום ההשבה כפי שהורה שר האוצר כאמור,

- "ועדה לחיוב אישי
29ג. (א) שר האוצר ימנה ועדה לחיוב אישי, וזה הרכבה:
(1) עורך דין הכשיר להיות שופט מחוזי והבקיא בהוראות פרקים ד' ו'ה', והוא יהיה היושב ראש;
(2) הממונה על יחידת האכיפה באגף לשכר והסכמי עבודה במשרד האוצר;
(3) נציג היועץ המשפטי לממשלה.

(ב) לוועדה לחיוב אישי ימונה מרכז ועדה.

(ג) הוועדה לחיוב אישי תבחן את המידע והממצאים שהועברו אליה לפי סעיף 29ב(ב)(1), ורשאית היא להטיל על מי שמצאה כי החליט על הענקת הטבה על פי הסכם ששר האוצר קבע, בהתאם להוראות הסעיף האמור, כי הוא הסכם נוגד, או על מי שמצאה כי אישר הענקת הטבה כאמור, והכל בין לבדו ובין יחד עם אחרים, חיוב אישי בסכום שתורה אשר לא יעלה על גובה ההטבה שהוענקה על פי ההסכם הנוגד כפי שנקבע על ידי שר האוצר לפי סעיף 29ב(ב)(2)(ד)(1) (בסעיף זה – גובה ההטבה); ואולם הוועדה לחיוב אישי לא תדון בהטבה שהוענקה על פי הסכם נוגד שרשות מקומית היא צד לו, ולעניין זה יחולו הוראות סעיף 221 לפקודת הערירות או סעיף 34 לפקודת המועצות המקומיות, לפי העניין.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפי סעיף 29ב(ב)(2)(ב) לחוק יסודות התקציב כנוסחו היום, קובע שר האוצר את סכום ההשבה שנדרש הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך לתבוע ממי שקיבל את ההטבה. הואיל ולפי המוצע נקבע מנגנון נוסף של חיוב אישי (ר' דברי הסבר לסעיף 29 המוצע), והואיל ומדובר בשני אמצעים להשבת המצב לקדמותו, יש מקום להגביל את סכום ההשבה שיידרש ממי שזכה בהטבות על פי ההסכם הנוגד, כך שסכום ההשבה יחד עם סכום החיוב האישי שיוטל על מי שהחליט על ההטבה או אישר אותה, לא יעלה על גובה ההטבה.

לפי סעיף 29ב(ב)(2)(ב) לחוק יסודות התקציב כנוסחו היום, קובע שר האוצר את סכום ההשבה שנדרש הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך לתבוע ממי שקיבל את ההטבה. הואיל ולפי המוצע נקבע מנגנון נוסף של חיוב אישי (ר' דברי הסבר לסעיף 29 המוצע), והואיל ומדובר בשני אמצעים להשבת המצב לקדמותו, יש מקום להגביל את סכום ההשבה שיידרש ממי שזכה בהטבות על פי ההסכם הנוגד, כך שסכום ההשבה יחד עם סכום החיוב האישי שיוטל על מי שהחליט על ההטבה או אישר אותה, לא יעלה על גובה ההטבה.

לפי סעיף 29ב(ב)(2)(ב) לחוק יסודות התקציב כנוסחו היום, קובע שר האוצר את סכום ההשבה שנדרש הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך לתבוע ממי שקיבל את ההטבה. הואיל ולפי המוצע נקבע מנגנון נוסף של חיוב אישי (ר' דברי הסבר לסעיף 29 המוצע), והואיל ומדובר בשני אמצעים להשבת המצב לקדמותו, יש מקום להגביל את סכום ההשבה שיידרש ממי שזכה בהטבות על פי ההסכם הנוגד, כך שסכום ההשבה יחד עם סכום החיוב האישי שיוטל על מי שהחליט על ההטבה או אישר אותה, לא יעלה על גובה ההטבה.

הואיל וסכום ההשבה נקבע על ידי שר האוצר עובר לקבלת ההחלטה על ידי הוועדה לחיוב אישי, מוצע לקבוע כי בשלב הראשון ועד תום ההליך בעניין החיוב האישי בוועדה לחיוב אישי או לפי סעיף 221 לפקודת הערירות או סעיף 34 לפקודת המועצות המקומיות, לפי העניין, סכום ההשבה שיוטל על שר האוצר לא יעלה על שלושה רבעים מגובה ההטבה כפי שנקבעה על ידו (להלן – סכום ההשבה הראשוני).

כדי לקיים את התכלית של השבת המצב לקדמותו מוצע, כי אם יוחלט שלא להטיל חיוב אישי, יוכל שר האוצר לקבוע, אם ראה לנכון, כי מקבל ההטבה ישיב לקופת הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך סכום נוסף על סכום ההשבה הראשוני, אשר לא יעלה על ההפרש שבין

לסעיף 29(4) ולסעיף 30

לסעיף 29 המוצע

הסמכות להטיל חיוב אישי בשל הוצאה בלתי חוקית, קיימת כיום לעניין רשויות מקומיות בסעיף 221 לפקודת הערירות ובסעיף 34 לפקודת המועצות המקומיות. הפסיקה

(ד) ראתה הוועדה לחיוב אישי שיש יותר מאדם אחד החייב בחיוב אישי בשל אותו הסכם נוגד, תורה בדבר סכום החיוב שיוטל על כל אחד מהחייבים.

(ה) (1) הוועדה לחיוב אישי תודיע, בתוך 14 ימים מיום שקיבלה משר האוצר העתק הודעה כאמור בסעיף 29(ב)1, לכל מי שעלול להיפגע מהחלטתה לפי סעיף זה, על זכותו להשמיע את טענותיו לפניו בתוך 45 ימים מיום שנמסרה לו ההודעה כאמור.

(2) החלטת הוועדה לחיוב אישי תתקבל בתוך 14 ימים מתום תקופת 45 הימים האמורה בפסקה (1), והודעה על החלטתה תימסר לאדם שעניינו נדון לפניו.

(ו) החלטות הוועדה לחיוב אישי יתקבלו ברוב דעות חברי הוועדה; באין רוב לדעה אחת, תכריע דעת יושב ראש הוועדה.

(ז) בהחלטתה לפי סעיף זה תתחשב הוועדה לחיוב אישי, בין השאר, בכל אלה:

(1) גובה ההטבה;

(2) נסיבות ההחלטה על הענקת ההטבה על פי ההסכם הנוגד או אישורה;

(3) מידת החריגה של ההסכם הנוגד מהוראות סעיף 29(א);

(4) תפקידו של מי שעשוי להיות חייב בחיוב אישי לפי סעיף זה בגוף המתקצב או בגוף הנתמך;

(5) שיקולי צדק.

ד ב ר י ה ס ב ר

מאחר שאין מדובר בכלי היעיל ביותר להבטיח, בדרך להשבת המצב לקדמותו, יוגבל, כאמור, סכום החיוב האישי כך שלא יעלה על גובה ההטבה החורגת. בהחלטתה תתחשב הוועדה לחיוב אישי בשיקולי צדק ובנסיבות המקרה המובא לפניו, וכן תאפשר לכל מי שעלול להיפגע מהחלטתה להשמיע את דבריו לפניו.

כאמור, כיום ניתן להטיל חיוב אישי בעד מתן הטבות חורגות ברשויות מקומיות על פי סעיף 221 לפקודת העיריות וסעיף 34 לפקודת המועצות המקומיות ועל כן הוצאו הרשויות המקומיות מתחולת הוראת סעיף 29 המוצעת.

על פי המוצע בסעיף 30 להצעת החוק יתוקן חוק בתי המשפט לעניינים מינהליים, כך שניתן יהיה לעתור לבית המשפט לעניינים מינהליים על החלטה של הוועדה לחיוב אישי.

הדגישה כי מדובר בכלי היעיל ביותר להבטיח, בדרך ההרתעה, כי נבחרו הציבור ונושאי המשרות ברשויות הציבוריות, ינהגו במלוא האחריות בכספי הציבור שהם מופקדים על השימוש בהם לצורכי הציבור ולרווחתו. כן נקבע כי הסמכות לצוות על נבחרי הציבור או נושאי משרה ציבורית להחזיר את ההוצאות שהוציאו או הרשו להוציאן שלא כחוק מהווה גם אמצעי לתיקון הנזק שהם גרמו לציבור (ראה: בג"צ 1065/89 גולני נ' שיש, פ"ד מה(1) 441; בג"צ 2937/91 טרייסטר נ' שליטא, פ"ד מז(2) 758).

מתן הטבות כספיות בניגוד להוראות סעיף 29 לחוק, מהווה הוצאה בלתי חוקית אשר יש מקום לאפשר, במקרים המתאימים, הטלת חיוב אישי בגינה. על כן, מוצע להסמיך את שר האוצר למנות ועדה לחיוב אישי, שהרכבה מפורט בסעיף 29(א) המוצע, אשר בעקבות קבלת החלטה של שר האוצר על ביטול הסכם נוגד, תוכל לחייב כל אדם אשר החליט על הענקת הטבה על פי ההסכם הנוגד או אישר הענקת הטבה כאמור, בסכום השווה לגובה ההטבה או חלק ממנה, לפי נסיבות העניין.

(ח) הוועדה לחיוב אישי תפרסם את החלטתה, כולה או חלקה, בציון תפקידו של החייב בחיוב אישי בגוף המתוקצב או בגוף הנתמך, הכל כפי שיקבע יושב ראש הוועדה.

(ט) אין בהגשת עתירה לפי סעיף 5(1) לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000⁴⁰, כדי לעכב את תשלום החיוב האישי שהוטל לפי סעיף זה, אלא אם כן הורו הוועדה לחיוב אישי או בית המשפט לעניינים מינהליים אחרת; התקבלה עתירה כאמור לאחר ששולם סכום החיוב האישי, יחזיר הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך, לפי העניין, את סכום החיוב האישי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961⁴¹ (בחוק זה – הפרשי הצמדה וריבית) מיום תשלומם עד יום החזרתו.

(י) חיוב אישי שהוטל לפי סעיף זה אשר לא הוגשה לגביו עתירה כאמור בסעיף קטן (ח) או שניתן לגביו פסק דין חלוט, יהפוך לחוב חלוט (בחוק זה – חוב חלוט).

729. הוטל חיוב אישי לפי סעיף 229 ינכה הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך שהוא צד להסכם הנוגד, משכר עבודתו של החייב בחיוב אישי או מקצבה המשולמת לו מקופת הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך, לפי העניין (בסעיף זה – קצבה). את הסכום שהוטל כאמור, בשיעורים ובמועדים כפי שתורה הוועדה לחיוב אישי, ובלבד שבכל חודש לא ינוכה סכום העולה על רבע משכר העבודה או מהקצבה של החייב, וייוותר בידו, לאחר הניכוי, סכום השווה לגמלה בשיעור כאמור בסעיף 229(ב)(2); ואולם –

תשלום חיוב אישי

ד ב ר י ה ס ב ר

במקרה שבו חדל מי שאישר את ההטבה החורגת לשמש בתפקיד בגוף המתוקצב או בגוף הנתמך, טרם השיב את מלוא סכום ההשבה ולא ניתן לנכות את הכספים מקצבתו, בין אם משום שאינו זכאי לקצבה או שקצבתו אינה משולמת מקופת הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך, ובין מסיבה אחרת, מוצע להסמיך את שר האוצר להורות על ניכוי יתרת סכום ההשבה משכר עבודתו האחרון או מתשלומים אחרים שיקבל עקב סיום תפקידו בגוף המתוקצב או בגוף הנתמך. הסדר דומה קבוע בסעיף 25(ב) לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958.

במקרה שבו תראה הוועדה לחיוב אישי כי לא ניתן לנכות את סכום החיוב האישי, בדרכים הקבועות לעיל, מוצע כי החייב בחיוב אישי יידרש לשלם את החיוב האישי לקופת הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך בתוך 45 ימים מיום שהפך לחוב חלוט. את החוב החלוט ניתן יהיה להוציא לפועל באילו היה פסק דין בעניין אזרחי, וזאת כדי למנוע התחמקות מתשלום החוב.

לסעיף 229 המוצע

סכום החיוב האישי שתטיל הוועדה לחיוב אישי ישולם לקופת הגוף המתוקצב או הנתמך, ממשכורתו או מקצבתו של מי שאישר או החליט על מתן ההטבה, על פי ההסכם הנוגד. הואיל וסכום החיוב האישי שיידרש עשוי להיות גבוה, וכתוצאה מגבייתו תיפגע הכנסתו של מי שהחליט על ההטבה האמורה, מוצע להפחית את הפגיעה בהכנסה כאמור ולקבוע כי סכום החיוב האישי שיוטל לא יעלה, בכל חודש, על רבע משכר העבודה או הקצבה של מקבל ההטבה. כמו כן, מוצע לקבוע כי הסכום שייותר בידי מי שחייב בחיוב אישי, לאחר הניכוי, לא יהיה נמוך מהגמלה בשיעור הנקוב בטור ג' בתוספת השניה לחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1981, וזאת בדומה להוראת סעיפים 8 ו-25(א) לחוק הגנת השכר, ובדומה למוצע לעניין גביית סכום ההשבה ממי שקיבל את ההטבה על פי ההסכם הנוגד.

⁴⁰ ס"ח התש"ס, עמ' 190.

⁴¹ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

(1) חדל החייב בחיוב אישי לשמש בתפקיד בגוף המתוקצב או בגוף הנתמך בטרם נוכה משכר עבודתו מלוא סכום החיוב האישי, והוא אינו זכאי לקצבה או שלא ניתן לנכות מקצבתו את סכום החיוב האישי שטרם נוכה כאמור, רשאית הוועדה לחיוב אישי להורות לגוף המתוקצב או לגוף הנתמך, לפי העניין, לנכות את יתרת סכום החיוב האישי משכר עבודתו האחרון או מתשלומים אחרים שיקבל עקב סיום תפקידו כאמור;

(2) לא ניתן לנכות את סכום החיוב האישי, כולו או חלקו, בהתאם להוראות הרישה או פסקת משנה (1) יחולו הוראות אלה:

(א) סכום החיוב האישי ישולם לקופת הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך, לפי העניין, בתוך 45 ימים מיום שהפך לחוב חלוט; לא שולם סכום החיוב האישי במועד כאמור, ייוספו עליו, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית מהיום שבו הפך לחוב חלוט עד יום תשלומו;

(ב) החוב החלוט ניתן להוצאה לפועל כאילו היה פסק דין בעניין אזרחי, ולעניין זה יראו את הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך, לפי העניין, כזוכה לפי חוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967⁴² (בסעיף זה – חוק ההוצאה לפועל);

(ג) לא פעל הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך להוצאה לפועל של החוב החלוט בתוך 45 ימים מיום שהפך לחוב חלוט או שלא עשה את כל הדרוש לשם כך, רשאי שר האוצר או מי מטעמו, לפעול להוצאה לפועל של החוב החלוט, בשם הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך; האגרות וההוצאות בשל הליך כאמור ישולמו מקופת הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך, לפי העניין.⁴³

(5) אחרי סעיף 33 יבוא:

"בדיקה או ביקורת 33ד. (א) לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי סעיפים 29 עד 29ב, 29, בגוף מתוקצב 33, 33א ו-33א1 רשאי שר האוצר להסמיך אדם, מבין עובדי משרדו, שהוא בעל כשירות והכשרה כפי שקבע שר האוצר, לבצע כל בדיקה או ביקורת בגוף מתוקצב או בגוף נתמך (בסעיף זה – בודק).

ד ב ר י ה ס ב ר

לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי סעיפים 29 עד 29ב (שינויים בשכר ותנאי שירות; בדיקת הסכם חורג; תוצאות בטלות הסכם חורג), 29ד (תשלום חיוב אישי), 33 (חובה למסור מידע), 33א (חובת דיווח של גוף מתוקצב וגוף נתמך) ו-33א1 (חובת דיווח של גוף מתוקצב וגוף נתמך). לבודק יינתנו סמכויות עזר בדומה לקבוע בחוקים שונים הכוללים סמכויות ביקורת ובדיקה. במסגרת זו

לסעיף 29(5)
לסעיף 33 המוצע

כדי לשפר את פעילותה של יחידת האכיפה באגף לשכר והסכמי עבודה במשרד האוצר, מוצע לעגן בחוק יסודות התקציב את סמכות שר האוצר למנות בודק

⁴² ס"ח התשכ"ז, עמ' 116.

- (ב) לצורך ביצוע תפקידיו כאמור בסעיף קטן (א) רשאי בודק –
- (1) להיכנס, לאחר שהזדהה, למיתקנים ולמבנים של גוף מתוקצב או של גוף נתמך, ולערוך בדיקה במקום;
 - (2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר להציג לפניו את כל המסמכים הקשורים לפעילותו של גוף מתוקצב או של גוף נתמך, בכל הנוגע למילוי חובותיו לפי הסעיפים המנויים בסעיף קטן (א);

(ג) ראה בודק כי קיים חשש שגוף מתוקצב או גוף נתמך הוא צד להסכם נוגד, יעביר את ממצאי בדיקתו, לרבות ממצאים לגבי מי שהחליט לכאורה על הענקת הטבה על פי ההסכם הנוגד או אישר אותה, לממונה על השכר והסכמי עבודה במשרד האוצר.

33ד. המנהל הכללי של גוף מתוקצב או של גוף נתמך או כל ממלא תפקיד כאמור אף אם תואר משרתו שונה (בסעיף זה – המנהל הכללי), וכן עובד מעובדי הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך שהמנהל הכללי הסמיכו לכך, יהיו אחראים לביצוע ההוראות החלות על הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך לפי סעיפים 29א(ב) ו-30(ג), 29ב(ב), 33, 33א ו-33א31.

אחריות לביצוע הוראות החלות על גוף מתוקצב וגוף נתמך

30. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, בתוספת הראשונה, אחרי פרט (32) יבוא:

"(33) חיוב אישי – החלטה של הוועדה לחיוב אישי לפי סעיף 29 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985."

ד ב ר י ה ס ב ר

עם זאת, החוק האמור אינו קובע עובד או בעל תפקיד בגוף מתוקצב או בגוף נתמך שיהיה אחראי לביצוען של הוראות אלה בידי אותו גוף.

כדי לסייע ביישום ההוראות לפי חוק יסודות התקציב, החלות על גוף מתוקצב וגוף נתמך והמפורטות בסעיף המוצע, מוצע לקבוע גורם בגוף המתוקצב או בגוף הנתמך (המנהל הכללי או מי שהוסמך על ידו) שיהיה אחראי לקיום הוראות אלו בידי הגוף המתוקצב או הגוף הנתמך. כמו כן, קביעה זו בחוק תקל, אם לא בוצעה הוראה מהוראות כאמור, להעמיד את המנהל הכללי או את מי שהוסמך על ידו לדין משמעתי לפי סעיפים 35 או 35א לחוק יסודות התקציב.

יהיו לבודק הסמכויות להיכנס למיתקנים של הגופים כאמור, לבצע ביקורת, לדרוש הצגה בפניו של מסמכים הרלבנטיים לבדיקה ולהעתיקם. ממצאים בדבר הוצאה בניגוד להוראות סעיף 29א(א) יועברו לממונה על השכר והסכמי עבודה במשרד האוצר.

לסעיף 33 המוצע

חוק יסודות התקציב קובע הוראות שונות החלות על גוף מתוקצב או גוף נתמך, ובהן הוראות האוסרות על הענקת הטבות החורגות מהנהוג לגבי כלל עובדי המדינה בלא אישור שר האוצר, הוראות שרשאי שר האוצר לקבוע לעניין הסכם נוגד והשבת הטבות שניתנו על פיו.

פרק ז': פיצויי פיטורים בשל חילופי מעבידים

תיקון חוק פיצויי פיטורים 31, בחוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963⁴⁵ –

(1) אחרי סעיף 5 יבוא:

"חילופי מעבידים 5א. (א) בסעיף זה, "חילופי מעבידים במפעל" – העברת המפעל מיד ליד, חלוקתו או מיזוגו, ובלבד שכתוצאה מההעברה, מהחלוקה או מהמיזוג כאמור עובר המפעל או חלק ממנו לידי אישיות משפטית אחרת.

(ב) החליט מעביד על חילופי מעבידים במפעל, יודיע על החלטתו כאמור 30 ימים לפחות לפני מועד חילופי המעבידים, לכל העובדים המועסקים במפעל אשר יחסי העבודה עמם עשויים להסתיים עקב חילופי המעבידים כאמור; הודעה כאמור תינתן בכתב ויצוינו בה יום הוצאתה ומועד חילופי המעבידים במפעל.

(ג) שר התעשייה המסחר והתעסוקה רשאי לקבוע, בהתייעצות עם שר המשפטים, כי בנסיבות מסוימות תינתן הודעת המעביד כאמור בסעיף קטן (ב) בתוך פרק זמן קצר מפרק הזמן האמור באותו סעיף קטן.

ד ב ר י ה ס ב ר

את יחסי העבודה ביניהם גם לאחר חילופי המעבידים במפעל, אך הדבר יצריך הגעה להסכמה מחודשת בין שני הצדדים.

מוצע להגדיר, לעניין סעיף 5א המוצע, חילופי מעבידים במפעל כהעברת המפעל מיד ליד, חלוקתו או מיזוגו, ובלבד שכתוצאה מההעברה, מהחלוקה או מהמיזוג כאמור יעבור המפעל, או חלק ממנו, לידי אישיות משפטית אחרת. זאת, מאחר שמקום שבו האישיות המשפטית של המעביד, לאחר העברת המפעל מיד ליד, חלוקתו או מיזוגו, נשארת כשהיתה, לא חל שינוי במערך החובות והזכויות שבין הצדדים ליחסי העבודה. כך למשל, במקרים רבים החלפת בעלי מניות בתוך מפעל כלל אינה משפיעה על עובדי המפעל; עם זאת, במקרים שבהם גורמת החלפת בעלי המניות במפעל לשינויים במפעל המשפיעים על מעמד עובדי המפעל, יהיה העובד במפעל זכאי לקבלת פיצויי פיטורים כאשר התפטר על רקע חילופי בעלי המניות, אם יוכל להראות כי התפטרותו היא בשל הרעה מוחשית בתנאי העבודה או בשל נסיבות שבהן אין לדרוש ממנו שימשיך בעבודתו.

לסעיפים קטנים (ג) ו-(ו)

מאחר שקיימים מצבים שבהם, מטעמים שונים, ובהם: ביטחון המדינה, אינטרס ציבורי חיוני, סודיות העסקה, תנאי השוק או דחיפות העניין, קיימת הצדקה לקיצור פרק הזמן שבו ניתן לתת הודעה על חילופי מעבידים במפעל, מוצע להסמיך את שר התעשייה המסחר

סעיף 31 לסעיף 31 (1) לסעיף 5א המוצע

לסעיפים קטנים (א) ו-(ב)

מוצע לקבוע הסדר בחוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963 (להלן – חוק פיצויי פיטורים). הקובע הוראות לעניין אירוע של חילופי מעבידים במפעל. לפי המוצע, כדי שעובד יוכל לכלכל את צעדיו בקרות אירוע כאמור, חייב מעביד שהחליט על חילופי המעבידים במפעלו, ליתן לכל העובדים המועסקים במפעל אשר יחסי העבודה עמם עשויים להסתיים עקב חילופי המעבידים במפעל, הודעה על כך מבעוד מועד, 30 ימים לפחות לפני מועד חילופי המעבידים במפעל. במהלך פרק זמן זה, יוכל העובד לשקול את המשך דרכו ולבחור אם הוא מעוניין להתפטר מעבודתו בשל חילופי המעבידים הצפויים, או שהוא מעוניין להמשיך ולעבוד במפעל שבו הוא מועסק, אצל המעביד החדש. יובהר, כי בהתאם להסדר המוצע, עובד לא יהיה זכאי לדרוש את המשך העסקתו אצל מעביד לאחר חילופי המעבידים במפעל, שכן המפעל שהעובד מועסק בו ואשר לשם הפעלתו הוא נקלט לעבודה אינו מצוי עוד בבעלותו של המעביד או שאינו מופעל על ידו.

יודגש, כי אין באמור לעיל כדי למנוע מהמעסיק המקורי ומהעובד להחליט כי הם מעוניינים להמשיך

⁴⁵ ס"ח התשכ"ג, עמ' 156; התשס"ו, עמ' 386.

(ד) הודיע עובד למעבידו, בתוך 30 ימים מהיום שבו נמסרה לו הודעה לפי סעיף קטן (ב) או (ג), על התפטרותו עקב חילופי המעבידים במפעל, רואים לעניין חוק זה את התפטרותו כפיטורים.

(ה) הודיע עובד על התפטרותו כאמור בסעיף קטן (ד), ובתוך תקופת ההודעה המוקדמת להתפטרות כמשמעותה בחוק הודעה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות, התשס"א-2001⁴⁴ (בסעיף זה – תקופת ההודעה המוקדמת) חלו חילופי המעבידים במפעל, לא יידרש העובד להמשיך ולעבוד במפעל בתקופת ההודעה המוקדמת החלה לאחר מועד חילופי המעבידים במפעל, אלא אם כן ביקש לעשות זאת.

(ו) הודיע מעביד לעובד על חילופי מעבידים במפעל בתוך פרק זמן קצר מפרק הזמן האמור בסעיף קטן (ב). בהתאם להוראות לפי סעיף קטן (ג), ימשיך העובד לעבוד, גם לאחר חילופי המעבידים, באופן סדיר במקום עבודתו, עד תום 30 ימים מיום מתן הודעת המעביד כאמור, והמעביד ימשיך לשאת כלפיו בכל חובותיו לפי כל דין או הסכם, והכל אלא אם כן הודיע העובד על התפטרותו קודם לכן; אין בהוראות פסקה זו כדי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ה).

(ז) (1) נמסרה לעובד הודעת המעביד כאמור בסעיף קטן (ב) או (ג) ולא הודיע העובד על התפטרותו עד תום 30 ימים מיום שנמסרה לו ההודעה כאמור, רואים אותו כאילו הסכים לעבוד אצל המעביד החדש החל ממועד חילופי המעבידים במפעל (בסעיף קטן זה – עובד עובר), ויחולו על המעביד החדש הוראות חוזה העבודה של העובד העובר, שנקבעו בהתאם להוראות כל דין ושחלו על המעביד הקודם.

ד ב ר י ה ס ב ר

בחר העובד להתפטר בטרם חלפו 30 הימים כאמור, לא יידרש להמשיך ולעבוד במקום עבודתו את יתרת תקופת 30 הימים החלה לאחר מועד חילופי המעבידים במפעל. יובהר, כי הקביעה שלפיה ימשיך העובד לעבוד באופן סדיר במקום עבודתו בתקופת הביניים, לא תגרע מזכותו להשתתף בשביתה, על פי כללי משפט העבודה.

לסעיפים קטנים (ד), (ז) ו-(ח)

בשל הזיקה ההדוקה הקיימת בין העובד למקום עבודתו, מוצע לקבוע כי יראו עובד במפעל כאילו הסכים לעבור לעבוד אצל המעביד החדש לאחר חילופי המעבידים במפעל, אלא אם כן הגיש העובד את התפטרותו בכתב בתוך 30 ימים מיום שנמסרה לו הודעת המעביד על חילופי המעבידים במפעל. כך, ברירת המחלף תהיה הישארותו של העובד במפעל שהוא מכיר

והתעסוקה לקבוע, בהתייעצות עם שר המשפטים, כי בנסיבות מסוימות תינתן הודעת המעביד על חילופי המעבידים במפעל בתוך פרק זמן קצר מ-30 ימים לפני מועד חילופי המעבידים.

עם זאת, גם כאשר הודעת המעביד נמסרה לעובד בתוך פרק זמן קצר מ-30 ימים מראש, מוצע לקבוע כי לעובד יהיו 30 ימים לשם גיבוש החלטתו אם להישאר במפעל או להתפטר מעבודתו. במהלך פרק זמן זה, ימשיך העובד לעבוד באופן סדיר במקום עבודתו גם לאחר חילופי המעבידים במפעל. מובהר כי בתקופת הביניים לא יחול שינוי בזוהת המעביד, אך אם בחר העובד שלא להתפטר בסוף התקופה יראו אותו כעובד של המעביד החדש, החל מיום חילופי המעבידים. אם

⁴⁴ ס"ח התשס"א, עמ' 378.

(2) על אף הוראות כל דין והוראות פסקה (1) סיפה לענין תחולת הוראות חוזה העבודה של עובד עובר על המעביד החדש, חל על עובד עובר הסדר פנסיה תקציבית אצל המעביד הקודם, לא יחול ההסדר האמור אצל המעביד החדש ובמקומו יחול הסדר פנסיה שייקבע, באישור שר האוצר, בהסכם קיבוצי החל על העובד העובר, ואם לא חל על העובד העובר הסכם קיבוצי כאמור – יחול הסדר פנסיה כפי שיוור שר האוצר ושר התעשייה המסחר והתעסוקה, בהתחשב, ככל הניתן, בהסדר הפנסיה שהיה חל על העובד העובר אילו היה ממשיך לעבוד אצל המעביד הקודם; לענין זה –

“הסדר פנסיה תקציבית” – הסדר פנסיה של תשלום קצבה מאוצר המדינה או מקופת המעביד, על פי אחד מאלה:

(1) הסכם קיבוצי כללי או מיוחד או צו הרחבה, כמשמעותם בחוק הסכמים קיבוציים, התשי”ז-1957⁴⁵ (בחוק זה – חוק הסכמים קיבוציים);

(2) הסדר קיבוצי;

(3) הוראת מינהל;

(4) חוזה עבודה אישי;

“קצבה” – סכום המשתלם מדי חודש לעובד שפרש לגמלאות או לשאיריו.

(ח) בית דין אזורי כמשמעותו בחוק בית הדין לעבודה, התשכ”ט-1969⁴⁶, מוסמך לקבוע, על פי בקשת מעביד שהוגשה לא יאחר ממועד שקבע שר התעשייה המסחר והתעסוקה, כי אין בחילופי מעבידים במפעל משום הרעה מוחשית בתנאי העבודה של עובד המועסק במפעל וכי אין בחילופי המעבידים כאמור כדי להוות נסיבות אחרות שביחסי עבודה לגבי אותו עובד שבהן אין לדרוש ממנו כי ימשיך בעבודתו; קבע בית הדין האזורי כאמור, לא יראו את התפטרות העובד שהודעה עליה נמסרה בהתאם להוראות בסעיף קטן (ד), כפיטורים.

ד ב ר י ה ס ב ר

החדש, ובמקומו יחול הסדר פנסיה שייקבע, באישור שר האוצר, בהסכם קיבוצי החל על העובד העובר. אם לא חל הסכם קיבוצי כאמור, יחול הסדר פנסיה כפי שיוור שר האוצר ושר התעשייה המסחר והתעסוקה, בהתחשב, ככל הניתן, בהסדר הפנסיה שהיה חל על העובד העובר אילו היה ממשיך לעבוד אצל המעביד הקודם.

עובד שיבחר להגיש את התפטרותו לאחר קבלת הודעה על חילופי המעבידים במפעל, שכן אין הוא מעוניין לעבוד אצל המעביד החדש, לא ייוותר חסר

ואשר העבודה בו היא מקור פרנסתו, אלא אם כן יבחר להתפטר עקב חילופי המעבידים במפעל.

עוד מוצע לקבוע כי עובד אשר עבר לעבוד אצל המעביד החדש (להלן – עובד עובר) ייהנה מרציפות זכויותיו וחובותיו, כך שיראו את המעביד החדש כמעביד שעליו חלות הוראות חוזה העבודה של העובד, שנקבעו בהתאם להוראות כל דין ושחלו על המעביד הקודם. עם זאת, אם חל על עובד עובר הסדר פנסיה תקציבית אצל המעביד הקודם, לא יחול ההסדר האמור אצל המעביד

⁴⁵ ס”ח התשי”ז, עמ’ 63.

⁴⁶ ס”ח התשכ”ט, עמ’ 70.

(ט) על אף הוראות כל דין או הסכם, עובד שהודיע על התפטרותו עקב חילופי מעבידים במפעל לא יהיה זכאי, עקב התפטרותו בשל חילופי המעבידים כאמור, לכל הטבה כספית הקשורה בעבודתו במפעל בנוסף לפיצויי פיטורים לפי חוק זה, אלא אם כן הוסכם במפורש ובכתב כי העובד יהיה זכאי להטבה כספית נוספת כאמור.

(2) בסעיף 15, בסופו יבוא "הוראות סעיף זה יחולו לעניין עובד בשירות הציבורי, אף אם זכאותו לגמלה מן המעביד עקב פרישתו מהעבודה או מסיבה אחרת היא על פי הסכם; לעניין זה –

"הסכם" – כל אחד מאלה:

(1) הסכם קיבוצי כללי או מיוחד או צו הרחבה, כמשמעותם בחוק הסכמים קיבוציים;

(2) הסדר קיבוצי;

(3) הוראת מינהל;

(4) חוזה עבודה אישי;

"עובד בשירות הציבורי" – עובד בשירות המדינה, וכן עובד בגוף מתוקצב או בגוף נתמך כהגדרתם בסעיף 32 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985⁴⁷.

ד ב ר י ה ס ב ר

להוציא אל הפועל שינויים מבניים הכרוכים בחילופי מעבידים במפעל, אלא אם כן הוסכם על כך באופן מפורש; יודגש, כי מאחר שגופים מתוקצבים וגופים נתמכים, כמשמעותם בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985, כפופים למגבלות סעיף 29 לחוק האמור ולפי שינויים בשכר ותנאי שירות באופן חורג מהנהוג לגבי כלל עובדי המדינה טעונים את אישור שר האוצר, גם הסכמה מפורשת של מעביד שהוא גוף מתוקצב או גוף נתמך, להעניק הטבות כספיות לעובד במקרה של חילופי מעבידים במפעל, טעונה את אישור שר האוצר.

לסעיף 31(2)

סעיף 15 לחוק פיצויי פיטורים, שעניינו פיצויים וגמלת פרישה, קובע כי אם עובד או שאירו זכאי על פי חיקוק לגמלה מן המעביד עקב פרישת העובד מהעבודה או מסיבה אחרת, תבוא הגמלה במקום זכותו לפיצויי פיטורים. מוצע להרחיב קביעה זו לעניין עובד בשירות הציבורי כהגדרתו המוצעת, כך שזכאותו לפי הסעיף האמור תחול גם במצבים שבהם הזכאות לגמלה מן המעביד היא על פי הסכם כהגדרתו המוצעת, שכן בשני המצבים קיים רציונל דומה כאשר העובד זוכה להטבה כספית הגדולה מפיצויי הפיטורים שלהם הוא זכאי לפי חוק פיצויי פיטורים.

הטבה עם סיום יחסי העבודה אלא יהיה זכאי לתשלום פיצויי פיטורים, בלי שיהיה עליו להראות כי היתה בחילופי המעבידים משום הרעה בתנאי עבודתו או משום נסיבות אחרות שבהן אין לדרוש ממנו כי ימשיך בעבודתו. מנגד, תיוותר בידי המעביד האפשרות לבקש מבית הדין האזורי לעבודה לקבוע כי בנסיבות העניין אין הצדקה לתשלום פיצויי הפיטורים, שכן חילופי המעביד לא חוללו שינוי לרעה ביחסי העבודה ובתנאי העבודה באופן המצדיק הטלת נטל כספי כבד על כתפיו.

לסעיף קטן (ט)

מוצע לקבוע כי על אף האמור בכל דין או הסכם, עובד לא יהיה זכאי לתשלום כלשהו, מעבר לפיצויי פיטורים לפי חוק פיצויי פיטורים, עקב התפטרותו בשל חילופי המעבידים במפעל שבו הוא מועסק, אלא אם כן הוסכם במפורש ובכתב כי העובד יהיה זכאי לתשלום נוסף כאמור. הוראה זו עולה בקנה אחד עם העיקרון העומד בבסיס התיקון המוצע ולפיו סיום יחסי העבודה על רקע חילופי מעבידים במפעל אינו שקול לפיטורים שבהם נשמט מטה לחמו של העובד, ונותנת ביטוי לעובדה כי מקום העבודה ממשיך לפעול וכי העובד לא נותר משולל אפשרות להמשיך בעבודתו במקום העבודה שאליו הוא רגיל, על כן, אין הצדקה להעניק לעובד הטבות כספיות נוספות, מעבר לפיצויי פיטורים, תוך הטלת נטל משמעותי על המעביד, באופן העלול לסכל את היכולת

⁴⁷ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

פרק ח': גמלאות וקופות גמל

32. תיקון חוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], התש"ל-1970⁴⁸ – בחוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], התש"ל-1970⁴⁸ –

- (1) בסעיף 35(ו), במקום "משהגיעו לגיל הקובע" יבוא "משהגיע לגיל הקובע לגבי, בהתאם לחודש לידתו, בחלק ג' בתוספת השניה";
- (2) בתוספת השניה –

- (א) בחלק ב', בכותרת, במקום "35" יבוא "35(א)2";
- (ב) אחרי חלק ג' יבוא:

"חלק ג'1"

(סעיף 35(ו))

גיל הזכאות (בשנים)	חודש הלידה
55	עד מרס 1949
55 ו-4 חודשים	אפריל עד אוגוסט 1949
55 ו-8 חודשים	ספטמבר 1949 עד אפריל 1950
56	מאי עד דצמבר 1950
56 ו-4 חודשים	ינואר עד אוגוסט 1951
56 ו-8 חודשים	ספטמבר 1951 עד אפריל 1952
57	מאי 1952 עד דצמבר 1960
57 ו-4 חודשים	ינואר עד אוגוסט 1961
57 ו-8 חודשים	ספטמבר 1961 עד אפריל 1962
58	מאי עד דצמבר 1962
58 ו-4 חודשים	ינואר עד אוגוסט 1963
58 ו-8 חודשים	ספטמבר 1963 עד אפריל 1964
59	מאי עד דצמבר 1964
59 ו-4 חודשים	ינואר עד אוגוסט 1965
59 ו-8 חודשים	ספטמבר 1965 עד אפריל 1966
60.	מאי 1966 ואילך

ד ב ר י ה ס ב ר

הגילאים להפסקת ניכוי קצבה לגבי עובד בשירותי הביטחון, כהגדרתו בסעיף 63א לחוק הגמלאות, שוטר וסוהר (להלן – עובד ביטחון) המנויים בסעיף האמור, נמוכים לעומת גיל הפסקת ניכוי הקצבה לגבי עובד מדינה (גיל 60).

סעיף 32 בסעיף 35 לחוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], התש"ל-1970 (להלן – חוק הגמלאות), נקבעו כללים לעניין ניכוי קצבה ממי שזכאי לקצבה לפי החוק האמור וגם זכאי למשכורת מאוצר המדינה או מקופה ציבורית שקבעה הממשלה לעניין הסעיף האמור.

⁴⁸ ס"ח התש"ל, עמ' 65; התשס"ד, עמ' 130.

33. בחוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גמלאות) [נוסח משולב], התשמ"ה-1985⁴⁹ – תיקון חוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גמלאות) בסעיף 33 –

- (1) בסעיף קטן (א), בהגדרה "הכנסה מקופת הציבור", במקום "לענין סעיף זה" יבוא "לעניין סעיף 35 לחוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], התש"ל-1970⁵⁰";
- (ב) בסעיף קטן (ד), במקום "לגיל הקובע" יבוא "לגיל הקבוע לגביו, בהתאם לחודש לידתו, בחלק ד' בתוספת";

(2) בתוספת –

- (א) בחלק ב', בכותרת, במקום "33" יבוא "33(ב)2";
- (ב) בחלק ג', בכותרת, במקום "33" יבוא "33(ב)2(ב)";
- (ג) אחרי חלק ג' יבוא:

"חלק ד"

(סעיף 33(ד))

גיל הזכאות (בשנים)	חודש הלידה
55	עד מרס 1949
55 ו־4 חודשים	אפריל עד אוגוסט 1949
55 ו־8 חודשים	ספטמבר 1949 עד אפריל 1950
56	מאי עד דצמבר 1950
56 ו־4 חודשים	ינואר עד אוגוסט 1951
56 ו־8 חודשים	ספטמבר 1951 עד אפריל 1952
57	מאי 1952 עד דצמבר 1960
57 ו־4 חודשים	ינואר עד אוגוסט 1961
57 ו־8 חודשים	ספטמבר 1961 עד אפריל 1962

ד ב ר י ה ס ב ר

– חוק שירות הקבע), נקבעו כללים דומים לכללים שנקבעו בסעיף 35 לחוק הגמלאות לעניין ניכוי קצבה ממי שזכאי לקצבה לפי החוק האמור וגם זכאי למשכורת מאוצר המדינה או מקופה ציבורית שקבעה הממשלה לעניין הסעיף האמור.

בהתאם לאמור לעיל, ככל שהממשלה מוצאת לנכון להכיר בגוף בקופה ציבורית או לבטל הכרה בגוף כקופה ציבורית, עליה לקבל שתי החלטות נפרדות לעניין חוק הגמלאות ולעניין חוק שירות הקבע. מאחר שאין כל

מאחר שאין הצדקה עניינית להבדל בין הגילאים האמורים מוצע להעלות בהדרגה את גיל הפסקת ניכוי הקצבה לגבי עובד ביטחון, כך שלגבי עובד כוחות ביטחון שנולד בחודש מאי 1966 ואילך יהיה גיל הפסקת ניכוי הקצבה גיל 60.

סעיף 33 לפסקה (א)

בסעיף 33 לחוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל [גמלאות] [נוסח משולב] התשמ"ה-1985 (להלן

⁴⁹ ס"ח התשמ"ה, עמ' 142; התשס"ד, עמ' 134.

⁵⁰ ס"ח התש"ל, עמ' 65; התשס"ד, עמ' 130.

גיל הזכאות (בשנים)	חודש הלידה
58	מאי עד דצמבר 1962
58 ו-4 חודשים	ינואר עד אוגוסט 1963
58 ו-8 חודשים	ספטמבר 1963 עד אפריל 1964
59	מאי עד דצמבר 1964
59 ו-4 חודשים	ינואר עד אוגוסט 1965
59 ו-8 חודשים	ספטמבר 1965 עד אפריל 1966
60.	מאי 1966 ואילך

34. תיקון חוק רשות הספנות והנמלים
 בחוק רשות הספנות והנמלים, התשס"ד-2004⁵¹, בסעיף 49(ו3), בהגדרה "קופת גמל מרכזית לקצבה", בפסקה (2), במקום "ח' בתשרי התשס"ז (30 בספטמבר 2006) יבוא "כ"ח בסיון התשס"ח (1 ביולי 2008)".

פרק ט': הסדרת הטיפול בחופי כנרת

סימן א': הקמת איגוד ערים כנרת

35. מקום בזה איגוד ערים שייקרא "איגוד ערים כנרת".
 הקמת איגוד ערים כנרת

ד ב ר י ה ס ב ר

פרק ט' כללי
 במצב הקיים כיום, הסמכויות הנוגעות לניהול הפעילות בחופי הכנרת מבוזרות בין חמש רשויות מקומיות שונות, אשר חופי הכנרת נמצאים בשטחן. נוסף על כך, סמכויות שונות בתחומים הקשורים לפיתוח החופים ולפיקוח על הנעשה בהם, אשר השפעתן על החופים גדולה, מבוזרות בין גורמים רבים נוספים.

ביזור הסמכויות הנוגעות למכלול ההיבטים של הטיפול בחופי הכנרת בין גופים רבים גרם לכשל תפקודי חמור. ריבוי הגורמים הקשה על פיתוח חופי הכנרת והפעלתם לטובת הציבור. בין התופעות החמורות אשר נגרמו על רקע המצב המתואר, ניתן למנות הפרות חוקי של חוקי התכנון והבניה בחופי כנרת, התקשרויות להפעלת חופים שנעשו בלא מכרז, גביית תשלום בלתי סביר מהציבור בחופי הרחצה, תשתיות ירודות בחופים, ועוד.

כדי להתמודד באופן אפקטיבי עם הבעיות הכרוכות באתגר הסדרת הטיפול בחופי הכנרת, מוצע להקים איגוד ערים בתחום חופי הכנרת המורכב מנציגי הממשלה, נציגי רשויות מקומיות שחופי הכנרת מצויים בתחומן, נציגי רשות ניקוז כנרת שהוקמה לפי חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, התשי"ח-1958 (להלן – רשות ניקוז כנרת), נציגי הרשות הממשלתית למים ולביוב שהוקמה לפי הוראות חוק המים, התשי"ט-1959 (להלן – הרשות הממשלתית למים ולביוב), ונציגי הארגונים שעניינם בשמירה על איכות הסביבה.

הצדקה עניינית לקבלת שתי החלטות שונות בעניין זה וכדי לייתר את הצורך בקבלת שתי החלטות זהות, מוצע לתקן את סעיף 33 לחוק שירות הקבע, כך שכל קביעה של הממשלה בדבר הכרה בגוף קופה ציבורית לעניין חוק הגמלאות תחול גם לעניין חוק שירות הקבע.

לפסקאות (1)א(ב) ו-(2)

בהתאם למוצע בסעיף 1 מוצע להעלות בהדרגה גם את גיל הפסקת ניכוי הקצבה לגבי מי שזכאי לקצבה לפי חוק שירות הקבע, כך שלגבי זכאי כאמור שנוולד בחודש מאי 1966 ואילך יהיה גיל הפסקת ניכוי הקצבה גיל 60.

סעיף 34 בסעיף 49(ו1) לחוק רשות הספנות והנמלים, התשס"ה-2004, נקבע כי הכספים המיועדים לתשלום קצבה לעובדים עוברים מרשות הנמלים לחברות הנמל וחברת הפיתוח והנכסים, אשר חל עליהם הסדר פנסיה תקציבית, ולגמלאי רשות הנמלים, ינוהלו בקופות גמל מרכזיות לקצבה.

לעניין זה נקבע כי קופת גמל מרכזית לקצבה היא קופת גמל מרכזית לקצבה, כהגדרתה בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים, התשס"ה-2005 (להלן – חוק קופות גמל), אשר העמית המעביד בקופת הגמל הוא חברת הפיתוח והנכסים או חברת נמל, ואשר אושרה לראשונה לפי חוק קופות גמל לפני יום 30 בספטמבר 2006.

מאחר שהליך אישור הקופות האמורות לא הסתיים מוצע להאריך את המועד האחרון לאישור הקופות האמורות עד יום כ"ח בסיוון התשס"ח (1 ביולי 2008).

⁵¹ ס"ח התשס"ד, עמ' 456; התשס"ו, עמ' 357.

36. (א) תחום איגוד ערים כנרת הוא כמפורט בתוספת. תחום איגוד ערים כנרת
- (ב) שר הפנים ושר האוצר רשאים, בצו, לשנות את תחום איגוד ערים כנרת המפורט בתוספת, ובלבד שלא יחרוג מקו מי הכנרת.
37. איגוד ערים כנרת הוא תאגיד. איגוד ערים כנרת – תאגיד
38. איגוד ערים כנרת הוא גוף מבוקר כמשמעותו בחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958⁵² איגוד ערים כנרת – גוף מבוקר [נוסח משולב].

סימן ב': תפקידי איגוד ערים כנרת, סמכויותיו ואופן פעולתו

39. (א) איגוד ערים כנרת יפעל בעניינים שונים הקשורים בטיפול בחופי הכנרת שבתחומו, ובכלל זה:
- (1) ייזום הליכי תכנון ופיתוח של החופים ושל מיתקנים הדרושים לשם שימוש הציבור בהם;
 - (2) תחזוקת החופים, ניקיונם וסילוק של שפכים מהם;
 - (3) פיתוח, תפעול ותחזוקה של תשתיות המשמשות את החופים, לרבות תשתיות לדרכים, למים ולביוב, למעט בחופים שבהם מבוצעות פעולות אלה בידי חברה שהקימה רשות מקומית לפי חוק תאגידי מים וביוב, התשס"א-2001⁵³;
 - (4) מתן השירותים שיש לתתם לפי הוראות חוק הסדרת מקומות רחצה, התשכ"ד-1964⁵⁴, במקומות הרחצה המוכרזים שבתחומו, וכן גביית תשלום בהתאם להוראות אלה;
 - (5) יצירת דרך גישה לציבור, בכפוף לכל דין, לחופים ולשטחים ציבוריים הגובלים בהם;
 - (6) מתן חוות דעת לרשויות המקומיות שבתחומו, לגבי תכניות ובקשות להיתרי בניה לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965⁵⁵.
- (ב) נוסף על התפקידים לפי סעיף קטן (א) יבצע איגוד ערים כנרת, בתחומו, תפקידי פיקוח שהוא הוסמך לבצעם בהתאם להוראות לפי כל דין.
- (ג) שר הפנים ושר האוצר רשאים, בצו, לשנות את תפקידי איגוד ערים כנרת, כמפורט בסעיף קטן (א).

ד ב ר י ה ס ב ר

יישום ההחלטה כאמור יאפשר את פיתוח חופי הכנרת תוך התחשבות במלוא ההיבטים הייחודיים לכנרת, כמקור מים, כמשאב טבע, כאתר תיירות נופש ועוד.

סעיפים במטרה לרכז את הטיפול בחופי הכנרת **35 עד 38** בידי גוף אחד, מוקם איגוד ערים אשר ייקרא "איגוד ערים כנרת" (להלן – האיגוד). האיגוד הוא תאגיד וגוף מבוקר לפי חוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב]. תחום האיגוד יהיה כמפורט בתוספת ויהיה ניתן לשנותו בצו של שר האוצר ושר הפנים.

לאיגוד ערים כנרת יוקנו סמכויות רבות הנוגעות לטיפול בחופי הכנרת, לרבות פיתוחם ופיקוח על הפעילות המתבצעת בהם. לשם מילוי תפקידי יתקשר איגוד ערים כנרת עם רשות ניקוז כנרת, שכבר כיום מבצעת בפועל מגוון תפקידים הנוגעים לטיפול בחופי הכנרת. המבנה המוצע יאפשר לאיגוד ערים כנרת לטפל בחופי הכנרת בראייה כוללת ולנהל מדיניות אחידה בכל הנוגע לנעשה בהם.

⁵² ס"ח התשי"ח, עמ' 92.

⁵³ ס"ח התשס"א, עמ' 454.

⁵⁴ ס"ח התשכ"ד, עמ' 192.

⁵⁵ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307.

40. סמכויות איגוד ערים כנרת
לאיגוד ערים כנרת יהיו כל הסמכויות הנדרשות לביצוע תפקידיו לפי סימן זה לרבות הסמכויות של כל אחת מהרשויות המקומיות שבתחומו בעניינים הקשורים לתפקידיו כאמור, וכל אחת מהרשויות המקומיות האמורות תהיה משוחררת מחובותיה לגבי כל אחד מהעניינים האמורים ולא יהיו נתונים לה הסמכויות והתפקידים שהיו בידה, לפי כל דין, בעניינים אלה.
41. ביצוע תפקידי איגוד ערים כנרת באמצעות רשות ניקוז כנרת
(א) לשם ביצוע תפקידיו לפי סימן זה, יתקשר איגוד ערים כנרת עם רשות ניקוז כנרת שהוקמה לפי חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, התשי"ח-1958⁵⁶ (בפרק זה – רשות ניקוז כנרת), וזאת בכפוף להוראות לפי כל דין ובהתאם לסמכויות הנתונות לרשות ניקוז כנרת לפי כל דין.
- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), תפקידי איגוד ערים כנרת בעניינים הנוגעים לפיתוח חופי הכנרת שבתחומו לא יבוצעו בידי עובד רשות ניקוז כנרת העוסק בפיקוח, רישוי ואכיפה לפי דין.
42. ביצוע התקשרויות
על התקשרויות שיבצע איגוד ערים כנרת במסגרת ביצוע תפקידיו לפי סימן זה, יחולו הוראות אלה:
- (1) על התקשרות בחוזה להעברת מקרקעין או טובין, להזמנת טובין או לביצוע עבודה, למעט על התקשרות עם רשות ניקוז כנרת בהתאם להוראות סעיף 41(א), יחולו ההוראות לפי סעיפים 197 ו-198 לפקודת העירויות⁵⁷;
- (2) התקשרות בחוזה למתן זיכיון טעונה החלטת המועצה כמשמעותה בסעיף 43(א), ברוב של שישה מחבריה לפחות.

סימן ג': מועצת איגוד ערים כנרת ויושב ראש המועצה

43. מועצת איגוד ערים כנרת
(א) לאיגוד ערים כנרת תמונה מועצה בת תשעה חברים (בפרק זה – המועצה), וזה הרכבה:
- (1) עובד משרד הפנים, שימנה שר הפנים;
- (2) עובד המשרד להגנת הסביבה, שימנה השר להגנת הסביבה;
- (3) עובד משרד החקלאות ופיתוח הכפר, שימנה שר החקלאות ופיתוח הכפר;
- (4) עובד משרד התיירות, שימנה שר התיירות;
- (5) עובד רשות ניקוז כנרת, שתמנה מועצת רשות ניקוז כנרת;

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיפים 39 עד 41** תפקידו של איגוד ערים כנרת יהיה לפעול בעניינים שונים הקשורים בטיפול בחופי הכנרת שבתחומו, ובכלל זה ייזום תכנון ופיתוח של החופים, תחזוקה שוטפת של החופים, פיתוח תשתיות נדרשות בחופים, מתן שירותים בחופים, יצירת גישה לציבור לחופים וכן מתן חוות דעת ביחס לתכניות והיתרי בניה, וכל סמכויות הרשויות המקומיות בנושאים האמורים יועברו מהן לאיגוד. כמו כן יבצע
- סעיף 42** האיגוד תפקידים שיוסמך לבצע מטעם גורמים מסמיכים שונים. לביצוע תפקידיו אלה יתקשר האיגוד עם רשות ניקוז כנרת.
- סעיף 43** התקשרויות האיגוד ייעשו בהתאם לדיני מכרזים החלים על הרשויות המקומיות, וזאת למעט התקשרות למתן זיכיון הטעונה החלטה ברוב מיוחד של שישה מחברי מועצת האיגוד.
- סעיף 43** לאיגוד תמונה מועצה ובה תשעה חברים כמפורט בסעיף.

⁵⁶ ס"ח התשי"ח, עמ' 4.

⁵⁷ דיני מדינת ישראל, מס' 8, עמ' 197.

(6) עובד הרשות הממשלתית למים ולביוב, שהוקמה לפי הוראות חוק המים, התשי"ט-1959⁵⁸, שימנה מנהל הרשות האמורה;

(7) שני נציגי הרשויות המקומיות, אשר שטחן המצוי בתחום איגוד ערים כנרת הוא הגדול ביותר, שכל אחד מהם ימונה בידי מועצת הרשות המקומית שאותה הוא מייצג, מקרב עובדי אותה רשות מקומית או נבחריה;

(8) נציג שימנו הגופים הציבוריים שענינם בשמירת איכות הסביבה; לענין זה, "הגופים הציבוריים שענינם בשמירת איכות הסביבה" – הגופים המפורטים בתוספת לחוק ייצוג גופים ציבוריים שענינם בשמירת איכות הסביבה (תיקוני חקיקה), התשס"ג-2002⁵⁹.

(ב) לא ימונה לחבר המועצה מי שהורשע בעבירה שמפאת חומרתה, מהותה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש כחבר המועצה וטרם חלפו שבע שנים ממועד הרשעתו כאמור, או מי שתלוי ועומד נגדו כתב אישום בעבירה כאמור.

44. (א) המועצה תבחר, בישיבתה הראשונה, באחד מחבריה שאינו עובד רשות ניקוז יושב ראש המועצה כנרת, לכהן כיושב ראש המועצה.

(ב) יושב ראש המועצה יחדל לכהן באחד מאלה:

(1) חדל להיות חבר המועצה;

(2) התפטר במסירת כתב התפטרות למועצה;

(3) הועבר מכהונתו על ידי המועצה.

(ג) החלטת המועצה להעביר את יושב ראש המועצה מכהונתו לא תהיה בת תוקף, אלא אם כן התקבלה בישיבה שנקראה במיוחד לענין זה והצביעו בעדה שני שלישים לפחות מחברי המועצה.

(ד) חדל יושב ראש המועצה לכהן, תבחר המועצה במקומו יושב ראש אחר מבין חבריה, בתוך שבועיים מיום שהתפנה מקומו.

45. איגוד ערים כנרת יפעל באמצעות יושב ראש המועצה, ויהיו נתונות לו כל הסמכויות הנתונות לאיגוד, למעט סמכויות שהוקנו במפורש לגורם אחר לפי הוראות פרק זה. סמכויות יושב ראש המועצה

46. (א) יושב ראש המועצה רשאי לכנס, בכל עת, ישיבה של המועצה, ובלבד שתקיים ישיבות המועצה לפחות ישיבה אחת כל שלושה חודשים.

(ב) יושב ראש המועצה יכנס ישיבת מועצה שלא מן המניין, אם הוגשה לו על כך דרישה חתומה בידי שלישי מחברי המועצה לפחות.

(ג) לא כינס יושב ראש המועצה ישיבת מועצה שלא מן המניין בתוך 14 ימים מיום הגשת הדרישה כאמור בסעיף קטן (ב), רשאים חברי המועצה שחתמו על הדרישה לכנס ישיבה של המועצה לדרון בסדר היום הנדרש.

ד ב ר י ה ס ב ר

והמועצה תבחר יושב ראש אחר תחתיו בתוך שבועיים מיום שהתפנה מקומו. ליושב ראש המועצה יהיו נתונות כל הסמכויות הנתונות לאיגוד, שלא ניתנו במפורש לגורם אחר.

46 סעיף יושב ראש המועצה רשאי לכנס ישיבת מועצה בכל עת, ובלבד שתקיים לפחות ישיבה אחת כל שלושה חודשים. שלישי מחברי המועצה

סעיפים המועצה תבחר באחד מחבריה, שאינו 44 ו'45 עובד רשות ניקוז כנרת, לכהן כיושב ראש המועצה. יושב ראש המועצה יחדל לכהן במצבים המפורטים בסעיף, בכפוף לקבלת החלטה על כך ברוב של שני שלישים מחברי המועצה לפחות.

⁵⁸ ס"ח התשי"ט, עמ' 169.

⁵⁹ ס"ח התשס"ג, עמ' 118.

- מניין חוקי בישיבות. 47. רוב חברי המועצה הם מניין חוקי בישיבותיה.
- קבלת החלטה במועצה 48. החלטות המועצה יתקבלו בתמיכת רוב חברי המועצה הנוכחים בהצבעה.
- היעדרות מישיבות מועצה 49. (א) חבר המועצה שנעדר משלוש ישיבות רצופות של המועצה, יחדל להיות חבר המועצה, אלא אם כן נעדר מסיבה מוצדקת או ברשות יושב ראש המועצה; חדילה כאמור תיכנס לתוקף מיד עם מתן הודעה בכתב מטעם יושב ראש המועצה, לחברי המועצה ולמי שמינה את חבר המועצה האמור.
- (ב) חבר המועצה שחדל לכהן בשל היעדרות כאמור בסעיף קטן (א), לא ימונה מחדש אלא לאחר שחלפה שנה מהמועד שבו חדל לכהן כאמור.
- שמירת תוקף דיוני המועצה 50. אי-מינוי חבר מועצה אין בו כדי לפסול את עצם קיומה של המועצה או את פעולותיה, או לגרוע מהם באיזה אופן שהוא, ובלבד שמכהנים במועצה שני שלישים מחבריה לפחות.
- עניין אישי 51. (א) חבר המועצה שיש לו, במישרין או בעקיפין, עניין אישי בפעולה או בעסקה שמבצע איגוד ערים כנרת –
- (1) יודיע על כך, בכתב, למועצה, לפני הישיבה הראשונה שבה תדון המועצה באותה פעולה או עסקה;
- (2) לא ישתתף בדיוני המועצה בנוגע לפעולה או לעסקה ולא יצביע בהצבעה על כל עניין הנוגע אליהן.
- (ב) בסעיף זה, "עניין אישי" – כהגדרתו בחוק החברות, התשנ"ט-1999⁶⁰.
- סדרי עבודת המועצה 52. המועצה רשאית לקבוע את סדרי עבודתה וישיבותיה, אם לא נקבעו לפי פרק זה.
- תכנית עבודה שנתית 53. המועצה תערוך בכל שנה, במועד ובאופן שתקבע, תכנית עבודה שנתית; תכנית העבודה תוגש לשר הפנים לאישור.

סימן ד': כספים

- מינוי גזבר 54. המועצה תמנה, בהליך של מכרז פומבי גזבר לאיגוד ערים כנרת (בסימן זה – הגזבר).

ד ב ר י ה ס ב ר

- רשאים לדרוש קיום ישיבה שלא מן המניין, בתנאים המפורטים בסעיף.
- סעיפים 47 ו-48** מוצע לקבוע כי רוב חברי המועצה הם מניין חוקי בישיבותיה וכי החלטות המועצה יתקבלו בתמיכת רוב חבריה.
- סעיף 49** חבר המועצה שנעדר משלוש ישיבות רצופות של המועצה, יחדל להיות חבר המועצה, בתנאים המפורטים בסעיף, ומשחלל לכהן כאמור לא ימונה מחדש אלא לאחר שחלפה שנה מהמועד שבו חדל לכהן.
- סעיף 50** אי-מינוי חבר מועצה אין בו כדי לפסול את עצם קיומה של המועצה או את
- פעולותיה, או לגרוע מהם באיזה אופן שהוא, ובלבד שמכהנים במועצה שני שלישים מחבריה לפחות.
- סעיף 51** חבר מועצה המצוי בניגוד עניינים יודיע על כך למועצה ולא ישתתף בדיונים ובהצבעות הנוגעות לנושא שלגביו הוא מצוי בניגוד עניינים כאמור.
- סעיף 52** המועצה רשאית לקבוע לעצמה את סדרי עבודתה וישיבותיה, ככל שלא נקבעו לפי חוק זה.
- סעיף 53** המועצה תערוך בכל שנה תכנית עבודה שנתית, אשר תוגש לשר הפנים לאישור.
- סעיפים 54 עד 56** המועצה תמנה, בהליך של מכרז פומבי, גזבר לאיגוד (להלן – הגזבר), אשר יהיה

⁶⁰ ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

55. (א) הגזבר יהיה אחראי על ניהול עניניו הכספיים של איגוד ערים כנרת, ובין השאר תפקידי הגזבר על הכנת הצעת התקציב של האיגוד, על ניהול מערכת החשבונות של האיגוד ועל הכנת הדוחות הכספיים.
- (ב) הגזבר ינהל, באופן שיורה עליו שר הפנים או מי שהוא הסמיכו לעניין זה, חשבון של כל הכספים המתקבלים והמוצאים בידי איגוד ערים כנרת או בשמו; חשבון זה יהא פתוח לעיון חברי המועצה.
56. (א) כל המחאה או פקודת תשלום לחובת איגוד ערים כנרת, יהיו חתומים בידי יושב ראש המועצה או מי שהוא הסמיכו לכך ובידי הגזבר.
- (ב) חוזה, כתב התחייבות, הסדר פשרה המוגש לבית משפט או לבית דין כדי לקבל תוקף של פסק דין או תעודה אחרת, שיש בהם התחייבות כספית מטעם איגוד ערים כנרת, לא יחייבו את האיגוד אלא אם כן חתמו עליהם בשם האיגוד, בצד חותמת האיגוד, יושב ראש המועצה והגזבר.
- (ג) יושב ראש המועצה והגזבר לא יחתמו על המחאה או פקודת תשלום או על התחייבות כספית כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב), אלא אם כן נוכחו כי התקיימו שניים אלה:
- (1) התקיימו ההוראות וההליכים הדרושים לפי כל דין לענין מתן המחאה, פקודת התשלום או ההתחייבות;
- (2) המחאה, פקודת התשלום או ההתחייבות מתוקצבות בתקציב איגוד ערים כנרת לאותה שנת כספים, ואם אינן מתוקצבות כאמור – התקבלה לגביהן החלטת המועצה שאושרה בידי שר הפנים כאמור בסעיף 57(ג).
57. (א) איגוד ערים כנרת יערוך, בכל שנה, במועד ובאופן שייקבעו בתקנות, הצעת תקציב ובה אומדן הכנסותיו והוצאותיו; הצעת התקציב תוגש לאישורם של שר הפנים ושר האוצר.
- (ב) שר הפנים ושר האוצר רשאים לשנות את הצעת התקציב, לאחר שניתנה לאיגוד ערים כנרת הזדמנות להשמיע את דברו לעניין זה.
- (ג) התקציב שאושר לפי סעיף זה יהיה תקציב איגוד ערים כנרת לאותה שנה; לא ישולם סכום מכספי האיגוד ולא יתחייב האיגוד בשום התחייבות, אלא על פי התקציב שאושר כאמור או בהחלטת המועצה שאושרה בידי שר הפנים.
58. איגוד ערים כנרת רשאי, באישור שר הפנים, להטיל על רשויות מקומיות שבתחומו תשלומי כסף למימון תקציבו, לפי מכסות שיקבע.
- הטלת מכסות על רשויות מקומיות שבתחום איגוד ערים כנרת

ד ב ר י ה ס ב ר

- אחראי על ניהול עניניו הכספיים של האיגוד. הגזבר ויושב ראש האיגוד יחד יהיו מורשי את החתימה מטעם האיגוד.
- 57 סעיף האיגוד יערוך, בכל שנה, הצעת תקציב ובה אומדן הכנסותיו והוצאותיו. הצעת התקציב תוגש לאישור שר הפנים ושר האוצר, והם יהיו
- רשאים לשנותה לאחר שניתנה לאיגוד אפשרות להשמיע את טענותיו בעניין זה.
- 58 סעיף האיגוד רשאי, באישור שר הפנים, להטיל על רשויות מקומיות שבתחומו תשלומי כסף למימון תקציבו, לפי מכסות שיקבע.

סימן ה': הקניית נכסים, חובות והתחייבויות לאיגוד ערים כנרת

- הקניית נכסים, חובות והתחייבויות לאיגוד ערים כנרת
59. (א) במועד הקמת איגוד ערים כנרת, יהיו כל המפורטים להלן לקניין האיגוד:
- (1) הזכויות במקרקעין ולגבי המקרקעין שבתחומו של איגוד ערים כנרת שהיו, ערב הקמת האיגוד, קניין הרשויות המקומיות שבתחומו;
- (2) המיטלטלין, הזכויות וטובות ההנאה מכל סוג שהוא וכן החובות וההתחייבויות, שהיו לרשויות המקומיות שבתחומו של איגוד ערים כנרת ערב הקמת האיגוד, והנוגעות למילוי תפקידי האיגוד.
- (ב) הקניה כאמור בסעיף קטן (א) תהיה פטורה מכל מס או תשלום חובה לפי דין.

סימן ו': הוראות שונות

- שמירת דינים 60. אין בהוראות פרק זה כדי לגרוע –
- (1) מהוראות חוק המים, התשי"ט–1959, וממעמדה של הכנרת לפי החוק האמור;
- (2) מהסמכויות הנתונות לגורם מוסמך לפי כל דין, אלא אם כן נאמר במפורש אחרת בפרק זה.
- חוקי עזר 61. איגוד ערים כנרת רשאי, באישור שר הפנים, להתקין חוקי עזר לביצוע תפקידיו או לשימוש בסמכויותיו.
- אי־תחלת הוראות חוק איגודי ערים 62. על איגוד ערים כנרת לא יחולו ההוראות לפי חוק איגודי ערים, התשט"ו–1955⁶¹, ככל שלא נקבעו במפורש בחוק זה.
- ביצוע ותקנות 63. שר הפנים ממונה על ביצוע הוראות פרק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו.

תוספת

(סעיף 36)

תחום איגוד ערים כנרת

תחום איגוד ערים כנרת הוא השטח הנמצא בין קו מי הכנרת לבין כבישים מס' 87, 90, 92, הצבוע בירוק בתשריט מס' 1 הערוך בקנה מידה 1:50,000; העתקים מהתשריט האמור מופקדים במשרד הפנים, בקריית הממשלה, רח' קפלן 3, ירושלים, וכל המעוניין רשאי לעיין בהם בימים ובשעות שהמשרד האמור פתוח לקהל.

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 59** במועד הקמת האיגוד, יהיו לקניין האיגוד הזכויות במקרקעין ולגבי המקרקעין שבתחומו, אשר היו ערב הקמת האיגוד קניין הרשויות המקומיות שבתחומו, וכן המיטלטלין, הזכויות וטובות ההנאה מכל סוג שהוא, החובות וההתחייבויות, שהיו לרשויות המקומיות שבתחומו של איגוד ערים כנרת ערב הקמתו והנוגעות למילוי תפקידי האיגוד. הקניית הנכסים והזכויות כאמור, תהיה פטורה מכל מס או תשלום חובה לפי דין.
- סעיף 60** מוצע להבהיר כי אין בהוראות פרק זה כדי לגרוע מהוראות חוק המים, התשי"ט–1959, וממעמדה של הכנרת לפי החוק האמור.
- וכן מהסמכויות הנתונות לגורם מוסמך לפי כל דין, אלא אם כן נאמר במפורש אחרת.
- סעיף 61** האיגוד רשאי, באישור שר הפנים, להתקין חוקי עזר לביצוע תפקידיו או לשימוש בסמכויותיו.
- סעיף 62** על האיגוד לא יחולו ההוראות לפי חוק איגודי ערים, התשט"ו–1955, ככל שלא נקבעו במפורש בחוק זה.
- סעיף 63** שר הפנים ממונה על ביצוע הוראות הפרק המוצע והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו.

⁶¹ ס"ח התשט"ו, עמ' 48.

פרק י': העברת האחריות לטיפול רפואי בנפגעי תאונות דרכים לקופות החולים

64. בפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970⁶² (להלן – פקודת ביטוח רכב מנועי) – תיקון פקודת ביטוח רכב מנועי

(1) בסעיף 3, אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ה) על אף הוראות סעיף זה, פוליסה לפי דרישותיה של פקודה זו אינה כוללת כיסוי לתושב כהגדרתו בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994, בשל שירותי בריאות הכלולים בתוספת השניה לחוק האמור או בצו לפי סעיף 8(ז) לאותו חוק."

(2) סעיף 28 – בטל.

ד ב ר י ה ס ב ר

במימון התשלום לספק השירותים, וזאת בלא שיש להם עניין בשאלה זו, לבד מהרצון לקבל את הטיפול באופן יעיל ומהיר.

מוצע על כן להעביר את האחריות למתן הטיפול הרפואי לנפגעי תאונות דרכים לקופות החולים, לעניין שירותי הבריאות הנכללים בתוספת השניה לחוק ביטוח בריאות ובריאות התרופות הכלולות בצו לפי סעיף 8(ז) לחוק האמור. עוד מוצע לקבוע הוראות לעניין הסכומים שיועברו מ"אבנר" – איגוד לביטוח נפגעי רכב בערבון מוגבל (להלן – אבנר) לקופות החולים, בשנים 2008 עד 2010, לשם מימון העברת האחריות כאמור לקופות החולים.

סעיף 64 סעיף 3 לפקודת ביטוח רכב מנועי קובע את היקף הכיסוי הביטוחי שייכלל

בפוליסת הביטוח שהוצאה מכוח דרישותיה של אותה פקודה. מוצע לקבוע בסעיף האמור כי פוליסת הביטוח אינה כוללת כיסוי לתושב כהגדרתו בחוק ביטוח בריאות, בשל שירותי בריאות הכלולים בתוספת השניה או בצו לפי סעיף 8(ז) לחוק האמור. כאמור, משמעות הוראה מוצעת זו היא העברת האחריות לאותם שירותים מחברות הביטוח לקופות החולים. בשל העברת האחריות כאמור, לא יידרשו עוד ספקי השירות הרפואי לתבוע מחברות הביטוח את החזר הכספי בעבור הטיפולים הרפואיים שניתנו, ואשר נכללים בתוספת השניה ובצו לפי סעיף 8(ז) לחוק ביטוח בריאות, ולא תהיה עוד זכאות לתבוע מחברות הביטוח את הטבת הנזק בשל אותם שירותים. הדברים נכונים גם לגבי העדר זכאות לתבוע מחברות הביטוח תשלום כספים על גמלה שניתנה או שעתידה להינתן למי שזכאי לכך על פי דין, בשל תאונות דרכים שהיא גם תאונת עבודה, וזאת לעניין שירותי הבריאות הנכללים בתוספת השניה ובצו האמור. כמו כן מוצע לבטל את סעיף 28 לפקודת ביטוח רכב מנועי, אשר קובע את חובתו של המבטח לשלם לבית החולים את ההוצאות שהוציא באופן סביר במתן טיפול רפואי.

פרק י' – כללי

לפי הוראות פקודת ביטוח רכב מנועי[נוסח חדש], התש"ל-1970 (להלן – פקודת ביטוח רכב מנועי), האחריות למימון הטיפול הרפואי בנפגעי תאונות דרכים מוטלת על חברות הביטוח. בפועל, קופות החולים מספקות ומממנות את רוב השירותים, בעיקר בשלב שלאחר שחרור המטופל מאשפוז אקוטי ושיקומי, וזאת לנוכח חובתן הישירה גם כלפי נפגעי תאונות דרכים בהתאם להוראות חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994 (להלן – חוק ביטוח בריאות). לקופות החולים, וכמוהן גם לבתי החולים שנתנו למבוטח טיפול רפואי בשל תאונת דרכים, קמה זכות חזרה כלפי חברות הביטוח לפי הוראות סעיף 22 לחוק ביטוח בריאות.

השיטה הקיימת, שבה חברות הביטוח נדרשות להתחשבן עם קופות החולים ובתי החולים לגבי טיפולים שנתנו למבוטחים, ושבה קופות החולים ובתי החולים תובעות במקביל השבה מחברות הביטוח, כרוכה בהוצאות מנהליות כבדות הן לחברות הביטוח והן לקופות החולים ולבתי החולים.

קופות החולים ובתי החולים נאלצים להקים מערך התחשבות מורכב מול חברות הביטוח ולנהל עמן משא ומתן לעניין שאלת הייחוס של הטיפולים הרפואיים לתאונת הדרכים ולעניין שאלת החבות במימון אותם טיפולים, ובמידת הצורך – אף לנהל התדיינות משפטיות עם חברות הביטוח. חברות הביטוח, מצדן, נאלצות להקים מערך התחשבות ובקרת שירותים מול ספקי הבריאות השונים, ולנהל, במידת הצורך, התדיינות משפטיות עם אותם ספקים. מערך מורכב זה מביא, כאמור, להוצאות מנהליות גבוהות ומיותרות, אשר מגולגלות על כתפי המבוטחים ועל תקציב המדינה.

נוסף על כך, מערך מורכב זה עלול לפגוע בנפגעים, אשר עשויים להידרש לשאלת זהותו של הגורם החייב

⁶² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 15, עמ' 320; ס"ח התשס"ו, עמ' 124.

65. בחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975⁶⁵ (להלן – חוק הפיצויים) –

(1) בסעיף 2, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ב), חובתו של הנוהג, וכן של מי שהתיר את השימוש ברכב כאמור בסעיף קטן (ב), לפצות את הנפגע, לא תחול לגבי נפגע שהוא תושב כהגדרתו בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994, בשל שירותי בריאות הכלולים בתוספת השניה לחוק האמור או בצו לפי סעיף 8(ז) לאותו חוק";

(2) בסעיף 5(ב1), בסופו יבוא "ולגבי נפגע שהוא תושב כהגדרתו בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994 – למעט הוצאות בשל שירותי בריאות הכלולים בתוספת השניה לחוק האמור או בצו לפי סעיף 8(ז) לאותו חוק";

ד ב ר י ה ס ב ר

וזה לשונו של סעיף 28 האמור:

"חובה לשלם הוצאות בית חולים

28. (א) מקום שחבות טעונת ביטוח מכוסה על ידי ביטוח – בין שהמבוטח היה חייב באותו ביטוח ובין שהיה פטור ממנו לפי סעיפים 4, 5 או 6, בין שאותה חבות היתה טעונה כסיוי ובין שהיתה פטורה ממנו לפי הסיפה לסעיף 3 – והאדם שמת או שנחבל קיבל – לפי ידיעת המבטח – טיפול בבית חולים בשל החבלה שנגרמה לו, ישלם המבטח לבית החולים את ההוצאות שהוציא באופן סביר במתן הטיפול, בתנאי שהסכום שעל המבוטח לשלמו לא יעלה על ההוצאות שהוציא בית החולים בשל הטיפול בו כחולה-פנים במשך 180 יום או כחולה-חוץ במשך שנה.

(ב) הזכויות לפי סעיף זה אינן גורעות מזכויות אחרות של בית החולים, ואולם –

(1) בית החולים הזכאי לתשלום לפי סעיף זה וגם על פי זכות אחרת, לא יגבה בעד אותו טיפול סכום העולה על המגיע לו לפי סעיף זה או על פי הזכות האחרת, הכל לפי הסכום הגדול יותר;

(2) במידה שהמבטח שילם לפי סעיף זה, יהיה פטור מלשלם בעד אותו טיפול על פי חבות אחרת כדין, ובמידה ששילם בעד אותו טיפול לפי חבות אחרת, יהיה פטור מלשלם לפי סעיף זה;

(3) במידה שהמבטח שילם לבית חולים לפי סעיף זה, יהיה פטור מלשלם בעד אותו טיפול לאדם אחר, ובמידה ששילם לאדם אחר הזכאי לאותו תשלום, יהיה פטור מלשלם לפי סעיף זה.

(ג) לענין סעיף זה –

"בית חולים" – מוסד בישראל המטפל טיפול רפואי או ניתוחי בחולי-פנים ואינו מתנהל לשם רווחים;

"הוצאות סבירות" –

⁶⁵ ס"ח התשל"ה, עמ' 234; התשס"ו, עמ' 123.

(1) באדם שטיפלו בו כחולה-פנים, לכל יום של אשפוזו בבית החולים – סכום שהוא הממוצע של ההוצאה היומית על כל חולה-פנים להחזקת בית החולים וחבר עובדיו ולהחזקת החולים שבו ולטיפול בהם;

(2) באדם שטיפלו בו כחולה-חוץ – ההוצאות הסבירות שהוציא בית החולים למעשה".

סעיף 65 לפסקה (1)

הוראות סעיף 2(א) ו-1(ב) לחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975 (להלן – חוק הפיצויים) קובעות כי המשתמש ברכב מנועי, וכן בעל הרכב או המחזיק בו אם התירו את השימוש ברכב, חייבים לפצות את הנפגע על נזק גוף שנגרם לו בתאונת דרכים שבה מעורב הרכב. מוצע לקבוע כי על אף הוראות אלה, החבות האמורה לא תחול לגבי נפגע שהוא תושב כהגדרתו בחוק ביטוח בריאות, בשל שירותי בריאות הכלולים בתוספת השניה או בצו לפי סעיף 8(ז) לחוק האמור.

לפסקה (2)

סימן ב' בפרק ב' לחוק הפיצויים קובע הוראות שונות לענין העברת תשלומים תכופים לנפגע או למי מהתלויים בו. סעיף 5(ב1) לחוק הפיצויים, הכלול באותו סימן, קובע כי מי שחייב בפיצויים לפי החוק האמור ישלם, כחלק מהם, לנפגע או למי מהתלויים בו, הוצאות שהוציא הנפגע לצורכי ריפוי, לרבות הוצאות אשפוז בבית חולים. מוצע לקבוע, למען הסר ספק, כי החובה בהעברת התשלום התכופו האמור אינה כוללת, לגבי נפגע שהוא תושב כהגדרתו בחוק ביטוח בריאות, תשלום של הוצאות בשל שירותי בריאות הכלולים בתוספת השניה או בצו לפי סעיף 8(ז) לחוק האמור. בהתאם לתיקון המוצע, האחריות למתן שירותים אלה תחול על קופות החולים.

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "לפי סעיף 28 לפקודת הביטוח" יבוא "לפי דין";

(ב) בסעיף קטן (ה), במקום "לפי סעיף 28 לפקודת הביטוח" יבוא "לפי דין".

66. סעיף 3(ה) לפקודת ביטוח רכב מנועי, כנוסחו בסעיף 64(1) לחוק זה, ביטול סעיף 28 תיקון פקודת ביטוח רכב מנועי וחקוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים - תחולה

67. (א) בסעיף זה - "אבנר" - כהגדרתו בסעיף 2 לחוק ביטוח רכב מנועי;

"חוק תנאי תחרות" - חוק ביטוח רכב מנועי (ביטוח בתנאי תחרות מבוקרת, הסדרים לתקופת מעבר והוראות לעניין אבנר), התשנ"ז-1997⁶⁴;

"קרנית" - הקרן שהוקמה לפי סעיף 10 לחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975.

(ב) בשנים 2008 ו-2009 יעביר אבנר לקרנית סכום כולל של 350 מיליון שקלים חדשים, במועדים ובתנאים שיקבע שר האוצר, בצו, ובלבד שבכל אחד מהמועדים האמורים מתקיים התנאי הקבוע בסעיף 10(ה)1 לחוק תנאי תחרות; לא התקיים התנאי האמור באחד ממועדים אלה, רשאי שר האוצר לקבוע, בצו, סכום נמוך יותר להעברה באותו מועד, ובלבד שהסכום שיקבע יהיה הסכום המרבי שניתן להעביר בהתאם לאותו תנאי.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (3)

חדשים, ובשנת 2010 סכום של 50 מיליון שקלים חדשים. עוד מוצע לקבוע כי שר האוצר יקבע בצו את המועדים והתנאים להעברת הסכומים מאבנר, ובלבד שבאותם מועדים התקיים התנאי לעניין שיעור ההון העצמי הנדרש של אבנר כאמור בסעיף 10(ה)1 לחוק ביטוח רכב מנועי (ביטוח בתנאי תחרות מבוקרת, הסדרים לתקופת מעבר והוראות לעניין אבנר), התשנ"ז-1997.

כמו כן מוצע לקבוע כי אבנר יעביר את הסכומים האמורים ל"קרנית", וזו תעבירם למוסד לביטוח לאומי, אשר יחלק את הסכומים בין קופות החולים לפי כללי ההקצאה של מקורות המימון כאמור בסעיף 17 לחוק ביטוח בריאות.

לסעיף קטן (ו)

העברת הסכומים המוצעת מעוררת סוגיות מס שונות. לפיכך, מוצע לקבוע כי שר האוצר יהיה רשאי לקבוע הוראות לעניין ההכרה בסכומים שיעביר אבנר כהוצאה לצורכי מס, אשר עומדת בתנאים הקבועים לעניין זה בהוראות סעיף 17 לפקודת מס הכנסה. עוד מוצע לקבוע כי הקטנת העתודה שהעמיד אבנר, אשר תאפשר את העברת הסכומים, לא תהווה הכנסה בידי אבנר על אף הוראת סעיף 3(א) לפקודת מס הכנסה. זאת, בשם לב למעמדו המיוחד של אבנר, לסיווגם של אותם סכומים כעודפי דמי ביטוח שגבה אבנר בעבר ולמטרה שלשמה מועברים הכספים לפי התיקון המוצע.

בשל הביטול המוצע של סעיף 28 לפקודת ביטוח רכב מנועי, מוצע לבטל את ההפניות הקבועות בסעיף 12(ב) ו-1(ה) לחוק הפיצויים לסעיף האמור.

סעיף 66 כדי לאפשר את ההיערכות הנדרשת ליישומן של התיקון המוצע, מוצע לקבוע כי העברת האחריות לטיפול רפואי בנפגעי תאונות דרכים, מחברות הביטוח לקופות החולים, תחול לגבי תאונות דרכים שאירעו ביום א' באלול התשס"ח (1 בספטמבר 2008) ואילך.

סעיף 67 לסעיפים קטנים (א) עד (ה)

דמי הביטוח שגבה אבנר בעבר והעתודות הכספיות שהוא העמיד לצורך עמידה בהתחייבויותיו הביאו בחשבון את ההוצאות הרפואיות שהוא יהיה חייב בהן בעבור הטיפול הרפואי בנפגעי תאונות הדרכים. בשל העברת האחריות המוצעת לטיפול הרפואי בנפגעי תאונות הדרכים מחברות הביטוח לקופות החולים, ולצורך מימון העברת האחריות כאמור, מוצע לקבוע כי אבנר יעביר, בין השנים 2008 עד 2010, סכומים בהיקפים מוגדרים. בהתאם לכך, מוצע לקבוע כי בשנים 2008 ו-2009 יעביר אבנר סכום כולל של 350 מיליון שקלים

⁶⁴ ס"ח התשנ"ז, עמ' 205; התשס"א, עמ' 228.

(ג) בשנת 2010 יעביר אבנר לקרנית סכום של 50 מיליון שקלים חדשים, במועדים ובתנאים שיקבע שר האוצר, בצו, ובלבד שבכל אחד מהמועדים האמורים מתקיים התנאי הקבוע בסעיף 10(ה)1 לחוק תנאי תחרות; לא התקיים התנאי האמור באחד ממועדים אלה, רשאי שר האוצר לקבוע, בצו, סכום נמוך יותר להעברה באותו מועד, ובלבד שהסכום שיקבע יהיה הסכום המרבי שניתן להעביר בהתאם לאותו תנאי.

(ד) קרנית תעביר למוסד לביטוח לאומי את הסכומים שקיבלה לפי הוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) מיד לאחר קבלתם אצלה.

(ה) המוסד לביטוח לאומי יעביר לקופות החולים את הסכומים שקיבל לפי סעיף קטן (ד). במועדים שבהם הוא מעביר אליהן את הכספים שקיבל ממקורות המימון של שירותי הבריאות הניתנים לפי חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994, ובהתאם לכללי ההקצאה לפי סעיף 17 לחוק האמור.

(ו) שר האוצר רשאי לקבוע הוראות לעניין ההכרה בסכומים האמורים בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג) כהוצאה לצורכי מס, בשים לב לסיווגם של סכומים אלה כהחזר של עודפי דמי ביטוח שגבה אבנר בעבר, והוראות לעניין אי-תחולת סעיף 3(ב) לפקודת מס הכנסה בגובה הקטנת העתודה לצורך תשלום הסכומים האמורים, הכל בתנאים שיקבע.

פרק ו"א: ייעוץ פנסיוני בביטוח

תיקון חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביעוץ פנסיוני ובשיווק פנסיוני), התשס"ה-2005⁶⁵ – 68

(1) בסעיף 19(א), בפסקה (2), במקום "מחברה מנהלת שלה זיקה למוצר פנסיוני הכלול בסוגי המוצר הפנסיוני שבפסקאות (1) עד (3) ו-(7) להגדרה "סוג מוצר פנסיוני", שבוצעה" יבוא "מגוף מוסדי שלו זיקה למוצר הפנסיוני שבוצעה";

(2) בסעיף 28 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "שתחויב בהם חברה מנהלת" יבוא "שיחויב בה גוף מוסדי" ובמקום "לחברה המנהלת" יבוא "לגוף המוסדי";

ד ב ר י ה ס ב ר

(1) סעיף 52(ג) לחוק הייעוץ והשיווק הפנסיוני קובע כהוראת שעה כי רישיון ייעוץ פנסיוני של תאגיד בנקאי יראו אותו כמוגבל בכך שהוא אוסר על התאגיד הבנקאי לתת ייעוץ פנסיוני ביחס למוצר פנסיוני ביטוחי. תקופת ההגבלה שנקבעה לגבי תאגידים בנקאיים גדולים היא עד 5 שנים לאחר המועד שבו הם רשאים לקבל רישיון ייעוץ פנסיוני, ולגבי תאגידים בנקאיים קטנים – עד למועד שבו הם רשאים לקבל רישיון ייעוץ פנסיוני אך לא לפני 31 בדצמבר 2009.

(2) בסעיף 19 לחוק הייעוץ והשיווק הפנסיוני נאסר על יועץ פנסיוני לגבות עמלת הפצה מחברת ביטוח לגבי המוצרים הפנסיוניים הביטוחיים.

פרק ו"א – כללי

חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביעוץ פנסיוני ובשיווק פנסיוני), התשס"ה-2005 (להלן – חוק הייעוץ והשיווק הפנסיוני). קובע כי קופות גמל, קרנות פנסיה, ביטוחי מנהלים וכן ביטוחי חיים ואובדן כושר עבודה הכלולים במוצרים אלה או נלווים להם הם מוצרים פנסיוניים. עם זאת, החוק האמור מבחין בין ייעוץ לגבי מוצרים פנסיוניים (ביטוחי מנהלים וביטוחי חיים ואובדן כושר עבודה נלווים) לבין ייעוץ לגבי מוצרים פנסיוניים שאינם ביטוחיים (קופות גמל וקרנות פנסיה), תוך שהוא מטיל הגבלות על ייעוץ לגבי מוצרים פנסיוניים ביטוחיים בשני מישורים:

⁶⁵ ס"ח התשס"ה, עמ' 918.

- (ב) בסעיף קטן (ב) במקום "מחברה מנהלת" יבוא "מגוף מוסדי";
 (ג) בסעיף קטן (ג), במקום "החברה המנהלת" יבוא "הגוף המוסדי";

(3) בסעיף 38(א) –

- (א) בפסקה (4), במקום "שתחויב בהן חברה מנהלת" יבוא "שיחויב בה גוף מוסדי" ובמקום "מחברה מנהלת" יבוא "מגוף מוסדי";
 (ב) בפסקה (5), במקום "מחברה מנהלת" יבוא "מגוף מוסדי";
 (ג) בפסקה (6), במקום "חברה מנהלת" יבוא "גוף מוסדי";

(4) בסעיף 52, סעיף קטן (ג) – בטל.

ד ב ר י ה ס ב ר

(ג) (1) רישיון ייעוץ פנסיוני של תאגיד בנקאי יראו אותו כמוגבל בכך שהוא אוסר על התאגיד הבנקאי לתת ייעוץ פנסיוני ביחס למוצר פנסיוני הכולל בסוגי המוצר הפנסיוני בפסקאות (4) עד (6) ו-(8) להגדרה "סוג מוצר פנסיוני" –

(א) בתאגיד בנקאי שההון העצמי שלו ושל תאגידיים בנקאיים השולטים בו והנשלטים בידו עולה על 10 מיליארד שקלים חדשים – עד למועד שבו התקיימו בו לראשונה במשך חמש שנים רצופות כל התנאים שבסעיף 11(א)(1) עד (4);

(ב) בתאגיד בנקאי שההון העצמי שלו ושל תאגידיים בנקאיים השולטים בו והנשלטים בידו אינו עולה על 10 מיליארד שקלים חדשים – עד למועד שבו התקיימו בו לראשונה כל התנאים שבסעיף 11(א)(1) עד (4), אך לא לפני י"ד בטבת התש"ע (31 בדצמבר 2009).

(2) בתקופה שבה רואים רישיון יועץ פנסיוני של תאגיד בנקאי כמוגבל, יחולו הוראות אלה:

(א) בעל הרישיון יודיע ללקוח, לפני תחילת מתן ייעוץ פנסיוני, כי הוא אינו רשאי לתת ייעוץ פנסיוני בסוגי מוצרים שנאסר עליו לייעץ בהם; הממונה רשאי לתת הוראות בדבר אופן עריכת ההודעה כאמור;

(ב) בעת בחירת סוג המוצר המתאים ביותר ללקוח יבחן בעל הרישיון את כלל סוגי המוצר הפנסיוני, לרבות אלו שלגביהם אסור לו לעסוק בייעוץ פנסיוני;

(ג) בחירת המוצר הפנסיוני המתאים ביותר ללקוח או הגוף המוסדי המתאים ביותר ללקוח, תהיה מתוך המוצרים הפנסיוניים שלגביהם מותר לו לעסוק בייעוץ פנסיוני, ובלבד שהמוצר הפנסיוני האמור הוא מסוג המוצר הפנסיוני המתאים ביותר ללקוח.

בנוסף, סעיף 24(ב)(3) לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981 (להלן – חוק הפיקוח על הביטוח) אוסר על חברת ביטוח לשלם עמלת הפצה ליועץ פנסיוני בשל מוצר פנסיוני ביטוחי.

ההגבלות האמורות עלולות לגרום למצב שבו תיווצר ליועץ הפנסיוני העדפה כלכלית מובנית שלא לייעץ ללקוח לחסוך באמצעות מוצר פנסיוני ביטוחי, וזאת בניגוד לתכלית חוק הייעוץ והשיווק הפנסיוני ולחובות החלות לפי החוק על בעל רישיון כאמור. כוונת החקיקה שהגבילה את הייעוץ על מוצרי ביטוח היתה לאפשר הדרגתיות בכניסת המערכת הבנקאית לתחום הייעוץ הפנסיוני, כעת, כאשר התגבש מודל הדרגתי חדש לפיו בשלב הראשון, הבנקים הגדולים לא ייתנו ייעוץ פנסיוני ללקוחות שכירים, אלא לעצמאים בלבד, מוצע לבטל את ההבחנה בין מוצרים פנסיוניים ביטוחיים לבין מוצרים פנסיוניים שאינם ביטוחיים ולהתיר לכל היועצים הפנסיוניים, לרבות תאגידיים בנקאיים, לייעץ לגבי כלל סוגי המוצרים הקיימים ולקבל עמלת הפצה מכל הגופים המוסדיים. מטרת החקיקה, ליצור הדרגתיות בכניסה של המערכת הבנקאית לתחום הייעוץ הפנסיוני תושג, אם כך, במקום באמצעות הגבלת הבנקים בכניסה לתחום הביטוח (אשר עלולה לפגוע בטובתו של הצרכן), על ידי הכנסה הדרגתית של הבנקים השונים לתחום הייעוץ הפנסיוני.

סעיף 68 לפסקאות (1) עד (3)

מוצע לאפשר ליועץ פנסיוני לגבות עמלת הפצה גם לגבי מוצר פנסיוני ביטוחי ולא רק לגבי קופות גמל שאינן קופות ביטוח, ולתקן את כל ההפניות בעניין זה, בהתאם.

לפסקה (4)

מוצע לבטל את הוראת השעה בסעיף 52(ג) לחוק הייעוץ והשיווק הפנסיוני המגבילה את רישיונם של יועצים שהם תאגידיים בנקאיים בעניין ייעוץ פנסיוני בביטוח. וזה נוסח סעיף 52(ג) לחוק השיווק והייעוץ הפנסיוני, שמוצע לבטלו:

- תיקון חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981 – 69. בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981 –
- (1) בסעיף 24(ב), פסקה (3) – תימחק;
- (2) בסעיף 41, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) הוראות סעיף זה יחולו, בשינויים המחויבים, על יועץ פנסיוני, לענין עיסוקו בתיווך לגבי מוצר פנסיוני הכלול בהגדרה "סוג מוצר פנסיוני" שבחוק הייעוץ והשיווק הפנסיוני, כאילו היה סוכן ביטוח."

פרק י"ב: חברות ממשלתיות

- תיקון חוק החברות הממשלתיות – 70. בחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975 –
- (1) בסעיף 58(א), אחרי פסקה (4) יבוא:

"(א4) לענין הזמנת הרשות לשיבות דירקטוריון וועדותיו ולענין השתתפותו של נציג הרשות בישיבה ומעמדו – סעיפים 27(ב) ו-29(ב), במידה שמחצית מכוח ההצבעה באסיפותיה הכלליות של החברה המעורבת או הזכות למנות מחצית ממספר הדירקטורים בה הם בידי המדינה, לבדה או יחד עם חברה ממשלתית או חברה בת ממשלתית, או שבידי המדינה, לבדה או יחד עם חברה או חברה בת כאמור, השיעור הגבוה ביותר של זכויות ההצבעה באסיפה הכללית או של הזכות למנות דירקטורים";

- (2) בסעיף 59(ג), במקום הסיפה החל במילים "שניירות ערך שלה" יבוא "שמיניותיה, כהגדרתן בסעיף 63א, הוצעו לציבור על פי תשקיף ומוחזקות בידי הציבור";

ד ב ר י ה ס ב ר

"(ב) הזמנה לשיבות הדירקטוריון תימסר גם לרשות, והיא רשאית לשלוח לכל ישיבה נציג שיהיה רשאי להשתתף בישיבה ומעמדו בה יהיה כשל דירקטור, אלא שלא ייחשב במנין החוקי ולא תהיה לו זכות הצבעה."

סעיף 29(ב) לחוק החברות הממשלתיות, הדין בוועדות דירקטוריון של חברה ממשלתית, קובע לאמור:

"(ב) הוראות סעיף 27(ב) יחולו גם על ישיבותיה של ועדה."

מוצע להחיל הוראות אלה גם ביחס לשיבות דירקטוריון וועדות דירקטוריון של חברה מעורבת, שבה למדינה, או למדינה יחד עם חברה ממשלתית או חברת בת ממשלתית, שיעור החזקה משמעותי באמצעי השליטה בחברה – היינו, אם המדינה מחזיקה ב-50% באחד מסוגי אמצעי השליטה או אם המדינה היא המחזיק בשיעור הגבוה ביותר של אחד מסוגי אמצעי השליטה בחברה המעורבת. בנסיבות אלה, אין בחברה מעורבת בעל מניות שיש לו שיעור גבוה יותר של אמצעי השליטה מאשר למדינה, ולכן חשוב כי למדינה תהיה יכולת בקרה טובה יותר על פעילות החברה, שקיפות וזמינות המידע על החברה.

פסקה (2)

סעיף 59 לחוק החברות הממשלתיות מסמיך בסעיף קטן (ב) את רשות החברות הממשלתיות, באישור ועדת

סעיף 69 מוצע לבטל את ההגבלה שנקבעה בסעיף 24(ב3) לחוק הפיקוח על הביטוח על קבלת דמי עמילות בידי יועץ פנסיוני, ולאפשר ליועץ פנסיוני לקבל דמי עמילות בשל תיווך לגבי מוצר פנסיוני הכלול בהגדרה "סוג מוצר פנסיוני" שבחוק הייעוץ והשיווק הפנסיוני, כפי שהדבר מותר לסוכן ביטוח.

וזה נוסח פסקה (3) של סעיף 24(ב) לחוק הפיקוח על הביטוח, שמוצע למחקה:

"(3) יועץ פנסיוני לא יהיה זכאי לדמי עמילות, כהגדרתם בסעיף 41(ה), אלא מאת לקוח או מאת מבטח שניתן לו רישיון בהתאם להוראות סעיף 15(א1):

בסעיף קטן זה –

"הסכם ייעוץ פנסיוני" – כמשמעותו בסעיף 27 לחוק הייעוץ והשיווק הפנסיוני;

"לקוח" – כהגדרתו בחוק הייעוץ והשיווק הפנסיוני."

סעיף 70 פסקה (1)

סעיף 27(ב) לחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975 (להלן – חוק החברות הממשלתיות), קובע לאמור:

⁶⁶ ס"ח התשמ"א, עמ' 208; התשס"ו, עמ' 279.

⁶⁷ ס"ח התשל"ה, עמ' 132; התשס"ז, עמ' 82.

“פרק ח’: בוררות בין חברות ממשלתיות בסכסוכים בענייני תשתיות

הגדרות 59כא. בפרק זה –

“ועדת הבוררות” – הוועדה שהוקמה לפי סעיף 59כב;

“חברת תשתית” – חברה ממשלתית או חברת בת ממשלתית המנויות בתוספת השניה, וכן כל חברת בת ממשלתית שלהן.

ד ב ר י ה ס ב ר

הקיים ולאפשר את מימוש הפרויקט. התיאומים בין חברות התשתית השונות נערכים בשלבים השונים של תכנון וביצוע פרויקטי פיתוח, ולעתים קרובות, במיוחד בפרויקטים מורכבים או פרויקטים המחייבים מעבר בכמה קרקעות, כדוגמת פרויקטים לסלילת כבישים או מסילות ברזל, הם גורם מעכב ביישום הפרויקט, הן בשל עיכובים בלוחות הזמנים במתן התייחסות לפניות של צד למשנהו, הן בשל חילוקי דעות בין הצדדים הנוגעים לסבירות הדרישות המועלות על ידי חברות התשתית השונות והן בשל קושי בתיאום מועד ומשך ביצוע הפעולות הנדרשות בתשתית.

עוד חשוב לציין כי עלותם של הטיפול בהעתקה ובמיגון של תשתיות קיימות בפרויקטים של תשתית אינה מבוטלת ואף עשויה להגיע לכדי עשרות מיליוני שקלים לכל פרויקט (כך לדוגמה, העתקת התשתיות בפרויקט כביש 90 יסוד המעלה – עין אוזים נאמדת בכ-17.5 מיליוני שקלים חדשים). נוסף לעלות הטיפול המייקרת את הפרויקט (שכן נוסף על עלות העבודות, חברות ממשלתיות גובות תקורה זו מזו בשיעור של עד 30% מעלות העבודות). עיכוב בהוצאתם אל הפועל של פרויקטים אלה מסב נזק משקי רב ואף עלול, כאשר מדובר בפרויקט המבוצע בשיתוף הסקטור הפרטי, לעכב את הזכיין בפרויקט ולהסב לו נזקים כלכליים ניכרים אשר יכול שייגולגלו על המדינה.

מוצע להקים בחוק החברות הממשלתיות ועדת בוררות שתפקידה לפסוק בסכסוכים בין חברות תשתית בעניינים הנוגעים להקמת תשתיות, פיתוח תשתיות או ביצוע עבודה אחרת הקשורה בתשתיות (להלן – ועדת בוררות), שפסקתה תחייב את חברות התשתית. הקמת ועדת בוררות כאמור תאפשר לחברות התשתית לסיים את הסכסוך ביניהן במהירות וביעילות, לטובת קידום פרויקטי התשתית ותכניות הפיתוח של חברות אלה.

לסעיפים 59כא ו-59כב המוצעים

מוצע להקים ועדת בוררות שתפקידה לפסוק בסכסוכים בין חברות תשתית המנויות בתוספת הראשונה כנוסחה המוצע, בעניינים הנוגעים להקמת

השרים לענייני הפרטה, לתת הוראות לחברה ממשלתית בהפרטה, לשם הכנת החברה להפרטה או ביצוע החלטת הפרטה.

סעיף קטן (ג) של סעיף 59 האמור קובע כי הוראת סעיף קטן (ב) לא תחול על חברה שניירות הערך שלה הוצעו לציבור על פי תשקיף. מטרת ההחרגה הקבועה בסעיף 59(ג) היא להגן על ציבור שרכש ניירות ערך של החברה ולהעניק לו ודאות.

מוצע לתקן את הסעיף האמור כך שההחרגה האמורה תחול רק על חברות שמניות שלהן, או ניירות ערך ההמירים למניות, הוצעו לציבור על פי תשקיף, ומוחזקות בידי הציבור. כך, ההחרגה מתחולת סעיף 59(ב) לא תחול על חברה שהציעה לציבור אגרות חוב בלבד. מחזיקי אגרות חוב, להבדיל ממחזיקי מניות או אגרות חוב להמרה, הם נושים של החברה ויחסיהם עם החברה מוסדרים באופן ממצה ומפורט בהסכם לרכישת אגרת החוב, ואין הצדקה להקנות להם הגנה דומה לזו שמקנה החוק למחזיקי מניות או אגרות חוב שניתנות להמרה למניות. התיקון המוצע תואם את ההחרגה הקבועה בסעיף 63א לחוק החברות הממשלתיות, שמסמין את הממשלה, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע כי הסמכות לקבוע לחברה שיקולי פעולה לא עסקיים או לאשר את ייעוד הרווחים של החברה, לא תחול על חברות שהציעו מניות לציבור.

מוצע להגדיר את המונח “מניות”, בהתאם להגדרה שבסעיף 63א לחוק החברות הממשלתיות כ”תעודות שחברה מנפיקה בסדרות והמקנות זכות חברות או השתתפות בה, או המקנות זכות לרכישת מניות כאמור”.

פסקה (3) כללי

חברות ממשלתיות או חברות בת ממשלתיות האמונות על פיתוח פרויקטים של תשתית (להלן – חברות תשתית) נדרשות לתאם את תכניות הפיתוח שלהן ואת ביצוען עם חברות ממשלתיות נוספות האמונות על תשתיות שונות. לעתים קרובות מחייב התיאום העתקה, הגנה או פעולה אחרת בתשתית כדי לשמר את מצבה

59כ.ב. (א) מוקמת בזה ועדה שתפקידה לפסוק בסכסוכים בין חברות תשתית בעניינים הנוגעים להקמת תשתיות, פיתוח תשתיות או ביצוע כל עבודה אחרת הקשורה בתשתיות, ובכלל זה בעניינים אלה:

- (1) תיאום לגבי ביצוע של עבודות העתקה, הגנה או פעולה אחרת בתשתית של אחת מחברות התשתית (בפרק זה – עבודות תשתית);
- (2) היקפן של עבודות תשתית;
- (3) לוחות הזמנים לביצוע עבודות תשתית;
- (4) התשלום הנדרש בעד ביצוע עבודות תשתית;
- (5) תיאום לגבי מעבר בשטחים המוחזקים בידי אחת מחברות התשתית.

(ב) היה גורם נוסף שאינו חברת תשתית צד לסכסוך בין חברות תשתית, כולו או חלקו, תהיה ועדת הבוררות מוסמכת לפסוק באותו חלק של הסכסוך הנוגע לגורם הנוסף, אם ניתנה לכך הסכמתו, מראש ובכתב, של הגורם הנוסף, ואם היתה המדינה הגורם הנוסף כאמור – אם ניתן לכך אישור, מראש ובכתב, מאת היועץ המשפטי לממשלה.

59כ.ג. (א) וזה הרכבה של ועדת הבוררות:

- (1) מנהל הרשות או נציגו, והוא יהיה יושב ראש הוועדה;
- (2) משפטן שהוא עובד המדינה הכשיר לכהן כשופט לפי בית משפט שלום, שימנה היועץ המשפטי לממשלה לפי הצעת שר האוצר (בפרק זה – המשפטן);
- (3) נציג ציבור שימנה שר האוצר, שהוא מהנדס הרשום בפנקס המהנדסים והאדריכלים כהגדרתו בחוק המהנדסים והאדריכלים, התשי"ח-1958⁶⁸, במדור להנדסה אזרחית, ובעל ניסיון של שבע שנים לפחות בתחום התשתיות (בפרק זה – המהנדס);

ד ב ר י ה ס ב ר

הוועדה; משפטן עובד המדינה שימנה היועץ המשפטי לממשלה, לפי הצעת שר האוצר, אשר כשיר לכהן כשופט של בית משפט שלום; שני נציגי ציבור שימנה שר האוצר: האחד מהנדס אזרחי והשני כלכלן, שניהם בעלי ניסיון בתחום התשתיות, כמפורט בסעיף המוצע, אשר ימונו לתקופה של שלוש שנים ואשר יהיה ניתן למנותם לתקופות כהונה נוספות; ראש אגף התקציבים במשרד האוצר או נציגו; המנהלים הכלליים של משרדי הממשלה האחראים על כל ענייני חברות התשתית שהסכסוך נוגע להן, או נציגיהם.

מוצע לקבוע כי חבר הוועדה יחדל לכהן אם חדל להתקיים תנאי מהתנאים למינויו, ולגבי חבר הוועדה

תשתיות, פיתוח תשתיות או ביצוע כל עבודה אחרת הקשורה בתשתיות. ועדת הבוררות תהיה מוסמכת לפסוק גם בסכסוך שאחד הצדדים לו אינו חברת תשתית, ואולם לגבי אותו חלק של הסכסוך הנוגע לצד שאינו חברת תשתית כאמור, תהיה הוועדה מוסמכת לפסוק רק בהסכמתו מראש ובכתב של אותו צד, ואם היה אותו צד המדינה – רק באישורו של היועץ המשפטי לממשלה.

לסעיף 59כ.ג המוצע

מוצע כי בוועדת הבוררות יהיו חברים מנהל רשות החברות הממשלתיות או נציגו, אשר ישמש יושב ראש

⁶⁸ ס"ח התשי"ח, עמ' 108.

(4) נציג ציבור שימנה שר האוצר, שהוא כלכלן בעל ניסיון של שבע שנים לפחות, מתוכן שנתיים לפחות בתחום התשתיות, (בפרק זה – הכלכלן);

(5) המנהל הכללי של המשרד הממשלתי שהשר הממונה עליו נקבע, לפי חוק זה, כאחראי על ענייני חברת תשתית אשר עניינה נדון בוועדת הבוררות, או נציגו;

(6) ראש אגף התקציבים במשרד האוצר, או נציגו.

(ב) תקופת כהונתו של חבר ועדת הבוררות שהוא המהנדס או הכלכלן תהיה שלוש שנים מיום מינויו, וניתן למנות לתקופת כהונה נוספות.

(ג) חבר ועדת הבוררות יחדל לכהן אם חדל להתקיים בו תנאי מהתנאים למינויו.

(ד) חבר ועדת הבוררות שהוא המהנדס או הכלכלן יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו, גם באחת מאלה:

(1) התפטר במסירת כתב התפטרות לשר האוצר;

(2) נבצר ממנו, לדעת שר האוצר בהתייעצות עם יושב ראש ועדת הבוררות, למלא את תפקידו;

(3) שר האוצר, בהתייעצות עם יושב ראש ועדת הבוררות, ראה שהוא אינו ממלא את תפקידו כראוי;

(4) התקיימה בו אחת הנסיבות הפוסלות אדם מכהונה כדירקטור בחברה ממשלתית לפי הוראות פרק ג'.

(ה) לחברי ועדת הבוררות שהם המשפטן, המהנדס או הכלכלן, ניתן למנות ממלאי מקום בעלי הכשירות הנדרשת מהחברים כאמור, בדרך שבה הם מתמנים.

59כד. חבר ועדת הבוררות שהוא המהנדס או הכלכלן יהיה זכאי לגמול והחזר הוצאות לנציגי הציבור בוועדת הבוררות

והחזר הוצאות מאוצר המדינה בעד השתתפותו בכל ישיבה של ועדת הבוררות, בהתאם לסכום הגמול וההוצאות הגבוה ביותר שלו זכאי דירקטור בחברה ממשלתית בעד השתתפות בישיבת דירקטוריון כפי שנקבע לפי הוראות סעיף 19.

ד ב ר י ה ס ב ר

השתתפותם בישיבות ועדת הבוררות. הגמול והחזר ההוצאות יהיו בהתאם לסכום הגמול והחזר ההוצאות הגבוה ביותר שלו זכאי דירקטור בחברה ממשלתית בעד השתתפות בישיבות הדירקטוריון, כפי שנקבע בתקנות לפי סעיף 19 לחוק החברות הממשלתיות (תקנות החברות הממשלתיות) (כללים בדבר גמול והוצאות לדירקטור מקרב הציבור בחברות הממשלתיות), התשנ"ד-1994), ואולם לא יחולו המגבלות החלות על דירקטור כפי שנקבעו לפי הסעיף האמור באשר למספר הישיבות המרבי שהשתתפותו בהן מוכה בגמול והחזר הוצאות.

שהוא נציג ציבור – גם אם התקיימה אחת העילות המפורטות בסעיף המוצע. עוד מוצע לקבוע כי יהיה ניתן למנות לחברי הוועדה שהם המשפטן, המהנדס או הכלכלן, ממלאי מקום, שהם בעלי כשירות הנדרשת מהחברים כאמור, בדרך שבה מתמנים אותם חברים. בהתאם להוראות הסעיף המוצע, יכולים שאר חברי הוועדה לשלוח לוועדה נציגים מטעמם, כך שאין צורך למנות להם ממלאי מקום.

לסעיף 59כד המוצע

מוצע לקבוע כי לנציגי הציבור בוועדת הבוררות ישולמו גמול והחזר הוצאות מאוצר המדינה בעד

החלת הוראות חוק הבוררות על ועדת הבוררות ועל פסק הבוררות (בסעיף זה – חוק הבוררות).
כאילו היתה בורר שהתמנה בידי הצדדים לסכסוך לפי הסכם ביניהם, בשינויים המחויבים לפי הענין, בשינויים הקבועים בפרק זה ובשינויים אלה:

(1) הוראות סעיפים 4, 5(ג), 8 עד 12, 24(1) ו-7(7), 29א, 31 עד 35 ו-37(2) לחוק הבוררות וסעיפים א עד ג, ו, טו ו-טז בתוספת לחוק האמור, לא יחולו;

(2) סעיף 25 לחוק הבוררות ייקרא כאילו במקום "שלושה חודשים" נאמר "30 ימים".

59כ.ו. (א) ועדת הבוררות תתכנס אחת לחודש לפחות, ככל שהובאו לפניה סכסוכים בין חברות תשתית.

(ב) יושב ראש ועדת הבוררות וחברי הוועדה שהם המשפטן, המהנדס והכלכלן, יהיו מניין חוקי בישיבות הוועדה.

(ג) ועדת הבוררות רשאית להיעזר ביועצים ומומחים הדרושים, לפי שיקול דעתה, לצורך הכרעה בסכסוך שהובא לפניה, והיא רשאית לקבוע כי שכרם ישולם על ידי הצדדים לסכסוך, כפי שתקבע.

(ד) החלטותיה של ועדת הבוררות יתקבלו ברוב דעות החברים שנכחו בישיבות הוועדה הנוגעות לענין; היו הדעות שקולות, תכריע דעתו של יושב ראש ועדת הבוררות.

59כ.ז. (א) חברת תשתית רשאית לפנות, בכתב, לוועדת הבוררות, בבקשה שתפסוק בסכסוך בענין כאמור בסעיף 59כ.ב(א), בינה לבין חברת תשתית אחרת, ובלבד שחלפו 30 ימים מהיום שבו הודיעה בכתב לחברת התשתית האחרת על כוונתה לפנות לוועדת הבוררות אם לא ייפתר הסכסוך, ואם היו חברות התשתית כאמור בתחום אחריותו של אותו שר – 60 ימים מיום מתן ההודעה כאמור.

ד ב ר י ה ס ב ר

הבוררות תתכנס בתדירות של אחת לחודש לפחות. מוצע כי יושב ראש הוועדה וחברי הוועדה שהם המשפטן, הכלכלן והמהנדס יהיו מניין חוקי בישיבות הוועדה וכי החלטותיה יתקבלו ברוב דעות החברים שנכחו בישיבות הוועדה הנוגעות לענין, ובמקרה של חילוקי דעות – תכריע דעתו של היושב ראש.

עוד מוצע לקבוע כי ועדת הבוררות תהיה רשאית להיעזר ביועצים ומומחים הדרושים לצורך הכרעה בסכסוך שהובא לפניה, ולהסמין אותה להטיל את הוצאות השכר של יועצים ומומחים כאמור על חברות התשתית שהן צד לסכסוך, בהתאם לחלוקה שתקבע.

לסעיף 59כ.ז המוצע

מוצע לקבוע מנגנון להבאת סכסוכים להכרעת ועדת הבוררות, כאשר פנייה לוועדה תתבצע רק לאחר

לסעיף 59כ.ה המוצע

מוצע להחיל על ועדת הבוררות ועל עבודתה את הוראות חוק הבוררות, התשכ"ח-1968, בשינויים המחויבים לפי הענין, בשינויים המפורטים בסעיף 59כ.ה המוצע ובשינויים הקבועים בשאר הוראות פרק ח' לסכסוך כצדדים להסכם בוררות, שתנאיו הם התנאים שנקבעו בפרק ח' המוצע, ואת ועדת הבוררות כבורר שנתמנה לפי אותו הסכם.

לסעיף 59כ.ו המוצע

לשם השגת התכלית של סיום סכסוכים בין חברות תשתית במהירות וביעילות, מוצע לקבוע כי ועדת

⁶⁹ ס"ח התשכ"ח, עמ' 184.

(ב) ראה השר האחראי על ענייני אחת מחברות התשתית כאמור בסעיף קטן (א), או שר האוצר, כי הסכסוך בין החברות לא נפתר לאחר שחלפו 60 ימים מהיום שבו הודיעה אחת מהן על כוונתה לפנות לוועדת הבוררות כאמור באותו סעיף קטן וכי לא בוצעה פנייה לוועדת הבוררות במועדים האמורים בסעיף קטן (א), רשאי הוא לפנות, בכתב, לוועדת הבוררות בבקשה שתפסוק בסכסוך.

(ג) פנו חברת תשתית, שר האוצר או השר האחראי על ענייני חברת תשתית לוועדת הבוררות בהתאם להוראות סעיף זה, תהיה לוועדת הבוררות הסמכות הבלעדית לדון ולפסוק בסכסוך בין חברות התשתית, אלא אם כן סירבה ועדת הבוררות לפסוק בסכסוך בהתאם להוראות סעיף 59(כטד).

59.ככח. הובא לפני ועדת הבוררות סכסוך הנוגע לתשלום בעד עבודות תשתית, לא יעוכב ביצוע עבודות התשתית בשל הסכסוך הנוגע לתשלום או בשל הבאתו לפני הוועדה.

אירעיוכוב ביצוע עבודות תשתית

59.ככט. (א) ועדת הבוררות תפסוק בסכסוך שהובא לפניה בתוך תקופה קצרה ככל שניתן בנסיבות העניין ולא יאוחר מתום 45 ימים מהמועד שבו קיבלה פנייה כאמור בסעיף 59כז; ועדת הבוררות רשאית להאריך את התקופה האמורה, מטעמים מיוחדים שיירשמו.

הכרעת ועדת הבוררות

ד ב ר י ה ס ב ר

העומדים בניגוד לתכליתו של תיקון זה, מוצע לקבוע במפורש כי לוועדת הבוררות תהיה סמכות בלעדית לדון ולפסוק בסכסוך שהובא לפניה.

לסעיף 59ככח המוצע

מוצע לקבוע כי כאשר מדובר בסכסוך הנוגע לתשלום בעד עבודות תשתית, לא יעוכב ביצוע עבודות התשתית בשל הסכסוך הנוגע לתשלום או בשל הבאתו לפני ועדת הבוררות. כאשר מדובר בסכסוך הנוגע לתשלום ולא לעצם הצורך בביצוע העבודות, אין עילה לעכב את ביצוע העבודות עד לקבלת הכרעתה של הוועדה, שכן הכרעת הוועדה תחייב את הצדדים ממילא. במקרה זה, כל עיכוב גורם נזק מיותר, שכן ממילא הצד שחייב בתשלום ישלם את התשלום שתפסוק הוועדה, ואין טעם להמתין עם ביצוע העבודות עד לקבלת פסיקתה.

לסעיף 59ככט המוצע

כאמור, תכליתו של התיקון המוצע הוא השגת פתרון מהיר ויעיל לסכסוכים בין חברות תשתית. מוצע על כן לקבוע כי ועדת הבוררות תפסוק בסכסוך שלפניה בתוך תקופה קצרה ככל הניתן ולא יותר מ-45 ימים מהמועד שבו קיבלה פנייה ובה נתבקשה לפסוק בסכסוך. עם זאת, ישנם מצבים מיוחדים שבהם לא תוכל הוועדה להכריע בסכסוך בתוך התקופה האמורה, ומוצע על כן

שנמסרה הודעה בכתב לחברת התשתית האחרת בדבר הכוונה לפנות לוועדה. פרק הזמן שממתן ההודעה ועד לפנייה לוועדה נועד לאפשר לחברות להגיע להידברות ביניהן שעשויה לייתר את הצורך בפנייה לוועדה. כאשר מדובר בחברות תשתית שבאחריותו של אותו שר, מוצע לקבוע פרק זמן ארוך יותר להבאת סכסוך בין חברות תשתית כאמור להכרעת הוועדה, שכן במצב דברים זה ייתכן והמשרד הממשלתי יוכל לגשר בין חברות התשתית, ועל כן יש לאפשר פרק זמן ארוך יותר למציאת פתרון מוסכם. עם זאת, יש לקצוב את לוחות הזמנים לפנייה לוועדה בשל החשיבות בסיום הסכסוכים הנוגעים לתשתיות במהירות וביעילות.

מוצע גם לאפשר לשר האחראי על ענייני אחת מחברות התשתית או לשר האוצר לפנות לוועדת הבוררות כדי שתפסוק בסכסוך, וזאת אם חברת התשתית לא פנתה בעצמה לוועדה. מכיוון שעסקינן בסכסוך בענייני תשתית, ישנו לעיתים אינטרס ציבורי מעבר לאינטרס של חברות התשתית להשגת פתרון לסכסוך בין חברות התשתית במהירות וביעילות. כך למשל, עיכוב בפרויקט המבוצע בשיתוף הסקטור הפרטי עשוי לעכב את הזכיין בפרויקט ולהסב לו נזקים כלכליים משמעותיים אשר יכול שיגולגלו על המדינה.

לשם מניעת הליכים משפטיים ארוכים ומיותרים

(ב) היה גורם נוסף שאיננו חברת תשתית צד לסכסוך בין חברות תשתית, כולו או חלקו, וניתנה לאחר המועד שבו קיבלה ועדת הבוררות פנייה כאמור בסעיף 59כז הסכמתו של אותו גורם או הסכמת היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין, לכך שאותו חלק של הסכסוך הנוגע לגורם הנוסף יידון לפני ועדת הבוררות, כאמור בסעיף 59כז(ב). יראו לעניין סעיף זה את המועד שבו התקבלה ההסכמה כאמור כמועד הפנייה לוועדת הבוררות.

(ג) ועדת הבוררות תיתן דעתה בפסיקתה, בין מכלול השיקולים, למעמדם וזכויותיהם של בעלי זכויות בחברות התשתית שהסכסוך ביניהן הובא לפנייה.

(ד) ועדת הבוררות רשאית, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שלא לפסוק בסכסוך שהובא לפנייה, ובלבד שרוב חברי הוועדה שהם עובדי המדינה הסכימו לכך; החלטת ועדת הבוררות לפי סעיף קטן זה תינתן בתוך שבוע מהמועד שבו קיבלה פנייה כאמור בסעיף 59כז או ממועד קבלת כל המסמכים הדרושים לה לשם הכרעה בסכסוך, לפי המאוחר מביניהם, והיא תודיע לצדדים לסכסוך על החלטתה מיד לאחר קבלתה.

שינוי התוספת 59. שר האוצר רשאי, בצו, להוסיף חברה ממשלתית או חברת בת ממשלתית לרשימת החברות שבתוספת הראשונה, או למחוק ממנה חברה המנויה בה.”;

(4) בסעיף 60א(ב), בפסקה (5), בכל מקום, אחרי "בתוספת" יבוא "השניה";

(5) בתוספת-

(א) במקום הכותרת יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

נדירות בלבד, ומכל מקום, בשל הנזק שעלול להיגרם מהחלטה זו, מוצע לקצוב את משך הזמן שבו על הוועדה להחליט שלא לפסוק בסכסוך לשבוע ימים בלבד. קציבת הזמן נועדה ליצור ודאות משפטית ולמנוע קיום הליכי בוררות מיותרים, כאשר הצדדים, לו ידעו כי זו תהיה החלטת הוועדה, יכלו להיערך לפתרון הסכסוך בדרכים אחרות ולמנוע עיכוב מיותר בפרויקט נשוא הסכסוך.

לסעיף 59 המוצע

ולפסקאות (4) ו(5)

מוצע להוסיף לחוק החברות הממשלתיות תוספת שתסומן כתוספת ראשונה בהתאם לסדר הכרונולוגי של סעיפי החוק המפנים לתוספת, ובה יהיו מנויות חברות ממשלתיות וחברות בת ממשלתיות שפרק ח'3 המוצע יחול לגביהן ולגבי חברות הבת שלהן. עוד מוצע להסמיך את שר האוצר, בצו, לשנות את התוספת הראשונה. בהתאם, מוצע לסמן את התוספת לחוק הקיימת כיום, כתוספת שנייה.

להסמיך אותה, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להאריך את התקופה.

כמו כן, כאשר נדרשת הסכמתו של צד נוסף לסכסוך לכך שהוועדה תדון בו והסכמה זו לא נתקבלה טרם הפנייה לוועדה, לא ניתן להתחיל למנות את התקופה שבמהלכה על הוועדה להכריע בסכסוך אלא מהמועד שבו נתקבלה ההסכמה כאמור.

מכיוון שישנן חברות תשתית שלצדדים שלישיים זכויות לגביהן (למשל חברה ממשלתית שאינה בבעלותה המלאה של הממשלה). מוצע כי ועדת הבוררות תיתן דעתה בפסיקתה, בין מכלול השיקולים, למעמדם וזכויותיהם של בעלי זכויות בחברות התשתית שהסכסוך ביניהן הובא לפנייה.

עוד מוצע לאפשר לוועדת הבוררות, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להחליט, לפי החלטת רוב עובדי המדינה החברים בוועדה, שלא לפסוק בסכסוך שהובא לפנייה. יש להניח כי החלטה כאמור תתקבל לעתים

”תוספת שניה

(סעיף 60א)

גופים אחרים שהוקמו בחיקוק“;

(ב) לפני התוספת השניה יבוא:

”תוספת ראשונה

(סעיף 59כא)

חברות תשתית

1. מע”צ – החברה הלאומית לדרכים בע”מ;
2. נתיבי איילון בע”מ;
3. כביש חוצה ישראל בע”מ;
4. רכבת ישראל בע”מ;
5. נת”ע – נתיבי תחבורה עירוניים בע”מ;
6. נמלי ישראל – פיתוח ונכסים בע”מ;
7. נמל אשדוד בע”מ;
8. נמל חיפה בע”מ;
9. נמל אילת בע”מ;
10. מקורות חברת מים בע”מ;
11. חברת חשמל לישראל בע”מ;
12. תשתיות נפט ואנרגיה בע”מ;
13. קו מוצרי דלק בע”מ;
14. נתיבי הגז הטבעי לישראל בע”מ.”

פרק י”ג: ביטוח לאומי

71. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ”ה–1995⁷⁰ (בפרק זה – חוק הביטוח הלאומי) – תיקון חוק הביטוח הלאומי

(1) בסעיף 1, בהגדרה ”הסכום הבסיסי“, בסיפה –

(א) אחרי פסקה (1) יבוא:

”(א1) ביום ה’ בטבת התשס”ט (1 בינואר 2009) – לפי שיעור עליית המדד שפורסם לאחרונה לפני היום האמור לעומת המדד שפורסם לאחרונה לפני יום ז’ בטבת התשס”ז (1 בינואר 2007);“;

(ב) בפסקה (2), במקום ”2007 ואילך“ יבוא ”2010 ואילך“;

ד ב ר י ה ס ב ר

כדי לעמוד במסגרת התקציב לשנת 2008, מוצע לתקן את ההגדרה ”הסכום הבסיסי“ הן בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ”ה–1995 (להלן – חוק הביטוח הלאומי), והן בחוק הבטחת הכנסה, התשמ”א–1980, כך שבשנת 2008 לא יעורכן הסכום הבסיסי ויהיה הסכום הבסיסי שנקבע ביחס לגמלאות השונות המשולמות על ידי המוסד לביטוח לאומי לפי החוקים האמורים, ביום 31 בדצמבר 2007. כך הגמלאות המשולמות על ידי

סעיפים 71(1), 72(א), 78 ו-79

הגמלאות המשולמות על ידי המוסד לביטוח לאומי נקבעות כשיעור מהסכום הבסיסי שנקבע ביחס לכל אחת מהגמלאות האמורות והמתעדכן ב-1 בינואר של כל שנה, בהתאם לשיעור העלייה במדד המחירים לצרכן.

⁷⁰ ס”ח התשנ”ה, עמ’ 210; התשס”ז, עמ’ 431.

(2) בסעיף 23א, אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) חשב המוסד יבקר את אופן תשלומן של גמלאות בידי המוסד;

(5) על אף הוראות סעיף 20, עובדי מינהל הכספים והבקרה של המוסד יהיו נתונים מבחינה מקצועית למרותו הבלעדית של חשב המוסד;

(6) חשב המוסד יהיה ממונה על עובדי מינהל הכספים והבקרה של המוסד מבחינה מינהלית;

(7) חשב המוסד, או מי שהוא הסמיך לכך, יהיה חבר בכל ועדה מוועדות המוסד למימון פעולות המיועדות לפיתוח שירותים שונים, לרבות לעניין מימון פעולות כאמור בהוראות סעיפים 36, 149, 220 ו-237, וכן יהיה חבר בוועדות המחליטות בדבר מתן הטבות לעובדי המוסד; התחייבויות המוסד למימון פעולות והטבות כאמור יהיו טעונות אישורו של חשב המוסד;

(8) חשב המוסד יהיה אחראי לניהול ולרישום התחייבויות המוסד."

(3) בסעיף 28ב –

(א) בכותרת השוליים, במקום "הוראת שעה" יבוא "הוראה מיוחדת לעניין ענף ביטוח אבטלה";

(ב) במקום "סעיפים 28 ו-33" יבוא "סעיף 28" והמילים "בתקופה שמיום כ"ג בטבת התש"ס (1 בינואר 2000) ועד יום י' בטבת התשס"ז (31 בדצמבר 2006)" – יימחקו;

ד ב ר י ה ס ב ר

חשב המוסד יהיה חבר בכל ועדה מוועדות המוסד למימון פעולות המיועדות לפיתוח שירותים שונים וכן חבר בוועדות המחליטות על מתן הטבות לעובדי המוסד, והתחייבויות המוסד למימון פעולות והטבות אלה יהיו טעונות אישור חשב המוסד.

כמו כן, מוצע לקבוע כי חשב המוסד יבקר את אופן תשלומן של גמלאות בידי המוסד וכן יהיה אחראי לניהול ורישום התחייבויות המוסד.

סעיף 71(3) ו- (5) וסעיף 72(ב)

ענף ביטוח האבטלה בביטוח הלאומי נמצא בגירעון, מדי שנה. גירעון זה ממומן, על פי סעיף 33 לחוק הביטוח הלאומי, מתקציב המדינה. לכן נקבע בשנת 2000, כהוראת שעה, כי הגירעון בענף ביטוח אבטלה ימומן באמצעות העברת הסכום המתאים מענף ביטוח ילדים, המצוי מדי שנה בעודף. הוראת שעה זו הוארכה, ותוקפה פג בסוף שנת 2006.

מוצע להפוך את הוראת השעה האמורה להוראת קבע החל ביום 1 בינואר 2007 כך שניתן יהיה לממן את הגירעון בענף ביטוח אבטלה גם בתקופה האמורה, באמצעות העברת הסכום המתאים מענף ביטוח ילדים. בהתאם לכך מוצע גם לבטל את סעיף 33 האמור לחוק הביטוח הלאומי.

המוסד לביטוח לאומי במהלך שנת 2008 יישמרו בערכן הנומינלי.

סעיף 71(2)

סעיף 23א לחוק הביטוח הלאומי קובע כי חשב המוסד ימונה בידי החשב הכללי במשרד האוצר ויהיה עובד משרד האוצר. כל עסקה והוצאה כספית של המוסד חייבת לקבל את אישורו של חשב המוסד.

מאז מונה חשב שהוא עובד משרד האוצר, קיימת מחלוקת באשר להיקף סמכותו של חשב המוסד והגדרת תפקידו, באופן המקשה על החשב לבצע את התפקיד המוטל עליו על פי חוק. עיקר המחלוקת סובב סביב שאלת הכפיפות המינהלית של עובדי מינהל הכספים והבקרה, לחשב המוסד.

לפיכך, מוצע להבהיר בחוק הביטוח הלאומי באופן מפורש את סמכויות החשב כדי להקל על ביצוע התפקידים שהוטלו עליו על פי חוק.

בהתאם לתיקון המוצע חשב המוסד יהיה ממונה על עובדי מינהל הכספים והבקרה ועובדים אלה יהיו כפופים מבחינה מקצועית למרותו הבלעדית של חשב המוסד.

(4) בסעיף 32, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) תקבולים שגבה המוסד בשל ביטול הפטור מתשלום דמי ביטוח כאמור בסעיף 351(א) ו־ה) כנוסחו ערב יום כ"ג בטבת התשס"ח (1 בינואר 2008) וכן תקבולים שגבה לפי הוראות סעיף 371(ב), לא ייחשבו כתקבולים לעניין סעיפים קטנים (א) ו־(ג).

(4ג) גבה המוסד דמי ביטוח בריאות בעד עקרות בית כאמור בסעיף 14 לחוק ביטוח בריאות, בשיעור הקטן מהשיעור הקובע, יופחת ביום 31 בדצמבר של כל שנה ההפרש שבין הסכום שגבה המוסד כאמור לבין השיעור הקובע, מהקצבות אוצר המדינה למוסד לפי סעיף קטן (א); הפחתה כאמור תיזקף לחשבונות ענפי הביטוח השונים לפי יחס השתתפות אוצר המדינה בהם; לעניין סעיף קטן זה – "השיעור הקובע" – 75% מסכום דמי הביטוח הכולל בעד עקרות בית;

"סכום דמי הביטוח הכולל בעד עקרות בית" – סכום השווה למספר עקרות הבית החייבות בתשלום דמי ביטוח בריאות, כשהוא מוכפל בסכום המינימום שהגדרתו בסעיף 14 לחוק ביטוח בריאות.;"

(5) סעיף 33 – בטל;

(6) בסעיף 65(א), בהגדרה "מבוטח", בפסקה (1), הסיפה המתחילה במילים "למעט עקרת בית" – תימחק;

(7) בסעיף 170, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) השכר היומי הממוצע לגבי מובטל שבתכוף לפני התאריך הקובע היה זכאי לדמי פגיעה כמשמעותם בסעיף 92, יחושב לפי השכר שממנו מגיעים דמי ביטוח אבטלה בתקופה של 75 הימים שקדמו ליום שבעדו הגיעו לו לראשונה דמי הפגיעה האמורים, אם הוא גבוה מהשכר היומי הממוצע המחושב לפי סעיף קטן (א).";

ד ב ר י ה ס ב ר

(3) לענין סעיף קטן זה, "אומדן הגרעון" – ההפרש שבין אומדן סכום הוצאות ענף ביטוח אבטלה הצפויות בחודש מסוים, לבין אומדן סכום התקבולים הצפויים מדמי ביטוח אבטלה באותו החודש, לרבות סכום השווה לחלק היחסי מהסכומים שאוצר המדינה שילם למוסד בעד אותו חודש לפי סעיף 32(ג), המחושב לפי אומדן התקבולים לענף ביטוח אבטלה."

סעיף 71(7), (10) ו־(14)

סעיף 351(א) ו־ה) לחוק הביטוח הלאומי קובע כי לא ישולמו דמי ביטוח בעד עובד בזמן שבעדו מגיעים לו דמי פגיעה או תמורת דמי פגיעה, דמי לידה או תשלומים בקשר לשיקום מקצועי.

התכלית שעמדה בבסיס הפטור האמור התייחסה למצב שבו לזכאי לדמי לידה, דמי פגיעה או שיקום מקצועי לא היו הכנסות מעבודה או ממשלח יד, והכנסותיו לצורך

הפיכת הוראת השעה להוראת קבע תביא לחיסכון תקציבי בהוצאות הממשלה בהיקף של כמיליארד וחצי שקלים חדשים מדי שנה.

וזה נוסחו של סעיף 33 לחוק הביטוח הלאומי, שמוצע לבטל:

"33. (א) גרעון שנוצר בענף ביטוח אבטלה יכוסה מאוצר המדינה.

(ב) (1) ראה המוסד כי בחודש מסוים צפוי גרעון בענף ביטוח אבטלה, יעביר אוצר המדינה באותו חודש למוסד את הסכום החסר הצפוי, בהתאם לאומדן הגרעון לאותו חודש;

(2) עם פרסום מאזן המוסד לפי סעיף 31, ייערך חשבון סופי של הגרעון בשנת הכספים שלגביה פורסם המאזן והיתרה תועבר למוסד או תוחזר לאוצר המדינה, לפי הענין;

(8) בסעיף 225, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

“(1ג) (1) בסעיף קטן זה –

”בן משפחה” – הורה, בן זוג, ילד, אח או אחות, וכן בן זוגו וילדו של כל אחד מהם;

”מטפל” – מי שנותן שירותי סיעוד בעצמו, תמורת שכר, ומתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא אינו בן משפחה של הזכאי לגמלת סיעוד;

(2) הוא אינו שוהה שלא כדין בישראל, כמשמעותו בסעיף 324ב.

(2) על אף הוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ג), תשלום גמלת סיעוד בשיעור של 135% מקצבת יחיד מלאה לידי זכאי לגמלה לפי סעיף 224(א)2, שמתקיימים בו התנאים המפורטים להלן, אם בחר בכך:

(א) ניתנים לו, או לבן משפחתו המתגורר עמו, שירותי סיעוד בידי מטפל, ברוב שעות היממה, לפחות שישה ימים בשבוע;

(ב) הוא, אדם המבקש להתמנות למקבל גמלה לפי סעיף 304 או מי שמונה כמקבל גמלה כאמור, הגישו למוסד בקשה לקבלת גמלה לפי הוראות סעיף קטן זה, בטופס שעליו הורה המוסד.

(3) הוועדה המקומית המקצועית והמוסד רשאים לקבוע אם המטפל כשיר ומתאים לטפל בזכאי לגמלה, בהתחשב בצרכיו, וכן אם היקף שירותי הסיעוד הניתנים לזכאי בפועל בידי המטפל ורמתם, עונים על צורכי הזכאי; קבעו הוועדה המקומית המקצועית או המוסד כי המטפל אינו כשיר או אינו מתאים לטפל בזכאי או כי שירותי הסיעוד הניתנים לזכאי אינם עונים על צרכיו, רשאי המוסד לשלול מהזכאי את תשלום הגמלה לפי הוראות סעיף קטן זה.”;

(9) בסעיף 225 א –

(א) בסעיף קטן (א), במקום ההגדרות ”בן משפחה” ו”מטפל” יבוא ”בן משפחה” ו”מטפל” – כהגדרתם בסעיף 225(1ג)1;”;

ד ב ר י ה ס ב ר

וזה נוסחם של סעיפים קטנים (א) ו-(ה) בסעיף 351 לחוק הביטוח הלאומי, שמוצע לבטלם:

”(א) בכפוף להוראות סעיפים 53(ד) ו-97(ד), לא ישולמו דמי ביטוח בעד עובד בעד הזמן שבעדו מגיעים לו דמי פגיעה, דמי לידה או תשלומים בקשר לשיקום מקצועי הניתן לפי סעיף 88.”

”(ה) לא ישולמו דמי ביטוח בעד הזמן שבעדו מגיעה לעובד תמורת דמי פגיעה, אלא מהסכום העודף על הסכום שהיה משתלם לו כדמי פגיעה אילו לא קיבל תמורת דמי פגיעה.”

סעיף 71(8) ו-(9) וסעיף 72(ד)

בשנת 1986 תוקן חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ”ח-1968, ונקבעו בו הוראות לענין ביטוח סיעוד, המופיעות כיום בפרק י’ לחוק הביטוח הלאומי

מחייטו כללו רק את הגמלה המשתלמת בתקופה זו מהמוסד, גמלה אשר במהותה היא מחליפת שכר. דא עקא, שבשונה מהתכלית המקורית, כיום דמי הפגיעה ודמי הלידה עצמם מחויבים בתשלום דמי ביטוח, וזאת לאור הוראות סעיפים 53(ד) ו-97(ד) לחוק הביטוח הלאומי, ואילו דווקא הכנסות אחרות שיש למבוטח בתקופה שבה משתלמת לו אחת הגמלאות האמורות, פטורות מתשלום דמי ביטוח.

לאור האמור, מוצע לבטל את הפטור הקבוע כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ה) בסעיף 351 לחוק הביטוח הלאומי, לגבי הכנסות אחרות שיש למבוטח בתקופה שבה משתלמים לו דמי פגיעה, דמי לידה או שיקום מקצועי.

במקביל, מוצע לתקן בהתאמה את סעיף החוק שעניינם תשלום גמלאות מחליפות שכר, כך שהבסיס לחישוב הגמלאות האמורות לא יופחת עקב התיקון.

(ב) בסעיף קטן (ב2), המילה "ר" – תימחק;

(ג) בסעיף קטן (ג1), הסיפה המתחילה במילים "ולגבי מי שזכאי לגמלה לפי סעיף 224(א2)" – תימחק;

(10) אחרי סעיף 274 יבוא:

"חישוב התגמול 274א. מי שבתכוף לפני שירותו במילואים היה זכאי לדמי פגיעה למקבל דמי פגיעה כמשמעותם בסעיף 92, יהיה שכר העבודה הרגיל או ההכנסה הממוצעת שלו לעניין סעיף 272, סכום ההכנסה בעד רבע השנה שקדם ליום שבעדו הגיעו לו לראשונה דמי הפגיעה האמורים, אם הסכום האמור גבוה משכר העבודה הרגיל או ההכנסה הממוצעת, המחושבים לפי סעיף 274; סכום ההכנסה המתקבל כאמור יחולק ב־90%";

ד ב ר י ה ס ב ר

עד כה שר הרווחה טרם קבע את האזורים שבהם תוחל התכנית הניסיונית ועל כן גמלת הסיעוד ממשיכה להשתלם, ככלל, רק לידי מי שנותן את שירותי הסיעוד ולא לידי הזכאי.

כדי לאפשר מימוש יעיל יותר של מתן שירותי הסיעוד ומתוך ראייה כי במקרים מסוימים, כפי שיפורט להלן, מתן גמלת הסיעוד בכסף תגשים באופן נכון יותר את המטרה שלשמה נועדה הגמלה – מוצע לקבוע כי זכאי לגמלת סיעוד בהיקפה המרבי קרי, מי שכתוצאה מליקוי נהיה תלוי לחלוטין בעזרת הזולת לביצוע כל פעולות היום-יום בכל שעות היממה או זקוק להשגחה מתמדת, יוכל לקבל את גמלת הסיעוד בכסף, בשיעור של 80% משיעור הגמלה הניתנת כיום בעין. במטרה להבטיח כי הזכאי אכן ייהנה משירותי הסיעוד שהגמלה נועדה להבטיח, מוצע לקבוע כי הגמלה בכסף תשולם לו רק אם ניתנים לו שירותי סיעוד בפועל, בידי מטפל שאינו בן משפחתו, במרבית שעות היממה ובמשך שישה ימים בשבוע, או למי שבן משפחתו המתגורר עמו מקבל שירותי סיעוד כאמור.

עוד מוצע לקבוע לעניין זה, כי המוסד לביטוח לאומי יהא רשאי להפסיק את תשלום הגמלה (ולתתה בעין), אם קבע המוסד לביטוח לאומי או הוועדה המקומית המקצועית כי המטפל בזכאי אינו כשיר או אינו מתאים לטפל בו או כי שירותי הסיעוד לזכאי אינם עונים על צרכיו.

במקביל, מוצע לקבוע כי התכנית הניסיונית תוחל רק על מי שכתוצאה מליקוי נעשה תלוי במידה רבה מאוד בעזרת הזולת לביצוע רוב פעולות היום-יום ברוב שעות היממה, על פי אותם תנאים הקבועים כיום בחוק.

[נוסח משולב], התשנ"ה-1995. קודם לקבלת התיקון האמור התנהל דיון מקיף בשאלה האם ראוי לתת את גמלת הסיעוד בכסף, או כשירות (גמלה בעין). בתיקון האמור באה לידי ביטוי העמדה ולפיה מתן השירות לזכאים יבטיח את הגשמת היעדים שלשמם נועדה הגמלה. בהתאם לכך נקבע בסעיף 225(ב) לחוק האמור כי "גמלת הסיעוד, כולה או מקצתה, תשולם לידי מי שנותן את שירותי הסיעוד, כפי שקבעה ועדה מקצועית, ולא לידי הזכאי". בסעיף 225(ג) נקבע כי גמלת הסיעוד תשולם לזכאי רק אם הוועדה המקומית המקצועית קבעה שהוא גר עם בן משפחה המטפל בו, ושאינו שירותי סיעוד זמינים או שלא סופקו לו שירותים כאמור.

בשנת 2005, בחלוף למעלה משני עשורים מאז התקבל פרק ביטוח סיעוד בחוק הביטוח הלאומי, הוחלט לבחון מחדש האם תשלום גמלת הסיעוד בכסף יגשים באופן נכון יותר את המטרה שלשמה נועדה הגמלה.

בהתאם לכך הוחלט על עריכתה של תכנית ניסיונית (להלן – התכנית הניסיונית) במהלך תקופה של שנתיים באזורים מסוימים שיקבע שר הרווחה ושמספרם לא יעלה על ארבעה, במסגרתה יהיה רשאי הזכאי לגמלת סיעוד לבחור בקבלת גמלת הסיעוד בכסף, ישירות לידי (או לידי מקבל גמלה שמונה לפי הוראות סעיף 304 לחוק הביטוח הלאומי).

על פי התכנית הניסיונית, בשנה הראשונה לתכנית תשולם גמלת סיעוד בשיעור של 80% משיעור הגמלה הניתנת כיום בעין, בהתאם למצב הנוהג כיום לגבי גמלה המשתלמת בכסף, ובשנה השניה יקבע שר הרווחה, בהסכמת שר האוצר, את שיעור הגמלה שתיתן. כן נקבע כי הגמלה תשולם רק למי שזכאי לגמלת סיעוד בהיותו תלוי לחלוטין בעזרת הזולת לביצוע כל פעולות היום-יום, או תלוי במידה רבה מאוד בעזרת הזולת לביצוע רוב פעולות היום-יום.

(ג) (1) לא תוגש תובענה לפי סעיף זה נגד המדינה, או נגד עובד שלה בשל מעשה שעשה תוך כדי עבודתו כעובד המדינה, למעט תובענה בשל נזק גוף כתוצאה מתאונת דרכים.

(2) לא תוגש תובענה לפי סעיף זה נגד מוסד רפואי או נגד קופת חולים, או נגד עובד שלהם, שעילתה היא טיפול רפואי במסגרת המוסד הרפואי או במסגרת קופת החולים.

(3) על אף האמור בפסקאות (1) ו-(2), חייב בית משפט את המדינה, מוסד רפואי, קופת חולים או עובד שלהם לשלם פיצויים לזכאי לגמלה, במסגרת תביעה לפי פקודת הנוזיקין⁷¹ שהגיש אותו זכאי בשל מקרה כאמור בסעיף קטן (א), יופחת סכום הגמלה שחייב המוסד לשלם בשל המקרה האמור מסכום הפיצויים.

(4) בסעיף קטן זה –

“טיפול רפואי” – כהגדרתו בסעיף 2 לחוק זכויות החולה, התשנ”ו-1996⁷²;

“מוסד רפואי” – כהגדרתו בסעיף 24 לפקודת בריאות העם, 1940⁷³, שבבעלות הממשלה, קופת חולים או רשות מקומית, או מוסד רפואי שהוא תאגיד שהוא מוסד ציבורי כמשמעותו בסעיף 9 לפקודת מס הכנסה;

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 71(11)

לסעיף 328(ג) המוצע

(1) לעניין פסקה (1) המוצעת – סעיף 328 לחוק הביטוח הלאומי קובע כי מקום שבו המקרה שבשלו חייב המוסד לביטוח לאומי לשלם גמלה, נובע מנזק שנגרם בידי צד שלישי החייב בפיצוי של אותו זכאי לגמלה, יהיה המוסד לביטוח לאומי רשאי לתבוע מאותו מוזיק פיצוי על תשלום הגמלה כאמור.

הסדר זה יוצר התדייניות בין המוסד לביטוח לאומי לבין המדינה, מקום שבו מתעוררת טענה כי המדינה או עובד שלה, אחראים לנזק שבשלו נתבעת גמלה מהמוסד לביטוח לאומי. התדיינות כזו בין גופים ציבוריים, אינה ראויה וגורמת להוצאות מינהליות מיותרות. על כן מוצע לקבוע כי לא יוגשו תביעות כאמור.

(2) לעניין פסקה (2) המוצעת – נוסף על האמור לעיל, ההסדר שבסעיף 328 לחוק הביטוח הלאומי יוצר התדייניות בין המוסד לביטוח לאומי לבין מערכת הבריאות הציבורית, בשל טענות לאחריות מקצועית בגלל טיפול רפואי שניתן בהם.

בתיקון לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ”ד-1994 (להלן – חוק ביטוח בריאות ממלכתי), במסגרת חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2007), התשס”ז-2007, נקבע כי מוסדות רפואיים לא ייחשבו כ”מוזיק” לעניין סעיף 22 לחוק האמור, וזאת כדי למנוע התדייניות מיותרות בין גופים אלה.

מוצע להחיל הסדר דומה גם לגבי המוסד לביטוח לאומי, ולקבוע כי המוסד לביטוח לאומי לא יתבע גופים במערכת הבריאות הציבורית בשל טענות הנוגעות לאחריות מקצועית בגלל טיפול רפואי שניתן בהם.

יצוין בהקשר זה כי המוסד לביטוח לאומי הוא רוכש שירותים במוסדות רפואיים, שכן הוא מממן את אשפוז היולדות לפי סעיף 43 לחוק הביטוח הלאומי. יש להדגיש כי חלק ניכר מהתשלומים המשולמים בשל אחריות מקצועית בתחום הרפואה נוגעים לתחום הלידות. מכאן, שייקור תעריפי הלידות, הנובע מתביעות בשל אחריות מקצועית בתחום הרפואה, עשוי להתגלגל חזרה לפתחו של המוסד לביטוח לאומי, בדרך של העלאת תעריפי הלידות המשולמים בידי המוסד.

(3) לעניין פסקה (3) המוצעת – מוצע להבהיר כי על אף השינוי המוצע, חישוב פיצויו של נפגע ייעשה תוך הפחתה של סכום הגמלה שחייב המוסד לביטוח לאומי לשלם לנפגע, בדומה למצב הקיים היום.

⁷¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 10, עמ' 266.

⁷² ס”ח התשנ”ו, עמ' 327.

⁷³ ע”ר 1940, תוס’ 1, עמ’ 191; ס”ח התשס”ו, עמ’ 353.

"עובד המדינה" – כהגדרתו בסעיף 7 לפקודת הנויקין;
"קופת חולים" – כהגדרתה בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד –
1994⁷⁴;

"תאונת דרכים" – כהגדרתה בחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים,
התשל"ה-1975⁷⁵, שמעורב בה רכב של המדינה.

(ד) משרד האוצר יעביר למוסד, מדי שנה, סכום שיקבע השר בהסכמת שר
האוצר, לפיצויי בשל מקרים כאמור בסעיף קטן (א) שחלות עליהם הוראות
סעיף קטן (ג)1 או (2).

(12) בסעיף 335(ב), אחרי "בסעיף 65(א)1" יבוא "למעט עקרת בית כהגדרתה
בסעיף 238";

(13) בסעיף 348 –

(א) במקום כותרת השוליים יבוא "סכום מרבי, סכום מזערי וסכום שלא יובא
בחשבון";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) לענין דמי ביטוח המשתלמים לפי הוראות סעיף 335, לא תובא
בחשבון ההכנסה של מבוטח מהמקורות המפורטים בסעיף 2 לפקודת מס
הכנסה, שאינה הכנסה מעבודתו כעובד או כעובד עצמאי, אשר אינה
פטורה מתשלום דמי ביטוח לפי סעיף 350 ואינה עולה על סכום השווה
ל-5% מהשכר הממוצע";

(14) בסעיף 351, סעיפים קטנים (א) ו-(ה) – בטלים;

(15) בסעיף 371, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) ובהוראות שלפיו, מבוטח שהוא עובד,
עובד עצמאי או עובד ועובד עצמאי, שיש לו גם הכנסה מהמקורות המפורטים
בסעיף 2 לפקודת מס הכנסה אשר אינה הכנסה מעבודתו כעובד ואינה הכנסה
מעבודתו כעובד עצמאי (בסעיף זה – הכנסה אחרת), ישלם דמי ביטוח גם בעד
הכנסתו האחרת, בשיעור החל על הכנסה אחרת של מי שאינו עובד ואינו עובד
עצמאי, וזאת אף אם הכנסתו האחרת פחותה ממצצית סך הכנסותיו";

ד ב ר י ה ס ב ר

להם נוסף על הכנסותיהם מעבודה כעצמאי או מעבודה
כשכיר, גם הכנסות אחרות מהמקורות המפורטים
בסעיף 2 לפקודת מס הכנסה (להלן – הכנסה פסיבית).
לפי הכללים האמורים, ככלל, הכנסות שאינן מעבודה,
פטורות מתשלום דמי ביטוח ובלבד שהן שוות או נמוכות
מההכנסה ממשלח יד או מעבודה.

יישום ההוראות האמורות, שהותקנו כאמור עוד
בראשית שנות ה-70, מביא לכך שבמקרים מסוימים
תחויב כל ההכנסה הפסיבית בתשלום דמי ביטוח
(אם ההכנסה האמורה עולה על ההכנסה ממשלח יד
או מעבודה, ולו בשקל אחד). מאידך, יכול שיינתן פטור
מלא מתשלום דמי ביטוח אם ההכנסה הפסיבית נמוכה
ולו בשקל מההכנסה ממשלח יד או מעבודה. כמו כן,
בהוראות האמורות אין התייחסות למצב בו למבוטח

סעיף 328(ד) המוצע

מוצע לקבוע כי כנגד ההוראה ולפיה המוסד לביטוח
לאומי לא יהיה רשאי לתבוע את המדינה או את מערכת
הבריאות הציבורית, תשלום הממשלה למוסד לביטוח
לאומי, מדי שנה, סכום שיקבעו שר הרווחה והשירותים
החברתיים ושר האוצר בצו.

סעיף 71(13) ו-(15)

בתקנות 14 ו-15 לתקנות הביטוח הלאומי (הוראות
מיוחדות בדבר תשלום דמי ביטוח), התשל"א-1971,
נקבעו כללים לגבי עובד עצמאי או עובד שכיר, שיש

⁷⁴ ס"ח התשנ"ד, עמ' 156.

⁷⁵ ס"ח התשל"ה, עמ' 234.

(16) אחרי סעיף 373 יבוא:

"מועד חיוב 373א. הפיקה חברה מהחברות המנויות בסעיפים 64 עד 64א לפקודת מס הכנסה (בסעיף זה – הפקודה), לפי העניין, הכנסה חייבת בהגדרתה בסעיף 1 לפקודה, בשנת מס פלונית, יראו את ההכנסה האמורה כאילו חולקה באותה שנה לחברי החברה או לבעלי המניות בה, לפי העניין, והכל בהתאם לזכאותם היחסית ברווחי החברה.";

(17) בלוח 76 –

(א) תחת הכותרת "שיעור דמי הביטוח בעד שנת 2008", במקום טור ה' יבוא:

טור ה'
הקצבות אוצר המדינה לפי סעיף 32(ג1)
0.08
–
0.09
0.03
0.02
0.05
0.02
0.09
0.02
0.24
"0.64

(ב) תחת הכותרת "שיעור דמי הביטוח בעד שנת 2009 ואילך", במקום טור ה' יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

לפי הוראות הפקודה, מועד החיוב במס במקרים אלה הוא שנת המס שבה הפיקה החברה את ההכנסה החייבת. ברם, בית הדין הארצי לעבודה קבע, בע"ע/ 1117/ 01 ברק יוסף נגד המוסד לביטוח לאומי (דינים ארצי, כרך לג (51), 36), כי הוראות הסעיפים האמורים אינם חלים לעניין החובה לשלם דמי ביטוח לאומי. בכך נדחה החיוב בתשלום דמי הביטוח הלאומי למועד בלתי ידוע, שבו מחלקת החברה את רווחיה בקרב חבריה.

לפיכך, מוצע לקבוע כי הוראות סעיפים 64 עד 64א לפקודה, לעניין מועד החיוב במס, יחולו גם לגבי מועד החיוב בתשלום דמי ביטוח לאומי.

סעיף 71(16) ו-12(1) וסעיף 72(ד)

במשפחה שבה בת הזוג היא עקרת בית, היא אינה נחשבת כמבוטחת לעניין הזכאות לקצבת ילדים. רק בן זוגה של עקרת הבית נחשב מבוטח לעניין קצבת הילדים, וזאת על אף שהקצבה משולמת לחשבון האם.

כדי לאפשר קיוזו חובות של דמי ביטוח בריאות מקצבת ילדים גם במקרה שהחוב בשל דמי ביטוח בריאות

יש שילוב של מקורות הכנסה – ממשלח יד, מעבודה ומהכנסה פסיבית.

לפיכך, מוצע לקבוע כי מי שיש לו הכנסה פסיבית, וכן הכנסה ממקורות נוספים – יחויב בתשלום דמי ביטוח גם בעד הכנסתו הפסיבית, אף אם היא פחותה ממחצית סך הכנסותיו.

במקביל, מוצע לתקן את סעיף 348 לחוק הביטוח הלאומי ולקבוע בו כי הכנסה פסיבית כאמור, שאינה עולה על סכום השווה ל-5% מהשכר הממוצע במשק, לא תובא בחשבון לעניין תשלום דמי ביטוח לאומי.

סעיף 71(16)

סעיפים 64 עד 64א לפקודת מס הכנסה (להלן – הפקודה), מסדירים את החיוב במס החל על בעליהן של חברות מיוחדות כגון חברות בית, חברות משפחתיות וחברות "שקופות", אשר בהן מיוחסות הכנסות החברה במישורין לאחד או יותר מבעליה.

⁷⁶ ס"ח התשס"ה, עמ' 809.

”טור ה’

הקצבות אוצר המדינה לפי סעיף 32(ג1)

0.08

–

0.09

0.03

0.02

0.05

0.02

0.09

0.02

0.24

”0.64

72. (א) ההגדרה ”הסכום הבסיסי” שבסעיף 1 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחה בסעיף תיקון חוק הביטוח הלאומי – תחילה ותחולה
- (1)71 לחוק זה, תחול על גמלאות המשתלמות בעד יום תחילתו של חוק זה (בפרק זה – יום התחילה) ואילך.
- (ב) תחילתו של סעיף 28 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 71(3) לחוק זה ושל ביטול סעיף 33 לחוק הביטוח הלאומי, כאמור בסעיף 71(5) לחוק זה, ביום יא’ בטבת התשס”ז (1 בינואר 2007).
- (ג) סעיף 32 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 71(4) לחוק זה, יחול על הקצבות אוצר המדינה למוסד לביטוח לאומי (בפרק זה – המוסד), החל ביום ט”ו בטבת התש”ע (1 בינואר 2010).

ד ב ר י ה ס ב ר

עקרות בית כאמור, בשיעור הקטן מ-75% מסכום השווה למספרן הכולל של עקרות הבית החייבות בתשלום דמי ביטוח כשהוא מוכפל בסכום דמי הביטוח שיחולו על עקרת בית (להלן – השיעור הקובע), יופחת ההפרש בין הסכום שגבה המוסד לשיעור האמור, מהקצבות אוצר המדינה למוסד לפי סעיף 32 לחוק הביטוח הלאומי.

במקביל, מוצע לקבוע הוראת שעה לשנת 2008 ולפיה השיעור הקובע יעמוד על 50% ואם יימצא המוסד בגירעון – על 40%, וכן הוראת שעה לשנת 2009 ולפיה השיעור הקובע יעמוד על 75% ואם יימצא המוסד בגירעון – על 65%.

סעיף 71(4), לענין סעיף 32(ג3) המוצע, וסעיפים 71(17) ו-81

לוח י' בחוק הביטוח הלאומי מתייחס לשיעור דמי הביטוח הלאומי, ובכלל זה גם להקצבות אוצר המדינה למוסד לביטוח לאומי לפי סעיף 32 לחוק הביטוח הלאומי.

לנוכח התוספת הצפויה לתקבולי המוסד לביטוח לאומי מדמי ביטוח, לרבות בשל הטלת החיוב בתשלום דמי ביטוח לאומי על מי שיש לו נוסף על הכנסתו מעבודה

הוא של עקרת בית (ראו להלן דברי ההסבר לסעיף 76(1) לחוק), מוצע לתקן את הגדרת מבטוח שבסעיף 65 לחוק הביטוח הלאומי ולקבוע כי גם עקרת בית תיחשב למבטוחת לעניין קצבת ילדים.

עם זאת, אין כוונה לחייב את עקרת הבית בתשלום דמי ביטוח לאומי ועל כן, במקביל, מוצע לתקן את סעיף 335 לחוק הביטוח הלאומי כך שעקרת בית תהא פטורה מתשלום דמי ביטוח לאומי לעניין פרק ביטוח ילדים שבחוק.

סעיפים 71(4), לענין סעיף 32(ג4) המוצע, וסעיפים 72(ג), 74 ו-75

המוסד לביטוח לאומי גובה את דמי ביטוח הבריאות בדרך שבה הוא גובה את דמי הביטוח הלאומי. על פי נתוני המוסד לביטוח לאומי שיעור גביית דמי ביטוח בריאות מאלה החייבים בתשלום דמי ביטוח בריאות בסכום המינימום דהיינו – 86 שקלים חדשים, עומד על כ-90%.

לאור התיקון המוצע בדבר חיוב עקרת בית בתשלום דמי ביטוח בריאות בסכום המינימום, מוצע לקבוע כי החל ביום 1 בינואר 2010, אם גבה המוסד דמי ביטוח בעד

(ד) סעיפים 65(א), 170, 225, 225א, 274א, 335, 348, 351, 371, 337א לחוק הביטוח הלאומי, בנוסחם בסעיף 71(6) עד (10) ו־12(12) עד (16) לחוק זה, יחולו על גמלאות ודמי ביטוח המשתלמים בעד יום התחילה ואילך.

(ה) סעיף 328(ג) ו־71(ד) לחוק הביטוח הלאומי, בנוסחו בסעיף 71(11) לחוק זה, יחול גם על כל תובענה כאמור בסעיף 328(ג)1 או (2) לחוק הביטוח הלאומי שהגיש המוסד לפני יום התחילה, אם לא ניתן בה פסק דין סופי עד יום כ"א באלול התשס"ו (5 באוקטובר 2006).

הגיש המוסד תובענה כאמור בסעיף 328(ג)1 או (2) לחוק הביטוח הלאומי, בנוסחו בסעיף 71(11) לחוק זה, לפני יום התחילה, וטרם ניתן בה פסק דין סופי, יבקש המוסד מבית המשפט שלפניו נדונה התובענה האמורה, לדחות את התובענה.

73. תיקון חוק הביטוח הלאומי – הוראת מעבר

בתקופה שמיום כ"ג בטבת התשס"ח (1 בינואר 2008) עד יום ד' בטבת התשס"ט (31 בדצמבר 2008) יקראו את סעיף 32 לחוק הביטוח לאומי כאילו אחרי סעיף קטן (ג3) יבוא:

74. חוק הביטוח הלאומי – הוראת שעה לשנת 2008

"43) גבה המוסד דמי ביטוח בריאות בעד עקרות בית כאמור בסעיף 14 לחוק ביטוח בריאות, בשיעור הקטן מהשיעור הקובע, יופחת ביום ד' בטבת התשס"ט (31 בדצמבר 2008) ההפרש שבין הסכום שגבה המוסד כאמור לבין השיעור הקובע, מהקצבות אוצר המדינה למוסד לפי סעיף קטן (א); הפחתה כאמור תיזקק לחשבונות ענפי הביטוח השונים לפי יחס השתתפות אוצר המדינה בהם; לעניין סעיף קטן זה –

"גירעון" – מצב שבו הסך הכולל של הוצאות המוסד עולה על הסך הכולל של הכנסות המוסד, לרבות הקצבות אוצר המדינה למוסד, בהתאם לדין וחשבון הכספי של המוסד לפי סעיף 31;

"השיעור הקובע" – 50% מסכום דמי הביטוח הכולל בעד עקרות בית, ואם נמצא המוסד בגירעון – 40% מסכום דמי הביטוח הכולל בעד עקרות בית;

"סכום דמי הביטוח הכולל בעד עקרות בית" – סכום השווה למספר עקרות הבית החייבות בתשלום דמי ביטוח בריאות, כשהוא מוכפל בסכום המינימום כהגדרתו בסעיף 14 לחוק ביטוח בריאות."

בתקופה שמיום ה' בטבת התשס"ט (1 בינואר 2009) עד יום י"ד בטבת התש"ע (31 בדצמבר 2009) יקראו את סעיף 32 לחוק הביטוח לאומי כאילו אחרי סעיף קטן (ג3) יבוא:

75. חוק הביטוח הלאומי – הוראת שעה לשנת 2009

ד ב ר י ה ס ב ר

כל תביעה שלא ניתן בה פסק דין סופי עד יום כ"א באלול התשס"ו (5 באוקטובר 2006), שכן במועד זה נחתם סיכום בין המוסד לביטוח לאומי לבין הממשלה ולפיו יוקפאו כל ההליכים של המוסד לביטוח לאומי כנגד הממשלה וכנגד מערכת הבריאות הציבורית עד לקביעת הסדר בנושא תביעות אלה. כן מוצע להורות למוסד לביטוח לאומי לדחות כל תביעה שהוגשה כנגד המדינה או כנגד גוף ממערכת הבריאות הציבורית.

כעצמאי או מעבודה כשכיר הכנסה נוספת מהמקורות המפורטים בסעיף 2 לפקודת מס הכנסה (הכנסה פסיבית), וכן בשל ביטול הפטור מתשלום דמי ביטוח בעד עובד בעד הזמן שבעדו משתלמים לו דמי פגיעה או תמורת דמי פגיעה, דמי לידה וכן תשלומים בקשר לשיקום מקצועי, מוצע להפחית בהתאם את שיעורי הקצבות אוצר המדינה למוסד לפי סעיף 32 לחוק בשנים 2008 ו־2009 ואילך.

סעיפים חוקביטוחבריאותממלכתיפוטרעקרותבית 76(1) ו־77 מתשלום דמי ביטוח בריאות. עקרת בית מוגדרת בחוק הביטוח הלאומי כאישה

סעיפים 72(ה) ו־73

מוצע להחיל את ההוראה שבסעיף 32(ג) לחוק הביטוח הלאומי, בנוסחו אחרי התיקון שבסעיף 71(11), על

"(4ג) גבה המוסד דמי ביטוח בריאות בעד עקרות בית כאמור בסעיף 14 לחוק ביטוח בריאות, בשיעור הקטן מהשיעור הקובע, יופחת ביום י"ד בטבת התש"ע (31 בדצמבר 2009) ההפרש שבין הסכום שגבה המוסד כאמור לבין השיעור הקובע, מהקצבות אוצר המדינה למוסד לפי סעיף קטן (א); הפחתה כאמור תיזקף לחשבונות ענפי הביטוח השונים לפי יחס השתתפות אוצר המדינה בהם; לענין סעיף קטן זה –

"גירעון" – מצב שבו הסך הכולל של הוצאות המוסד עולה על הסך הכולל של הכנסות המוסד, לרבות הקצבות אוצר המדינה למוסד, בהתאם לדין וחשבון הכספי של המוסד לפי סעיף 31;

"השיעור הקובע" – 75% מסכום דמי הביטוח הכולל בעד עקרות בית, ואם נמצא המוסד בגירעון – 65% מסכום דמי הביטוח הכולל בעד עקרות בית;

"סכום דמי הביטוח הכולל בעד עקרות בית" – סכום השווה למספר עקרות הבית החייבות בתשלום דמי ביטוח בריאות, כשהוא מוכפל בסכום המינימום כהגדרתו בסעיף 14 לחוק ביטוח בריאות."

76. בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד–1994⁷⁷ (בפרק זה – חוק ביטוח בריאות ממלכתי) – תיקון חוק ביטוח בריאות ממלכתי

(1) בסעיף 14(ז), המילים "בעד עקרת בית" – יימחקו;

(2) בסעיף 15(ג), בסופו יבוא "ובלבד שסך כל הוצאות המוסד שינוכו כאמור, לא יעלה על חצי אחוז מהסכומים שגבה כדמי ביטוח בריאות".

77. סעיפים 14(ז) ו-15(ג) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, כנוסחם בסעיף 76 לחוק זה, יחולו על דמי ביטוח בריאות המשתלמים בעד יום התחילה ואילך.

78. בחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א–1980⁷⁸ בסעיף 1, בהגדרה "הסכום הבסיסי" –

(1) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(א) ביום ה' בטבת התשס"ט (1 בינואר 2009) – לפי שיעור עליית המדר שפורסם לאחרונה לפני היום האמור לעומת המדר שפורסם לאחרונה לפני יום ז' בטבת התשס"ז (1 בינואר 2007)";

(2) בפסקה (2), במקום "2007 ואילך" יבוא "2010 ואילך";

ד ב ר י ה ס ב ר

לפיכך, מוצע לחייב עקרת בית בתשלום דמי ביטוח בריאות בסכום המינימום הקבוע בחוק ביטוח בריאות ממלכתי דהיינו בסכום של 86 שקלים חדשים.

לסעיף 76(2)

סעיף 15 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי קובע כי המוסד לביטוח לאומי יגבה את דמי ביטוח הבריאות בדרך שבה הוא גובה את דמי הביטוח הלאומי. בהתאם לחוק האמור ראשי המוסד לנכות מהסכומים שגבה כדמי ביטוח בריאות את ההוצאות שהיו לו בקשר למילוי תפקידיו לפי החוק, בשיעורים ובדרכי חישוב שיקבעו שר הרווחה והשירותים החברתיים ושר האוצר.

תקנות ביטוח בריאות ממלכתי (הוצאות המוסד), התשנ"ה–1995, קובעות כי סך הוצאות המוסד בקשר לגביית דמי ביטוח בריאות לא יעלו על 1% מתקבולי דמי ביטוח בריאות.

נשואה שכן זוגה מבוטח, ואשר אינה עובדת ואינה עובדת עצמאית.

ראוי לציין כי בניגוד לתשלומי מס הכנסה, דמי ביטוח בריאות נגבים מכלל המבוטחים לרבות אלה שאינם עובדים (מובטלים, סטודנטים, מקבלי קצבאות וכיו"ב). יתירה מכך, מבוטחים המקבלים גמלת הבטחת הכנסה משלמים גם הם דמי ביטוח בריאות, המקוויזים מהגמלה.

בכך נוצר מצב שבו קיימת אוכלוסיה נרחבת הוכאית לשירותי בריאות, אך לא חלה עליה חובת תשלום דמי ביטוח בריאות. למצב זה אין הצדקה כלכלית, שכן אין מדובר בפטור המבוסס על מבחני הכנסה או בעיקרון של תשלום פרוגרסיבי אלא בקריטריון של מצב משפחתי.

⁷⁷ ס"ח התשנ"ד, עמ' 156; התשס"ז, עמ' 55.
⁷⁸ ס"ח התשמ"א, עמ' 30; התשס"ז, עמ' 330.

79. תיקון חוק הבטחת הכנסה – תחולה
ההגדרה "הסכום הבסיסי" שבסעיף 1 לחוק הבטחת הכנסה, כנוסחה בסעיף 78 לחוק זה, תחול על גמלאות המשתלמות בעד יום התחילה ואילך.
80. תיקון חוק תכנית החירום הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2002 ו-2003), התשס"ב-2002⁷⁹, בסעיף 10(א), במקום "כ"ב בטבת התשס"ח (31 בדצמבר 2007)" יבוא "ד' בטבת התשס"ט (31 בדצמבר 2008)".
תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2002 ו-2003
81. תיקון חוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (תיקוני חקיקה), התשס"ה-2005⁸⁰ –
(1) בסעיף 2(1) –
(א) בפסקת משנה (א), במקום "8.16%" יבוא "7.60%";
(ב) בפסקת משנה (ב), במקום "5.82%" יבוא "5.44%";
(2) בסעיף 7(א), בפסקה (1) –
(א) בפסקת משנה (א), במקום "7.98%" יבוא "7.44%";
(ב) בפסקת משנה (ב), במקום "5.82%" יבוא "5.44%".
- פרק י"ד: הוראות שעה לשנת 2008**

82. הגדרות –
בפרק זה –
"היום הקובע" – ד' בטבת התשס"ט (31 בדצמבר 2008);
"התקופה הקובעת" – התקופה שמיום כ"ג בטבת התשס"ח (1 בינואר 2008) עד יום ד' בטבת התשס"ט (31 בדצמבר 2008).
83. תגמולים המשתלמים לפי חוקים שונים – הוראת שעה
על אף האמור בחוקים המנויים להלן או לפיהם, סכומי התגמולים לפי החוקים האמורים לא יעודכנו בתקופה הקובעת, וסכומי התגמולים ששולמו לפי חוקים אלה בתקופה הקובעת יהיו סכומי התגמולים שהיו משתלמים לפי חוקים אלה ביום הקובע; ואלה החוקים:
(1) חוק הנכים (תגמולים ושיקום), התשי"ט-1959⁸¹;
(2) חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), התשי"ט-1950⁸².

ד ב ר י ה ס ב ר

- מוצע להגביל את סך הוצאות המוסד בקשר לגביית דמי ביטוח בריאות ולהעמידם על 0.5% מתקבולי דמי ביטוח בריאות.
- סעיף 80** סעיף 10 לחוק תכנית החירום הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2002 ו-2003), התשס"ב-2002, קובע הוראת שעה ולפיה בתקופה שמיום 1 ביולי 2002 עד יום 31 בדצמבר 2007, ישולמו הגמלאות לפי חוק הביטוח הלאומי ולפי חוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980, בהפחתה של 4%.
- 79 ס"ח התשס"ב, עמ' 428; התשס"ז, עמ' 52 ועמ' 54.
80 ס"ח התשס"ה, עמ' 346.
81 ס"ח התשי"ט, עמ' 276; התשס"ד, עמ' 317.
82 ס"ח התשי"ט, עמ' 162; התשס"ד, עמ' 380.
- כדי לעמוד במסגרת התקציב לשנת 2008, מוצע להאריך את תוקפה של הוראת השעה עד יום 31 בדצמבר 2008.
- הוראות שעה – כללי**
- כדי לעמוד במסגרת התקציב לשנת 2008, מוצע כי בשנת 2008 יוקפא העדכון של תשלומים המשולמים לפי חוקים שונים וכן הטבות הניתנות לפיהם, כמפורט להלן, צעד אשר עשוי להביא לחיסכון תקציבי בסכום הנאמד בין 1.2 ל-1.35 מיליארד שקלים חדשים בשנת 2008, בהתאם לשיעור עליית המדד הצפוי.
- סעיפים 83 ו-84** החוקים המנויים בסעיף 83 לחוק וכן ההטבות הניתנות עם התגמולים האמורים לא יעודכנו בשנת 2008.

84. על אף האמור בחוקים המנויים בסעיף 83 או לפיהם, סכומי ההטבות הניתנות לפי הטבות נוספות הניתנות לפי חוקים שונים – הוראת שעה
85. על אף האמור בסעיף 3 לחוק סל הקליטה, התשנ"ה-1994⁸³, לא יעודכן סל הקליטה – הוראת שעה בתקופה הקובעת.
86. על אף האמור בחוק לפיצוי נפגעי גזות, התשנ"ד-1994⁸⁴, סכומי ההטבות הניתנות לפי החוק האמור לא יעודכנו בתקופה הקובעת; בסעיף זה, "הטבות" – כל מענק, קצבה, פיצוי או תשלום אחר, בין בכסף ובין בשווה כסף.
87. על אף האמור בחוק לפיצוי נפגעי פוליו, התשס"ז-2007⁸⁵, סכומי ההטבות הניתנות לפי החוק האמור לא יעודכנו בתקופה הקובעת; בסעיף זה, "הטבות" – כל מענק, קצבה, פיצוי או תשלום אחר, בין בכסף ובין בשווה כסף.
88. על אף האמור בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (בפרק זה – חוק הביטוח הלאומי), לא יעודכנו בתקופה הקובעת סכומי ההטבות הניתנות לפי החוק האמור; בסעיף זה, "הטבות" – כל מענק, קצבה, פיצוי או תשלום אחר, בין בכסף ובין בשווה כסף.
89. על אף האמור בחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980, לא יעודכנו בתקופה הקובעת סכומי ההטבות הניתנות לפי החוק האמור; בסעיף זה, "הטבות" – כל מענק, קצבה, פיצוי או תשלום אחר, בין בכסף ובין בשווה כסף.
90. על אף האמור בהסכם בדבר גמלת ניידות שנערך לפי סעיף 9 לחוק הביטוח הלאומי, סכומי ההטבות הניתנות לפי ההסכם האמור לא יעודכנו בתקופה הקובעת; בסעיף זה, "הטבות" – כל מענק, קצבה, פיצוי או תשלום אחר, בין בכסף ובין בשווה כסף.
91. (א) בסעיף זה –

"גמלה" – כל אחד מאלה:

- (1) תגמולים כאמור בסעיף 83;
- (2) סל קליטה כאמור בסעיף 85;
- (3) הטבות כאמור בסעיפים 86 ו-87;
- (4) גמלת ניידות כאמור בסעיף 90;

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 85** מוצע לקבוע כי סל הקליטה לא יעודכן בשנת 2008.
- סעיף 86** מוצע לתקן את החוק לפיצוי נפגעי גזות, התשנ"ד-1994, ולקבוע כי סכומי ההטבות הניתנות לפיו לא יעודכנו בשנת 2008.
- סעיפים 87 ו-89** מוצע לתקן את החוק לפיצוי נפגעי פוליו, התשס"ז-2007, ולקבוע כי סכומי ההטבות הניתנות לפיו לא יעודכנו בשנת 2008.
- סעיפים 88, 89 ו-90** מוצע לקבוע כי סכומי ההטבות הניתנות לפי חוק הביטוח הלאומי [נוסח חדש], התשנ"ה-1995 (להלן – חוק הביטוח הלאומי), ולפי חוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980 וכן סכומי ההטבות הניתנות מכוח ההסכם בדבר גמלת ניידות שנערך לפי סעיף 9 לחוק הביטוח הלאומי, לא יעודכנו בשנת 2008.

⁸³ ס"ח התשנ"ה, עמ' 56; התשס"ב, עמ' 442.

⁸⁴ ס"ח התשנ"ד, עמ' 277; התשס"ד, עמ' 484.

⁸⁵ ס"ח התשס"ז, עמ' 161.

”סכום העדכון בתקופה הקובעת” – הסכום שהיה מיתוסף לסכום הגמלה, במהלך התקופה הקובעת, אלמלא הוראות פרק זה.

(ב) במועד העדכון הראשון של גמלה שבסמוך לאחר תום התקופה הקובעת, ייווסף לסכום הגמלה סכום העדכון בתקופה הקובעת.

פרק ט"ו: מים

תיקון חוק המים 92, בחוק המים, התשי"ט-1959⁸⁶ (בפרק זה – חוק המים) –

(1) בסעיף 22א, סעיף קטן (ג) – בטל;

ד ב ר י ה ס ב ר

בחקיקה מקבילה. יצוין כי פרשנות אפשרית להוראות סעיפים 21 ו-24⁸⁷ לחוק המים, כמו גם להוראות נוספות בחוק האמור, מצביעה על סמכותה של מועצת הרשות הממשלתית להסדיר עניינים שונים הנוגעים לשירותים הניתנים לצרכנים, ואולם ההוראות הקבועות לעניין זה בחוק המים הן כלליות, ונדרשת הסדרה מפורטת יותר, אשר קובעת את העקרונות והמטרות העומדים בבסיסו של ההסדר הראוי, בדומה להסדרה הקבועה בחקיקה מקבילה בתחומים נוספים הנתונים לפיקוח של הרשויות המוסמכות באותם חוקים.

כמו כן, הסדרה ופיקוח יעילים על פעילותם של ספקי מים מחייבת קביעתן של הוראות נוספות, אשר יקנו למועצת הרשות הממשלתית ולמנהל הרשות הממשלתית את הסמכויות הנדרשות להיבטים שונים הנוגעים לפעילותם של אותם ספקים. כך למשל, יש להסדיר את חובת הדיווח של ספקי המים למועצת הרשות הממשלתית, למנהל הרשות הממשלתית ולצרכנים, יש להגדיר את מסגרת השיקולים והמטרות העומדים בבסיס מתן רישיון הפקה ורישיון הקמה לפי חוק המים, יש להסדיר את ההיבטים הנוגעים להשקעות ולתכניות פיתוח במשק המים ויש לקבוע הוראות לעניין המגבלות על העברת הרישיונות הניתנים לפי החוק האמור. הסדרה זו, להיבטים אלה ובעניינים נוספים, מקובלת גם בחקיקה מקבילה המסדירה פיקוח ובקרה בתחומים שונים, והיא נדרשת כדי להקנות למועצת הרשות הממשלתית ולמנהל הרשות הממשלתית את הסמכויות להבטחת המטרות שעמדו בבסיס הקמתה של רשות המים כאמור.

סעיף 92 לפסקה (1)

סעיף 22א(ג) לחוק המים קובע כי "הרואה עצמו נפגע מסירוב מנהל הרשות הממשלתית לתת רישיון הקמה, או מתנאי הרישיון, רשאי לערור על כך תוך 21 יום בפני בית הדין לענייני מים". בשל התיקון המוצע בסעיף 31 לחוק המים, אשר לפיו ניתן יהיה לערור, בין השאר, על סירוב של מנהל הרשות הממשלתית לתת רישיון הקמה, על התנאים שנקבעו ברישיון האמור, או על התלייתו, שינויו או ביטולו, מוצע לבטל את סעיף 22א(ג).

פרק ט"ו – כללי

בהתאם להוראות חוק המים, התשי"ט-1959 (להלן – חוק המים), ההסדרה והפיקוח על משק המים מופקדים בידי הרשות הממשלתית למים ולביוב שהוקמה לפי סעיף 124 ויא לחוק האמור (להלן – רשות המים). באמצעות מועצת הרשות הממשלתית למים ולביוב שהוקמה לפי סעיף 124 וטו לחוק המים (להלן – מועצת הרשות הממשלתית) ומנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב שהתמנה לפי סעיף 124 ויט לחוק המים (להלן – מנהל הרשות הממשלתית), כל אחד מהם על פי הסמכויות ותחומי הפעולה הקבועים לו לפי החוק האמור. רשות המים, אשר הוקמה ביום י"א בטבת התשס"ז (1 בינואר 2007) (בהתאם להוראות חוק המים, כפי שתוקנו בחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2006), התשס"ז-2006 (להלן – חוק המדיניות הכלכלית לשנת 2006)), מרכיבה את הסמכויות בתחום המים בידי גורם ממשלתי-מקצועי אחד. ריכוז הסמכויות כאמור נדרש לשם הבטחת ראייה כוללת של צורכי משק המים, הסדרתו והפיקוח עליו, וזאת בשונה ממצב הדברים שקדם למועד הקמתה של אותה רשות, אשר בו היו הסמכויות מפורזות בידי מספר רב של גורמים.

היבט מרכזי בתחום ההסדרה והפיקוח במשק המים נוגע לרמת השירותים הניתנת לצרכנים על ידי ספקי המים השונים, בפרט לעניין ההספקה למטרת צריכה ביתית בהיקפים גדולים. יצוין כי רמת השירותים הניתנים לצרכנים, איכותם ואמות המידה לשירות נתונים, בשורה ארוכה של תחומים, להסדרה ולפיקוח בידי רשויות הפיקוח המוסמכות באותם תחומים, ואולם חוק המים, כנוסחו היום, אינו מסדיר את כלל ההוראות הנדרשות בהיבט מרכזי זה. חוק המים אינו קובע את החובות השונות החלות על ספקי המים, אשר מספקים מים למטרת צריכה ביתית, כלפי צרכניהם, בהיבטים שונים הנוגעים לאמות המידה לשירות. משכך, העדר ההסדרה הנדרשת בחוק המים לגבי אותם היבטים אינו עולה בקנה אחד עם המטרות העומדות בבסיס הקמתה של רשות המים ועם ההסדרה הקיימת בעניינים אלה

⁸⁶ ס"ח התשי"ט, עמ' 169; התשס"ז, עמ' 68.

- (2) בסעיף 23, אחרי "(להלן – רישיון הפקה):" יבוא "רישיון הפקה יכול שיהיה להפקת מים, להתפלת מים או להספקת מים ויכול שיהיה לכמה פעילויות כאמור";
- (3) אחרי סעיף 23 יבוא:

"מטרות ותנאים ברישיון הקמה וברישיון הפקה (א) 23א. מנהל הרשות הממשלתית, בבואו לתת רישיון הקמה או רישיון הפקה או לקבוע את סוג הרישיון, לפי סעיפים 22א או 23, ומועצת הרשות הממשלתית, בבואה לקבוע כללים לפי הסעיפים האמורים, יתחשבו במטרות אלה:

- (1) שמירה על מקורות המים ואיכותם ומניעת זבזב מים, זיהומם או דלדולם;
- (2) הבטחת רמת השירותים שנותן בעל הרישיון לצרכניו, זמינותם, איכותם ואמינותם;
- (3) עידוד תחרות במשק המים, פיתוח משק המים ומעורר עלויות.

(ב) מנהל הרשות הממשלתית רשאי לקבוע ברישיון הקמה או ברישיון הפקה, בכפוף לכללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית לפי סעיפים 22א או 23, כל תנאי הנראה לו דרוש לשם השגת המטרות האמורות בסעיף קטן (א), ובכלל זה בעניינים אלה:

- (1) מטרות המים או השימושים בהם על פי הרישיון;
- (2) סייגים לעניין החזקת שליטה או אמצעי שליטה בבעל רישיון, בשיעורים שייקבעו ברישיון, וסייגים להעברתם, ובכלל זה דרישה לקבלת אישור מאת מנהל הרשות הממשלתית להחזקה כאמור; לענין זה, "אמצעי שליטה" ו"שליטה" – כהגדרתם בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968⁸⁷;

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (3)

לפסקה (2)

בהתאם להוראות סעיפים 22א ו-23 לחוק המים, תנאי להקמת מיתקן, מכון או מבנה המיועדים להפקת מים, להטייתם או להתפלת מים, ותנאי להפקה, להתפלה או להפקת מים הוא קבלת רישיון הקמה או רישיון הפקה, לפי העניין, מאת מנהל הרשות הממשלתית על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית. בשל החשיבות של אותם רישיונות, אשר מאפשרים למי שמקבל אותם לעסוק בעניינים מהותיים במשק המים, מוצע לקבוע את המטרות שיעמדו בבסיס הפעלת הסמכויות של מנהל הרשות הממשלתית ומועצת הרשות הממשלתית לפי הסעיפים האמורים. בהתאם לכך, מוצע להוסיף את סעיף 23א לחוק המים, ולקבוע כי בו מנהל הרשות הממשלתית, בבואו לתת רישיון הקמה או רישיון הפקה או לקבוע את סוג הרישיון, לפי סעיפים 22א או 23 לחוק המים, ומועצת הרשות הממשלתית, בבואה לקבוע כללים לפי הסעיפים האמורים, יתחשבו בכמה מטרות שיש להן חשיבות רבה לקידומו ולפיתוחו של משק המים, ובכלל זה אלה: שמירה

סעיף 23 לחוק המים קובע, בין השאר, כי אדם לא יפיק מים, לא יתפיל מים ולא יספק מים, אלא על פי רישיון מאת מנהל הרשות הממשלתית ובהתאם לתנאי הרישיון. בשל ההבחנה בין שלוש הפעילויות האמורות, ובכלל זה לעניין היבטים שונים הנוגעים לפיקוח ולהסדרה של כל אחת מהן, מוצע להבהיר בסעיף 23 לחוק המים כי מנהל הרשות הממשלתית רשאי להוציא רישיון הפקה נפרד לכל אחת מהפעילויות כאמור או רישיון הפקה לכמה פעילויות, לפי שיקול דעתו.

יצוין כי בהתאם להוראות סעיף 55 לחוק המדיניות הכלכלית לשנת 2006, כל עוד לא קבעה מועצת הרשות הממשלתית כללים לעניין הפעלת סמכויותיו של מנהל הרשות הממשלתית לפי חוק המים, ובהעדר תקנות שנקבעו לעניין זה לפי הוראות החוק האמור, כנוסח ערב תיקונו בחוק המדיניות הכלכלית לשנת 2006.

⁸⁷ ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

- (3) מגבלות על העברת נכסים של בעל רישיון;
 (4) לעניין רישיון הפקה – כל תנאי נוסף הדרוש להבטחת יעילות בהפקה, באיגום, בהובלה ובחלוקה של מים”;

(4) בסעיף 24 –

- (א) בכותרת השוליים, במקום “הרשיון” יבוא “רישיון הפקה”;
 (ב) אחרי “יציין את” יבוא “סוג הרישיון ומאפייניו, ובכלל זה את מטרת המים או השימושים בהם, את מקור המים של בעל הרישיון או את מי שמספק לו מים, לפי העניין, את”, במקום “להפיק ולספק” יבוא “להפיק, להתפיל או לספק”;

(5) סעיף 25 – בטל;

(6) במקום סעיף 28 יבוא:

”מגבלות על 28. רישיון הקמה או רישיון הפקה או כל חלק ממנו, אינו ניתן להעברה, במישרין או בעקיפין, לרבות בדרך של שעבוד או עיקול, ושליטה בבעל רישיון כאמור אינה ניתנת להעברה, אלא באישור מראש ובכתב מאת מנהל הרשות הממשלתית ובתנאים שעליהם יורה; התנאים למתן אישור להעברת רישיון או שליטה כאמור ייקבעו בהתחשב במטרות לפי סעיף 23א ועל פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית לפי סעיפים 22א או 23, לפי העניין, ובהעדר כללים כאמור – באישור אותה מועצה; לעניין זה, “שליטה” – כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ”ח-1968.

”מגבלות על
 העברת רישיון
 הקמה או רישיון
 הפקה ועל העברת
 שליטה

ד ב ר י ה ס ב ר

בסעיף האמור, מוצע לבטל את סעיף 25 לחוק המים.
 וזו לשונו של סעיף 25 לחוק המים שמוצע לבטלו:

”תנאים ברישיון

25. מנהל הרשות הממשלתית רשאי לקבוע ברישיון הפקה כל תנאי הנראה לו דרוש להבטיח יעילות בהפקה, בהחסנה, בהובלה ובחלוקה של מים ולמנוע דלדולם של מקורות מים; והוא כשאין הוראה אחרת בענין זה בכללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית.”

לפסקה (6)

לסעיף 28 המוצע

סעיף 28 לחוק המים קובע כי בעל רישיון הפקה רשאי להעבירו לזולתו, ובלבד שיודיע על כך למנהל הרשות הממשלתית. הוראה זו, הנותנת לבעל הרישיון, לפי שיקול דעתו הבלעדי, את הסמכות להעביר את רישיונו לכל גורם שהוא, בלא שקיבל לכך אישור מאת מנהל הרשות הממשלתית, פוגעת בהליכי הרישיון הקבועים בחוק המים ומונעת את האפשרות להבטיח את הפיקוח והבקרה על פעילותם של ספקי המים, בין השאר לשם הבטחת טובתם של הצרכנים ופיתוחו של משק המים. כמו כן, סעיף זה אינו עולה בקנה אחד עם התיקונים המוצעים לחוק המים, אשר מגבירים את הפיקוח והבקרה על הליכי הרישיון.

על מקורות המים ואיכותם, הבטחת רמת השירותים הניתנים לצרכנים, עידוד התחרות במשק המים והוולת עלויות לצרכני המים ולמשק המים.

לשם הבטחת השגתן של אותן מטרות, מוצע לקבוע בסעיף 23א האמור כי מנהל הרשות הממשלתית רשאי לקבוע תנאים ברישיון ההפקה או ברישיון ההקמה הנראים לו דרושים להשגת המטרות, ובכלל זה בעניינים אלה: מטרת המים או השימושים בהם, סייגים לעניין החזקת שליטה או אמצעי שליטה בבעל רישיון וכן מגבלות על העברת נכסים של בעל רישיון.

לפסקה (4)

סעיף 24 לחוק המים קובע הוראות לעניין הפרטים החיוניים שיש לרשום ברישיון ההפקה. לשם ייעול הפיקוח על תהליך הרישיון והגברת השקיפות, מוצע לתקן את סעיף 24 לחוק המים ולקבוע בו כי בפרטים האמורים ייכללו גם אלה: סוג הרישיון ומאפייניו, ובכלל זה מטרת המים או השימושים בהם וכן מקור המים של בעל הרישיון או מי שמספק לו מים, לפי העניין.

לפסקה (5)

סעיף 25 לחוק המים קובע כי מנהל הרשות הממשלתית רשאי לקבוע תנאים הנראים לו דרושים ברישיון ההפקה. מאחר שמוצע לקבוע סמכות זו בסעיף 23א(ב)4) המוצע לחוק המים, בשינויים שונים הקבועים

28.א. (א) בסעיף זה, "בעל רישיון" – בעל רישיון הקמה, בעל רישיון הפקה או בעל תשתית שניתנה לו הוראה לגבי התשתית לפי סעיף 35א, למעט חברה כהגדרתה בחוק תאגידי מים וביוב, התשס"א-2001⁸⁸, ורשות מקומית.

(ב) היה למנהל הרשות הממשלתית יסוד סביר להניח כי בעל רישיון פועל באופן לקוי העלול לפגוע באפשרותו למלא את חובותיו לפי תנאי הרישיון או לפי חוק זה, רשאי הוא להורות לבעל הרישיון, בכתב, לתקן את הליקוי בתוך התקופה שיקבע באותה הוראה.

(ג) בעל רישיון שקיבל הוראה לפי סעיף קטן (ב) רשאי להשיג עליה, בכתב, בפני מנהל הרשות הממשלתית, בתוך 15 ימים מיום קבלת ההוראה כאמור; הגיש בעל הרישיון השגה כאמור, יחליט בה מנהל הרשות הממשלתית, סמוך ככל האפשר לאחר שקיבל אותה, ויודיע על החלטתו לבעל הרישיון, ורשאי הוא לשנות את התקופה שבה על בעל הרישיון לתקן את הליקוי.

(ד) מצא מנהל הרשות הממשלתית כי יש צורך לנקוט פעולה למניעת סכנה ממשית ומיידית לאדם או לרכוש, רשאי הוא לבצעה, אף אם טרם חלף הזמן להגשת השגה לפי סעיף קטן (ג), אם בעל הרישיון לא ביצעה לפי סעיף קטן (ב) ולהטיל את ההוצאות שהוצאו לשם כך על בעל הרישיון;

(7) בסעיף 30 –

(א) במקום כותרת השוליים יבוא "שינוי, התליה או ביטול של רישיון הקמה או רישיון הפקה";

ד ב ר י ה ס ב ר

לפי חוק תאגידי מים וביוב, התשס"א-2001, או רשות מקומית, לתקן ליקויים, אם היה למנהל יסוד סביר להניח כי בעל הרישיון פועל באופן לקוי העלול לפגוע באפשרותו למלא את חובותיו לפי תנאי הרישיון או לפי חוק המים. סמכות זו נועדה כדי לאפשר למנהל הרשות הממשלתית להבטיח את יישומן של החובות המוטלות על בעל הרישיון, כחלק מההסדרה הנדרשת לעניין מתכונת הפעילות ורמת השירות של בעל הרישיון לפי חוק המים. עוד מוצע לקבוע הוראות לעניין האפשרות העומדת לפני בעל הרישיון להשיג על ההוראה שנתן מנהל הרשות הממשלתית, בפניו, בתוך 15 ימים מיום קבלת ההוראה. כן מוצע לקבוע כי מנהל הרשות הממשלתית רשאי לנקוט בעצמו פעולה הנדרשת למניעת סכנה ממשית ומיידית לאדם או לרכוש, אף אם טרם חלף הזמן להשגה, אם בעל הרישיון לא ביצעה, ולהטיל את ההוצאות שהוצאו לשם כך על בעל הרישיון.

לפסקה (7)

סעיף 30 לחוק המים מסמיך את מנהל הרשות הממשלתית לבטל רישיון הפקה, להתלותו או לשנותו אם בעל הרישיון הפיק או סיפק מים בניגוד לרישיון או בניגוד להוראות חוק המים, והמשיך לעשות כן לאחר שמנהל הרשות הממשלתית התרה בכתב ונתן לבעל הרישיון זמן סביר לתיקון המעוות. מוצע להרחיב את הוראות הסעיף

מוצע על כן לתקן את סעיף 28 לחוק המים ולקבוע בו כי רישיון הקמה או רישיון הפקה, או כל חלק ממנו, אינם ניתנים להעברה, לרבות בדרך של שעבוד או עיקול, וכי שליטה בבעל רישיון כאמור אינה ניתנת להעברה, אלא באישור מראש ובכתב מאת מנהל הרשות הממשלתית ובתנאים שעליהם יורה; הפעלת סמכותו של מנהל הרשות הממשלתית כאמור תהיה על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית לפי סעיפים 22א או 23 לחוק המים, לפי העניין, ובהעדר כללים – באישור המועצה. עוד מוצע לקבוע כי אישורו של מנהל הרשות הממשלתית והתנאים למתן האישור ייקבעו בהתחשב במטרות לפי סעיף 23א המוצע, וזאת בשל חשיבותן לפיתוח ולקידומו של משק המים ובשל המשמעויות הנלוות להעברת רישיון או שליטה כאמור.

וזה לשונו של סעיף 28 לחוק המים, שמוצע לבטלו:

"העברה של רישיון הפקה

28. רשאי בעל רישיון הפקה להעבירו לזולתו ובלבד שיודיע על כך למנהל הרשות הממשלתית."

לסעיף 28א המוצע

מוצע לקבוע הוראות לעניין סמכותו של מנהל הרשות הממשלתית להורות לבעל רישיון, שאינו חברה

⁸⁸ ס"ח התשס"א, עמ' 454.

(ב) האמור בו יסומן (א) ובו, אחרי "לבטל" יבוא "רישיון הקמה או", במקום "הפיק או סיפק מים בניגוד לאמור ברשיון או בניגוד לאמור לפי חוק זה" יבוא "לא מילא אחר תנאי הרישיון או אחר הוראות לפי חוק זה, לרבות הוראות מנהל הרשות הממשלתית שניתנו לפיו";

(ג) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) מנהל הרשות הממשלתית רשאי, לשם הבטחת המטרות האמורות בסעיף 23א, לשנות, בכל עת, תנאים ברישיון הקמה או ברישיון הפקה, ובכלל זה להוסיף בו תנאים, להגבילו או לשנות את תקופת תוקפו; שינוי תנאים ברישיון לפי סעיף קטן זה ייעשה באישור מועצת הרשות הממשלתית, לאחר שמנהל הרשות הממשלתית נתן לבעל הרישיון הזדמנות להשמיע את טענותיו, ואולם רשאית המועצה, בכללים, לקבוע סוגי מקרים ונסיבות שבהם לא יידרש אישור המועצה כאמור.";

(8) בסעיף 31 -

(א) בסעיף קטן (א), אחרי "לתת" יבוא "רישיון הקמה או", במקום "שנקבעו ברישיון הפקה" יבוא "שקבע ברישיון כאמור" ואחרי "או ביטול" יבוא "או הרואה עצמו נפגע מהחלטת מנהל הרשות הממשלתית בהשגה לפי סעיף 28א(ג)";

(ב) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) אין בהגשת ערר כדין כדי לעכב את ביטול הרישיון, התלייתו או שינויו, ובלבד שמנהל הרשות הממשלתית הורה על נקיטת אמצעים חלופיים להבטחת הספקת המים לצרכנים על פי הרישיון, ככל שייראה לו דרוש בנסיבות העניין, ואין בהגשת ערר כאמור כדי לעכב את החלטת מנהל הרשות הממשלתית בהשגה כאמור בסעיף קטן (א); ואולם רשאי בית הדין להורות על עיכוב הביטול, ההתליה, השינוי או ההחלטה כאמור, לפרק זמן שיקבע ובתנאים שייראו לו, אם לדעתו ראוי לעשות כן בנסיבות העניין.";

ד ב ר י ה ס ב ר

לפי סעיף 30 לחוק המים נתונה לבעל הרישיון זכות ערר לבית הדין לענייני מים לפי סעיף 31 לחוק האמור.

לפסקה (8)

סעיף 31(א) לחוק המים קובע הוראות לעניין הערר שרשאי להגיש לבית הדין לענייני מים, מי שרואה עצמו נפגע מסירובו של מנהל הרשות הממשלתית לתת רישיון הפקה, מהתנאים שנקבעו ברישיון האמור או מהתלייתו, שינויו או ביטולו. מוצע לקבוע כי זכות הערר כאמור תחול גם לגבי מי שרואה עצמו נפגע מהחלטת מנהל הרשות הממשלתית בהשגה לפי סעיף 28א(ג) המוצע לחוק המים, וגם לגבי החלטות מנהל הרשות הממשלתית כאמור בעניין רישיון הקמה. יצוין כי סעיף 31(א) אינו מקנה זכות ערר על תנאים שרואים אותם לפי התיקון המוצע לחוק המים כחלק מתנאי הרישיון, כאמור בסעיפים 35 ו-35ח(ב) המוצעים בסעיף 92(12) להצעת החוק.

סעיף 31(ב) לחוק המים קובע כי "הגשת ערר כדין מעכבת את ביטול הרישיון, התלייתו או שינויו". מוצע לבטל את סעיף קטן (ב) האמור, ולקבוע כי הגשת הערר אינה מעכבת את ביטול הרישיון, התלייתו או שינויו,

האמור, ולקבוע בו כי הסמכות לפי אותו סעיף תחול גם על רישיון הקמה וכן להבהיר כי הסמכות כאמור תהיה על כל הפרה של תנאי הרישיון או ההוראות לפי החוק. משכך, הוראות סעיף 30 יחולו גם על הפרה של ההוראות הקבועות בסימן ג'1 המוצע לחוק המים, ובכלל זה הפרתן של אמות המידה לשירות לפי סעיף 35 המוצע, ובכל עניין אחר לפי החוק או הרישיון הניתן על פיו, גם אם הוא אינו נוגע במישרין להפקת מים או להספקתם.

עקב החשיבות ביישומן המלא של המטרות המפורטות בסעיף 23א המוצע, מוצע לקבוע בסעיף 30 לחוק המים כי מנהל הרשות הממשלתית יהיה רשאי, לשם הבטחת המטרות כאמור, לשנות, בכל עת, תנאים ברישיון ההקמה או ההפקה, להוסיף בו תנאים, להגבילו או לשנות את תקופתו. כדי להבטיח את הבקרה הנדרשת על אופן הפעלת הסמכות כאמור, מוצע לקבוע כי מנהל הרשות הממשלתית יהיה רשאי להפעיל את הסמכות האמורה לאחר שנתן לבעל הרישיון הזדמנות להשמיע את טענותיו, ובאישור מועצת הרשות הממשלתית, למעט במקרים ובנסיבות, לפי כללים שתקבע המועצה, שבהם לא יידרש אישורה כאמור. יצוין כי על הפעלת הסמכות

(א) בסעיף קטן (א), במקום "והפיק או סיפק מים בניגוד לאמור ברישיון או בניגוד לאמור לפי חוק זה" יבוא "ולא מילא אחר תנאי הרישיון או אחר הוראות לפי חוק זה";

(ב) סעיף קטן (ב) – בטל;

(10) בסעיף 33, בסעיף קטן (א), במקום הסיפה החל במילים "וזאת עד שניתן רשיון הפקה חדש" יבוא "וזאת עד שיתקיים אחד מאלה:

(1) מנהל הרשות הממשלתית נתן לבעל המפעל רישיון הפקה חדש, לאחר שנוכח כי בעל המפעל קיים את הדרישות והתנאים שקבע לצורך מתן הרישיון, וכי הוא מקיים את שאר ההוראות לפי חוק זה;

(2) מנהל הרשות הממשלתית אישר לבעל המפעל להעבירו לבעל רישיון הפקה אחר, לאחר שנוכח כי ביכולתו של בעל הרישיון האחר לקיים הספקת מים תקינה לצרכנים הנוגעים בדבר;

(3) הובטחה לצרכנים הנוגעים בדבר הספקת מים בדרך אחרת ובתנאים סבירים";

(11) בסעיף 35א –

(א) בכותרת השוליים, במקום "רכישה" יבוא "רכישה או מכירה של";

(ב) בסעיף קטן (ב) –

ד ב ר י ה ס ב ר

"(ב) ביטול רישיון הפקה יעמוד בתקפו במשך שנתיים מיום החלטת בית הדין, והרישיון יתחדש מאליו כתום המועד האמור, זולת אם בית הדין האריך, לפי בקשת מנהל הרשות הממשלתית, את תקופת הביטול לשנה נוספת."

לפסקה (10)

סעיף 33(א) לחוק המים קובע כי במקרה של ביטול, התליה או שינוי של רישיון הפקה, אשר כתוצאה ממנו נמנע מבעליו של מפעל להספקת מים לספק מים לצרכניו, רשאי מנהל הרשות הממשלתית לנהל את המפעל האמור, על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית, וזאת עד שיתקיימו כל אחד מהנסיבות וסוגי המקרים הקבועים באותו סעיף קטן. כדי להתאים את הוראות הסעיף האמור לעיקרון העומד בבסיס ביטולו של סעיף 32(ב) לחוק המים, מוצע לתקן את ההוראות לעניין הנסיבות וסוגי המקרים כאמור בסעיף 33(א).

לפסקה (11)

סעיף 35א לחוק המים מאפשר, בין השאר, לתת הוראות לבעלים, למפעיל או למחזיק בתשתית מים (להלן – בעל תשתית) לעניין רכישה של מים ומתן שירותי תשתית. השימוש בסמכויות של מנהל הרשות הממשלתית ומועצת הרשות הממשלתית לפי סעיף 35א לחוק המים חיוני לשם הבטחת הפקה, הספקה או צריכה

ובלבד שהתקיים התנאי המוצע לעניין נקיטת אמצעים חלופיים להבטחת הספקת מים לצרכנים, וכן לקבוע כי אין בהגשת הערר כדי לעכב את החלטת מנהל הרשות הממשלתית בהשגה לפי סעיף 28א(ג) המוצע, והכל זולת אם החליט בית הדין להורות על עיכוב כאמור, אם לדעתו ראוי לעשות כן בנסיבות העניין.

לפסקה (9)

בהתאם לסעיף 32(ב) לחוק המים, ביטול רישיון הפקה יעמוד בתוקפו במשך שנתיים מיום החלטת בית הדין שאישרה את החלטת מנהל הרשות הממשלתית על ביטולו של הרישיון, והרישיון יתחדש מאליו בתום אותה תקופה, אלא אם כן האריך בית הדין, לבקשת המנהל, את תקופת הביטול בשנה נוספת. הוראה זו פוגעת בסמכויות מנהל הרשות הממשלתית לעניין ביטולם של רישיונות הפקה, במידת הצורך, ובכלי הבקרה והפיקוח המרכזי של המנהל בתחום הליכי הרישוי, ומשכך מוצע לבטלו. במקביל, מוצע לקבוע הוראת מעבר בסעיף 95(א), ולפיה ביטול סעיף 32(ב) כאמור יחל ביום כ"ד באדר א' התשס"ח (1 במרס 2008), והוראות אותו סעיף ימשיכו לחול על רישיונות הפקה שבטלו עד אותו יום.

וזה נוסחו של סעיף 32(ב) לחוק המים שמוצע לבטלו:

(1) בפסקה (2), אחרי "מאדם שעליו הורה מנהל הרשות הממשלתית" יבוא "או למכור לו מים", אחרי "למכור את המים לבעל התשתית" יבוא "או לרכוש מים מבעל התשתית" והסיפה החל במילים "בהעדר הסכמה בין הצדדים" – תימחק;

(ג) בסעיף קטן (ד), במקום הסיפה החל במילים "סעיף קטן (ב)(2)" יבוא "סעיף קטן (ו)";

(ד) בסעיף קטן (ו), במקום הסיפה החל במילים "תעריפים לשירותי תשתית" יבוא "הוראות לחישוב המחיר לשירותי תשתית כאמור בסעיף קטן (ב)(1) או לחישוב המחיר למים כאמור בסעיף קטן (ב)(2), על פי עקרון העלות";

(12) אחרי סעיף 35א יבוא:

"סימן ג' 1: בעל רישיון ספק שירות חיוני"

הגדרות 35ב. בסימן זה –

"בעל רישיון ספק שירות חיוני" – מי שניתן לו רישיון ספק שירות חיוני או רישיון ספק שירות חיוני ארצי;

"רישיון ספק שירות חיוני" – רישיון הפקה אשר כמות המים הכוללת המוקצית על פיו להספקה, למטרת צריכה ביתית, למי שאינו בעל רישיון ספק שירות חיוני ארצי, עולה על 500 אלף מטרים מעוקבים לשנה;

ד ב ר י ה ס ב ר

להחיל על בעל תשתית, שניתנה לו הוראה לגבי התשתית לפי סעיף 35א, את הוראות סימן ג' המוצע, ובכלל זה את החובה לתת שירותי תשתית על פי אמות המידה לשירות הקבועות בסעיף 35 המוצע.

לפסקה (12)

לסעיפים 35ב, 35ג ו-35יא המוצעים

בשל החשיבות בהבטחת הספקה נאותה של מים למטרת צריכה ביתית, ובשל השונות הקיימת בין הסוגים השונים של מפיקי המים, ספקי המים, סוגי הצרכנים ומטרות הצריכה, מוצע לייחד בסימן ג' המוצע הוראות שונות לגבי החובות שיחולו על מי שמספק מים למטרת צריכה ביתית בהיקפים מוגדרים, וזאת, בין השאר, לשם השגת המטרות כאמור בסעיף 23א המוצע, כנוסחו בסעיף 92(3) להצעת החוק. בהתאם לכך, מוצע להגדיר בסעיף 35ב "רישיון ספק שירות חיוני" כרישיון הפקה אשר כמות המים הכוללת המוקצית על פיו להספקה למטרת צריכה ביתית, למי שאינו בעל רישיון ספק שירות חיוני ארצי, עולה על 500 אלף מטרים מעוקבים לשנה. כאמור, ההגדרה המוצעת אינה חלה על מי שמספק מים לבעל רישיון ספק שירות חיוני ארצי, וזאת, בין השאר, בשל מאפייניו של אותו ספק ובשל הצורך להבטיח את הפיקוח והבקרה הנדרשים על הבטחת הספקת המים לצרכנים "רגילים". כן מוצע להגדיר באותו סעיף "רישיון ספק שירות חיוני ארצי" כרישיון הפקה אשר כמות המים הכוללת המוקצית על פיו להספקה, למטרת צריכה ביתית,

סדירות ויעילות של מים, הוזלתם, או ניצול מיטבי של תשתיות מים, כאמור בסעיף קטן (ב) של אותו סעיף. יצוין כי במהלך השנים האחרונות נעשה שימוש בסמכויות לפי הסעיף האמור לשם השגת מטרותיו ולשם קידומו ופיתוחו של משק המים. בעקבות הניסיון שהצטבר בהפעלת הסמכויות כאמור, מוצע לתקן את הוראות סעיף 35א בעניינים אלה:

(1) מוצע להרחיב את סמכויותיו של מנהל הרשות לתת הוראות לפי סעיף 35א(ב)(2) גם למכירת מים על ידי בעל תשתית למי שיוורה לו מנהל הרשות הממשלתית;

(2) מוצע להסמיך את מנהל הרשות הממשלתית לקבוע את התעריפים בעבור רכישת מים או מכירתם כאמור בסעיף 35א(ב)(2), על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית בהתבסס על עקרון העלות, וזאת בלא קשר לקיומה או לאי-קיומה של הסכמה בין רוכש המים למוכר המים על מחיר המים, אלא כהסדר קבוע שחל בכל מקרה בעקבות מתן ההוראה לפי אותו סעיף. הסדר מוצע זה נובע, בין השאר, מהנסיבות המיוחדות של רכישת המים או מכירתם בעקבות מתן הוראה של מנהל הרשות הממשלתית לפי סעיף 35א(ב)(2) ולמהות ההסכמה הנובעת מאותן נסיבות. כן מוצע לקבוע כי לא יידרש עוד אישור שר האוצר לקביעת מחיר המים לפי אותו סעיף.

יצוין כי בהתאם לסעיף 35ג המוצע, כנוסחו בסעיף 92(12) להצעת החוק, מועצת הרשות הממשלתית רשאית

”רישיון ספק שירות חיוני ארצי” – רישיון הפקה אשר כמות המים הכוללת המוקצית על פיו להספקה, למטרת צריכה ביתית, עולה על 100 מיליון מטרים מעוקבים לשנה.

אמות מידה
לשירות

35ג. (א) בעל רישיון ספק שירות חיוני ייתן שירות, על פי רישיונו ולפי הוראות חוק זה, באופן שוויוני בנסיבות העניין, באיכות, באמינות, בזמינות וביעילות נאותים, תוך מזעור עלויות, ובהתאם לכללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית לפי סעיף זה.

(ב) מועצת הרשות הממשלתית תקבע, בכללים, לשם הבטחת המטרות כאמור בסעיף 23א ולשם הבטחת ההספקה התקינה והסדירה של מים ברציפות ולאורך זמן, אמות מידה והוראות אחרות לעניין מתן שירות בידי בעל רישיון ספק שירות חיוני, בין השאר בעניינים אלה:

(1) חובת בעל רישיון ספק שירות חיוני לספק מים לצרכנים, לרבות פרקי הזמן המרביים לחיבורו של צרכן למערכת הספקת המים, תנאי הספקתם ואיכות המים, והכל בשים לב לשימוש שלו מיועדים המים;

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 35 המוצע תחול גם על החלתן של הוראות סימן ג'1, אשר חלות על בעל רישיון ספק שירות חיוני ארצי, על כל בעל רישיון ספק שירות חיוני אחר או על כל בעל רישיון אחר, או חלקם.

מוצע לקבוע בסעיף 35א המוצע סייג לתחולת הוראות סימן ג'1 המוצע, כך שהוא לא יחול על חברה כהגדרתה בחוק תאגידי מים וביוב, התשס"א-2001 (להלן, בהתאמה – חברה וחוק תאגידי מים וביוב), ועל רשות מקומית. מוצע לקבוע את הסייג האמור בשל מערכת ההסדרה המקבילה החלה על חברה, באותם עניינים הקבועים בסימן ג'1 המוצע, במסגרת ההוראות השונות לפי חוק תאגידי מים וביוב. עוד יצוין כי בהתאם להוראות חוק תאגידי מים וביוב, הרשויות המקומיות חייבות בהקמתן של חברות החל מהמועד הקבוע לעניין זה בחוק האמור, ונאסר עליהן להפעיל בעצמן את שירותי המים והביוב החל באותו מועד אלא באמצעות חברות שיקימו כאמור. משכך, אין מקום להחיל על הרשויות המקומיות את הוראות סימן ג'1 המוצע.

לסעיף 35 המוצע

בשל החשיבות בהבטחת הרמה והאיכות של השירותים הניתנים לצרכניו של בעל רישיון ספק שירות חיוני, מוצע לקבוע הוראות לעניין אמות המידה לשירות שיחולו על בעל הרישיון האמור. בהתאם לכך, מוצע לקבוע כי בעל רישיון ספק שירות חיוני יתן שירות לצרכניו באופן שוויוני בנסיבות העניין, באיכות, באמינות, בזמינות וביעילות נאותים, תוך מזעור עלויות

עולה על 100 מיליון מטרים מעוקבים לשנה. משכך, מוצע לקבוע כי ההוראות המוצעות לפי סימן ג'1 יחולו על מי שהוא בעל רישיון ספק שירות חיוני, היינו מי שניתן לו רישיון ספק שירות חיוני או רישיון ספק שירות חיוני ארצי. בשל המאפיינים המיוחדים של בעל רישיון ספק שירות חיוני ארצי, ובכלל זה ההיקף הרחב של כמויות המים שהוא מספק לצריכה ביתית והמספר הרב של הצרכנים התלויים בו, מוצע לייחד לבעל הרישיון האמור הוראות מסוימות שיחולו עליו, כמפורט בתיקון המוצע בסימן ג'1.

כמו כן מוצע לקבוע בסעיף 35ב כי מועצת הרשות הממשלתית תהיה רשאית להחיל, בכללים, את הוראות סימן ג'1 המוצע, כולן או חלקן, בשינויים או בלא שינויים, על מי שהוא בעל רישיון הקמה, בעל רישיון הפקה או בעל תשתית שניתנה לו הוראה לגבי התשתית לפי סעיף 35א. ההנחה היא כי החלת ההוראות כאמור על בעלי רישיונות נוספים, כולם או חלקם, שאינם בעלי רישיון ספק שירות חיוני, תהיה בין השאר, לשם הבטחת צורכי משק המים והמטרות העומדות בבסיס ההסדרה המוצעת, לרבות אלה המפורטות בסעיף 23א המוצע, כנוסחו בסעיף 392(3) להצעת החוק. בהתאם לכך, מועצת הרשות הממשלתית תביא בחשבון, בעת החלתן של ההוראות הנכללות בסימן האמור, את המאפיינים השונים של בעלי הרישיונות או צרכניהם, חובת הספקת המים המוטלת עליהם ותחום פריסתם וכן את מטרות המים המסופקים על ידם או השימושים בהם. כן מוצע להבהיר כי הסמכות של מועצת הרשות הממשלתית לפי

(2) הבטחת אמינות ההספקה של השירותים שעל בעל רישיון ספק שירות חיוני לתת לצרכניו, לרבות תדירות התקלות בהספקת השירותים כאמור, משכן והיקפן, וכן חובת בעל הרישיון לתת הודעה מראש על הפסקות מתוכננות במתן שירותים אלה ואופן מתן ההודעה;

(3) דרכי הטיפול של בעל רישיון ספק שירות חיוני בתלונות של צרכנים.

(ג) מועצת הרשות הממשלתית תקבע בכללים אמות מידה שלפיהן יהיה רשאי בעל רישיון ספק שירות חיוני שלא לתת את השירותים שבהם הוא חייב לפי הרישיון ולפי חוק זה, להפסיקם, לעכבם או להגבילם, אם לא שולמו לבעל הרישיון האמור התשלומים בעדם לפי כל דין או לא נתקיימו התנאים למתן השירותים כדין.

(ד) מועצת הרשות הממשלתית רשאית לקבוע, בכללים, הוראות לעניין סכומי כסף שישלם בעל רישיון ספק שירות חיוני לצרכניו בשל אי-עמידה באמות המידה ובהוראות שנקבעו לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ג).

(ה) מועצת הרשות הממשלתית רשאית לקבוע כללים לפי סעיף זה לכל בעלי רישיון ספק שירות חיוני או לסוגים מסוימים של בעלי רישיון כאמור, ורשאית היא לקבוע כללים כאמור לסוגים שונים של בעלי רישיון ספק שירות חיוני או לפי מאפיינים שונים, ובכלל זה לפי סוגי צרכנים, מטרות המים או השימושים בהם.

תכנית פיתוח
שנתית או רב
שנתית

335. (א) מנהל הרשות הממשלתית רשאי לדרוש מבעל רישיון ספק שירות חיוני, לצורך הבטחת פעילותו וקיום חובותיו בהתאם לרישיון שניתן לו ולפי הוראות חוק זה, לרבות הכללים שנקבעו לפי סעיף 335, להגיש לאישורו, באופן ובמועד שיוורה, תכנית פיתוח שנתית או רב-שנתית, שלמה או בחלקים, שלפיה יפעל בעל הרישיון (בסימן זה – תכנית פיתוח); דרישת מנהל הרשות הממשלתית כאמור תהיה בהתאם לכללים שתקבע מועצת הרשות הממשלתית.

ד ב ר י ה ס ב ר

השירותים, ובהתאם לכללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית. בבואה לקבוע כללים כאמור תבטיח מועצת הרשות הממשלתית את יישומן של המטרות המפורטות בסעיף 23א המוצע וכן את ההספקה התקינה והסדירה של מים ברציפות ולאורך זמן, ובין השאר תקבע כללים בעניינים המפורטים בפסקאות (1) עד (3) של סעיף 335(ב) המוצע. עוד מוצע לקבוע כי הטלת החובות על בעל רישיון ספק שירות חיוני לעניין מתן השירותים לצרכניו אינה מונעת ממנו, אם לא שולמו לו התשלומים לפי כל דין או לא התקיימו התנאים למתן השירותים, שלא לתת את השירותים שבהם הוא חייב, להפסיקם, לעכבם או להגבילם, בהתאם לכללים שתקבע מועצת הרשות

הממשלתית לעניין זה. כדי להבטיח את יעילותו של הפיקוח על בעל רישיון ספק שירות חיוני שאינו ממלא את חובותיו, ולשם הגברת השקיפות, מוצע להסמיך את מועצת הרשות הממשלתית לקבוע בכללים הוראות לעניין תשלומים שעל כל בעל רישיון ספק שירות חיוני לשלם לצרכניו בשל אי עמידה באמות המידה ובהוראות לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) של סעיף 335 המוצע.

לסעיף 335 המוצע

כדי להבטיח את פיתוחו של משק המים וניצול מיטבי של מקורות המים ומערכות ההספקה, וכדי להבטיח כי בעלי רישיון ספק שירות חיוני יפעלו בראיה

(ב) הוגשה תכנית פיתוח לאישור מנהל הרשות הממשלתית כאמור בסעיף קטן (א), רשאי המנהל לאשר או לדחות את התכנית, כולה או חלקה, לדרוש עריכת שינויים בתכנית או להתנות את אישורה בתנאים אחרים.

(ג) דרש מנהל הרשות הממשלתית מבעל רישיון ספק שירות חיוני להגיש לאישורו תכנית פיתוח לפי סעיף קטן (א), וכל עוד לא אושרה תכנית כאמור, לא יבצע בעל הרישיון כל פעולה או השקעה בכל עניין שהתכנית אמורה לחול לגביו; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לפטור את בעל הרישיון מחובותיו לפי כל דין.

(ד) לא הגיש בעל רישיון ספק שירות חיוני ארצי תכנית פיתוח בהתאם לדרישת מנהל הרשות הממשלתית לפי סעיף קטן (א), או לא אושרה התכנית לפי סעיף קטן (ב), רשאי מנהל הרשות הממשלתית לקבוע לו תכנית, ויהיה על בעל הרישיון לפעול על פיה.

(ה) בכללים לפי סעיף קטן (א) רשאית מועצת הרשות הממשלתית לקבוע סוגי מקרים ונסיבות שבהם תידרש הסכמת המועצה לאישור תכנית פיתוח בידי מנהל הרשות הממשלתית לפי סעיף קטן (ב) או לקביעת התכנית על ידו לפי סעיף קטן (ד).

חובות דיווח 335. (א) מועצת הרשות הממשלתית תקבע בכללים חובות דיווח למנהל הרשות הממשלתית, לצרכנים או לגורמים אחרים שתקבע, שיחולו על בעל רישיון ספק שירות חיוני, לרבות לענין עמידתו בכללים שנקבעו לפי סעיף 335, ובכלל זה –

- (1) חובה להגיש דוחות כספיים שנתיים ורבעוניים, מבוקרים או מסוקרים בידי רואה חשבון;
- (2) חובה להגיש דוחות מידיים על אירועים חריגים כפי שקבעה המועצה;
- (3) חובה להגיש בכתב הסבר, פירוט, ידיעות ומסמכים, בנוסף לפרטים שנכללו בדוח השנתי, בדוח הרבעוני או בדוחות המידיים, או בקשר לפרטים אלה;

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 35 המוצע

מוצע לקבוע חובות דיווח שיחולו על בעל רישיון ספק שירות חיוני לשם הבטחת העברתו של המידע הנדרש למנהל הרשות הממשלתית, כך שניתן יהיה לקיים פיקוח ובקרה נאותים על פעילותו של בעל הרישיון האמור ולהגביר את רמת השקיפות על פעילותו. בהתאם לכך, מוצע לקבוע כי מועצת הרשות הממשלתית תקבע בכללים חובות דיווח למנהל הרשות הממשלתית, לצרכנים או לגורמים אחרים שתקבע, שיחולו על בעל רישיון ספק שירות חיוני, לרבות לענין עמידתו בכללים לאמות המידה לשירות חיוני, לרבות לענין עמידתו בכללים בעניינים המפורטים בפסקאות (1) עד (4) של סעיף 35(א) המוצע ובעניינים המפורטים בסעיף 35(ג) המוצע.

ארוכת טווח ובאופן שיבטיח פעילות ושירות אמינים לאורך זמן, לרבות לפי הכללים שנקבעו לפי סעיף 335 המוצע, תוך מניעתן של השקעות שאינן נחוצות, מוצע להסמיך את מנהל הרשות הממשלתית לדרוש מבעלי רישיון כאמור להגיש לאישורו תכנית פיתוח שנתית או רבישנתית, שלמה או בחלקים, בעל רישיון ספק שירות חיוני לא יהיה רשאי לבצע כל פעולה או השקעה בכל עניין שתכנית הפיתוח אמורה לחול לגביו, וזאת כל עוד לא אושרה התכנית שאותה דרש המנהל להגיש לאישורו. בשל החשיבות בהבטחת השירותים שנותן בעל רישיון ספק שירות חיוני ארצי לצרכניו, מוצע לקבוע כי מנהל הרשות הממשלתית יהיה רשאי לקבוע לבעל הרישיון האמור תכנית, אם הוא לא הגיש תכנית פיתוח לאישורו של המנהל לפי דרישתו או שהיא לא אושרה על ידו, והוא יהיה חייב לפעול על פיה.

(4) חובה לפרסם דוחות כאמור בסעיף קטן זה, לרבות פרטים מסוימים או סוגי נתונים מדוחות אלה, או למסרם לגורמים כפי שתקבע.

(ב) מועצת הרשות הממשלתית רשאית להורות למנהל הרשות הממשלתית להעביר אליה דוחות, הסבר, פירוט, ידיעות או מסמכים שקיבל לפי הוראות סעיף קטן (א), כולם או חלקם, כפי שתראה לנכון.

(ג) מועצת הרשות הממשלתית ומנהל הרשות הממשלתית רשאים, לצורך מילוי תפקידיהם לפי חוק זה, לדרוש מבעל רישיון ספק שירות חיוני, וכן מכל נושא משרה או בעל תפקיד בבעל רישיון כאמור, כל מידע וחומר בעניינים הנוגעים לבעל הרישיון, כפי שייקבע באותה דרישה, וכן לדרוש לעיין ברשומות ובמסמכים של בעל הרישיון.

כללים וחובות המהווים חלק מתנאי הרישיון 135. כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית לפי סעיף 35ג, החובה להגיש למנהל הרשות הממשלתית תכנית פיתוח בהתאם לדרישתו לפי סעיף 35ד והחובות לפי סעיף 35ה, יראו אותם כחלק מתנאי רישיון ספק שירות חיוני או רישיון ספק שירות חיוני ארצי, לפי העניין.

הכרה בעלויות 135. מועצת הרשות הממשלתית תקבע בכללים הוראות לעניין הכרה בעלויות, כולן או חלקן, הנובעות מיישום ההוראות לפי סעיפים 35ג או 35ד, או מהחלתם לפי סעיף 35ט.

פעילות נוספת 135ח. (א) בסעיף זה, "פעילות נוספת" – כל פעילות שאינה הפקת מים או הספקת מים לצרכנים.

ד ב ר י ה ס ב ר

מועצת הרשות הממשלתית תקבע בכללים הוראות לענין הכרה בעלויות, כולן או חלקן, הנובעות מיישום ההוראות שנקבעו לעניין אמות מידה לשירות ותכניות הפיתוח לפי סעיפים 35ג או 35ד המוצעים, או מהחלתן על בעל רישיון שאינו בעל רישיון ספק שירות חיוני לפי סעיף 35ט. כן מוצע לקבוע בסעיף 111 כי הכללים לפי אותו סעיף לעניין העלויות הריאליות יתבססו, בין השאר, על העלויות שהוכרו לפי סעיף 135 המוצע.

סעיף 35ה המוצע

השגת היעדים של פיתוח משק המים, עידוד התחרות בו והבטחת הפיקוח והבקרה על בעל רישיון ספק שירות חיוני ארצי, מחייבים לייחד את פעילותו לתחומים מוגדרים של הפקת מים והספקתם, וזאת בשל מאפייניו הייחודיים והשפעתו על אופי ומתכונת הפעילות במשק המים. משכך, מוצע לקבוע בסעיף 35ה המוצע כי בעל רישיון ספק שירות חיוני ארצי לא יעסוק בפעילות נוספת, היינו כל פעילות שאינה הפקת מים או הספקת מים לצרכנים, אלא אם כן נתנה לו מועצת הרשות הממשלתית אישור לעסוק באותה פעילות

לסעיף 135 המוצע

בשל חשיבותן של ההוראות הקבועות בסימן ג' המוצע, לעניין אמות המידה לשירות לפי סעיף 35ה המוצע, החובה להגיש למנהל הרשות הממשלתית תכנית פיתוח לפי סעיף 35ד המוצע וחובות הדיווח לפי סעיף 35ה המוצע, מוצע לקבוע כי יראו את ההוראות כאמור כחלק בלתי נפרד מתנאי רישיון ספק שירות חיוני או רישיון ספק שירות חיוני ארצי, לפי העניין.

לסעיף 135 המוצע ולפסקה (14)

סעיף 111 לחוק המים קובע כי מועצת הרשות הממשלתית תקבע כללים לחישוב עלות המים, אשר יתבססו על העלויות הממשיות של ספק המים בקשר להפקת המים ולהספקתם. מוצע לקבוע כי העלויות כאמור באותו סעיף עניינן העלויות הריאליות של ספק המים, היינו בהתאם לעקרונות העלות המוכרת, ובאופן שישקף ככל האפשר את העלות המוכרת של הפקת המים והספקתם. משכך, מוצע להחליף את הביטוי "עלויות ממשיות" שבסעיף 111 לחוק המים בביטוי "עלויות ריאליות". בנוסף, מוצע לקבוע בסעיף 135 כי

(ב) בעל רישיון ספק שירות חיוני ארצי לא יעסוק בפעילות נוספת, אלא אם כן נתנה לו מועצת הרשות הממשלתית אישור לעסוק באותה פעילות ובהתאם לתנאים ולמגבלות שעליהם תורה המועצה, ויראו את התנאים והמגבלות כאמור כחלק בלתי נפרד מתנאי רישיון ההפקה של בעל הרישיון האמור; מועצת הרשות הממשלתית תיתן אישור כאמור בכפוף למדיניות הממשלה ולאחר ששוכנעה כי אין במתן האישור כדי לפגוע במילוי חובות בעל הרישיון לפי חוק זה.

החלת הוראות על בעל רישיון שאינו בעל רישיון ספק שירות חיוני 335.ט. (א) בסעיף זה, "בעל רישיון" – בעל רישיון הקמה, בעל רישיון הפקה או בעל תשתית שניתנה לו הוראה לגבי התשתית לפי סעיף 335א.

(ב) בכפוף להוראות סעיף 335א, מועצת הרשות הממשלתית רשאית להחיל, בכללים, את הוראות סימן זה, כולן או חלקן, בשינויים או בלא שינויים, על כל בעלי הרישיון או חלקם, ובכלל זה להחיל כאמור את ההוראות החלות על בעל רישיון ספק שירות חיוני ארצי על כל בעל רישיון ספק שירות חיוני אחר או על כל בעל רישיון אחר, או חלקם.

(ג) מועצת הרשות הממשלתית, בבואה לקבוע כללים לפי סעיף זה, תביא בחשבון, בין השאר, את מאפייניהם של בעלי הרישיונות או צרכניהם, לרבות היקף הספקת המים על ידי בעלי הרישיונות, חובת ההספקה המוטלת עליהם ותחום פריסתם וכן את מטרות המים המסופקים על ידם או השימושים בהם, כפי שנקבעו ברישיונות.

שמירת דינים 335. אין בהוראות לפי סימן זה כדי לגרוע מהוראות לפי חוק זה, ובין השאר מהסמכויות לפי סעיפים 21, 23 ו-102, ומהסמכויות לגבי רשות המים הארצית כמשמעותה בסעיף 46, ומכל דין אחר.

ד ב ר י ה ס ב ר

(החלטה מס' 2318). בהחלטה זו נקבעו, בין השאר, הוראות שונות לעניין מתכונת והיקף הפעילות של מקורות חברת מים בע"מ בתחומים שונים, וכן מגבלות על פעילותה בתחומים מוגדרים. לאור החלטת הממשלה כאמור, אשר התקבלה לפני התיקון המוצע בפרק זה, מוצע לקבוע בסעיף 95(ב) כי החלטת ממשלה שניתנה לפני תחילתו של החוק המוצע, המאפשרת לבעל רישיון ספק שירות חיוני ארצי לעסוק בפעילות נוספת, יראו אותה כאישור שנתנה מועצת הרשות הממשלתית לפי סעיף 335 המוצע לעסוק באותה פעילות, בהיקף, באופן ובתנאים שנקבעו בהחלטת הממשלה כאמור.

סעיף 335 המוצע

מוצע להבהיר, למען הסר ספק, כי ההוראות לפי סימן ג' 1' המוצע אינן גורעות מהוראות לפי חוק המים, לרבות מהסמכויות לפי סעיפים 21, 23 ו-102 לחוק המים, ומהסמכויות לגבי רשות המים הארצית, ומכל דין אחר.

ובהתאם לתנאים ולמגבלות שקבעה. בשל חשיבותם של התנאים והמגבלות כאמור, מוצע לקבוע כי יראו אותם כחלק בלתי נפרד מתנאי רישיון ההפקה של בעל הרישיון האמור.

בשל ההשלכות של מתן האישור לעיסוק בפעילות נוספת על משק המים ועל המדיניות הכלכלית של הממשלה, מוצע לקבוע כי מועצת הרשות הממשלתית תהיה כפופה בהפעלת סמכויותיה לפי סעיף 335 המוצע למדיניות הממשלה. בהתאם לכך, מועצת הרשות הממשלתית לא תפעיל את סמכותה לפי הסעיף האמור אלא אם כן היא עולה בקנה אחד עם מדיניות הממשלה כאמור, לרבות ההחלטות שקיבלה הממשלה. עוד מוצע לקבוע כי המועצה לא תיתן אישור לפעילות נוספת אלא לאחר ששוכנעה כי אין במתן האישור האמור כדי לפגוע במילוי חובותיו של בעל הרישיון לפי חוק המים.

ביום י"ב באלול התשס"ז (26 באוגוסט 2007) ניתנה החלטת ממשלה בעניין השינוי המבני בקבוצת מקורות

סייג לתחולה 35א. הוראות סימן זה לא יחולו על חברה כהגדרתה בחוק תאגידי מים וביוב, התשס"א-2001, ועל רשות מקומית.";

(13) בסעיף 46, האמור בו יסומן "א)" ואחריו יבוא:

"ב) מועצת הרשות הממשלתית רשאית, באישור הממשלה, לבטל את ההסמכה שנתנה לתאגיד להיות רשות מים ארצית לפי סעיף קטן (א); ביטול ההסמכה בידי מועצת הרשות הממשלתית לפי סעיף קטן זה טעון אישור ועדת הכלכלה של הכנסת והכנסת; הודעה על הביטול תפורסם ברשומות.";

(14) בסעיף 111, במקום "הממשיות" יבוא "הריאליות" ובסופו יבוא "ולרבות עלויות שהוכרו לפי סעיף 135";

(15) בסעיף 124 ויח(ג), אחרי "החלטות" יבוא "מועצת" ובסופו יבוא "ויפורסמו בדרך שהורתה המועצה, ואולם רשאית המועצה שלא לפרסם החלטה מסוימת או סוגי החלטות, מטעמים מיוחדים שינומקו";

(16) אחרי סעיף 155 יבוא:

"ערבויות של 155א. (א) מנהל הרשות הממשלתית רשאי, לפי כללים שקבעה בעל רישיון

מועצת הרשות הממשלתית, לדרוש ממי שמבקש רישיון לפי חוק זה או מהמבקש לחדשו, ערבות בתנאים שעליהם יורה, כתנאי למתן הרישיון או לחידושו, אם ראה כי הדבר נדרש לשם הבטחת מילוי תנאי הרישיון ולקיום הוראות לפי חוק זה; מועצת הרשות הממשלתית רשאית לקבוע כללים לפי סעיף קטן זה לכל בעלי הרישיון או לסוגים מסוימים של בעלי רישיון, ורשאית היא לקבוע הוראות שונות לסוגים שונים של בעלי רישיון; לעניין זה, "תנאים" – לרבות סכום הערבות, נוסח ההתחייבות שנכללת בכתב הערבות, התנאים למימושה ודרכי מימושה בידי מנהל הרשות הממשלתית.

(ב) ערבויות שהומצאו לפי סעיף קטן (א), והכספים שנתקבלו במימושן, אינם ניתנים לעיקול או לשעבוד."

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (13)

באישור הממשלה, לבטל את ההסמכה שנתנה לתאגיד להיות רשות מים ארצית לפי הוראות אותו סעיף. עוד מוצע לקבוע כי ביטול ההסמכה בידי מועצת הרשות הממשלתית כאמור טעון אישור ועדת הכלכלה של הכנסת והכנסת. יובהר, למען הסר ספק, כי אין בתיקון מוצע זה כדי לגרוע או לשנות מהוראות סעיפים 59 ו-60 לחוק המים.

לפסקה (15)

כדי להבטיח שקיפות בעבודתה של מועצת הרשות הממשלתית ומתן פומביות להחלטותיה, מוצע לקבוע כי החלטות המועצה יפורסמו בדרך שהורתה, אלא אם כן החליטה המועצה שלא לפרסם החלטה מסוימת או סוגי החלטות, מטעמים מיוחדים שינומקו.

לפסקה (16)

לשם הבטחת קיומן של ההוראות לפי חוק המים ותנאי הרישיון, מוצע להסמיך את מנהל הרשות

החלטת ממשלה מס' 2318 מיום י"ב באלול התשס"ז (26 באוגוסט 2007), בעניין השינוי המבני בקבוצת מקורות, נקבע, בין השאר, כי שר האוצר יגיש, במסגרת חוק המדיניות הכלכלית לשנת 2008, הצעה לתיקון סעיף 46 לחוק המים, כך שביטול ההסמכה האמורה באותו סעיף, תהיה, בנוסף לגורמים המוסמכים המנויים בו, בידי מליאת הכנסת. יצוין כי החלטת הממשלה לעניין זה נקבעה בעקבות תוצאות ההידברות בין גורמי המקצוע הנוגעים לעניין בממשלה לבין הנהלת מקורות חברת מים בע"מ על השינוי המבני בקבוצת מקורות ועל מתכונת והיקף הפעילות של החברות השונות הנכללות באותה קבוצה, ובשים לב להסדרה הכוללת שנקבעה באותה החלטת ממשלה בשורה ארוכה של נושאים.

בהתאם לכך, מוצע לתקן את סעיף 46 לחוק המים, ולקבוע בו כי מועצת הרשות הממשלתית רשאית,

93. בחוק איגודי ערים, התשט"ו-1955, אחרי סעיף 17 יבוא:

תיקון חוק איגודי ערים

"תחולת החוק על 17. רשות מקומית שהקימה חברה לפי חוק תאגידי מים וביוב, חברה שהוקמה לפי חוק תאגידי מים וביוב, לא תהיה חלק מאיגוד ערים שהוענק לו סמכויות ותפקידים בתחום המים או הביוב, והוראות חוק זה יחולו על החברה שהוקמה כאמור, בשינויים המחויבים ובשינויים שיקבע שר הפנים בצו, כאילו היתה רשות מקומית."

94. מועצת הרשות הממשלתית שהוקמה לפי סעיף 124טו לחוק המים (בפרק זה – מועצת הרשות הממשלתית) תקבע עד יום א' באלול התשס"ח (1 בספטמבר 2008) כללים ראשונים לפי סעיפים 22, 23 ו-35 עד 35 לחוק המים, כנוסחם בסעיף 92(1), ו-12(1) לחוק זה, ותחילתם של הכללים האמורים תהיה לא יאוחר מיום ה' בטבת התשס"ט (1 בינואר 2009).

95. (א) ביטולו של סעיף 32(ב) לחוק המים, כאמור בסעיף 92(9)(ב) לחוק זה, ביום כ"ד באדר א' התשס"ח (1 במרס 2008), ואולם הסעיף האמור ימשיך לחול על רישיון הפקה כמשמעותו בחוק המים, שבוטל לפני היום האמור.

תיקון חוק המים – תחילה, תחולה והוראות מעבר

(ב) החלטת ממשלה שניתנה לפני תחילתו של חוק זה, המאפשרת לבעל רישיון ספק שירות חיוני ארצי לעסוק בפעילות נוספת, יראו אותה כאישור שנתנה מועצת הרשות הממשלתית לפי סעיף 35(ב) לחוק המים, כנוסחו בסעיף 92(12) לחוק זה, לעסוק באותה פעילות נוספת, בהיקף, באופן ובתנאים שנקבעו בהחלטת הממשלה כאמור; לענין זה, "בעל רישיון ספק שירות חיוני ארצי" ו"פעילות נוספת" – כהגדרתם בסיון ג' לחוק המים, כנוסחו בסעיף 92(12) לחוק זה.

(ג) אין בהוראות חוק המים, כנוסחן בפרק זה, כדי לפגוע בהוראותיו של הסכם שנחתם בין המדינה לבין זוכה במכרז להתפלת מי-ים שפרסמה המדינה לפני יום כ"ג בטבת התשס"ח (1 בינואר 2008), בעניין הספקת מי-ים המותפלים על ידו, ובכלל זה בזכויות לפי ההסכם האמור, וההוראות לפי חוק המים, כנוסחן בפרק זה, לרבות הסמכויות על פיו, יחולו בכפוף להוראות אותו הסכם.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 95 לסעיף קטן (א)

מוצע לקבוע הוראת תחילה ותחולה לענין ביטול סעיף 32(ב) לחוק המים, כמוצע בסעיף 92(9) להצעת החוק (ראו דברי הסבר לסעיף האמור).

לסעיף קטן (ב)

מוצע לקבוע הוראת מעבר לענין סעיף 35 המוצע, כנוסחו בסעיף 92(12) להצעת החוק, הקובע הוראות לענין עיסוק בעל רישיון ספק שירות חיוני ארצי בפעילות נוספת שאינה הפקת מים או הספקת מים לצרכנים. (ראו דברי הסבר לסעיף האמור).

לסעיף קטן (ג)

המדינה פרסמה בעבר כמה מכרזים להתפלת מי-ים, אשר בהם נבחרו מפעילים של מיתקני התפלה שונים ונחתמו עמם הסכמים הכוללים הוראות בשורה ארוכה של עניינים הנוגעים להספקת מי-הים המותפלים. מוצע לקבוע כי אין בתיקונים המוצעים לחוק המים, לפי פרק זה, כדי לפגוע בהוראותיו של הסכם כאמור, ובכלל זה בזכויות על פיו.

הממשלתית, לפי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית, לדרוש כתנאי למתן רישיון או לחידושו, ערבות בתנאים שעליהם יורה המנהל. עוד מוצע לקבוע כי ערבות שהומצאה כאמור והכספים שהתקבלו במימושה אינם ניתנים לעיקול או לשעבוד.

סעיף 93 מוצע לקבוע בחוק איגודי ערים, התשט"ו-

1955, כי רשות מקומית שהקימה חברה לפי הוראות חוק תאגידי מים וביוב לא תהיה חלק מאיגוד ערים שהוענקו לו סמכויות ותפקידים בתחום המים או הביוב, והוראות חוק איגודי ערים יחולו על החברה כאמור, בשינויים המחויבים ובשינויים שיקבע שר הפנים בצו.

סעיף 94 מוצע לקבוע כי מועצת הרשות

הממשלתית תקבע כללים ראשונים לפי סעיפים 22, 23 ו-35 עד 35 המוצעים עד יום א' באלול התשס"ח (1 בספטמבר 2008), וכי תחילתם של הכללים האמורים תהיה לא יאוחר מיום ה' בטבת התשס"ט (1 בינואר 2009).

פרק ט"ז: אנרגיה

96. תיקון חוק משק הדלק (קידום התחרות) (תיקון), התשנ"ח-1998⁸⁹, בסעיף 4, סעיף קטן (ב) – בטל.
97. תיקון חוק משק הדלק (קידום התחרות), התשנ"ד-1994⁹⁰ (בפרק זה – חוק משק הדלק) – (1) אחרי סעיף 7 יבוא:

"הצגת מחירים 7א. (א) בסעיף זה – בתחנות תדלוק

" בעל תחנת תדלוק", כל אחד מאלה:

- (1) בעל רישיון העסק של תחנת התדלוק;
 - (2) האדם שבהשגחתו, בפיקוחו או בהנהלתו פועלת תחנת תדלוק, לרבות מפעיל תחנת תדלוק;
- "מחיר דלק" – מחירו הכולל של סוג דלק לאחר הנחות המוצעות לצרכן; לענין זה, "המחיר הכולל" – כהגדרתו בסעיף 17א לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981⁹¹ (להלן – חוק הגנת הצרכן);
- "הממונה על הגנת הצרכן" – "הממונה" כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן;
- "דמי שירות" – תשלום עבור שירות התדלוק של כלי רכב, במשאבה המיועדת לתדלוק על ידי עובדי תחנת התדלוק;

ד ב ר י ה ס ב ר

את התחרות בין תחנות התדלוק. בסעיף 4(ב) לתיקון התשנ"ח נקבע שסעיף 4 האמור לחוק משק הדלק יעמוד בתוקפו שבע שנים, תוך מתן סמכות לשר התשתיות הלאומיות, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להאריך את תוקפו לתקופות נוספות, שלא יעלו בסך הכל על שלוש שנים. השר השתמש בסמכותו האמורה, והאריך את תוקפו סעיף 4 האמור עד סוף חודש יולי 2008, ואולם הוא אינו מוסמך להאריכו לאחר מועד זה. מוצע למחוק את סעיף הגבלת התוקף (סעיף 4(ב) לתיקון התשנ"ח). כך שסעיף 4 לחוק משק הדלק ימשיך לעמוד בתקפו בלא כל הגבלת זמן.

וזה נוסח סעיף 4(ב) לחוק משק הדלק (קידום התחרות) (תיקון), התשנ"ח-1998, שמוצע לבטלו:

"(ב) סעיף 4 לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 3 לחוק זה, יעמוד בתוקפו 7 שנים מיום התחילה; ואולם רשאי השר, בצו, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להאריך את תוקפו לתקופות נוספות שיקבע, ושלא יעלו יחד על שלוש שנים."

סעיף 97 סעיף זה נועד להסדיר את אופן פרסום המחירים בתחנות תדלוק, על מנת להגביר את התחרות ולמנוע הטעיה במחירים. החוק מוסיף על דרישות חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן – חוק הגנת הצרכן), בשל האפיונים המיוחדים של

עוד מוצע לקבוע כי ההוראות לפי התיקון המוצע בפרק זה והפעלת הסמכויות על פיו יהיו כפופות להוראות ההסכם שנחתם בין המדינה לבין המתפיל. בהתאם לכך, המנגנונים והגורמים המוסמכים לפי הוראות ההסכם, אשר מייצגים את המדינה מול המתפיל או מוסמכים לקבל החלטות שונות, ימשיכו לפעול גם לאחר תחילתו של פרק מוצע זה, וזאת גם באותם עניינים שניתן להפעיל בהם סמכות מקבילה או מנגנון אחר לפי התיקון המוצע לחוק המים, כך שבעניינים אלה תפעל המדינה אך ורק באמצעות המנגנונים והגורמים המוסמכים הקבועים בהוראות ההסכם.

סעיף 96 סעיף 4 לחוק משק הדלק (קידום התחרות), התשנ"ד-1994 (להלן – חוק משק הדלק), דן במגבלה אשר מטרתה למנוע "השתלטות אזורית" של חברת דלק. במסגרת זו חברת דלק לא תקים ולא תספק דלקים לתחנת תדלוק הנמצאת במרחק הנמוך מ-10 ק"מ מתחנה קיימת שלה בתוך העיר, או במרחק הנמוך מ-10 ק"מ בדרך בין עירונית.

סעיף 4 האמור נוסף לחוק משק הדלק במסגרת חוק משק הדלק (קידום התחרות) (תיקון), התשנ"ח-1998 (להלן – תיקון התשנ"ח), במטרה להגביר

⁸⁹ ס"ח התשנ"ח, עמ' 287.

⁹⁰ ס"ח התשנ"ד, עמ' 270; התשנ"ח, עמ' 287.

⁹¹ ס"ח התשמ"א, עמ' 248.

(ב) בעל תחנת תדלוק יציב שלטים המציגים את מחירי סוגי הדלק המפורטים בתוספת, הנמכרים בתחנת התדלוק, בהתאם לכללים אלה:

(1) בשלטים יפורט המחיר בשירות עצמי והמחיר לאחר הוספת דמי שירות;

(2) לא ייכללו בשלטים פרטים נוספים על האמור בפסקה (1), אלא אם כן נקבעו לפי סעיף קטן (ד);

(3) שני שלטים לפחות יוצבו במקומות בולטים לעין בתחום תחנת התדלוק, בסמוך למשאבות התדלוק;

(4) שלט אחד לפחות יוצב באופן הנראה לעין הנוהג ברכב בנתיב הנסיעה המוביל לנתיב הכניסה לתחנת התדלוק, במרחק או באופן שייקבע בידי שר התשתיות הלאומיות, ובלבד שהצבת שלט כאמור לא מהווה עבירה לפי חוק הדרכים (שילוט), התשכ"ו-1966⁹².

(ג) לא יציב אדם בתחום התחנה או בסמוך אליה, שלט המציג או מפרסם מחירים של סוגי דלק הנמכרים בתחנת תדלוק או הנחות ממחירים כאמור, באופן הנראה לעין מחוץ לתחנת התדלוק, אלא אם כן התקיימו בשלט הוראות סעיף קטן (ב).

(ד) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין שלט לפי סעיף קטן (ב), ובכלל זה –

(1) לגבי גודל השלט, מיקומו, צורתו וצבעו;

(2) לגבי גודל הכיתוב, צורתו וצבעו;

(3) לחייב כי השלט יכלול את זיהוי התחנה;

ד ב ר י ה ס ב ר

הדרך יוכל לראות עוד קודם לכניסתו לתחנה את מחיר סוג הדלק שלו, ויוכל לקבל החלטה האם להיכנס לתחנה לצורך תדלוק. הוראה זו לא תחול במקום שבו הצבת שלט אסורה על פי חוק הדרכים (שילוט).

לסעיף 7א(ג) המוצע

הסעיף אוסר על הצבת שלט המפרסם מחירים והנראה לעין מחוץ לתחנה, אם הוא איננו עומד בדרישות הסעיף.

לסעיף 7א(ד) המוצע

הסעיף מקנה סמכות לשר התשתיות הלאומיות לקבוע הוראות נוספות באשר לשילוט, כגון גודל השלט, גודל הכיתוב וכיוצא באלה, וכן לחייב כי השלט יכלול פרטים נוספים. בין השאר השר מוסמך לקבוע כי בשלט יפורסמו הנחות ממחירים מפוקחים בלבד. הסיבה לכך היא מניעת הטעיה, שכן כאשר מחיר נמצא תחת פיקוח, פרסום גובה ההנחה הוא ממד חשוב להשוואה בין תחנות התדלוק. כאשר מוצר איננו בפיקוח, אין כל אפשרות להשוות בין מחירי התחנות על פי ההנחות הניתנות בהן, אלא אם כן המחיר הבסיסי ידוע, וממד ההשוואה הנכון הוא המחיר הסופי.

תחנות תדלוק, במסגרת תיקון זה מוצע להוסיף סעיפים לחוק משק הדלק, כמפורט להלן:

לפסקאות (1) ו-1)

לסעיף 7א(ב) ו-1) והתוספת המוצעים

מוצע לקבוע חובה לפרסם את מחירים של סוגי דלק בשני שלטים לפחות, בתוך שטח תחנת התדלוק, המאפשרים לנהג הנכנס לתחנה לראות בצורה ברורה מהם המחירים בתחנה. השלט יכיל אך ורק מחירים סופיים, אך במוצרים שמחיריהם בפיקוח, יכול שתיקבע חובה לפרסם גם את ההנחה מן המחיר המפוקח. חובת הצגת המחיר לפי סעיף זה תחול רק על סוגי דלק המנויים בתוספת המוצעת (שאותה רשאי שר התשתיות הלאומיות לשנות באישור ועדת הכלכלה של הכנסת). תחילתה של החובה האמורה היא 6 חודשים מיום תחילתו של חוק זה.

נוסף על האמור, בעל תחנה נדרש להציב שלט אחד באופן הנראה לעין מחוץ לתחנה, כך שנהג הבא מן

⁹² ס"ח התשכ"ו, עמ' 6.

(4) להגביל את פרסומם של שלטים הדומים לו באופן שיש בו כדי להטעות;

(5) לחייב כי השלט יכלול פרטים נוספים, לרבות אודות הנחות ממחירים של סוגי דלק הנמצאים תחת פיקוח ומחירים של סוגי דלק נוספים, ובכלל זה סוגי דלק שאינם מפורטים בתוספת;

(6) לקבוע הוראות אחרות לגבי הצגת מחירים והנחות כאמור בפסקה (5).

(ה) מנהל מינהל הדלק, בהסכמת הממונה על הגנת הצרכן, רשאי, בהתקיים נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, בשים לב בין השאר, למיקומה של התחנה ולאפיוניה הפיזיים, ובתנאים שיקבע –

(1) לפטור תחנת תדלוק מההוראות לפי סעיף זה, כולן או חלקן, למעט התנאי הקובע שהצבת שלט כאמור לא תהווה עבירה לפי חוק הדרכים (שילוט), התשכ"ו-1966;

(2) לאשר לגבי תחנת תדלוק, הצבת שלטים במספר קטן יותר או באופן שונה ממה שנקבע לפי סעיף זה, ובלבד ששוכנע כי תובטח הצגה נאותה של המחיר לצרכן.

(ו) השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לשנות בצו את רשימת סוגי הדלק המנויים בתוספת.

ב.7. עונשין (א) לא הציג בעל תחנת תדלוק בתחום התחנה את מחירי סוגי הדלק הנמכרים בה, או שהציגם בניגוד להוראות סעיף 61(א)ב. (ג) או (ד), דינו – קנס פי שלושה מן הקנס האמור בסעיף 61(א)2 לחוק העונשין, התשל"ז-1977⁹³ (להלן – חוק העונשין).

(ב) הציג בעל תחנת תדלוק מחיר דלק הנמוך מהמחיר הנגבה בפועל בתחנה מצרכן כלשהו או מהמחיר בתחנה לצרכן מזדמן, או הציג מחירים או הנחות באופן שיש בו משום הטעיה, דינו – מאסר שנה או קנס פי שבעה מן הקנס האמור בסעיף 61(א)2 לחוק העונשין.

7. סמכויות ביקורת וחקירה המפקח על המחירים במשרד התשתיות הלאומיות, כמשמעותו בסעיף 2 לחוק פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ"ו-1996⁹⁴, או מי שהוא הסמיך לכך, רשאי, לצורך פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה –

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 7ב המוצע

סעיף זה קובע את העונש בשל אי-פרסום מחירים או פרסומם בניגוד להוראות האמורות בסעיף 7א המוצע, ובשל הטעיה בפרסום מחירי דלק והנחות. העונשים בסעיף נקבעו בהתאמה לרף הענישה שבחוק הגנת הצרכן, כאשר הענישה בשל הטעיה בפרסום חמורה מן הענישה בשל אי-פרסום מחיר.

לסעיף 7ג המוצע

הסעיף מוסיף לחוק משק הדלק סמכויות אכיפה, והוא יחול לגבי כל עבירה על חוק משק הדלק, ולא רק לגבי עבירות הנוגעות לפרסום מחירים.

לסעיף קטן 7א(ה) המוצע

סמכות מיוחדת מוקנית למנהל מינהל הדלק, בהסכמת הממונה על הגנת הצרכן, לפטור תחנות תדלוק מסוימות מהוראות הסעיף כולן או מקצתן, וזאת בהתחשב בנסיבות המיוחדות של תחנה. כך למשל, תחנה הנמצאת בעיקול הדרך, שאין כל דרך להציב בה שלט הנראה לעין במרחק סביר מן התחנה, יהא מנהל מינהל הדלק רשאי לפוטרה מן החובה להציב את השלט.

⁹³ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

⁹⁴ ס"ח התשנ"ו, עמ' 192.

- (1) להיכנס, לאחר שהזדהה, לתחנת תדלוק או לכל מקום אחר שבו מתנהלים עסקיה של תחנת תדלוק, של חברת דלק או של בעליהן; ואולם לא ייכנס מפקח למקום המשמש למגורים אלא על פי צו של בית משפט;
- (2) לדרוש מאדם הנוגע בדבר למסור לו מידע ומסמכים הנוגעים לפעילות תחנת התדלוק או חברת הדלק.”;

- (2) בסעיף 8, במקום “כל דין” יבוא “חוק הגנת הצרכן ומהוראות כל דין אחר”;
- (3) אחרי סעיף 9 יבוא:

“תוספת

(סעיף 7א(ב) ו-1)

סוגי דלק

1. בנזין 95 אוקטן
2. בנזין 96 אוקטן
3. בנזין 98 אוקטן
4. סולר לתחבורה
5. גפ”מ לתחבורה.”

98. תחילתם של סעיפים 7א, 7ב(א), 7ג ו-8 ושל התוספת לחוק משק הדלק, כנוסחם בסעיף תיקון חוק משק הדלק (קידום התחרות) – תחילה תיקון חוק משק החשמל
99. בחוק משק החשמל, התשנ”ו-1996⁹⁵, סעיף 31א – בטל.

ד ב ר י ה ס ב ר

“תשלומים מופחתים

לפסקה (2)

31א. (א) צרכן הזכאי לגמלה לפי סעיף 2(א) לחוק הבטחת הכנסה, התשמ”א-1980, ישלם תשלום מופחת בשיעור של 50% מהתעריף הביתי, בעד 400 הקוט”ש הראשונים שצרך מדי חודש בשימוש ביתי בלבד; בסעיף זה, “תעריף ביתי” – התעריף לתשלום בעבור צריכת חשמל המיועדת לבתים המשמשים למגורים בלבד.

(ב) (1) השר, בהתייעצות עם שר הרווחה ובהסכמת שר האוצר, רשאי לקבוע אוכלוסיות נזקקות נוספות, שמי שנמנה עמן ישלם תשלום מופחת, בשיעור שיקבע מהתעריף הביתי, כמות החשמל שבעדה יהיה זכאי לתשלום מופחת, וכן שיעורי הנחה וכמויות שונים לקבוצות אוכלוסיה, ולשם כך רשאי הוא להביא בחשבון את מספר הנפשות המתגוררות בבית הצרכן ואזור המגורים, את הכנסותיהן, גילן ומצבן הרפואי, והכל ביחס לצריכת החשמל הממוצעת של צרכנים שבביתם אותו מספר נפשות.

סעיף 8 לחוק משק הדלק הוא סעיף שמירת דינים, ולנוכח העובדה כי התיקון המוצע עוסק בעניינים דומים לאלה של חוק הגנת הצרכן, מוצע לתקן את סעיף 8 האמור ולהדגיש כי הוראות החוק אינן גורעות מהוראות חוק הגנת הצרכן.

סעיף 99 אחת ממטרות חוק משק החשמל, התשנ”ו-1996 (להלן – חוק משק החשמל), היא קביעת התעריפים במשק החשמל על בסיס עקרונות העלות, כאמור בסעיף 31א(א) לחוק משק החשמל. למרות זאת, בסעיף 31א לחוק משק החשמל, שנוסף לאחרונה במסגרת תיקון מס’ 6 לחוק משק החשמל, נקבע כי אוכלוסיות מסוימות ייהנו מתשלומים מופחתים בעד צריכת חשמל, באופן החורג מהעיקרון האמור. על-כן מוצע לבטל את סעיף 31א לחוק משק החשמל.

וזה נוסח סעיף 31א לחוק משק החשמל, התשנ”ו-1996, שמוצע לבטלו:

⁹⁵ ס”ח התשנ”ו, עמ’ 208; התשס”ז, עמ’ 153(309).

100. בחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חוקים), התשמ"ט-1989⁹⁶ –

(1) בסעיף 14 –

(א) לפני ההגדרה "גז" יבוא:

"בעל זיקה" – כהגדרתו בחוק משק הגז הטבעי, התשס"ב-2002⁹⁷;

(ב) אחרי ההגדרה "גז" יבוא:

"הודעה" – הודעה בכתב של צרכן גז לספק גז יוצא על החלטתו לסיים חוזה הספקת גז שנחתם עמו הכוללת את פרטיו המזהים של הצרכן, ובכלל זה שם הצרכן וכתובתו;

(ג) אחרי ההגדרה "ספק גז" יבוא:

"ספק גז יוצא" – ספק גז שצרכן גז הודיע לו על החלטתו לסיים חוזה להספקת גז שנחתם עמו, בהתאם להוראות לפי חוק זה;

"ספק גז נכנס" – ספק גז שצרכן גז הודיע לו על החלטתו להתקשר עמו בחוזה להספקת גז;

(ד) אחרי ההגדרה "המועד הקובע" יבוא:

"המנהל" – מי שמונה לפי סעיף 3(א) לחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989⁹⁸;

ד ב ר י

צרכן, על ידי קביעת פרוצדורה ונוהל ההחלפה. ואולם בפועל, כאשר ספק גז חדש מודיע לספק גז יוצא כי דיירי הבניין הביעו את רצונם לסיים עמו את ההתקשרות ולעבור לספק גז חדש, לא נוהג ספק הגז היוצא לפרק את הציוד המושאל השייך לו, אלא מתחיל לנהל משא ומתן מחדש עם דיירי הבניין כדי להמשיך לספק להם גז, וזאת תוך הצעת מחירים נמוכים ולא הגיוניים לצרכנים, או הטבות אחרות.

עניין זה אף הגיע לערכאות משפטיות. בית משפט השלום בבאר-שבע, במסגרת תא 5350/02 דורגו בע"מ נ' גזיגל, קבע כי פרק הזמן של ימי ההודעה המוקדמת לא נועד כדי שספק הגז היוצא יוכל במהלכו לנסות ולשכנע את הצרכנים לחזור בהם מהודעת סיום ההתקשרות עמו, אלא מטרת ההודעה המוקדמת היא לאפשר לספק הגז היוצא לפרק את מיתקני מערכת הגז השייכים לו. עוד קבע בית המשפט, כי לא יעלה על הדעת כי, מחד גיסא יתיר המחוקק לדיירים להביא לידי סיום הדי-צדדי של חוזה התקשרות עם ספק גז, ומאידך גיסא, באותו חוק, יקבע מנגנון שיאפשר לספק הגז היוצא לנהל משא ומתן מחדש עם דיירים על אי-הפסקת החוזה.

בפסק דין נוסף בעניין, במסגרת תא 1402/03 פז גז 1993 נ' בל גז, קבע בית משפט השלום בקרית גת כי אין להשלים עם יצירת מצב של "פינג פונג" בין הספקים, כשהדיירים הם למעשה כדור המשחק, וניהול "מלחמת רשימות", תוך גילויים של אלימות ותופעות של "שכירי חרב", לעתים אף "סוכנים כפולים". עוד נפסק שם כי לא לכך

(2) זכאות לתשלומים מופחתים לפי סעיף קטן זה תיקבע כך, שסך ההפחתה מהתשלומים בעבור צריכת חשמל לפי סעיף זה לא יעלה על סכום השווה ל-1.5% מסך התשלומים המשולמים על ידי כלל הצרכנים בעבור צריכת חשמל.

(ג) השר, בהתייעצות עם שר הרווחה, יקבע הוראות בדבר דרכים להוכחת הזכאות לתשלום מופחת בהתאם להוראות סעיף זה, וכן רשאי הוא לקבוע הוראות לענין אופן מסירת מידע לשם הוכחת זכאות כאמור.

סעיף 100 פרק ד' לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חוקים), התשמ"ט-1989 (להלן – חוק ההסדרים), אשר עוסק במשק הגז, ביצע רפורמה ופתח למעשה את שוק הגז (גפ"מ) לתחרות (להלן – הרפורמה). סעיף 17 לחוק ההסדרים קובע, כי "צרכן גז רשאי לרכוש גז מכל ספק גז, וספק גז לא יהיה רשאי לאכוף על צרכן גז להמשיך ולרכוש גז ממנו או באמצעותו, אם צרכן הגז הודיע על רצונו לסיים את החוזה שביניהם ותנאי החוזה בדבר החזרת ציוד ופקדון נתמלאו".

מכוח החוק הותקנו תקנות הסדרים במשק המדינה (תיקוני חוקים) (משק הגז – החלפת ספק גז), התשנ"א-1991. תקנות אלה מסדירות את עניין החלפת ספק גז בידי

⁹⁶ ס"ח התשמ"ט, עמ' 16; התשס"ז, עמ' 85.

⁹⁷ ס"ח התשס"ב, עמ' 55.

⁹⁸ ס"ח התשמ"ט, עמ' 108.

"איסור התקשרות 17 א. (א) מסר צרכן גז לספק גז יוצא, הודעה בתקופה של שלוש שנים שתחילתה ביום כ"ג בטבת התשס"ח (1 בינואר 2008), לא יתקשר ספק הגז היוצא או כל ספק גז אחר שהוא בעל זיקה אליו, או מי מטעמם, עם צרכן הגז, ולא יציע לו הטבות כלשהן במשך ששה חודשים מיום מתן ההודעה.

(ב) שר התשתיות הלאומיות, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי להאריך בצו את תקופת שלוש השנים האמורה בסעיף קטן (א), בשנתיים נוספות.

איסור לסרב סירוב 17 ב. (א) ספק גז העוסק בשיווק גז בפריסה ארצית, לא יסרב סירוב בלתי סביר למתן שירות הספקת גז; לעניין זה –

"סירוב בלתי סביר" – סירוב למתן שירות הספקת גז באותו אזור שבו הספק מספק גז, באותם התנאים שבהם הוא מספק את השירות ללקוח דומה, זולת אם הראה הספק כי קיימים טעמים המצדיקים אימתן השירות באותם התנאים;

"שיווק גז בפריסה ארצית" – שיווק גז בשלושה מחוזות או יותר ממחוזות המדינה, כאמור בהודעה על חלוקת שטח המדינה למחוזות ולנפות ותיאור גבולותיהם, לפי סעיף 3 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948⁹⁹.

(ב) שר התשתיות הלאומיות רשאי לקבוע הוראות לעניין הגדרת סירוב בלתי סביר.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (2)

פסקה זו כוללת הוספה של סעיפים 17 עד 17 אג לחוק ההסדרים, כדלקמן:

לסעיף 17 א המוצע

מוצע לקבוע כהוראת שעה, כי לא יתקשר ספק גז יוצא או כל ספק גז שיש לו זיקה לספק הגז היוצא או מי מטעמם, עם צרכן גז, ולא יציע לו הטבות כלשהן במשך שישה חודשים מיום מתן ההודעה בעניין סיום ההתקשרות.

לסעיף 17 ב המוצע

מוצע לקבוע כי ספק גז העוסק בשיווק גז בפריסה ארצית, לא יסרב סירוב בלתי סביר למתן שירות אספקת גז. יודגש, כי נכון לשנת 2007, ישנן ארבע חברות גז שמספקות גז בשיווק ארצי: "פז גז", "סופרגז", הפועלת גם במסגרת "סופרגז לבית", "אמישראל" ו"דור גז", הפועלת גם במסגרת "דור גז החדשה".

התכוון המחוקק, המוחזק בחוקת מחוקק נאור. כמו כן נאמר בפסק הדין, כי מלבד התכלית החקיקתית הסובייקטיבית של הגברת התחרות ופתיחת הדלתות בפני ספקים חדשים, קיימת תכלית אובייקטיבית של מניעת סיטואציות הגובלות בפלילים והתגושות פרועה בין הספקים.

ברוח דומה נפסק בתא 3698/04 גז גל השרון (1992) בע"מ נ' פזגו 1993 בע"מ, כי ימי ההודעה המוקדמת לא נועדו לניהול משא ומתן מחדש על ידי הספק היוצא.

לאחרונה נאמר בפסק דין של בית המשפט העליון בעניין ע"א 6557/01 פז גז ואח' נגד פקיד השומה למפעלים גדולים (טרם פורסם), במסגרת ערעור על פסיקת בית המשפט המחוזי, כי "כפי שניתן ללמוד מההיסטוריה של משק הגז, כבר החל משנת 1988 מנסים הגורמים הרלוונטיים לבצע רפורמות במשק הגז אשר תגברנה את התחרות בענף בכלל ובמשק הביתי בפרט. עם זאת, נראה כי רפורמות אלו אינן מתממשות או אינן משיגות את מטרתן והתחרות, ככל שהיא נוגעת למשקי הבית, עדיין מועטה ביותר".

⁹⁹ ע"ר התש"ח, תוס' א', עמ' 1.

סמכות דרישת מסמכים 17ג. המנהל או עובד המדינה שהוא הסמיך לכך, רשאי, לשם פיקוח על ביצוע הוראות סעיף 17א, לדרוש מספק גז למסור לו כל ידיעה ומסמך הנוגעים לעניין, לרבות דינים וחשבונות, פנקסים, תעודות, פלט כמשמעותו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995¹⁰⁰, או כל מסמך אחר.”;

(3) אחרי סעיף 18 יבוא:

”עיצום כספי 18א. (א) היה למנהל יסוד סביר להניח כי ספק גז יוצא, ספק גז שהוא בעל זיקה אליו, או מי מטעמו, התקשר עם צרכן גז או הציע לו הטבות בניגוד להוראות סעיף 17א, רשאי הוא להטיל עליו עיצום כספי בשיעור הקנס הקבוע בסעיף 61(א)3 לחוק העונשין, התשל”ז-1977¹⁰¹, ובהפרה חוזרת – כפל העיצום כאמור; לעניין זה, ”הפרה חוזרת” – הפרה שנעשתה בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי.

(ב) עיצום כספי לפי סעיף זה ישולם, לפי דרישת המנהל בכתב, בתוך 30 ימים מיום מסירתה; הדרישה תוצא לאחר שנמסרה הודעה למי שאליו נועדה הדרישה על הכוונה להוציאה, וניתנה לו הזדמנות לטעון את טענותיו.

(ג) אין בהגשת עתירה לבית משפט לעניינים מינהליים על דרישה לתשלום עיצום כספי לפי סעיף זה, כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא בהסכמת המנהל או אם בית המשפט הורה על כך.

(ד) התקבלה עתירה כאמור בסעיף קטן (ג) לאחר ששולם עיצום כספי, יוחזר העיצום הכספי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ”א-1961¹⁰² (בחוק זה – הפרשי הצמדה וריבית), מיום תשלומו עד יום החזרתו.

18ב. עיצום כספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום הדרישה לתשלומו, ואם הוגשה עתירה ובית המשפט הודן בעתירה הורה על איכות תשלומו – לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בעתירה.

18ג. לא שולם עיצום כספי במועד, ייתווספו עליו, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית עד לתשלומו.

18ד. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גביה)¹⁰³.”;

ד ב ר י ה ס ב ר

להטיל עיצום כספי על ספק גז יוצא שהפר את הוראות סעיף 17א המוצע, ובכך לאפשר הטלת אמצעי אכיפה יעיל ומהיר, העשוי לשמש הרתעה ולהביא להקטנת שכיחות ההפרות של הוראות הסעיף המוצע, ולהשלטת סדר בענף.

יצוין, כי בחוק ההסדרים בנוסחו הקיים, לא נקבעה סנקציה כלשהי. לפיכך, אין ביכולתו ובסמכויותיו של משרד התשתיות הלאומיות כיום, לפעול כנגד מפרי החוק.

לסעיף 17ג המוצע

מוצע לקבוע סמכות דרישת מסמכים, לצורך פיקוח על ביצוע הוראות סעיף 17א המוצע.

לפסקה (3)

פסקה זו כוללת הוספה של סעיפים 18א עד 18ד לחוק ההסדרים, שבמסגרתם מוצע להסמיך את המנהל

¹⁰⁰ ס”ח התשנ”ה, עמ’ 366.

¹⁰¹ ס”ח התשל”ז, עמ’ 226.

¹⁰² ס”ח התשכ”א, עמ’ 192.

¹⁰³ חוקי א”י, כרך ב’, עמ’ 1374.

(4) בסעיף 19, במקום הסיפה המתחילה במילה "לרבות" יבוא:

"לרבות –

(1) הוראות בדבר חובת ספק גז יוצא למכור את מכלי הגז הנייחים השייכים לו, לספק גז נכנס המעוניין בכך, בשווי שייקבע לפי הוראות חוק פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ"ו-1996¹⁰⁴ (בפסקה זו – חוק הפיקוח); הוראות לפי פסקה זו ייכנסו לתוקף ביום תחילתן של הוראות בדבר שווי מכלי הגז הנייחים לפי חוק הפיקוח;

(2) הוראות בדבר פיצוי שישלם ספק גז אם לא פרק את מכלי הגז והציוד המושאל השייך לו או לא החזיר את הפיקודן במועדים שנקבעו בתקנות כאמור.

101. בחוק המקרקעין (החלפת ספק גז בבית משותף), התשנ"א-1991¹⁰⁵ –

תיקון חוק
המקרקעין
(החלפת ספק גז
בבית משותף)

(1) סעיף 2 – בטל;

(2) בתוספת, אחרי סעיף 1 יבוא:

א. "מכלי גז של ספק יוצא נמסרה לספק יוצא הודעה על החלטת בעלי דירות בבית משותף כאמור בסעיף 1, יחולו הוראות אלה:

(1) הספק היוצא ימכור את מכלי הגז הנייחים השייכים לו, לספק הגז שבעלי הדירות התקשרו עמו בחוזה להספקת גז במקום הספק היוצא (בתוספת זו – הספק הנכנס), ושווי מכלי הגז הנייחים יהיה כפי שנקבע לפי הוראות חוק פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ"ו-1996¹⁰⁶;

(2) הספק היוצא יאפשר לספק הנכנס, לבקשתו, לעיין במלוא התיעוד של המכלים הנייחים, כמשמעותו בתקן ישראלי ת"י 158 חלק 1, לפני שהספק הנכנס יחליט אם לרכוש;

(3) הספק הנכנס ישלם לספק היוצא את מלוא התמורה בעד המכלים הנייחים, בתוך 10 ימים ממועד מתן ההודעה לפי סעיף 1, אלא אם כן הודיע הספק הנכנס לספק היוצא בכתב, בתוך שלושה ימי עבודה מיום ההתקשרות בחוזה עם בעלי הדירות, כי איננו מעוניין לרכוש את המכלים כאמור;

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (1)

מוצע לבטל את סעיף 2 לחוק האמור הקובע כי ניתן לבצע החלפת ספק גז רק לאחר שנה מהיום שהוחל בהפעלת מערכת הגז המרכזית. הוראה זו פוגעת בהוראות סעיף 17 לחוק ההסדרים, הקובע כי ניתן להחליף ספק גז בכל רגע נתון, וכי ספק הגז אינו רשאי לאכוף על צרכן גז להמשיך ולרכוש גז ממנו או באמצעותו.

לפסקה (2)

מוצע גם לתקן את התוספת לחוק החלפת ספק גז. כדי להסיר חסמי מעבר בין ספקי הגז, מוצע לקבוע שבעלות על צובר הגז תעבור עם החלפת ספק גז, מספק הגז היוצא לספק הגז הנכנס, וזאת בלא תנאים ובלא הגבלות, ועל פי מחיר שייקבע בהתאם לחוק פיקוח על

לפסקה (4)

פסקה זו כוללת תיקון של סעיף 19 לחוק ההסדרים, שבמסגרתו מוצע להסמיך את שר התשתיות הלאומיות לקבוע בתקנות הוראות בדבר חובת ספק גז יוצא למכור את מכלי הגז הנייחים השייכים לו לספק גז נכנס המעוניין בכך.

סעיף 101 סעיף זה כולל תיקונים מוצעים לחוק המקרקעין (החלפת ספק גז בבית משותף), התשנ"א-1991 (להלן – חוק החלפת ספק גז), כמפורט להלן:

¹⁰⁴ ס"ח התשנ"ו, עמ' 192.

¹⁰⁵ ס"ח התשנ"א, עמ' 117.

¹⁰⁶ ס"ח התשנ"ו, עמ' 192.

- (4) הוראות סעיף 2(א) לא יחולו לגבי המכלים הנייחים, אלא אם כן הודיע הספק הנכנס לספק היוצא כי איננו מעוניין לרכוש את המכלים כאמור בפסקה (3);
- (5) מכלי הגז הנייחים, לרבות התייעוד כאמור בפסקה (2), יועברו לבעלות הספק הנכנס ביום מסירת התמורה כאמור בפסקה (3);

102. תיקון חוק המקרקעין (החלפת ספק גז בבית משותף), התשנ"א – תחילתו של סעיף 1 וא בתוספת לחוק המקרקעין (החלפת ספק גז בבית משותף), התשנ"א – 1991, בנוסחו בסעיף 101(2) לחוק זה, ביום כ"ד באדר ב' התשס"ח (31 במרס 2008), או ביום כניסתו לתוקף של הוראות בדבר שווי מכלי הגז הנייחים לפי חוק פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ"ו–1996, לפי המאוחר שביניהם.

103. תיקון חוק המקרקעין (החלפת ספק גז בבית משותף), התשנ"א–1991, בנוסחו ערב תחילתו של חוק זה, ימשיך לחול על התקשרות בחוזה להספקת גז שנעשתה לפני תחילתו של חוק זה.

104. תיקון חוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט–1989¹⁰⁷ – בחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט–1989 – בסעיף 14, אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) הוא מספק גז רק לצרכנים שיש לו עמם חוזה בכתב להספקת גז;

(5) הוא מבצע בדיקות תקופתיות לכל הצרכנים שהוא מספק להם גז בהתאם לתקן ישראלי ת"י 158, ואינו מספק גז למיתקן של צרכן שלא איפשר את ביצוע הבדיקה כאמור;"

(2) סעיפים 19 עד 21 – בטלים;

ד ב ר י ה ס ב ר

לבית המשפט המחוזי. מוצע לבטל את סעיפים 19 עד 21 לחוק האמור ולתקן במקביל בתיקון עקיף את התוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס–2000, כך שהביקורת השיפוטית על החלטות המנהל לפי פרק ג' לחוק הבטיחות והרישוי תיעשה בדרך של עתירה לבית משפט לעניינים מינהליים, וזאת בהתאם למגמה הכללית בחקיקה.

כמו כן, מוצע, למען הסר ספק, להטיל במפורש על ספק הגז חובת ביצוע בדיקות תקופתיות, בהתאם לתקן ישראלי ת"י 158, וכן מוצע להטיל עליו חובה לערוך חוזים בכתב עם צרכני הגז.

וזה נוסחם של סעיפים 19 עד 21 לחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט–1989, שמוצע לבטלם:

ערר

19. (א) הרואה עצמו נפגע מהחלטת המנהל שלא להיעתר לבקשה לקבל רשיון או לתת לתקופה קצרה מו שנקבעה בסעיף 16(א), או מתנאי שקבע ברשיון, או מהחלטתו לבטל רשיון או לסרב לחדשו, או מתנאי שהתנה לפי סעיפים 4(א) או 5, רשאי, תוך 14 ימים מיום שהחלטתו נמסרה לו בכתב, לערור עליה לפני ועדת ערר.

מחירי מצרכים ושירותים, התשנ"ו–1996 (להלן – חוק הפיקוח).

וזה נוסחו של סעיף 2 לחוק המקרקעין (החלפת ספק גז בבית משותף), התשנ"א–1991, שמוצע לבטלו:

"2. החלטה בדבר החלפת ספק גז כאמור בסעיף 159 לחוק המקרקעין לא תבוצע אלא לאחר שחלפה שנה מהיום שהוחל בהפעלת מערכת הגז המרכזית."

סעיף 102 מוצע לקבוע כי התיקון האמור של התוספת לחוק החלפת ספק גז, בדבר העברת ציוד בין ספקי גז בהתאם למחיר מפוקח, ייכנס לתוקף ביום 31 במרס 2008, או ביום כניסתו לתוקף של תקנות בדבר השווי של מכלי הגז הנייחים שייקבעו לפי חוק הפיקוח, לפי המאוחר שביניהם.

סעיפים 104 ו-105(1) בסעיפים אלה מוצעים כמה תיקונים לחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט–1989 (להלן – חוק הבטיחות והרישוי).

סעיף 19 לחוק הבטיחות והרישוי, שעניינו ערר, מקנה סמכות לאדם שנפגע מהחלטת המנהל לערור לפני ועדת ערר שמונתה לפי סעיף 20 לחוק הבטיחות והרישוי. סעיף 21 לחוק האמור מקנה וכות ערעור על החלטת ועדת הערר

¹⁰⁷ ס"ח התשמ"ט, עמ' 108; התשס"ב, עמ' 98.

105. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000¹⁰⁸, בתוספת הראשונה –

תיקון חוק בתי
משפט לעניינים
מינהליים

(1) בפרט 21, אחרי פסקה (23) יבוא:

"(24) החלטת המנהל לפי חוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989:"

(2) בפרט 32, אחרי פסקה (4) יבוא:

"(5) החלטה של המנהל לפי סעיף 18 לחוק הסדרים במשק המדינה

(תיקוני חקיקה), התשמ"ט-1989¹⁰⁹."

פרק י"ז: תקשורת

106. בחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990¹¹⁰ (בפרק זה – חוק הרשות השנייה) –

תיקון חוק
הרשות השנייה
לטלוויזיה ורדיו

ד ב ר י ה ס ב ר

(ב) בית המשפט המחוזי ידון בערעור בדין יחיד; פסק דינו יהיה ניתן לערעור לפני בית המשפט העליון, אם ניתנה רשות לכך."

סעיף 105(2) במסגרת ההוספה המוצעת של סעיפים 18 עד 118 לחוק ההסדרים, שעניינם

הטלת עיצום כספי על ספק גז (סעיף 100(3) לחוק זה), מוצע לתקן את התוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, כך שתאפשר עתירה מינהלית על החלטה של המנהל לפי סעיפים אלה.

סעיף 106 הפצת שידורי הטלוויזיה הפתוחים לציבור הרחב, מתבצעת כיום באמצעות

שישה מערכי הפצה נפרדים הממונים מכספי ציבור: ערוץ 1 וערוץ 33 של רשות השידור (להלן – ערוצי השידור הציבורי), המופצים באמצעות מערך משדרים קרקעי אנלוגי ולווייני ספרתי, ערוצים 2 ו-10 (להלן – ערוצי השידור המסחרי) – המופצים על ידי הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (להלן – הרשות השנייה) באמצעות שני מערכי שידור: קרקעי אנלוגי (אשר משמש להפצת שידורי הערוץ השני) ולווייני ספרתי (המשמש להפצת שידורי ערוץ 10), וכן ערוץ הכנסת – המופץ על ידי בעל רישיון לשידורי הכנסת באמצעות מערך שידור לווייני ספרתי.

במהלך השנים האחרונות התקבלו כמה החלטות ממשלה בעניין איחוד מערכי ההפצה של ערוצי הטלוויזיה האמורים. בין השאר, מינתה הממשלה בשנת 2004 צוות בין-משרדי בהשתתפות נציגי משרד התקשורת, משרד האוצר, המועצה לשידורי כבלים ולשידורי לוויין, רשות השידור והרשות השנייה. הצוות התקשר עם חברת ייעוץ חיצונית שבחנה את מכלול ההיבטים הכרוכים במהלך האמור לרבות סוגיות צרכניות, כלכליות, תפעוליות והנדסיות.

(ב) ועדת הערר רשאית לאשר את החלטת המנהל, לשנותה או לבטלה.

(ג) ועדת הערר תתן את החלטתה המנומקת תוך שלושים ימים מיום שהוגש הערר, וזאת אם האריכה את המועד האמור מטעמים שנרשמו.

ועדת ערר

20. (א) שר המשפטים ימנה ועדת ערר בהרכב זה:

(1) אדם הכשיר להיות שופט של בית משפט שלום, והוא יהיה היושב ראש;

(2) שני נציגי ציבור בעלי ידע מקצועי מתאים שהמליץ עליהם השר.

(ב) לוועדת הערר יהיו הסמכויות הנתונות לוועדת חקירה לפי סעיפים 9 עד 11 לחוק ועדות חקירה, התשכ"ט-1968, למעט סעיפים 9(א) ו-11(ה), ואולם לא יוטל עונש מאסר בכפייה על התייצבות של אדם שלא ציית להזמנה לפי סעיף 9(א) לחוק.

(ג) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות סדרי דין לענין ערר;

בהעדר תקנות כאמור או בהעדר הוראה בתקנות לענין פלוני, תפעל ועדת הערר כפי שיראה לה צודק ומועיל.

(ד) ועדת הערר לא תהיה קשורה בדיני הראיות הנוהגים בבתי המשפט, אך פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, יחול על דיוניה.

ערעור

21. (א) על החלטת ועדת הערר רשאים המבקש או בעל הרישיון, לפי הענין, והמנהל, לערער לפני בית משפט מחוזי, בענין שבמשפט, תוך שלושים ימים מיום שנמסרה להם ההחלטה.

¹⁰⁸ ס"ח התש"ס, עמ' 190.

¹⁰⁹ ס"ח התשמ"ט, עמ' 16; התשס"ז, עמ' 85.

¹¹⁰ ס"ח התש"ן, עמ' 59; התשס"ו, עמ' 155.

(1) בסעיף 1 –

(א) אחרי ההגדרה "ערוץ 2" ו"הערוץ השלישי" יבוא:

"ערוץ הכנסת" – "הגוף המשרד" כהגדרתו בסעיף 2 לחוק שידורי טלוויזיה מהכנסת, התשס"ד-2003¹¹¹;"

(ב) אחרי ההגדרה "רישיון להפעלת תחנת הזנה לוויינית" יבוא:

"רשות השידור" – כמשמעותה בחוק רשות השידור¹¹²;

(2) בסעיף 51 –

(א) בכותרת השוליים, אחרי "תחנות שידור" יבוא "בשיטה האנלוגית";

(ב) בסעיף קטן (א), אחרי "לשידורי טלוויזיה" יבוא "בשיטה האנלוגית";

(ג) אחרי סעיף קטן (א1) יבוא:

"(א2) תכנון, הקמה והפעלה של תחנות שידור ראשיות לשידורי טלוויזיה בשיטה האנלוגית, כאמור בסעיף קטן (א), וכן קליטתם והפצתם של שידורי טלוויזיה באמצעות תחנות שידור ראשיות כאמור, יופסקו בתום 18 חודשים מהמועד הקובע, ובלבד שלציבור יש אפשרות לרכישת ציוד לקליטת שידורי טלוויזיה בשיטה הספרתית;

בסעיף זה, "המועד הקובע" – המועד שהחלה בו הרשות בהפצת שידורי טלוויזיה באמצעות תחנות שידור ספרתיות, לאחר שניתנה הודעת המנהל לפי סעיף 51א(ח).

(א3) על אף הוראות סעיף קטן (א2), רשאי השר, בהסכמת שר האוצר, להאריך, בצו, את התקופה האמורה בסעיף קטן (א2), לתקופה נוספת שלא תעלה על שישה חודשים, אם נוכח כי דחייה כאמור נדרשת בשל שיקולים של טובת הציבור או שמתקיימים טעמים אחרים המצדיקים דחייה כאמור.;"

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (2)

בסעיף 51 לחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990 (להלן – חוק הרשות השנייה), נקבעו כללים בדבר תכנון, הקמה והפעלה של תחנות שידור לשידורי טלוויזיה של בעלי זיכיונות של ערוצי השידור המסחרי (להלן – בעל זיכיון). כאמור לעיל, באמצעות ההוראות האמורות הקימה הרשות השנייה תחנות לשידור קרקעי אנלוגי ולשידור לווייני ספרתי (להלן – המערך הקודם). מוצע, בכפוף להוראות מעבר שיתוארו בהמשך, לקבוע כי החל במועד תחילתו של חוק זה, הכללים האמורים בסעיף זה יחולו רק לגבי תחנות לשידור קרקעי אנלוגי.

מאחר שכאמור לעיל, מערך הפצה קרקעי ספרתי אמור להחליף את מערכי הפצה הקיימים, מוצע לקבוע כי הפצת שידורי טלוויזיה בשיטה האנלוגית תופסק בחלוף 18 חודשים מהמועד שהחלו בו בהפצת שידורי טלוויזיה באמצעות תחנות שידור ספרתיות (להלן – כיבוי השידור האנלוגי), ובלבד שלציבור תהיה אפשרות באותו מועד לרכוש ציוד קצה המאפשר קליטת שידורים בשיטה הספרתית. כיבוי השידור האנלוגי צפוי לחסוך באופן

המסקנה שהסיקה חברת הייעוץ החיצונית האמורה, לאחר בחינת הנושא היא שיש להקים מערך הפצה קרקעי ספרתי בגיבוי מערך לווייני ספרתי, אשר באמצעותו יופצו, באופן חופשי לציבור, ערוצי השידור הציבורי, ערוצי השידור המסחרי וערוץ הכנסת ואשר יאפשר לצרכן לקלוט באופן פשוט, נוח ונגיש את ערוצי הטלוויזיה. כמו כן, כללו מסקנות חברת הייעוץ החיצונית, המלצה בדבר סגירה הדרגתית של מערכי הפצה הנמצאים כיום בשימוש. מעבר לתועלות בהיבט הצרכני בשל שיפור איכות הקליטה, השימוש במערך הספרתי צפוי ליצור חיסכון משמעותי בעלויות ההפצה בשל הפחתת מספר תחנות השידור הנדרשות, וכן לניצול יעיל יותר של התדרים ולתועלות בהיבטים של איכות הסביבה.

לפסקה (1)

בסעיף זה מובאות הגדרות של המונחים שנעשה בהם שימוש בהוראות הסעיפים המוצעים.

¹¹¹ ס"ח התשס"ד, עמ' 32.

"הקמה ומימון 51א. (א) הרשות תתכנן, תקים ותפעיל, בעצמה או באמצעות אחרים, תחנות שידור ספרתיות לקליטתם ולהפצתם בציבור של שידורים שייקלטו בכל רחבי הארץ, של גופים אלה: ספרתיות של תחנות שידור ספרתיות

(1) בעלי זיכיונות לשידורי טלוויזיה בערוץ 2 ובערוץ השלישי;

(2) ערוץ הכנסת או רשות השידור, אם ביקשו לעשות כן בהתאם לקבוע בסעיף 51ב(ב).

(ב) תחנות שידור ספרתיות יהיו בבעלותה של הרשות ובפיקוחה.

(ג) בעלי הזיכיונות כאמור בסעיף קטן (א)1(א) יממנו את עלות ההקמה של תחנות שידור ספרתיות, למעט ההפרש כמשמעותו בסעיף 51ב(ג), בסכומים ובשיעורי ההשתתפות שתחליט הרשות.

ד ב ר י ה ס ב ר

באמצעות תחנות השידור הספרתיות ולאחר מתן הודעה כאמור יופצו שידורי הערוצים המסחריים באמצעות המערך הספרתי הקרקעי במסגרת שני ערוצי טלוויזיה.

כמו כן, בדומה למנגנון שנקבע בסעיף 51 לחוק הרשות השנייה, מוצע לקבוע כי בעלי הזיכיונות יממנו את עלות ההקמה של המערך הספרתי ובהתאם למוצע להלן יהיו רשאים לקזז את התשלומים בעד עלות ההקמה כאמור מכספי התמלוגים שהם חבים בהם. עוד מוצע לקבוע, כי הרשות השנייה תחליט מהו שיעור ההשתתפות של כל אחד מבעלי הזיכיונות לשידורי ערוצי השידור המסחרי בעלויות אלה, בהתחשב, בין השאר, בקצב הקמתן של תחנות השידור להפצת השידורים.

בשים לב לכך שעלויות הקמת המערך ימומנו הלכה למעשה מכספי התמלוגים אשר משלמים בעלי הזיכיונות לאוצר המדינה, ולצורך מעקב ופיקוח על קצב התקדמות הקמת המערך וההוצאות הצפויות להקמת המערך, מוצע לקבוע כי הרשות השנייה תגיש במהלך תקופת הקמת המערך הספרתי דין וחשבון רבעוני לשר התקשורת ולשר האוצר אשר יכלול, בין השאר, פרטים על התקדמות בתכנון ובהקמת המערך הספרתי במהלך הרבעון שחלף וההתקדמות הצפויה לרבעון הבא אחריו, וכן אומדן מעודכן של סך עלות הקמת המערך, ואומדן ההוצאות הצפויות לרבעון הבא.

עוד מוצע לקבוע כי שר התקשורת, שר האוצר או מי שכל אחד מהם הסמיך לכך, יהיה רשאי לדרוש ממנהל הרשות להמציא פרטים נוספים הדרושים לצורך בדיקת החישובים שבבסיס האומדנים כפי שפורטו בדין וחשבון האמור.

משמעותי בעלויות הכרוכות בשימוש במערך ההפצה הקיים, וזאת, בין השאר, לנוכח סגירת תחנות שידור ישנות או מיותרות, וניצול יעיל יותר של תדרים. לכיבוי השידור האנלוגי צפויים גם יתרונות בהיבט איכות הסביבה. עוד מוצע לקבוע כי שר התקשורת, בהסכמת שר האוצר, רשאי לדחות, בצו, את מועד כיבוי השידור האנלוגי, לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים, אם נוכח כי דחייה כאמור נדרשת בשל שיקולים של טובת הציבור או שמתקיימים טעמים אחרים המצדיקים דחייה זו.

לפסקה (3)

נוכח האמור לעיל, מוצע להטיל על הרשות השנייה לתכנן, להקים ולהפעיל, בעצמה או באמצעות אחרים, תחנות שידור ספרתיות לקליטתם ולהפצתם בציבור של שידורי ערוצי השידור המסחרי בכל רחבי הארץ (להלן – מערך ספרתי קרקעי). תחנות שידור כאמור יהיו בבעלותה של הרשות השנייה ובפיקוחה.

עוד מוצע לקבוע כי הקמת המערך הספרתי הקרקעי באופן שיאפשר קליטת שידורים ברחבי הארץ האמור, תסתיים לא יאוחר מיום 1 בדצמבר 2008. בהקשר זה מוצע להבהיר כי אין באמור לעיל כדי לגרוע מהוראות לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן – חוק התכנון והבניה).

עם זאת, מאחר שעשויות להתקיים נסיבות אשר יצדיקו את דחיית המועד האמור, מוצע להסמיך את שר התקשורת לדחות את המועד האמור. שר התקשורת יהיה רשאי לעשות כן בצו, בהסכמת שר האוצר, וזאת לתקופה שלא תעלה על ארבעה חודשים. במועד סיום הקמת המערך הספרתי הקרקעי יודיע מנהל הרשות השנייה לבעלי הזיכיונות כי ניתן להפיץ שידורי טלוויזיה

(ד) במהלך תקופת הקמתן של תחנות השידור הספרתיות, יגיש המנהל לשר ולשר האוצר דין וחשבון, בתוך 30 ימים מתום כל רבעון (בסעיף קטן זה – הרבעון המדווח); דין וחשבון כאמור יכלול, בין השאר, פרטים אלה: ההתקדמות בתכנון ובהקמת תחנות שידור ספרתיות במהלך הרבעון המדווח וההתקדמות הצפויה במהלך הרבעון שלאחריו, אומדן מעודכן של סך עלות ההקמה, ואומדן ההוצאות הצפויות ברבעון שלאחר הרבעון המדווח.

(ה) השר, שר האוצר או מי שכל אחד מהם הסמיך לכך, רשאי לדרוש מהמנהל להמציא פרטים נוספים הדרושים לצורך בדיקת החישובים שבבסיס האומדנים, כפי שפורטו בדין וחשבון שהגיש לפי סעיף קטן (ד).

(ו) עד יום ד' בכסלו התשס"ט (1 בדצמבר 2008) יוקמו תחנות שידור ספרתיות כך שתתאפשר קליטת שידורים כאמור בסעיף קטן (א); אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965¹¹².

(ז) על אף הוראות סעיף קטן (ו), רשאי השר, בהסכמת שר האוצר, לדחות, בצו, את המועד האמור בסעיף קטן (ו) לתקופה שלא תעלה על ארבעה חודשים, אם ראה כי יש צורך בדחייה כאמור.

(ח) במועד השלמת ההקמה כאמור בסעיף קטן (ו), יודיע המנהל לבעלי הזיכיונות כאמור בסעיף קטן (א1), כי ניתן להפיץ שידורי טלוויזיה באמצעות תחנות השידור הספרתיות.

ד ב ר י ה ס ב ר

המערך הספרתי החדש לאחר יום 1 בפברואר 2008, תהיה הרשות רשאית לדרוש שהגוף האמור יישא בתוספת לעלויות ההקמה של המערך הספרתי, הנדרשת לצורך הפצת שידורי אותו גוף. באין הסכמה בין הרשות השנייה לבין ערוץ הכנסת או רשות השידור, לפי העניין, בדבר הסכום האמור, יורה שר התקשורת על הסכום כאמור, לפי שיטת חישוב שיוויה עליה, וכן רשאי השר, עד שיוורה כאמור, ליתן הוראה לעניין תשלומים חלקיים. הוראות השר בעניין זה טעונות את הסכמת שר האוצר.

כמו כן מוצע לקבוע, כי בעד הפצת שידורים כאמור ישלמו רשות השידור וערוץ הכנסת לרשות השנייה, דמי הפצה בסכום שנקבע לפי סעיף 100א לעניין בעלי הזיכיונות לערוצי השידור המסחרי.

לשם הבטחת איכות השידורים, ומאחר שאין הצדקה עניינית להבחנה בין אופן ההפצה ואיכות השידורים של הערוצים המסחריים לעומת הערוצים הציבוריים, מוצע לקבוע כי הפצת השידורים של ערוצי השידור הציבורי וערוץ הכנסת תיעשה כך שאופן שהפצה ואיכות השידורים של כל הערוצים יהיו זהים לאלה של הערוצים המסחריים.

בסעיף 51ג) לחוק הרשות השנייה נקבע כי בעלי זיכיונות לשידורי טלוויזיה רשאים להתאגד לשם העברת שידוריהם לתחנות שידור ראשיות ורשאים הם להתקשר עם הרשות השנייה לצורך זה וכי התאגדות או התקשרות כאמור לא תיראה כהסדר כובל לעניין חוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988. מאחר שעשוי להתעורר הצורך בהחלת ההסדר האמור גם לגבי המערך הספרתי הקרקעי מוצע להחילו, בשינויים המחויבים, לעניין המערך האמור.

מעבר להפצת שידוריהם של בעלי הזיכיונות, מוצע לקבוע כי הרשות השנייה תפיץ באמצעות מערך ההפצה הספרתי הקרקעי שיוקם, גם את שידורי הטלוויזיה של ערוצי השידור הציבורי וערוץ הכנסת שיבקשו לעשות כן.

עוד מוצע לקבוע, כדי שהרשות השנייה תוכל לתכנן מערך ספרתי קרקעי אשר יתאים למספר הערוצים שיופצו באמצעותו בפועל, ובשים לב, בין השאר, למועדים המוצעים להשלמת הקמת המערך הספרתי הקרקעי, כי אם הגיש גוף כאמור בקשה לרשות השנייה בדבר הפצת שידורי הטלוויזיה של אותו גוף באמצעות

¹¹² ס"ח התשכ"ה, עמ' 307; התשס"ז, עמ' 412.

(ט) הוראות סעיף 51(ג) יחולו, בשינויים המחויבים, לענין תחנות שידור ספרתיות.

(י) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות פקודת הטלגרף האלחוטי.

(יא) בסעיף זה –

“עלות ההקמה” – כלל התשלום בעד תכנון והקמה של תחנות שידור ספרתיות, ולרבות תשלום בעד –

(1) רכישת המקרקעין שעליהם יוקמו תחנות השידור הספרתיות;

(2) רכישתן של זכויות שימוש בציוד, לרבות במשיבים בלויין;

(3) הקמת תחנות שידור, לרבות עבודות התשתית הכרוכות בכך;

(4) רכישת המשדרים;

“תחנת שידור ספרתית” – תחנת שידור ראשית, כהגדרתה בסעיף 51(א), לשידורי טלוויזיה בשיטה הספרתית.

(א) הרשות תפיץ באמצעות תחנות השידור הספרתיות את שידורי הטלוויזיה של ערוץ 2 והערוץ השלישי במסגרת שני ערוצי טלוויזיה, ובלבד שהמנהל הודיע כי ניתן לעשות כן בהתאם לאמור בסעיף 51(א)(ח).

הפצת שידורי טלוויזיה באמצעות תחנות שידור ספרתיות

(ב) הרשות תפיץ לפי בקשה של ערוץ הכנסת או רשות השידור, את שידורי הטלוויזיה שמשדר אותו גוף, באמצעות תחנות שידור ספרתיות, כמפורט להלן:

(1) ערוץ הכנסת – ערוץ טלוויזיה אחד;

(2) רשות השידור – עד שני ערוצי טלוויזיה;

(ג) בלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (ב), הודיעו ערוץ הכנסת או רשות השידור, לפי העניין, לרשות, לאחר יום כ"ה בשבט התשס"ח (1 בפברואר 2008), כי הם מבקשים שהרשות תפיץ את שידוריהם, רשאית הרשות לדרוש כי הגוף האמור יישא בסכום ההפרש שבין עלויות ההקמה.

(ד) באין הסכמה בין הרשות לבין ערוץ הכנסת או רשות השידור, לפי העניין, בדבר סכום ההפרש שבין עלויות ההקמה, יורה השר על הסכום כאמור, לפי שיטת חישוב שיווה עליה, וכן רשאי השר, עד שיוורה כאמור, ליתן הוראה לענין תשלומים חלקיים; הוראות השר לפי פסקה זו טעונות הסכמת שר האוצר.

(ה) הרשות תפיץ את השידורים של ערוץ הכנסת ורשות השידור, כאמור בסעיף קטן (ב), כך שאופן ההפצה ואיכות השידורים יהיו זהים לאופן ההפצה ואיכות השידורים של בעלי הזיכיונות כאמור בסעיף 51(א)(1).

(ו) בעד הפצת שידורים כאמור בסעיף קטן (ב), ישלמו ערוץ הכנסת ורשות השידור לרשות דמי הפצה בסכום שנקבע לפי סעיף 100א.

(ז) בסעיף זה –

“ההפרש שבין עלויות ההקמה” – ההפרש שבין עלות ההקמה הכוללת את התשלומים הנוספים לצורך הפצת שידורי אותו גוף, לבין עלות ההקמה אלמלא ביקש מהרשות להפיץ את שידוריו;

“תחנת שידור ספרתית” – כהגדרתה בסעיף 51א(יא);

(4) בסעיף 52 –

(א) בכותרת השוליים, אחרי “ערבויות” יבוא “ובטוחות”;

(ב) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא “או עלות ההקמה כאמור בסעיף 51א(יא)”;

(ג) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

“(א1) הרשות רשאית לדרוש מבעל זיכיון כאמור בסעיף 51א(א1), מערוץ הכנסת ומרשות השידור, להפקיד בידיה ערבויות או בטוחות אחרות להבטחת תשלום דמי הפצה כאמור בסעיפים 100א או 51ב(ו), לפי העניין”;

(ד) בסעיף קטן (ב) –

(1) אחרי “סוגי הערבויות” יבוא “או הבטוחות”;

(2) במקום “בסעיף קטן (א)” יבוא “בסעיפים קטנים (א) או (א1)”;

(3) בסופו יבוא “ובלבד שתנאי הערבויות והבטוחות כאמור בסעיף קטן (א1) ודרכי מימושם, יהיו זהים לגבי כלל מפקידי הערבויות והבטוחות כאמור בסעיף קטן (א1)”;

(5) בסעיף 53 –

(א) האמור בו יסומן (א), ובו אחרי “בשל תחנות השידור” יבוא “וכן תשלומים ששילם בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה בעד עלות ההקמה כאמור בסעיף 51א”;

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקאות (5) ו-(8)

לפסקה (4)

בסעיף 53 לחוק הרשות השנייה נקבע כי תשלומים ששילם בעל זיכיון למימון תחנות שידור, למעט תשלומים בעד הפעלתן, תפעולן ותחזוקתן של תחנות אלה, יוחזרו לו באמצעות קיזום מתוך התמלוגים שהוא חב לרשות השנייה בהתאם לחוק הרשות השנייה, באופן ובמועדים שייקבעו בכללים. מוצע להחיל את המנגנון האמור גם לגבי תשלומים ששילם בעל זיכיון בעד עלויות הקמת המערך הספרתי הקרקעי.

עוד מוצע לקבוע כי שר התקשורת, בהסכמת שר האוצר, יהא רשאי לקבוע הוראות לעניין בדיקת הסכומים שיקוזו מהתמלוגים כאמור וכן להחיל לעניין זה את הוראות סעיף 100(ד) לחוק הרשות השנייה ולפיו הרשות תמסור לשר האוצר את הנתונים הדרושים לצורך חישובי התמלוגים.

בסעיף 52 לחוק הרשות השנייה נקבע כי בעל זיכיון יפקיד בידי הרשות השנייה ערבויות לצורך הבטחת המימון להקמת מערך השידורים הקיים. מוצע להחיל את החובה האמורה גם לצורך הבטחת מימון עלות ההקמה. בנוסף, וכדי להבטיח תשלום דמי ההפצה, תהיה הרשות השנייה רשאית לדרוש מבעל זיכיון לערוץ מסחרי, מרשות השידור ומערוץ הכנסת, אשר יעשו שימוש במערך ההפצה, להפקיד בידיה ערבויות או בטוחות אחרות לשם כך. מאחר שאין הצדקה עניינית לאבחנה בין דרישות הערבות או הבטוחות ביחס לבעל זיכיון לעומת רשות השידור או ערוץ הכנסת מוצע לקבוע כי הדרישות האמורות יהיו זהות.

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) השר, בהסכמת שר האוצר, רשאי לקבוע הוראות לעניין בדיקת הסכומים שקוזזו לפי סעיף קטן (א).";

(6) בסעיף 55(ב), אחרי "51" יבוא "51א, 51ב";

(7) בסעיף 63(ד), אחרי "51" יבוא "51א, 51ב";

(8) בסעיף 100(ד), בסופו יבוא "וכן לצורך חישוב תשלומים שקוזזו מתוך התמלוגים לפי סעיף 53";

(9) אחרי סעיף 100 יבוא:

"דמי הפצה 100א. בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה ישלם לרשות בעד הפצת שידורי טלוויזיה, כאמור בסעיף 51ב(א), סכום שיוור עליו השר ושר האוצר לאחר התייעצות עם הרשות; הסכום האמור יחושב לפי סך כל התשלומים והעלויות הכרוכים בהפעלתן, בתפעולן ובתחזוקתן של תחנות השידור הספרתיות וכל תשלום שוטף אחר בשל הפצת השידורים כאמור, למעט עלות ההקמה, כשהוא מחולק במספר הכולל של הערוצים אשר שידוריהם מופצים באמצעות תחנות השידור הספרתיות לפי סעיף 51ב; בסעיף זה, "תחנת שידור ספרתית" ו"עלות ההקמה" – כהגדרתן בסעיף 51א(יא).";

(10) בסעיף 101 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "ובדמי הרישיון והתמלוגים" יבוא "בדמי הרישיון וברדמי ההפצה";

(ב) במקום "ודמי הרישיון" יבוא "דמי הרישיון ודמי ההפצה";

(11) בסעיף 102, אחרי "דמי הרישיון" יבוא "דמי ההפצה" ובמקום "99 ו-100" יבוא "99 עד 100א";

(12) בסעיף 102ב, אחרי "דמי הרישיון" יבוא "דמי ההפצה", אחרי "דמי רישיון" יבוא "דמי ההפצה" ואחרי "דמי רישיון" יבוא "דמי ההפצה".

ד ב ר י ה ס ב ר

(להלן – דמי הפצה). דמי ההפצה ייקבעו בידי שר התקשורת ושר האוצר, לאחר התייעצות עם הרשות השניה, ויחושבו לפי סך התשלומים והעלויות הכרוכים בהפעלה, בתפעול ובאחזקה של המערך וכל תשלום שוטף אחר בשל הפצת השידורים כאמור, כדוגמת תשלומי אגרת תדרים, למעט עלויות הקמת המערך הספרתי הקרקעי.

כדי שעלות השימוש במערך ההפצה תושג באופן אחיד ושוויוני על כל המשתמשים בו, מוצע לקבוע כי דמי ההפצה יחולקו במספר הכולל של הערוצים של בעלי הזיכיונות והגופים המשרדים אשר מפיצים את שידוריהם באמצעות המערך הספרתי.

לפסקאות (6) ו-(7)

בסעיפים 55(ב) ו-63(ד) לחוק הרשות השניה נקבע כי דינן של הטלוויזיה הלימודית וחברת החדשות יהיה כדין בעל זיכיון לעניין החוק האמור, למעט לעניין סעיפים המפורטים בסעיפים האמורים, ובכלל זה סעיפים 51 עד 54 לחוק הרשות השניה, שענינם הקמת המערך הקודם. בהתאם לאמור מוצע להחריג לגבי הגופים האמורים גם את סעיפים 51 ו-51א המוצעים בתקין זה.

לפסקאות (9) עד (12)

מוצע לקבוע כי הרשות השניה תגבה תשלומים מבעלי הזיכיונות לשידורי הערוצים המסחריים בשל הפצת שידורי הטלוויזיה במערך הספרתי הקרקעי

107. (א) תחילתם של סעיפים 1, 51 עד 53, 55, 63, 100 עד 102 ו-102ב לחוק הרשות השנייה, כנוסחם בסעיף 106 לחוק זה, ביום תחילתו של חוק זה (בסעיף זה – יום התחילה), ואולם –

- (1) לעניין תחנת שידור קיימת, בתקופה שמיום התחילה עד למועד הקובע כהגדרתו בסעיף 51(א2) לחוק הרשות השנייה, כנוסחו בסעיף 106(ג2) לחוק זה, ימשיכו לחול הוראות סעיף 51(א) לחוק הרשות השנייה, כנוסחו ערב יום התחילה;
- (2) אין באמור בסעיף 51(א) לחוק הרשות השנייה, כנוסחו בסעיף 106(2) לחוק זה, כדי להטיל על הרשות חובה לתכנן, להקים, או להפעיל בעצמה או באמצעות אחרים תחנות שידור ראשיות לשידורי טלוויזיה בשיטה האנלוגית, לעניין שידורי הערוץ השלישי;

(ב) בסעיף זה –

”תחנת שידור קיימת” – תחנת שידור ראשית לשידורי טלוויזיה בשיטה הספרתית, שהיתה קיימת ערב יום התחילה, או תחנת שידור ראשית שמחליפה תחנת שידור כאמור;

”תחנת שידור ראשית” – כהגדרתה בסעיף 51(א) לחוק הרשות השנייה;

”הערוץ השלישי” – כהגדרתו בחוק הרשות השנייה;

”הרשות” – כהגדרתה בחוק הרשות השנייה.

108. בחוק התכנון והבניה, התשכ”ה-1965¹¹³, בסעיף 1 –

(1) אחרי ההגדרה ”מיתקני דרך” יבוא:

”מיתקני תקשורת” – תחנת הזנה לוויינית ו”תחנת שידור”, כהגדרתם בסעיף 1 לחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש”ן-1990¹¹⁴;

(2) בהגדרה ”תשתיות לאומיות”, אחרי ”אתרי סילוק וטיפול בפסולת” יבוא ”מיתקני תקשורת”.

ד ב ר י ה ס ב ר

מאחר שכאמור לעיל שידורי ערוץ 10 מופצים כיום באמצעות מערך לווייני ספרתי, ולנוכח התיקון המוצע בסעיף 51(א) לחוק הרשות השנייה, שלפיו הסעיף האמור ייוחד למערך הפצה הפועל בשיטה האנלוגית, מוצע לקבוע במפורש כי אין בתיקון האמור כדי להטיל על הרשות השנייה חובה לתכנן, להקים, או להפעיל בעצמה או באמצעות אחרים תחנות שידור ראשיות לשידורי טלוויזיה בשיטה האנלוגית, לעניין שידורי ערוץ 10.

סעיף 108 בחוק התכנון והבניה נקבע כי ראש הממשלה, שר האוצר ושר הפנים רשאים

להכריז על תשתית מסוימת כתשתית לאומית, שעניינה יידון בוועדה הארצית לתכנון ולבניה של תשתיות לאומיות. מוצע לשנות את הגדרת תשתית לאומית לעניין החוק האמור, כך שתאפשר לשרים האמורים להכריז על תחנת הזנה לוויינית או תחנת שידור, כמשמעותם בחוק הרשות השנייה (קרי – תחנה המשמשת להפצת שידורי רדיו או שידורי טלוויזיה, לפי החוק האמור) כתשתית לאומית.

בסעיף 101 לחוק הרשות השנייה נקבע כי דמי זיכיון ודמי רישיון שישולמו לרשות השנייה ישמשו אותה לכיסוי ההוצאות הכרוכות במילוי תפקידיה על פי החוק. בסעיף 102 לחוק הרשות השנייה נקבע כי שר התקשורת, בהסכמת שר האוצר, יקבע בתקנות את המועדים לתשלום דמי זיכיון, דמי רישיון ותמלוגים. בסעיף 102ב לחוק הרשות השנייה נקבע כי על דמי הזיכיון, דמי הרישיון והתמלוגים יחול האמור בפקודת המסים (גביה) כאילו היו מס כמשמעותו באותה פקודה. מוצע להחיל על דמי ההפצה האמורים את הוראות סעיפים 101, 102 ו-102ב לחוק הרשות השנייה.

סעיף 107 מוצע לקבוע כי בתקופה שבין תחילתו של חוק זה לבין המועד שבו תחל הרשות השנייה להפיץ את שידורי הטלוויזיה באמצעות תחנות שידור ספרתיות, יחולו לגבי תחנות שידור הקיימות ערב תחילתו של חוק זה, הוראות סעיף 51(א) לחוק הרשות השנייה כנוסחו לפני התיקון המוצע.

¹¹³ ס”ח התשכ”ה, עמ’ 307; התשס”ז, עמ’ 412.

¹¹⁴ ס”ח התש”ן, עמ’ 59; התשס”ו, עמ’ 155.

"סימן ג' 2: רישיונות להפעלת תחבורה ציבורית באוטובוסים

הגדרות 14ט. (א) בסימן זה –

"קו שירות לאוטובוסים" – מסלול הסעה של אוטובוסים ציבוריים, שבו קבועות תחנות מוצא ויעד וכן תחנות להעלאת נוסעים ולהורדתם, ושכל נוסע באוטובוס הציבורי באותו מסלול משלם בנפרד בעבור הנסיעה;

"אשכול שירות לאוטובוסים" – אגד של קווי שירות לאוטובוסים, שתחנות המוצא והיעד שלהן הן באזור גאוגרפי מסוים או בין אזורים גאוגרפים שונים, הכלול ברשימת אשכולות השירות לאוטובוסים שפרסם המפקח על התעבורה לפי הוראות סעיף 14כז;

"המועד הקובע" – ה' בטבת התשס"ט (1 בינואר 2009);

"רישיון להפעלת אשכול שירות" – רישיון להפעלת אשכול שירות לאוטובוסים לפי סימן זה;

"רישיון להפעלת קו שירות" – רישיון להפעלת קו שירות לאוטובוסים לפי סימן זה;

"רישיון מפעיל" – רישיון להפעלת תחבורה ציבורית באוטובוסים לפי סימן זה;

"רישיון קו" – רישיון קו שניתן לפי פקודה זו כנוסחה ערב המועד הקובע.

ד ב ר י ה ס ב ר

לניידות לכלל האוכלוסיה ובחיסכון בזמן הנסיעה הכולל למשק. בשלושת העשורים האחרונים חלה נסיגה מתמדת במספר הנוסעים בקווי שירות באוטובוסים וזאת על אף העובדה שמדינת ישראל משקיעה כספים רבים בשיפור רמת השירות הניתן על ידי מפעילי התחבורה הציבורית באוטובוסים.

לאור זאת, מבקשת הממשלה לנקוט צעדים נוספים אשר מטרתם עידוד השימוש בתחבורה הציבורית באוטובוסים, ובתוך כך קביעת ההוראות הנדרשות בפקודת התעבורה, במסגרת סימן ג' 2 לפרק השני בה, כנוסחה המוצע, בין השאר בדבר חובת הליך תחרותי כתנאי לחלוקת רישיונות קווי שירות באוטובוסים וקביעת סטנדרטים קבועים ואחידים לרמת השירות הנדרשת ממפעילי התחבורה הציבורית.

לסעיף 14 ויט המוצע

בסעיף המוצע מובאות הגדרות של המונחים שנעשה בהם שימוש בהוראות סימן ג' 2 המוצע.

סעיף 109 לפסקה (1)

בשנים האחרונות מקדמת ממשלת ישראל שינויים מבניים בתחבורה הציבורית אשר המשותף להם הוא המגמה לעודד שימוש בתחבורה הציבורית באמצעות שיפור השירות הניתן לציבור הנוסעים. במסגרת זו החלה הוצאתם לתחרות של קווי שירות באוטובוסים, הוחלה הרפורמה במערך קווי שירות במוניות, והחלה הקמתם של אמצעי תחבורה ציבורית חדשים כגון מערכות להסעת המונים. כמו כן, החל אימוצן של טכנולוגיות חדשות המאפשרות העברת מידע נוחה ויעילה לציבור הנוסעים, ובקרה על פעילות מפעילי התחבורה הציבורית. השימוש בתחבורה ציבורית מביא עמו תועלות כלכליות, חברתיות, בטיחותיות וסביבתיות למשק הבאות לביטוי בהפחתת הגודש בדרכים, בהפחתת זיהום האוויר, בהגברת הבטיחות, במתן הזדמנות שווה

¹¹⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173; ס"ח התשס"ו, עמ' 430.

14.ב. לא יפעיל אדם קו שירות לאוטובוסים או אשכול שירות לאוטובוסים, אלא אם כן נתן לו המפקח על התעבורה רישיון מפעיל וכן רישיון להפעלת אותו קו שירות או להפעלת אותו אשכול שירות, לפי העניין, לפי הוראות סימן זה, והוא מפעיל את קו השירות או את אשכול השירות בהתאם לתנאי הרישיונות כאמור.

תנאים למתן רישיון מפעיל ותנאים ברישיון

14.כא. (א) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין התנאים למתן רישיון מפעיל, ובכלל זה לעניין האיתנות הפיננסית של מבקש הרישיון, וכן לעניין קיומם של אמצעים הדרושים להפעלה תקינה ויעילה של קווי שירות לאוטובוסים או אשכולות שירות לאוטובוסים, ובין השאר קיומן של מערכות כמפורט להלן:

(1) מערכת לביצוע מעקב אחר תנועת האוטובוסים שימשו את בעל הרישיון בהפעלת קו השירות או אשכול השירות כאמור, אשר תאפשר, בין השאר, בקרה אחר עמידת המפעיל בתנאי רישיון הפעלת קו השירות או אשכול השירות, והעברת נתונים למערכות מידע המשמשות את ציבור הנוסעים בכל הקשור לתנועת האוטובוסים כאמור;

(2) מערכת המאפשרת שירות הנפקה של אמצעי תשלום אלקטרוני אחיד שימש את ציבור הנוסעים באוטובוסים, שניתן להפיק ממנה נתונים, ושהיא בעלת תכונות נוספות כפי שיקבע השר;

(3) מערכת המאפשרת העברת מידע לציבור הנוסעים באוטובוסים בכל הקשור לתנועת האוטובוסים;

(4) מערכות שיאפשרו דיווח למפקח על התעבורה, לפי דרישתו, לגבי פעילות בעל רישיון לרבות עמידתו בתנאי הרישיונות לפי סימן זה, שבידו.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיפים 14-כ"ב-14כ"א המוצעים

כיום, תנאי מוקדם להפעלת קווי שירות באוטובוסים הוא קבלת רישיון קו בהתאם לתקנה 385 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן – תקנות התעבורה). רישיון הקו מכיל דרישות תפעוליות הנוגעות לקו השירות הספציפי שלגביו הוא ניתן – מסלול הקו, תחנות קבועות לאורך המסלול להעלאה והורדה של נוסעים, לוחות הזמנים, ותדירויות האוטובוסים הפועלים בקו. רישיון הקו והליך קבלתו, אינם נותנים ביטוי לפרמטרים נוספים הדרושים ממפעיל השירות כדי שיוכל לספק שירות יעיל ותקין לציבור הנוסעים, כגון איתנותו הפיננסית, וכן החזקתן והפעלתן של מערכות מידע לנוסע, מערכות להנפקת אמצעי תשלום אלקטרוני אחיד, ומערכות דיווח ובקרה על פעילות המפעיל. חלק מן הפרמטרים האמורים נקבעים לגבי כל מפעיל בנפרד, במסגרת הסכמי הפעלת

קווי השירות הנחתמים עמו, וזאת על אף שמדובר בפרמטרים אשר יכולים וצריכים לחול באופן אחיד וסטנדרטי על כל מפעילי קווי השירות באוטובוסים. התקנה ותפועל של מערכות כאמור תאפשר בקרה יעילה על עמידת מפעילי התחבורה הציבורית בתנאי רישיונותיהם, עדכון שוטף בזמן אמת של ציבור הנוסעים בזמני הגעת האוטובוסים כמו גם בתקלות ובאחריות, מתן אפשרות נוחה לציבור להשתמש בכמה אמצעי תחבורה ציבורית ועוד. לפיכך, מוצע כי לא יפעיל אדם קו שירות לאוטובוסים או אשכול שירות לאוטובוסים אלא אם כן נתן לו המפקח על התעבורה רישיון להפעלת קו השירות או אשכול השירות, לפי העניין, וכן רישיון מפעיל. מתן רישיון מפעיל כפוף לקיומם של תנאים מסוימים שאותם יקבע השר, לרבות תנאים שעניינם איתנותו הפיננסית של המציע, וכן הטמעת אמצעים הדרושים להפעלה תקינה ויעילה של קווי השירות או אשכולות השירות.

(ב) המפקח על התעבורה רשאי לכלול ברישיון מפעיל תנאים והוראות שיש לקיימן במהלך תקופת תוקפו של הרישיון, לרבות בכל הקשור להפעלתן ולתחזוקתן של המערכות כאמור בסעיף קטן (א).

10כב. (א) לא יינתן רישיון להפעלת קו שירות או להפעלת אשכול שירות אלא למי שנבחר בהליך תחרותי, ושקיבל רישיון מפעיל לפי סימן זה.

תנאים למתן רישיון להפעלת קו שירות או אשכול שירות ותנאים ברישיון

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי המפקח על התעבורה לתת רישיון קו שירות, אחד או יותר, כאמור באותו סעיף קטן למי שלא נבחר בהליך תחרותי, שתוקפו יהיה לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים, אם מצא כי מתקיימים כל אלה:

(1) מבקש הרישיון להפעלת קו השירות הוא בעל רישיון להפעלת קו שירות או אשכול שירות, ומכוח רישיונו כאמור הוא מפעיל קווי שירות לאוטובוסים באותו אזור גאוגרפי שבו מצוי קו השירות שלגביו מתבקש הרישיון, וקיים יתרון תחבורתי או כלכלי בהפעלת קו השירות על ידי מפעיל אחד באותו אזור גאוגרפי;

(2) אין קווי שירות נוספים אשר יש הצדקה תחבורתית או כלכלית לקיים הליך תחרותי לעניין הפעלתם יחד עם קו השירות שלגביו מתבקש הרישיון, על ידי מפעיל אחד.

(ג) המפקח על התעבורה רשאי לכלול ברישיון להפעלת קו שירות או ברישיון להפעלת אשכול שירות, תנאים והוראות שיש לקיימם במהלך תקופת תוקפו של הרישיון, ובין השאר בעניינים אלה:

ד ב ר י ה ס ב ר

בתחבורה הציבורית לתחרות. פריסת הליכי התחרות על פני השנים שחלפו ממועד קבלת החלטת הממשלה, כמו גם סיוע כספי מסיבי שניתן לקואופרטיב אגד ולחברת דן על ידי הממשלה, ואשר נאמד בלמעלה ממיליארד ש"ח עד לסוף שנת 2008, אפשרו למפעילי התחבורה הציבורית הוותיקים להיערך לקראת צמצומים עתידיים בהיקפי פעילותם, ולמפעילי תחבורה ציבורית נוספים להתארגן ולהתנסות בהפעלת תחבורה ציבורית באזורים שונים בארץ. לפיכך, מוצע לקבוע את ההליך התחרותי כתנאי למתן רישיונות להפעלת קווי שירות ואשכולות שירות באוטובוסים. עוד מוצע לקבוע כי המפקח על התעבורה יהא רשאי לתת רישיון להפעלת קו שירות, אחד או יותר, למי שלא נבחר בהליך תחרותי, לתקופה שלא תעלה על 3 שנים, ובלבד שהמבקש מפעיל קווי שירות לאוטובוסים באותו אזור גאוגרפי שבו מצוי קו השירות שלגביו מתבקש הרישיון, קיים יתרון בהפעלת קו השירות על ידי מפעיל אחד באותו אזור גאוגרפי, ואין קווי שירות נוספים אשר יש הצדקה תחבורתית או כלכלית לקיים הליך תחרותי לעניין הפעלתם יחד עם קו

עוד מוצע כי במסגרת הרישיון ייקבעו כללים המבטאים את המינימום הנדרש ממפעיל תחבורה ציבורית בנוגע לאופן מתן השירות, לרבות תפעול מערכות תומכות תחבורה ציבורית אשר בהתקנתן חויב כתנאי לקבלת רישיון המפעיל כאמור.

לסעיף 14כב המוצע

פתיחת ענף התחבורה הציבורית באוטובוסים להשתתפותם של שחקנים נוספים נושאת בחובה פוטנציאל לשיפור ברמת השירות הניתן ללקוח וחסכון כספי גדול שממנו ייהנה גם ציבור הנוסעים. הוצאת כלל התחבורה הציבורית לתחרות צפויה לחסוך למעלה מ-1.1 מיליארד ש"ח מתקציבי הסובסידיה לתחבורה ציבורית באוטובוסים, הנאמדים כיום בכ-2.2 מיליארד ש"ח, וזאת בשל עלויות ההפעלה המופחתות המתקבלות בהליך תחרותי. תהליך התחרות בתחבורה הציבורית החל בשנת 2000 וזאת בעקבות החלטת הממשלה מס' 1301 מיום 8.1.1997. במהלך השנים שחלפו ממועד קבלת החלטת הממשלה האמורה הוצאו חלק מקווי השירות

(1) אופן ההפעלה של קווי השירות לאוטובוסים שלגביהם ניתן הרישיון, ובכלל זה קווי שירות שנוספו לאשכול שירות לאוטובוסים לפי סעיף 14(בז);

(2) המספר המזערי של אוטובוסים שיש להפעיל בקו השירות שלגביו ניתן הרישיון, וסוגיהם;

(3) מסלול קווי השירות לאוטובוסים שלגביהם ניתן הרישיון, תחנות המוצא והיעד ותחנות להעלאת נוסעים ולהורדתם במסלול כאמור, לוח הזמנים הקובע את מועד תחילת הנסיעות בקווי השירות שלגביהם ניתן הרישיון ואת מועד סיומם, ותכיפות הנסיעות.

(ד) השר, בהסכמת שר האוצר, רשאי לקבוע תנאים והוראות לעניין ההליך התחרותי האמור בסעיף קטן (א), ובכלל זה אמות מידה למתן הרישיון בהליך כאמור.

שיקולים למתן 14 כ.ג. במתן רישיונות לפי סימן זה ובקביעת התנאים בהם יובאו רישיונות ולקביעת תנאים ברישיונות

- (1) מדיניות הממשלה בתחום התחבורה הציבורית;
- (2) התאמתו של מבקש הרישיון לבצע את הפעולות ולתת את השירותים שלגביהם הוא מבקש רישיון;
- (3) שיקולים שבטובת הציבור.

אמות מידה 14 כ.ד. המפקח על התעבורה רשאי לקבוע, בכללים, אמות מידה והוראות לעניין הרמה והאיכות של השירותים שעל בעל רישיון קו שירות או אשכול שירות לתת לצרכניו, וכן להבטחת אספקתם ברציפות ולאורך זמן, והבקרה על קיומם.

ד ב ר י ה ס ב ר

באחריותם וכן היערכות מוקדמת לאפשרות הוספה או גריעה של קווים בתוך אשכול השירות המסור לידיהם. מוצע כי המפקח על התעבורה יהא רשאי לכלול ברישיון להפעלת קו שירות או אשכול שירות תנאים והוראות שיש לקיימם במהלך תקופת תוקפו של הרישיון. רישיון האשכול יכלול הנחיות וכללים אשר מטרתם להבטיח שמירה על האינטרסים של ציבור הצרכנים, לרבות הנחיות בדבר קווי שירות אשר חובה להפעילם, תדירות מינימלית להפעלת קו שירות, שעות פעילות התחבורה הציבורית, מספר כניסות הכרחי לכל נקודת יישוב, והוראות בענייני בטיחות.

לסעיף 14 כ.ג המוצע

סעיף זה קובע חלק מן השיקולים אשר יובאו בחשבון במסגרת מתן רישיונות לפי סימן ג' המוצע, ומסגרת קביעת התנאים בהם.

לסעיף 14 כ.ד המוצע

סעיף זה מסמיך את המפקח על התעבורה לקבוע אמות מידה והוראות לעניין רמת השירות שבה מחויב

השירות שלגביו מתבקש הרישיון, על ידי מפעיל אחד. עוד מוצע כי שר התחבורה, בהסכמת שר האוצר, יהא רשאי לקבוע תנאים והוראות לעניין ההליך התחרותי, ובכלל זה אמות מידה למתן הרישיון בהליך כאמור. יצוין כי הליכים תחרותיים למתן רישיונות להפעלת תחבורה ציבורית באוטובוסים עשויים לכלול במקרים המתאימים מתן סובסידיה למפעיל.

כיום, מחויבים מפעילי התחבורה הציבורית בקבלת רישיונות לשם הפעלתו של כל קו שירות ציבורי. בהתאם לתיקון המוצע, יתאפשר מתן רישיון אשכול שהוא רישיון להפעלת אגד של קווי שירות לאוטובוסים, שתחנות המוצא והיעד שלהם הן באזור גאוגרפי מסוים או בין אזורים גאוגרפיים שונים, הכלול ברשימת אשכולות השירות לאוטובוסים שפרסם המפקח על התעבורה לפי הוראות סימן ג' המוצע. לשם הפעלתו של אגד קווים כאמור, לא יידרש רישוי פרטני לכל קו וקו, ומספיקה החזקתו של "רישיון אשכול" שבו כלול קו השירות. רישיון האשכול יאפשר למפעילי התחבורה הציבורית גמישות רבה יותר בתכנון וניהול האזור הגאוגרפי אשר

ביטול רישיונות 14.כזה. המפקח על התעבורה רשאי, בכל עת, לבטל רישיון שניתן לפי סעיף זה, להגבילו או להתלותו, לאחר שנתן לבעל הרישיון הזדמנות להשמיע את טענותיו, ובלבד שמתקיים אחד מאלה:

- (1) הרישיון ניתן על יסוד מידע כוזב;
- (2) חדל להתקיים תנאי מן התנאים למתן הרישיון;
- (3) בעל הרישיון הפר תנאי מהותי מתנאי הרישיון או הוראה מההוראות לפי פקודה זו, ולעניין בעל רישיון קו שירות או אשכול שירות – בעל הרישיון הפר תנאי או הוראה כאמור או שהפר התחייבות שהוא חב בה מכוח הסכם שנחתם עמו בהתאם להוראות לפי פקודה זו.

- תקופת תוקפם של רישיונות 14.כו. (א) רישיון להפעלת קו שירות או רישיון להפעלת אשכול שירות יינתן לתקופה שיקבע המפקח על התעבורה, ברישיון כאמור, ושלא תעלה על שש שנים; המפקח על התעבורה רשאי להאריך את תקופת תוקפו של רישיון כאמור לתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על שלוש שנים, ובלבד שתקופת תוקפו הכוללת של הרישיון לא תעלה על תשע שנים, והכל בהתחשב, בין השאר, בהתאמת השירות שניתן בידי בעל הרישיון לתנאי הרישיון, ביעילות השירות כאמור, וברמת השירות.
- (ב) רישיון מפעיל יינתן לתקופה שיקבע המפקח על התעבורה ברישיון כאמור; השר רשאי לקבוע הוראות לענין תקופת תוקפו של רישיון מפעיל והארכתה.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 14.כז המוצע

כיום, רשאי המפקח על התעבורה להעניק רישיון קו לתקופה שאינה עולה על שנה, ומספר הפעמים שבו רישיון כאמור יכול להתחדש הוא בלתי מוגבל. כאמור, בהתאם למוצע, קבלת רישיון קו שירות או אשכול שירות תהיה מותנית בקיומו של הליך תחרותי. כדי לחייב הוצאת קווים תקופתיים בהליך תחרותי, יש להגביל את משך הזמן המקסימלי שלו יכול להינתן רישיון קו או אשכול במסגרת כל הליך והליך. לפיכך, מוצע לקבוע כי רישיון לפי סימן ג' המוצע יינתן לתקופה שלא תעלה על 6 שנים, והמפקח על התעבורה יהא רשאי להאריך לתקופות נוספות של 3 שנים, ובלבד שהתקופה הכוללת לא תעלה על תקופה מצטברת של 9 שנים. בתום התקופה המצטברת כאמור יוצאו הקווים או האשכולות בהליך תחרותי. לעניין רישיון מפעיל מוצע כי תקופת תוקפו תיקבע ברישיון וכן להסמיך את שר התחבורה לקבוע הוראות לעניין תקופת תוקפו והארכתו.

בעל רישיון להפעלת קו שירות או רישיון אשכול. כמו כן רשאי המפקח לקבוע הוראות בדבר בקרה על קיומה של רמת השירות הנדרשת.

לסעיף 14.כח המוצע

הסעיף המוצע מסמיך את המפקח לבטל בכל עת רישיון שניתן לפי סימן ג' המוצע, להגבילו או להתלותו, לאחר שנתן לבעל הרישיון הזדמנות להשמיע את טענותיו, ובלבד שמתקיים אחד התנאים האלה:

- הרישיון ניתן על יסוד מידע כוזב;
- חדל להתקיים תנאי מן התנאים למתן הרישיון;
- בעל הרישיון הפר תנאי מהותי מתנאי הרישיון, או הוראה מההוראות לפי פקודת התעבורה, ולעניין בעל רישיון להפעלת קו שירות או אשכול שירות – בעל הרישיון הפר תנאי או הוראה כאמור, או שהפר התחייבות שהוא חב בה מכוח הסכם שנחתם עמו בהתאם להוראות הפקודה האמורה.

14 כ.ז. (א) המפקח על התעבורה יפרסם ברשומות עד המועד הקובע – (1) את היקף הפעילות של כלל שירותי ההסעה בקווי שירות לאוטובוסים, ערב הפרסום ברשומות, שייקבע, בין השאר, בהתאם למספר הכולל של קווי השירות לאוטובוסים, בהתאם למספרן הכולל של ההסעות בקווי שירות לאוטובוסים המבוצעות, במועד האמור, בהתאם לרישיונות קו שניתנו לפי הוראות פקודה זו עד אותו מועד, ובהתאם למשך זמן הנסיעה בכל אחד מקווי השירות לאוטובוסים;

(2) את רשימת אשכולות השירות לאוטובוסים, שלגביהם יינתנו, לפי הוראות סימן זה, רישיונות להפעלת אשכול שירות, שבה יפורטו קווי שירות לאוטובוסים הכלולים בכל אחד מאשכולות השירות לאוטובוסים; הרשימה כאמור תיקבע בהתחשב, בין השאר, בביקוש לשירות ההסעה בקווי השירות לאוטובוסים באזור הגאוגרפי של אשכול השירות, ויכול שייכלל באשכול שירות לאוטובוסים קו שירות לאוטובוסים הכלול גם באשכול שירות לאוטובוסים אחר.

(ב) המפקח על התעבורה רשאי להוסיף, בכל עת, אשכול שירות לאוטובוסים לרשימה שפרסם לפי פסקה (2) של סעיף קטן (א), בהתאם להוראות אותה פסקה; כן רשאי המפקח, בכל עת, לגרוע מהרשימה האמורה אשכול שירות לאוטובוסים או להוסיף או לגרוע קו שירות לאוטובוסים מאשכול שפורסם ברשימה זו, לאחר שנתן לבעל רישיון להפעלת אותו אשכול שירות הזדמנות לטעון את טענותיו, ובלבד שלא יוחלט על הוספת קו שירות כאמור אלא מהטעמים המפורטים בסעיף 14 כב(ב)(1) ו-(2), בשינויים המחוייבים; החלטת המפקח לפי סעיף קטן זה תפורסם ברשומות.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 14 כ.ז המוצע

עת, על הוספה של אשכול שירות לאוטובוסים לרשימת האשכולות שפרסם כאמור, וכן על גריעת אשכול שירות או הוספה או גריעה של קו שירות לאוטובוסים מאשכול שירות לאוטובוסים שפורסם כאמור, לאחר שנתן לבעל רישיון להפעלת אותו אשכול שירות הזדמנות לטעון את טענותיו, ובלבד שלא יוחלט על הוספת קו שירות כאמור, אלא מן הטעמים המפורטים בסעיף 14 כב(ב)(1) ו-(2), שיחולו בשינויים המחוייבים ויובהר כי קו השירות המתוסף לאשכול השירות לפי סעיף זה, אינו מצריך רישיון להפעלת קו שירות, והתוספותו היא ליתרת תקופת רישיון האשכול. החלטתו של המפקח תפורסם ברשומות.

מוצע כי המפקח על התעבורה יפרסם ברשומות עד יום תחילתו של הפרק המוצע (ה' בטבת התשס"ט 1 בינואר 2009) (להלן – המועד הקובע) את היקף הפעילות של כלל שירותי ההסעה בקווי שירות לאוטובוסים, ערב הפרסום ברשומות. היקף כאמור ישמש, בין השאר, לשם יישום ההוראות בדבר מגבלות על השתתפות בהליך תחרותי לקבלת רישיון לפי סימן ג' המוצע, ולשם יישום הוראות המעבר האחרות בסימן האמור (סעיפים 14 כ.ז עד 14 ל.א המוצעים). כמו כן מוצע כי המפקח על התעבורה יפרסם את רשימת אשכולות השירות לאוטובוסים, שלגביהם יינתנו לפי סימן זה רישיונות להפעלת אשכול שירות לאוטובוסים. המפקח יהא רשאי להחליט, בכל

הוראת מעבר לעניין השתתפות בעל רישיון משמעותי בהליך תחרותי לקבלת רישיון

14כ.ב. (א) בסעיף זה, "חברה קשורה" ו"שליטה" – כהגדרתן בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968¹¹⁶.

(ב) על אף ההוראות לפי סעיף 14כ.ב, מי שערב המועד הקובע היה בעל רישיון קו, אחד או יותר, והיקף פעילותו במועד האמור, לבד או יחד עם מי ששולט בו, מי שנשלט על ידו או חברה קשורה לו, עלה על 40% מהיקף הפעילות של כלל שירותי ההסעה בקווי שירות לאוטובוסים כפי שפורסם לפי סעיף 14כ.ב(א)1 (בסעיף זה – בעל רישיון משמעותי), לא יהיה רשאי להשתתף בהליך תחרותי לקבלת רישיון להפעלת קו שירות או אשכול שירות לפי סימן זה, כל עוד לא קיימים שלושה מפעילים אחרים של קווי שירות לאוטובוסים שהם בעלי רישיון קו, רישיון להפעלת קו שירות או רישיון להפעלת אשכול שירות, ומתקיימים בכל אחד מהמפעילים האמורים שניים אלה:

- (1) הוא מפעיל קווי שירות לאוטובוסים או אשכולות שירות לאוטובוסים בשיעור של 10% לפחות מהיקף הפעילות של כלל שירותי ההסעה כאמור;
- (2) הוא אינו שולט בבעל הרישיון המשמעותי או במי מהמפעילים האחרים, אינו נשלט על ידם, ואינו חברה קשורה להם.

הוראות מעבר לעניין רישיונות שניתנו לפי הליך תחרותי

14כ.ט. (א) רישיונות קו שניתנו בהליך תחרותי ורישיונות קו שניתנו לפי הסכמי התחרות, שעמדו בתוקפם ערב המועד הקובע, יראו אותם כרישיונות להפעלת קו שירות שניתנו לפי סימן זה, וההוראות לפי סימן זה, למעט ההוראות לפי סעיפים 14כ.ב(א) ו-14כ.ב(ב) יחולו לגביהם; השר, בהסכמת שר האוצר, רשאי לקבוע הוראות נוספות מההוראות לפי סימן זה שלא יחולו על בעלי רישיונות כאמור.

(ב) תקופת תוקפם של הרישיונות האמורים בסעיף קטן (א) תהיה בהתאם להסכמי ההפעלה שנחתמו עם בעלי הרישיונות האמורים בעקבות ההליך התחרותי כאמור באותו סעיף קטן, או בעקבות הסכמי התחרות, לפי העניין.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 14כ.ב

להשתתף במכרזים להפעלת תחבורה ציבורית כל עוד לא קיימים שלושה מפעילים של קווי שירות לאוטובוסים שניתנו להם רישיונות להפעלת קו שירות או אשכול שירות לפי סימן ג' המוצע, או שהם בעלי רישיונות קו שניתנו להם לפי פקודת התעבורה לפני המועד הקובע, ואשר כל אחד מהמפעילים האמורים מפעיל קווי שירות לאוטובוסים או אשכולות שירות לאוטובוסים בשיעור של 10% לפחות. ההוראה המוצעת תשפיע על היקף פעילותו של המפעיל באופן הדרגתי, הפרוס על פני שנים רבות, בהתאם לאמור בהוראות סעיפים 14כ.ב ו-14ל המוצעים.

לסעיף 14כ.ב

הסעיף המוצע מסדיר את פעילותם של בעלי רישיונות קו שניתנו לפני יום התחילה בהליך תחרותי

בשוק התחבורה הציבורית פועל כיום מפעיל אשר שולט בלמעלה מ-50% מהשוק. מפעיל זה הוא בעל יתרונות משמעותיים של גודל, שליטה בתשתיות תחבורתיות רבות, וחוק כולכלי אשר נובע, בין השאר, מסבסוד אשר מוענק לו על ידי הממשלה. קיומו של גורם כה דומיננטי בשוק, בפרט כזה הנהנה מסובסידיה ממשלתית בהיקף ניכר, מקשה על התמודדותם של מפעילים אחרים בהליכים מכרזיים, ועל כניסתם לפעילות בתחום התחבורה הציבורית. לפיכך מוצע כי מפעיל המחזיק בלמעלה מ-40% מהיקף הפעילות של כלל שירותי ההסעה בקווי שירות לאוטובוסים לא יוכל

¹¹⁶ ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

(ג) בסעיף זה, "הסכמי התחרות" – הסכמים שנחתמו לפני המועד הקובע בין ממשלת ישראל לבין דן – חברה לתחבורה ציבורית בע"מ ואגד – אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ, שעניינם העברת קווי שירות לאוטובוסים שהופעלו בידי התאגידים האמורים לבעלי רישיונות קו אחרים, לרבות תיקונים להסכמים כאמור שנחתמו לפני המועד הקובע.

14. ל. הוראת מעבר לעניין רישיונות שניתנו שלא לפי הליך תחרותי (א) רישיונות קו שניתנו שלא לפי הליך תחרותי, שעמדו בתוקפם ערב המועד הקובע (בסעיף זה – רישיונות קו מיוחדים), יראו אותם כרישיונות להפעלת קו שירות שניתנו לפי סימן זה, וההוראות לפי סימן זה למעט ההוראות לפי סעיפים 14(א) ו-14(ב) ו-14(ד), יחולו לגביהם; השר, בהסכמת שר האוצר, רשאי לקבוע הוראות נוספות מההוראות לפי סימן זה שלא יחולו על בעלי רישיונות כאמור.

(ב) תקופת תוקפם של הרישיונות האמורים בסעיף קטן (א) תהיה שנה מהמועד הקובע.

(ג) המפקח על התעבורה רשאי להאריך את תוקפם של הרישיונות האמורים בסעיף קטן (א) לתקופות נוספות של שנה, כל אחת, וזאת בהתחשב, בין השאר, בהתאמת השירות שניתן בידי בעל הרישיונות לתנאי הרישיונות, ביעילות השירות וברמת השירות, ובלבד –

(1) שתקופת ההארכה הכוללת לא תעלה על שמונה שנים;

(2) שבכל שנה לא יאריך המפקח רישיונות קו מיוחדים של בעל רישיונות אחד, שהיקף פעילותו על פיהם, בהתאם לפרסום לפי סעיף 14(א)1, הוא בין 5% ל-15% מהיקף פעילותו הכוללת על פי רישיונות הקו המיוחדים שבידו; פחת סך הנסיעות השבועיות לפי רישיונות הקו המיוחדים של בעל הרישיונות מ-5000 – יקבע המפקח על התעבורה, לענין פסקה זו, שיעור הפחתה אחר לבעל הרישיונות כאמור;

(3) שבתום חמש שנים מהמועד הקובע, יפחת היקף פעילותו של בעל רישיונות האמור בפסקה (2), על פי רישיונות הקו המיוחדים שבידו, ב-50% לפחות.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 14

הסעיף המוצע מסדיר את פעילותם של בעלי רישיונות קווים שניתנו שלא במסגרת הליך תחרותי לפני המועד הקובע, עד למועד שבו יימסרו קווים אלה בהתאם להוראות סימן ג' המוצע. ההוראה המוצעת קובעת זמן התארגנות ממושך למפעילים בטרם יפוג תוקף רישיונות הקווים האמורים, ויחולו עליהם הוראות הסימן האמור. ראשית, יעמדו בתוקפם רישיונות הקו האמורים באופן אוטומטי לפרק זמן של שנה, החל ביום התחילה. בהמשך,

או במסגרת הסכמי התחרות שנחתמו בין ממשלת ישראל לבין דן – חברה לתחבורה ציבורית בע"מ ו"אגד – אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ. לגבי רישיונות כאמור יראו אותם כרישיונות להפעלת קו שירות שניתן לפי סימן ג' המוצע, ויחולו לגביהם הוראות הסימן האמור למעט ההוראות שעניינן חובת ההליך התחרותי, פטור מהליך תחרותי, ותקופת תוקף הרישיון. בהתאם לכך, יוכלו בעלי רישיונות כאמור לפעול מכוח רישיונותיהם לאורך כל התקופה שלה ניתנו, בכפוף להוראות הסימן האמור.

14.לא. על אף הוראות סעיפים 14 ו-14כא, מי שהיה ערב המועד הקובע בעל רישיון קו, יהא פטור מהחזקת רישיון מפעיל לפי הוראות סימן זה לתקופה של שנה מהמועד הקובע, ורשאי המפקח על התעבורה להאריך את תקופת הפטור האמורה לתקופה נוספת שלא תעלה על שנה, אם שוכנע כי בתום התקופה האמורה יעמוד בעל רישיון הקו בתנאים לקבלת רישיון מפעיל לפי סימן זה; לא קיבל בעל רישיון הקו רישיון מפעיל בתוך התקופה האמורה בסעיף זה, לא יראו עוד את רישיון הקו שבידו כרישיון להפעלת קו שירות, לפי הוראות סעיפים 14כט ו-14ל.”;

(2) בסעיף 71 –

(א) אחרי פסקה (3) יבוא:

”(א3) הסדר והגבלה שיחולו מטעמי תחרות או מדיניות תחרותית על רישיונות לפי סימן ג'2 בפרק השני, ובכלל זה הוראות לעניין היקף הרישיונות וכמותם, וכן הוראות ותנאים נוספים הנדרשים ליישום הוראות הסימן האמור;”;

(ב) בפסקה (4), אחרי “לרבות לעניין” יבוא “הקמה ותפעול של מערכות כרטוס חכם והנפקת כרטיסים לפיהן, ולעניין” ובסופו יבוא “תקנות לפי פסקה זו לעניין הקמה ותפעול של מערכות כרטוס חכם והנפקת כרטיסים לפיהם ייקבעו בהסכמה עם שר המשפטים”;

110. תחילתו של סימן ג'2 בפרק השני לפקודת התעבורה, בנוסחו בסעיף 109 לחוק זה, ביום תיקון פקודת התעבורה – תחילה

ה' בטבת התשס"ט (1 בינואר 2009).

ד ב ר י ה ס ב ר

בתנאים לקבלת רישיון מפעיל לפי סימן ג'2 המוצע. אם לא יעמוד המפעיל בתוך התקופה האמורה בתנאים אלה לא יראו עוד את רישיונות הקו שבידו כרישיון להפעלת קו שירות לפי הוראות המעבר שבסעיפים 14כט ו-14ל.

לפסקה (2)

מוצע להוסיף על הסמכויות הנתונות לשר התחבורה בהתאם לסעיף 71 לפקודת התעבורה, להתקין תקנות בקשר לרכב מנועי ציבורי בעניינים אלה:

– הסדר והגבלה שיוטלו מטעמי תחרות או מדיניות תחרותית על רישיונות מפעילי תחבורה ציבורית, ובכלל זה על היקף הרישיונות וכמותם;

– תנאים והוראות נוספים הנדרשים ליישום הוראות סימן ג'2 המוצע;

– הקמה ותפעול של מערכות כרטוס חכם והנפקת כרטיסים לפיהם.

עוד מוצע כי תקנות לעניין הקמה ותפעול של מערכות כרטוס חכם והנפקת כרטיסים לפיהם ייקבעו בהסכמה עם שר המשפטים.

סעיף 110 מוצע כי תחילתו של סימן ג'2 המוצע תהיה ביום ה' בטבת התשס"ט (1 בינואר

2009).

רשאי יהיה המפקח על התעבורה להאריך את הרישיונות האמורים לפרקי זמן נוספים שלא יעלו, במצטבר, על 8 שנים, ובלבד שמדי שנה לא יאריך המפקח על התעבורה לכל בעל רישיונות כאמור רישיונות שהיקף הפעילות על פיהם הוא בין 5% ל-15% מהיקף פעילותו הכוללת על פי רישיונות הקו שניתנו לו שלא בהליך תחרותי ערב יום התחילה. בתוך 5 שנים מיום התחילה יפחת היקף הפעילות של בעל הרישיונות כאמור לפי רישיונות אלה ב-50% לפחות. באופן זה תישמר הדרגה בהחלת הוראות התחרות לפי סימן ג'2 המוצע על רישיונות אשר נמסרו לפני תחילתו, כך שהשינוי אשר יחול בהיקף פעילותם של המפעילים לפי רישיונות כאמור יתפרס על פני תקופה של 9 שנים, תוך שתובטח הכמות הנדרשת של קווי השירות שעליהם יחולו מדי שנה הוראות התחרות הקבועות בסימן זה באופן המקיים את מטרת התחרות בתחבורה הציבורית.

לסעיף 14לא

סעיף זה מסדיר את החלת הוראות התיקון שעניינן חובת החזקת רישיון מפעיל, על מי שהיו, ערב יום התחילה, בעלי רישיונות קו שניתנו להם לפי פקודת התעבורה. בהתאם לסעיף המוצע, בעלי רישיונות כאמור יהיו פטורים מהחזקת רישיון מפעיל לתקופה של שנה מיום התחילה, ושנה נוספת – אם מצא המפקח על התעבורה כי בתום התקופה האמורה יעמוד המפעיל

פרק י"ט: שונות

111. תיקון חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975¹¹⁷, אחרי סעיף 15 יבוא:

"מסירת מידע 1.א15. (1) הקרן תמסור למי שקבע שר האוצר בצו בהתייעצות עם שר המשפטים, ובכלל זה למשטרת ישראל, לפי בקשתם, מידע שברשותה לגבי זהות מבטח, ולמשטרת ישראל – גם לגבי מספרי רישוי ותקיפות ביטוח של רכבים.

(2) צו לפי סעיף קטן (א) יכלול הוראות בדבר האופן, המועד והתנאים למסירת המידע מהקרן וכן התשלום שרשאית הקרן לגבות בעד מסירתו, ורשאי השר לקבוע בצו הוראות שונות לגבי מבקשי מידע שונים."

112. תיקון חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965¹¹⁸, בסעיף 261(ה) –

(1) אחרי פסקה (2) יבוא:

"(א2) מהנדס הוועדה המקומית יעביר למתכנן המחוז את עמדתו ביחס לבקשה להרשאה, ככל שימצא לנכון לעשות כן, בתוך 21 ימים מיום שקיבל העתק מהבקשה";

ד ב ר י ה ס ב ר

תאפשר להם להתחקות אחר המבטח של כלי הרכב כאמור ובהתאם לכך לדרוש או להשית את הפיצויים או כל סכום אחר שנשארו בו או שהם עלולים לשאת בו בעקבות תאונה, או להפעיל את זכות השיבוב כלפיו.

לפיכך מוצע לקבוע כי קרנית תמסור למי שקבע שר האוצר בצו, בהתייעצות עם שר המשפטים, לפי בקשתו, מידע שברשותה לגבי זהות מבטח (כגון שם מבטח, מספר פוליסה). כן מוצע לקבוע כי הצו האמור, יכלול הוראות בדבר האופן, המועד והתנאים למסירת המידע מקרנית וכן התשלום שרשאית קרנית לגבות בעד מסירתו. עוד מוצע להסמיך את שר האוצר לקבוע בצו הוראות שונות לגבי מבקשי מידע שונים. בנוסף, מוצע לקבוע כי לגבי משטרת ישראל הקרן תהא רשאית למסור, בנוסף למידע לגבי זהות המבטח, גם מספרי רישוי ותקיפות ביטוח של רכבים, כך שמשטרת ישראל תוכל להתחקות אחר בעלי כלי רכב המעורבים בתאונות דרכים לצורך חקירת תאונת הדרכים וכן כדי לאפשר לה לבדוק, בעת בדיקת רישיונות, בצורה מקוונת, את קיומו של ביטוח החובה הנדרש בהתאם לפקודת ביטוח רכב מנועי.

112 סעיף 261 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן – חוק התכנון והבניה), שעניינו

כבישים ודרכים, קובע בסעיף קטן (ד) כי התווית של דרך, סלילתה או סגירתה, בידי המדינה או בידי רשות שהוקמה לפי דין או בידי כל גוף הפועל מטעם המדינה לאחר שהוסמך לכך לפי החלטת הממשלה, מותרת אם נעשתה בהתאם לתכנית מפורטת מאושרת או בהתאם לתכנית מיתאר מקומית מאושרת הכוללת הוראות של תכנית מפורטת, ובלבד שניתנה הודעה על כך לרשות המקומית ולוועדה המקומית הנוגעות בדבר.

111 סעיף 111 צו פיצויים לנפגעי תאונות דרכים (מימון הקרן), התשס"ג-2002 (להלן – צו מימון הקרן), קובע כי מבטח ידווח לקרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים (להלן – קרנית) עד ה-20 בכל חודש פרטים על אודות פוליסות ביטוח שהוציא לפי הוראות פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התשל"ל-1970 (להלן – פקודת ביטוח רכב מנועי), ושמדי הביטוח שולמו בעדן בחודש הקודם, וכן דיווח כאמור לגבי פוליסות ששוננו או שבוטלו, בשינויים המחויבים לפי העניין. הפרטים כאמור, כוללים בין השאר, מספר רישוי של הרכב המבוטח, מספר הפוליסה, וכן כל פרט אחר שייקבע אשר נדרש לצורך מילוי תפקידה של קרנית לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975 (להלן – חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים).

מאז החלת הרפורמה בביטוח רכב חובה שבעקבותיה חדל תאגיד אבנר להנפיק פוליסות ביטוח חדשות, קרנית היא הגוף היחיד בשוק הביטוח היכול לספק מידע על אודות זהות המבטח של כלי רכב שהיה מעורב בתאונת דרכים (להלן – המידע). על פי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים בנוסחו כיום, קרנית אינה יכולה לספק את המידע האמור אלא רק לאחר שהנפגע מוכר כנפגע תאונת דרכים על ידי בית המשפט, הליך אשר עשוי לארוך זמן רב.

מסירת המידע חשובה מאוד עבור גופים רבים, ביניהם קופות חולים, בתי חולים, המוסד לביטוח לאומי, נפגעי תאונות דרכים ומבטחים אחרים, שכן ברור זהות המבטח של כלי הרכב המעורבים בתאונת הדרכים

¹¹⁷ ס"ח התשל"ה, עמ' 234; התשס"ו, עמ' 123.

¹¹⁸ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307; התשס"ו, עמ' 155.

- (2) בפסקה (3), במקום "יבדקו מתכנן המחוז ומהנדס הוועדה המקומית" יבוא "יבדוק מתכנן המחוז", במקום "ויאשר אותה" יבוא "ויאשר אותה", במקום "קבעו המתכנן והמהנדס כאחד" יבוא "קבע המתכנן" ובמקום "ימסרו הודעה" יבוא "ימסור הודעה";
- (3) בפסקה (4), במקום "לא החליטו מתכנן המחוז ומהנדס הוועדה המקומית" יבוא "לא החליט מתכנן המחוז";
- (4) פסקאות (5) ו-(6) – יימחקו.

תיקון חוק יסודות
התקציב

113. בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985¹¹⁹ –

(1) בסעיף 21, אחרי ההגדרה "גוף נתמך" יבוא:

"תאגיד נשלט בידי גוף נתמך" – כהגדרתו בסעיף 44;

(2) אחרי סעיף 29 יבוא:

"החלת סעיפים 29 ו-29ג. שר האוצר רשאי, בצו, להחיל את הוראות סעיפים 29 עד 29ג על תאגיד מסוים שהוא תאגיד נשלט בידי גוף נתמך, כאילו היה גוף נתמך או גוף מתוקצב כאמור באותם סעיפים, ורשאי הוא להחילם בשינויים שיקבע; צו כאמור ייקבע לאחר שניתנה לתאגיד הנשלט בידי הגוף הנתמך ולגוף הנתמך הזדמנות להשמיע את טענותיהם.";

ד ב ר י ה ס ב ר

מתחלפים בתפקידם נושאי המשרות הרלבנטיות בוועדה המקומית ונושאי המשרה החדשים מביאים לפתיחה מחדש של תהליך בחינת הפרויקט, לרבות דרישות חדשות מעבר לנדרש בתכנית הסטטוטורית, דבר המסכל את התכלית העומדת בבסיסו של סעיף 261(ה). יודגש כי לפי המוצע במקרה שבו יש לוועדה המקומית הערות בקשר לבקשת ההרשאה, תוכל זו להעביר למתכנן המחוז, באמצעות מהנדס הוועדה המקומית, בלי לפגוע בלוחות הזמנים הקבועים כיום בסעיף 261(ה).

וזה נוסחן של פסקאות (5) ו-(6) בסעיף 261(ה) לחוק התכנון והבניה, שמוצע לבטלן:

"(5) נתגלעו חילוקי דעות בין מתכנן המחוז ובין מהנדס הוועדה המקומית בקבלת החלטה לפי פסקה (3), ימסרו את פרטי המחלוקת בהודעה בכתב, ליושב ראש הוועדה המחוזית, והוא יכריע במחלוקת תוך 21 ימים מיום קבלת ההודעה, לאחר שיתיעץ עם יושב ראש הוועדה המקומית ועם מומחה מקצועי לענין השנוי במחלוקת;

(6) קבע יושב ראש הוועדה המחוזית כי מתבצעות עבודות להקמת מבנה דרך ללא הרשאה או בסטייה מהרשאה, יחולו הוראות פרק י' ככל שהן חלות על המדינה."

סעיף 113 חוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985 (להלן – חוק יסודות התקציב), מחיל הוראות שונות על גופים נתמכים, היינו תאגידיים שהמשלה משתתפת בתקציבם במישרין או בעקיפין, ושר האוצר קבע לגביהם בהודעה ברשומות כי הם גופים נתמכים לענין זה, כאמור

סעיף קטן (ה) של סעיף 261 האמור קובע כי על אף האמור בסעיף קטן (ד), הקמת מבנה דרך בידי אחד מהגופים האמורים בסעיף קטן (ד) טעונה הרשאה מאת מתכנן המחוז ומהנדס הוועדה המקומית.

מכיוון שהקמת מבנה דרך בידי המדינה או אחד מהגופים האמורים נעשית, כאמור, רק לאחר קיומה של תכנית מפורטת לביצוע המאושרת על ידי מוסדות התכנון, והיות שהפנייה למתכנן המחוז ולמהנדס הוועדה המקומית נועדה לקבוע אם הקמת מבנה הדרך היא בהתאם לתכנית מפורטת מאושרת או בהתאם לתכנית מיתאר מקומית מאושרת הכוללת הוראות של תכנית מפורטת, מוצע לבטל את הצורך בקבלת אישור משני גופים שונים ולהסתפק בקבלת אישורו של מתכנן המחוז בלבד, בלא שיידרש גם אישורו של מהנדס הוועדה המקומית. לפי המוצע, מהנדס הוועדה המקומית יקבל לידי עותק של הבקשה, והוא יהא רשאי להעביר את עמדתו למתכנן המחוז בתוך 21 ימים ממועד קבלת העותק כאמור.

הערותיה של הוועדה המקומית לענין הקמתם של מבני דרך באות לידי ביטוי במלואן בתהליך אישור התכנית המפורטת, בהליך הרגיל של אישור התכנית. הצורך בבקשת ההרשאה ממהנדס הוועדה המקומית, בנוסף למתכנן המחוז, מהווה הליך מסורבל אשר מעכב שלא לצורך את המדינה או הפועלים מטעמה בפרויקטים תחבורתיים הכוללים מבני דרך, תוך גרימת נזק משקי רב בשל עיכובם של הפרויקטים. הדבר נכון במיוחד כאשר

¹¹⁹ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60; התשס"ה, עמ' 914.

(3) בסעיף 32, אחרי ההגדרה "גוף נתמך" יבוא:
"תאגיד נשלט בידי גוף נתמך" – כהגדרתו בסעיף 44";

(4) בסעיף 33א, אחרי סעיף קטן (ו) יבוא:

"(ז) שר האוצר רשאי, בצו, להחיל את הוראות סעיף זה על תאגיד מסוים שהוא תאגיד נשלט בידי גוף נתמך, כאילו היה גוף נתמך או גוף מתקצב כאמור בסעיף זה, ורשאי הוא להחילו בשינויים שיקבע; צו כאמור ייקבע לאחר שניתנה לתאגיד הנשלט בידי הגוף הנתמך ולגוף הנתמך הזדמנות להשמיע את טענותיהם."

תיקון חוק הפחתת הגירעון והגבלת ההוצאה התקציבית, התשנ"ב-1992¹²⁰, בסעיף 7 –
114. בחוק הפחתת הגירעון והגבלת ההוצאה התקציבית, התשנ"ב-1992¹²⁰, בסעיף 7 –
115. בחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988¹²¹, בסעיף 3, בפסקה (4), האמור בה יסומן
כפסקת משנה (א) ואחריה יבוא:

(2) בסעיף קטן (ב) –

(1) ברישה, במקום "ו-2007" יבוא "2007 ו-2008";

(ב) בפסקה (2), במקום "ובשנת התקציב 2007" יבוא "בשנת התקציב 2007 ובוסופה יבוא" ובשנת התקציב 2008 – בשיעור נוסף על השיעור האמור בסעיף 6 שלא יעלה על 0.5% ביחס לסכום ההוצאה הממשלתית בשנת 2007 המחושב לפי סעיף 6א, כשהוא צמוד למדד";

(3) בסעיף קטן (ג), במקום "ו-2007" יבוא "2007 ו-2008".

115. בחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988¹²¹, בסעיף 3, בפסקה (4), האמור בה יסומן
כפסקת משנה (א) ואחריה יבוא:

(ב) בפסקת משנה (א) –

ד ב ר י ה ס ב ר

על תאגיד מסוים שהוא תאגיד נשלט, כאילו היה גוף נתמך או גוף מתקצב, או להחיל על אותו תאגיד מסוים בשינויים שיקבע השר. עוד מוצע לקבוע כי צו כאמור יינתן לאחר שניתנה לתאגיד הנשלט ולגוף הנתמך הזדמנות להשמיע את טענותיהם.

סעיף 114 סעיף 6א לחוק הפחתת הגירעון והגבלת ההוצאה התקציבית, התשנ"ב-1992 (להלן – חוק הפחתת הגירעון), קובע כי סכום ההוצאה הממשלתית בכל אחת משנות התקציב 2007 ואילך, לא יעלה בשיעור העולה על 1.7% ביחס לסכום ההוצאה הממשלתית בשנה שקדמה לה, כשהוא צמוד למדד המחירים לצרכן.

בסעיף 7 לחוק הפחתת הגירעון נקבעה הוראת שעה לשנים 2005 ו-2007, שענינה מימון תכנית ההתנתקות, ושלפיה ניתן לחרוג משיעור הגידול בהוצאה כאמור בשנים אלה. בשל המשך הצורך בהוצאות המיוחדות למימון תכנית ההתנתקות גם בשנת 2008, מוצע לקבוע כי שיעור החריגה שהותר כאמור לגבי שנת 2007, בשיעור של עד 0.5% נוסף, יחול גם בשנת 2008.

כן מוצע להבהיר כי ההוראה ולפיה שיעור גידול נוסף זה לא יובא בחשבון כחלק מסכום ההוצאה הממשלתית בשנים אלה לצורך חישוב הגידול המותר בהוצאה לפי סעיף 6א, יחול גם על הגידול הנוסף בשנת 2008.

סעיף 115 סעיף 3(4) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן – חוק ההגבלים

בסעיף 32 לחוק האמור. חוק יסודות התקציב מחיל על גופים נתמכים, בין השאר, את סעיפים 29 עד 29ב לחוק האמור, שכוללים הוראות שונות לעניין שינויים בשכר, בתנאי פרישה, בגמלאות או הטבות כספיות אחרות הקשורות לעבודה באותם גופים, האישורים הנדרשים לאותם שינויים וכן הוראות נוספות לעניין הסכמים חורגים הנוגדים את הוראות סעיף 29(א) לחוק יסודות התקציב. בנוסף, סעיף 33א לחוק האמור קובע הוראות לעניין דיווח של גוף נתמך לממונה על השכר והסכמי עבודה במשרד האוצר לעניין תנאי העסקה של עובדים או בעלי תפקידים, וכן הגשתו של דין וחשבון לכנסת בעניין הדיווחים שנמסרו לממונה כאמור ובעניינים נוספים. יצוין כי הוראות סעיפים 29 עד 29ב ו-33א לחוק יסודות התקציב אינם חלים על תאגיד נשלט בידי גוף נתמך, היינו תאגיד שגוף נתמך מחזיק במחצית או יותר מכוח ההצבעה או בזכות למנות מחצית או יותר ממספר הדירקטורים שלו, כאמור בסעיף 44 לחוק האמור (להלן – תאגיד נשלט).

לשם הבטחת השקיפות בפעילותו של הגוף הנתמך ובשל האופי הציבורי של פעילות הגוף הנתמך או התאגיד הנשלט, מוצע לתקן את חוק יסודות התקציב, ולקבוע בו כי שר האוצר יהיה מוסמך להחיל, בצו, את הוראות סעיפים 29 עד 29ב ו-33א לחוק יסודות התקציב

¹²⁰ ס"ח התשנ"ב, עמ' 45; התשס"ו, עמ' 81.

¹²¹ ס"ח התשמ"ח, עמ' 128; התשס"ו, עמ' 78.

"בעל ענין", "החזקה" ו"שליטה" – כהגדרתם בחוק החברות, התשנ"ט-1999¹²²;
"משווק בסיטונות" – למעט מי שמתקיים לגביו אחד מאלה:

- (1) הוא משווק קמעונאי;
- (2) משווק קמעונאי מחזיק בשליטה בו או בעל ענין בו;
- (3) הוא מחזיק בשליטה או בעל ענין, במשווק קמעונאי;
- (4) מי שמחזיק בשליטה בו, מחזיק בשליטה גם במשווק קמעונאי¹²³.

תיקון חוק הגליל

116. בחוק הגליל, התשמ"ח-1988¹²³ –

(1) בסעיף 1 –

(א) בהגדרה "משק לול", בסופה יבוא "לענין זה, "בעל מכסה" – מי שנקבעה לו מכסה אישית לתקופה שמיום י"ד בניסן התשמ"ח (1 באפריל 1988) עד יום כ"ד באדר ב' התשמ"ט (31 במרס 1989)";

(ב) במקום ההגדרה "בעל מכסה" יבוא:

"בעל מכסה" – מי שמתגורר מגורי קבע במרום הגליל ומייצר שם פטימים או ביצי מאכל, לפי מכסה אישית שנקבעה לו או למי שהוא חליפו, ומתקיים בו אחד מאלה:

(1) שולמה לו או למי שהוא חליפו סובסידיה לפי הוראות חוק זה לפני שנת 2007;

(2) המכסה האמורה נקבעה לו או למי שהוא חליפו בהתאם להחלטות ממשלה מס' 838 מיום כ"ג באייר התשנ"ו (12 במאי 1996), מס' 4829 מיום י"ד בשבט התשנ"ט (31 בינואר 1999) ומס' 1626 מיום י"ב באייר התש"ס (17 במאי 2000), והוא מתגורר מגורי קבע ביישוב שבו נמצא משקו";

(ג) בהגדרה "מכסה" ו"ועדת מכסות", במקום "מכסה" יבוא "מכסה אישית", "מכסה ארצית";

ד ב ר י ה ס ב ר

ויוצרים עיוות בהקצאת המקורות בו, שכן לתוצרת חקלאית טרייה משקל משמעותי במדרד המחירים לצרכן.

מוצע להוציא מגדר הפטור שבסעיף 3(4) לחוק ההגבלים העסקיים הסדר כובל שלפחות אחד הצדדים לו הוא משווק בסיטונות שהוא גם אחד מאלה: משווק קמעונאי, מי שמשווק קמעונאי שולט או בעל ענין בו, מי שהוא שולט או בעל ענין במשווק קמעונאי או שמי ששולט בו ושולט גם במשווק קמעונאי. הסדרים כובלים שהוצאו מגדר הפטור שבסעיף 3(4) לחוק ההגבלים העסקיים, יהיו כפופים למנגנוני ההיתר הרגילים (פטור, פטור סוג, אישור בית הדין) הקבועים בפרק ב' לחוק האמור, כמו כל הסדר כובל אחר.

סעיף 116 לפסקה (1)

סעיף 1 לחוק הגליל, התשמ"ח-1988 (להלן – חוק הגליל), מגדיר בעל מכסה כ"מי שנקבעה לו מכסה לתקופה שמיום י"ד בניסן תשמ"ח (1 באפריל 1988) עד

העסקיים). קובע פטור גורף מהוראות פרק ב' לחוק האמור להסדרים כובלים הנוגעים לגידול ושיווק של תוצרת חקלאית כמפורט בו. פטור זה, החל גם על משווקים סיטונאיים הקשורים בקשרי בעלות עם משווקים קמעונאיים, עלול ליצור, במצבים מסוימים, קרקע פורייה לניצול הפטור גם על ידי רשתות השיווק הקמעונאיות.

קיים חשש לניצול כוח השוק של רשתות השיווק אשר עלול להפיר את שיווי המשקל הרגיל בשוק וליצור פער משמעותי בין המחיר שאותו משלם הצרכן לבין המחיר שבו המשווק קונה את התוצרת. מצב זה מוביל להרעה ברווחת הצרכנים, המשלמים מחירים גבוהים בעד תוצרת חקלאית וצורכים כמויות קטנות יותר מהם. במקביל חלה הרעה גם במצבם של החקלאים, אשר מקבלים תמורה נמוכה יותר בעד התוצרת שהם מייצרים. בנוסף, פערי התיווך משפיעים על רמת המחירים במשק

¹²² ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

¹²³ ס"ח התשמ"ח, עמ' 22; התשס"ג, עמ' 72.

- (א) בפסקה (1), אחרי "תינתן סובסידיה" יבוא "בשנים 1993 עד 2007" ובמקום הסיפה החל במילים "סובסידיה כאמור" יבוא "לענין זה, "בעל מכסה" – מי שנקבעה לו מכסה אישית לתקופה שמיום י"ד בניסן התשמ"ח (1 באפריל 1988) עד יום כ"ד באדר ב' התשמ"ט (31 במרס 1989);"
- (ב) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(א1) לבעלי מכסה במרום הגליל תינתן סובסידיה, בשנים 2008 עד 2017, בשיעורים מהעלות התחשיבית לייצור כפי שנקבעו בשנת 2007, שיופחתו מהם הניכויים כמפורט להלן לפי הענין:

(א) לענין בעלי מכסה לייצור ביצי מאכל –

(1) אם עלה היחס שבין כמות הביצים בכלל המכסות האישיות לייצור ביצים במרום הגליל לבין כמות הביצים במכסה הארצית לייצור ביצים על 74% – ניכוי של 1.7 נקודות האחוז בשל כל נקודת אחוז שבה עלה היחס כאמור; ניכויים לפי פסקת משנה זו יבוצעו בתום כל רבעון, החל במועד הקובע; לענין זה – "המועד הקובע" – המועד שבו הוצא על ידי המינהלה, כמשמעותה בסעיף 6 לחוק לעידוד השקעות הון בחקלאות, התשמ"א-1980¹²⁴, כתב האישור הראשון לבעל מכסה אישית לייצור ביצי מאכל, לפי החלטת ממשלה מס' 1855 מיום ח' בתמוז התשס"ז (24 ביוני 2007);

"רבעון" – תקופה של שלושה חודשים המתחילה ב-1 בינואר, ב-1 באפריל, ב-1 ביולי וב-1 באוקטובר של כל שנה;

(2) החל בתום הרבעון כהגדרתו בפסקת משנה (1), שבו חלפו חמש שנים מהמועד הקובע כהגדרתו באותה פסקה – ניכוי של נקודת אחוז אחת, מדי שנה, אם לא הופחת שיעור הסובסידיה באותה שנה לפי הוראות פסקת משנה (1); הוראת פסקת משנה זו לא תחול אם סך הניכויים המצטבר לפי הוראות פסקת משנה (1) ופסקת משנה זו הגיע ל-5 נקודות האחוז;

ד ב ר י ה ס ב ר

והשני, שמתקיים בו אחד מאלה: שולמה לו או למי שהוא חליפו סובסידיה לפי הוראות חוק הגליל לפני שנת 2007 או שהמכסה נקבעה לו או למי שהוא חליפו בהתאם להחלטות הממשלה הנזכרות והוא מתגורר מגורי קבע ביישוב שבו נמצא משקו.

עוד מוצע להשמיט את ההגדרה "מכסה" ולהוסיף במקומה את ההגדרות "מכסה אישית" ו"מכסה ארצית" שנעשה בהן שימוש בחוק הגליל.

לפסקה (2)

סעיף 2(ד1) לחוק הגליל, קובע כי תינתן סובסידיה מהעלות התחשיבית לייצור לבעלי מכסה במרום הגליל בשיעורים המפורטים בסעיף, וזאת עד לשנת 2007.

יום כ"ד באדר ב' תשמ"ט (31 במרס 1989)". הגדרה זאת חסרה שכן גם בהחלטות ממשלה שונות (מס' 838 מיום 12 במאי 1996, מס' 4829 מיום 31 בינואר 1999 ומס' 1626 מיום 17 במאי 2000) נקבעו מכסות למייצרי פטימים או ביצי מאכל במרום הגליל.

מוצע להרחיב את ההגדרה של בעל מכסה כך שתחול גם על מי שנקבעה לו מכסה בהתאם להחלטות הממשלה הנזכרות ולקבוע כי בעל מכסה יהא מי שעומד בשני תנאים מצטברים: הראשון כי הוא מתגורר מגורי קבע במרום הגליל ומייצר שם פטימים או ביצי מאכל, לפי מכסה אישית שנקבעה לו או למי שהוא חליפו;

¹²⁴ ס"ח התשמ"א, עמ' 56.

(ב) לענין בעלי מכסה לייצור פטימים –

(1) ניכוי באותו שיעור שבו הופחתה הסובסידיה לבעלי מכסה לייצור ביצי מאכל לפי הוראות פסקאות משנה (א)(1) ו-(2), במועדי הניכוי כאמור באותן פסקאות;

(2) בכל אחת מהשנים 2009 עד 2014 – ניכוי נוסף של חצי נקודת האחוז;

(ב1) סובסידיה כאמור בפסקאות (1) ו-(א1) תינתן בשל ביצי מאכל ופטימים שיוצרו במסגרת המכסות האמורות בסעיף קטן (ג) ועד הכמויות הנקובות שם”;

(3) בסעיף 2א, ההגדרה “מכסה אישית” – תימחק.

117. בחוק רשות הספנות והנמלים, התשס”ד-2004¹²⁵, סעיף 27 – בטל.

תיקון חוק רשות
הספנות והנמלים

ד ב ר י ה ס ב ר

להשוות את הערך הנומינלי של הסובסידיה לבעלי מכסה לייצור פטימים לערך הנומינלי של הסובסידיה לבעלי מכסה לייצור ביצי מאכל.

לפסקה (3)

הוספת ההגדרה “מכסה אישית” בסעיף 1 לחוק הגליל מייטרת את הצורך בהגדרה מיוחדת המופיעה בסעיף 2א ולפיכך מוצע למחקה.

סעיף 117 סעיף 27 לחוק רשות הספנות והנמלים התשס”ד-2004 (להלן – חוק רשות הספנות והנמלים), קובע לאמור:

“תחולת חוק הפיקוח

27. חוק פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ”ו-1996 (בחוק זה – חוק הפיקוח), יחול על שירותי נמל הניתנים בנמל מהנמלים המנויים בתוספת השניה, כאילו ניתנו לגביהם צווים לפי סעיף 6 לחוק הפיקוח ונקבע לגביהם כי רמת הפיקוח תהיה לפי פרק ה’ לחוק האמור.”

סעיף 60 לחוק רשות הספנות והנמלים קובע, כהוראת מעבר, כי חוק פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ”ו-1996 (להלן – חוק הפיקוח) יחול על שירותי נמל הניתנים בנמלי אשדוד חיפה ואילת ושלגביהם נקבעו תשלומים או תשלומים מרביים לפי סעיף 21 לחוק רשות הספנות והנמלים או לפי סעיף 38 לפקודת הנמלים [נוסח חדש], התשל”א-1971, לפני יום תחילתו של חוק רשות הספנות והנמלים, כאילו ניתנו לגביהם צווים לפי סעיף 6 לחוק הפיקוח ונקבע לגביהם כי רמת הפיקוח תהיה לפי פרק ה’ לחוק האמור.

בשנים האחרונות ביצעו משרדי האוצר והתחבורה בחינה מקיפה של מערכת תעריפי הנמלים הנהוגה כיום. בחינה זו העלתה כי כדי לקדם תהליך של התייעלות ותחרות בענף הנמלים קיים צורך בביצוע רפורמה מקיפה

בהחלטת הממשלה מס’ 1185 מיום 24 ביוני 2007 אושרה תכנית שמטרתה עידוד התייעלות בממשק הייצור והשיווק בענף ביצי המאכל, תוך הפנמת יתרונות לגודל, שמירה על איכות הסביבה ושיפור של התנאים התברואתיים בלולים (להלן – החלטת הממשלה). כדי לממן את התכנית ובעקבות התייעלות בממשקי הייצור והשיווק הצפויה מן התכנית, נדרשת הפחתה של שיעורי הסובסידיה לייצור ביצי מאכל ולייצור פטימים. הפחתה זאת תיעשה בהתאם להתקדמות בביצוע התכנית ובאופן מדורג למשך עשר שנים נוספות.

מוצע לקבוע בסעיף 2(ד)(א) לחוק הגליל כי בתום כל רבעון, החל במועד שבו הוצא כתב האישור הראשון לבעל מכסה אישית לייצור ביצי מאכל לפי החלטת הממשלה (להלן – המועד הקובע), תופחת הסובסידיה לבעלי מכסה לייצור ביצי מאכל במרום הגליל, בשנים 2008 עד 2017, מ-17%, כך שעל כל נקודת אחוז שבה עלה היחס שבין כמות הביצים בכלל המכסות האישיות לייצור ביצים במרום הגליל לבין המכסה הארצית על 74% – ינוכו מהסובסידיה 1.7 נקודות האחוז עד לביטול הסובסידיה במידה שהיחס האמור יעמוד על 84% (להלן – מסלול ההפחתה הראשון). בנוסף, החל בתום הרבעון שבו חלפו חמש שנים מהמועד הקובע, תנוכה מהסובסידיה נקודת אחוז אחת, מדי שנה (להלן – מסלול ההפחתה השני). ואולם, מסלול ההפחתה השני לא יופעל, בכל שנה שבה הופחת שיעור הסובסידיה לפי מסלול ההפחתה הראשון ובכל מקרה, לא יופעל אם סך הניכויים המצטבר לפי שני מסלולי ההפחתה הגיע ל-5 נקודות האחוז.

באשר לבעלי מכסה לייצור פטימים – תופחת הסובסידיה מ-13% באותו שיעור שבו הופחתה הסובסידיה לבעלי מכסה לייצור ביצי מאכל ובמועדי ההפחתה כאמור; ובנוסף, בכל אחת מהשנים 2009 עד 2014, תנוכה חצי נקודת האחוז מהסובסידיה, וזאת כדי

¹²⁵ ס”ח התשס”ד, עמ’ 456; התשס”ו, עמ’ 394.

(1) בסעיף 4, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) שר התעשייה המסחר והתעסוקה רשאי, לאחר התייעצות עם ראש המכון, להציע לוועד הפועל של המכון תיקונים ושינויים בתקנון שהותקן כאמור בסעיף קטן (א).";

(2) בסעיף 7, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) שר התעשייה המסחר והתעסוקה רשאי, לאחר התייעצות עם ראש המכון, להציע תיקונים ושינויים בכללים שנקבעו לפי סעיף קטן (א), בכל הנוגע להשתתפות של נציגי היצרנים והצרכנים כאמור באותו סעיף קטן."

תיקון חוק קליטת חיילים משוחררים 119. בחוק קליטת חיילים משוחררים, התשנ"ד-1994¹²⁷ (להלן – חוק קליטת חיילים משוחררים) –

(1) בסעיף 1, בהגדרה "חייל משוחרר", במקום "12 חודשים" יבוא "18 חודשים";

(2) בסעיף 7(ג), הסיפה המתחילה במילים "סכום שלא נוצל" – תימחק.

תיקון חוק קליטת חיילים משוחררים 120. ההגדרה "חייל משוחרר" שבסעיף 1 לחוק קליטת חיילים משוחררים, כנוסחה בסעיף 119 לחוק זה, תחול לגבי מי שהיום הראשון של שירותו הסדיר חל ביום כ"ג בטבת – תחולה התשס"ח (1 בינואר 2008) ואילך.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (2)

קביעת תקן על ידי המכון יכולה להיעשות רק אם התקן עובד בהתאם לכללים שנקבעו על ידי המכון באישור שר התמ"ת. כללים אלה מכילים הוראות בדבר השתתפותם של רשויות המדינה ושל נציגי היצרנים והצרכנים, המעוניינים בתקן מסוים, בעיבוד של אותו תקן. מוצע גם כאן לאפשר לשר התמ"ת, לאחר התייעצות עם ראש המכון, להציע תיקונים ושינויים בכללים בעניין השתתפות נציגים שונים כאמור.

סעיפים בחוק קליטת חיילים משוחררים, התשנ"ד – 119(1) 1994 (להלן – חוק קליטת חיילים), הוקמה ו-120 הקרן לקליטת החייל המשוחרר (להלן – הקרן). בהתאם להוראות חוק קליטת חיילים זכאי מי ששירת שירות סדיר בצבא־הגנה לישראל, במשמר הגבול, ביחידות אחרות במשטרת ישראל או בשירות מוכר לפי פרק ג' לחוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986, ולפי סעיף 34 לחוק האמור וכן שירות לאומי, לכמה הטבות כלכליות, וביניהן: מענק שחרור ופיקדון אישי שניתן לממשו בהתאם למטרות ולתנאים שנקבעו לפי החוק האמור.

האמור לעיל, מתנה, בין השאר, בתקופת שירות מערית של 12 חודשים או סיום השירות האמור אירע מטעמי בריאות או מחמת נכות. יצוין כי סכומי המענק והפיקדון נקבעים לפי מספר חודשי השירות ולפי סוג

בכל הקשור לתעריפי הנמלים, לרבות החלטה של מערכת מחירים חדשה אשר תשקף את עלויות השירותים הניתנים למשתמשים בהובלה הימית ותבטל עיוותים היסטוריים. עוד עלה כי ביצוע רפורמה משמעותית בתחום תעריפי הנמלים כולל שינוי של רמות הפיקוח הנהוגות כיום לגבי חלק משירותי הנמל, כך שפיקוח בהתאם לפרק ה' לחוק הפיקוח (קביעת מחירים) יוחלף בפיקוח בהתאם לפרק ז' לחוק האמור (דיווח על רווחיות ומחירים), וכן הוצאה של חלק מתעריפי הנמלים מפיקוח. לאור האמור, מוצע לבטל את סעיף 27 לחוק רשות הספנות והנמלים ובכך לאפשר לשר האוצר ולשר התחבורה לקבוע רמות שונות של פיקוח על מחירי השירותים הנמליים, וזאת בהתאם לסמכותם לפי חוק הפיקוח. את הוראת המעבר בסעיף 60 מוצע להשאיר על כנה.

סעיף 118 לפסקה (1)

חוק התקנים, התשי"ג-1953 (להלן – חוק התקנים) קובע את מסגרת פעילותו הכללית של מכון התקנים הישראלי (להלן – המכון). הסמכות להתקין תקנון לפעולות המכון ולשנותו נתונה בסעיף 4 לחוק התקנים רק לוועד הפועל של המכון באישור המועצה הכללית של המכון ושר התעשייה המסחר והתעסוקה (להלן – שר התמ"ת). כך, שר התמ"ת אינו מוסמך לזווג בעצמו תיקונים בתקנון הנדרשים לפי שיקול דעתו. מוצע לאפשר גם לשר התמ"ת, לאחר התייעצות עם ראש המכון, להציע תיקונים ושינויים בתקנון.

¹²⁶ ס"ח התשי"ג, עמ' 30; התשס"ה, עמ' 722.

¹²⁷ ס"ח התשנ"ד, עמ' 132; התשס"ב, עמ' 444.

121. על אף הוראות סעיף 7(ב) ו-7(ג) לחוק קליטת חיילים משוחררים, בתקציב המדינה לשנת הכספים 2008 יתקצב לקרן לסיוע נוסף הסכום המחושב לפי הסעיף האמור בניכוי 50 מיליון שקלים חדשים.

122. בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת 2001) (תיקון, ביטול והתליה של חקיקה שמקורה בהצעות חוק פרטיות), התשס"א-2001¹²⁸, בסעיף 20(א)1, במקום "כ"ב בטבת התשס"ח (31 בדצמבר 2007)" יבוא "י"ח בטבת התשע"ג (31 בדצמבר 2012)".

תיקון חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת 2001) (תיקון, ביטול והתליה של חקיקה שמקורה בהצעות חוק פרטיות)

ד ב ר י ה ס ב ר

השנתי המתקצב לפי סעיף 7(ב) לחוק קליטת חיילים (הסכום השנתי המתוקצב שווה ל 80 מיליון שקלים חדשים במונחי שנת 2004). זאת לאור ירידה בהיקף הבקשות לקרן. כך למשל, בתקציב המדינה לשנת 2006 תוקצב תקציב של כ-142 מיליון שקלים חדשים (כולל סכומים שלא נוצלו בשנת הכספים 2005) ונוצלו רק סכום של כ-64 מיליון שקלים חדשים. לנוכח האמור, העודפים הצבורים בקרן לסיוע נוסף נכון לסוף שנת 2006 עומדים על כ-78 מיליון שקלים חדשים.

לנוכח האמור לעיל, בשים לב להיקפי תקציב הקרן וניצול התקציב כאמור, לכך שבשנים האחרונות לא בוצעה כל הפחתה בהיקף ההטבות הכלכליות שנקבעו בחוק קליטת חיילים, ומאחר שככלל תקציב המדינה מנוהל על בסיס שנתי ובלא העברת עודפים בין שנות כספים, מוצע לבטל את העברת הסכומים שלא נוצלו בשנת כספים פלונית לשנה שאחריה.

עוד מוצע לקבוע כי בתקציב המדינה לשנת 2008 יופחת באופן חד-פעמי תקציב הקרן לסיוע נוסף בסכום של 50 מיליון שקלים חדשים.

סעיף 122 על פי סעיף 36 לחוק הלוואות לדירור, התשנ"ב-1992 (להלן – חוק הלוואות לדירור),

וזכאי, כהגדרתו בחוק האמור, שרכש דירה בירושלים או שהרחיב את דירתו בירושלים, יהיה זכאי למענק מיוחד. תחילתו של הסעיף האמור הותלתה עד יום כ"ב בטבת התשס"ח (31 בדצמבר 2007), בהתאם לסעיף 20 לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת 2001) (תיקון, ביטול והתליה של חקיקה שמקורה בהצעות חוק פרטיות), התשס"א-2001.

שוק הדירור בישראל מאופיין בקשיחות יחסית של היצע הדירור, ולכן מתן מענק לרכישת דירה אינו מביא להגברת ביקושים אלא לריכוז ביקושים בפרק זמן מוגבל, כפי שעולה מניתוח של מבצעים קודמים של מתן מענקים לרכישת דירה. כמו כן, מניתוח מבצעים קודמים עולה כי מתן מענק גורר אחריו עליית מחירים כך שמרבית ההטבה עוברת לידי הקבלנים במקום לרוכשי הדירות.

השירות: כלוחם, כתומך לחימה או שירות אחר. חוק קליטת חיילים חל גם לגבי אנשים ששירתו בשירות לאומי.

סכומי המענק והפיקדון משולמים מכספי הקרן אשר תקציבה ממומן באופן מלא מאוצר המדינה. סך כל הסכומים המשולמים בעד ההטבות השונות שנקבעו לפי חוק קליטת חיילים מסתכם בסכום של כ-1.3 מיליארד שקלים חדשים בשנה.

במהלך השנים האחרונות כלל תקציבי הממשלה הופחתו, ובכלל זה תקציבי תמיכות לתשלומי העברה. עם זאת, לא בוצעה כל הפחתה בהיקף ההטבות הכלכליות שנקבעו בחוק קליטת חיילים.

לנוכח האמור לעיל, ומאחר שתקופת השירות המזערית כתנאי לקבלת ההטבות האמורות לפי חוק קליטת חיילים היא תקופה קצרה של 12 חודשים, מוצע להאריכה לתקופה ארוכה יותר של 18 חודשים, וזאת לגבי מי שהיום הראשון של שירותו הסדיר חל ביום 1 בינואר 2008 או לאחריו. משמעות התיקון המוצע היא, בין השאר, כי מרבית המשרתים בשירות לאומי, אשר תקופת שירותם היא 12 חודשים, לא יהיו זכאים להטבות לפי חוק קליטת חיילים.

סעיפים בסעיף 7 לחוק קליטת חיילים נקבע כי במסגרת 119(2) הקרן תהיה קרן לסיוע נוסף, שתשמש למתן סיוע לחיילים משוחררים המבקשים סיוע מעבר לפיקדון למטרות של לימודים במכינה קדם-אקדמית, דמי קיום ללומדים כאמור ולימודים במוסד להכשרה מקצועית. עוד נקבע כי בתקציב המדינה, יתקצב מדי שנה, לקרן לסיוע נוסף סכום של 80 מיליון שקלים חדשים. סכום זה יעודכן אחת לשנה לפי שיעור עליית המודד בשנה שחלפה וייוסף אליו סכום שלא נוצל בשנת כספים שקדמה לאותה שנה.

בהקשר זה יצוין כי בשנים האחרונות ניצול תקציב הקרן לסיוע נוסף עמד בממוצע על כ-70% מתוך הסכום

¹²⁸ ס"ח התשס"א, עמ' 236; התשס"ד, עמ' 141; התשס"ו, עמ' 466.

46א. (א) מצא נציב השירות כי עובד המדינה אינו מתאים למלא את תפקידו, רשאי הוא, לאחר שנתן לעובד הזדמנות להשמיע את טענותיו, לפטרו או להפסיק את עבודתו.

(2) נציב השירות, באישור ועדת השירות, רשאי לאצול את סמכותו לפי פסקה (1), דרך כלל או לעניינים מסוימים, לעובד המדינה.

(ב) (1) נציב השירות רשאי להחליט לנקוט הליך כאמור בסעיף קטן (א)(1), גם בשל מעשה או מחדל של עובד המדינה שבית הדין כמשמעותו בסעיף 2 לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963¹³⁰, מוסמך לדון בהם.

(2) נציב השירות, באישור ועדת השירות, רשאי לאצול את סמכותו לפי פסקה (1), דרך כלל או לעניינים מסוימים, למשנהו או לסגנו.

(ג) (1) עובד המדינה הרואה עצמו נפגע מהחלטה לפטרו או להפסיק את עבודתו אשר ניתנה בידי מי שנאצלה לו הסמכות לפי סעיף קטן (א)(2), רשאי לערור עליה לפני נציב השירות, בתוך 30 ימים מיום שהומצאה לו ההחלטה.

(2) נציב השירות, באישור ועדת השירות, רשאי לאצול את סמכותו לפי פסקה (1) למשנהו או לסגנו.

ד ב ר י ה ס ב ר

מהוראות חוק המשמעת, ובהתאם - מהוראות תקנון שירות המדינה (התקשיר), עולה כי מסלול הפיטורים המינהליים ומסלול הפיטורים המשמעתיים, הם מסלולים שונים ונפרדים לחלוטין. רשות המבקשת לפטר עובד, מחויבת לסווג את נסיבות המקרה כדי לזהות בוודאות כי עילת הפיטורים היא אי-התאמה מינהלית תוך שלילת העילה המשמעתית, או להיפך.

בפועל קיים קושי רב לתחום בין עילת פיטורים בשל אי-התאמה לבין עילת פיטורים בשל עבירת משמעת, ובמרבית המקרים קיימת חפיפה מלאה או חלקית בין עילות הפיטורים השונות. כך למשל, חוסר מקצועיות מעיד על חוסר התאמת עובד לשירות המדינה, בעוד שלפי הוראות חוק המשמעת הוא עלול להוות גם עבירת משמעת. זאת ועוד, פיצול הסמכויות בין פיטורי משמעת (בידי בית הדין למשמעת) לבין פיטורים מינהליים (בידי שר ומנכ"ל) מקשים על סיווג עילת הפיטורים החלה בנסיבותיו של כל עניין.

מצב זה של חפיפה בין עילות הפיטורים מקשה מאוד על יכולת המדינה לנקוט הליכי פיטורים, אף במקרים שבהם קיימת הצדקה להפסקת העבודה בשירות, ובכך נפגע כושרם של מנהלי השירות לנהל את משרדיהם ויחידותיהם.

מוצע על כן להמשיך בהתליית תחילתו של המענק המיוחד לפי סעיף 46 לחוק הלוואות לדיור עד יום י"ח טבת התשע"ג (31 בדצמבר 2012).

סעיף 123 הפסקת שירותו של עובד מדינה בשל אי-התאמתו לעבודתו (להלן - פיטורים מינהליים), היא בסמכותה של הממשלה, על פי חקיקה מנדטורית תקפה (סימן 15 לדבר המלך במועצה על ארץ ישראל, 1920-1947).

סמכות זו הואצלה לשרים, ומהם למנהלים הכלליים במשרדי הממשלה, לפי החלטות הממשלה שהתקבלו במהלך השנים שלאחר קום המדינה.

סעיף 68 לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963 (להלן - חוק המשמעת), קובע כי הסמכות הבלעדית להורות על פיטורים בשל עבירת משמעת היא בידי בית הדין למשמעת וכי פיטורים בתקופת ניסיון או פיטורים מחמת הרשעה בעבירה שיש עמה קלון, לא ייראו כאמצעי משמעת.

¹²⁹ ס"ח התשי"ט, עמ' 86; התשס"ב, עמ' 96.
¹³⁰ ס"ח התשכ"ג, עמ' 50; התשס"ה, עמ' 719.

(ד) נציב השירות, באישור ועדת השירות, רשאי לתת הוראות בדבר אופן הפעלת הסמכויות כאמור בסעיף קטן (א)(1), (ב)(1) או (ג)(1) לרבות בידי מי שסמכות מהסמכויות כאמור נאצלה לו לפי סעיפים קטנים (א)(2), (ב)(2) או (ג)(2).

(ה) הודעה על אצילת סמכות לפי סעיף זה תפורסם ברשומות.

(ו) שר האוצר רשאי, לאחר התייעצות עם שר המשפטים, לקבוע הוראות לביצוע סעיף זה.

(ז) סימן 15 לדבר המלך במועצה על ארץ ישראל, 1922-1947¹⁵¹, לא יחול על פיטורים של עובד המדינה או על הפסקת עבודתו, בשל אי-התאמתו למלא את תפקידו.

124. בחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963 -

תיקון חוק
שירות המדינה
(משמעת)

(1) בסעיף 6(ג), במקום הסיפה החל במילים "אם הסכים" יבוא "אם סבר יושב ראש המותב, לאחר שנתן לנאשם הזדמנות להשמיע את טענותיו, שלא ייגרם בכך עיוות דין";

(2) בסעיף 68, במקום "לא תחול על פיטורים" יבוא "לא תחול על פיטורים בשל אי-התאמה, לפי סעיף 46 לחוק המינויים, על פיטורים" ובמקום "בשתי נסיבות" יבוא "בנסיבות".

תיקון פקודת
מסילות הברזל

125. בפקודת מסילות הברזל [נוסח חדש], התשל"ב-1972¹⁵², אחרי סעיף 44 יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

בשל אי-התאמה למילוי תפקיד (לרבות אי-התאמה מטעמי בריאות לקיחה). ההוראה המנדטורית בדבר הסמכת הממשלה לבצע פיטורים (הסמכה שהוצאה כאמור לשרים ולמנכ"לים), תוסף לחול בכל הנוגע לפיטורים קבוצתיים מטעמי צמצום, והארגון או מסיבות תקציביות אחרות.

סעיף 124 סעיף 6(ג) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963, קובע כי במקרה שבו נעדר אחד מחברי המותב משיבת בית הדין למשמעת, יתקיים דיון רק אם הסכים לכך הנאשם. הוראה זו מביאה להתארכות הדיונים, לבזבוז משאבים ולחוסר יכולת של בית הדין למשמעת של עובדי המדינה לשפוט כראוי עבירות משמעת של עובדי המדינה. מוצע על כן לקבוע בחוק כי במקרה של היעדרות חבר מותב יהיה יושב ראש המותב רשאי להורות על קיום הישיבה לפני שני חברי המותב הנותרים, אם סבר, לאחר שהנאשם השמיע את טענותיו לענין זה, שלא ייגרם עיוות דין עקב כך.

ההסדר המוצע דומה בעיקרו להסדר הקבוע בסעיף 22 לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969, לענין היעדרות של נציג ציבור מן הדיון בבית הדין.

סעיף 125 מסילת ברזל מקומית, כהגדרתה בפקודת מסילות הברזל, היא פרויקט הצפוי להניב תועלות למשק, ובפרט לרשות המקומית שבתחומה היא עוברת.

לפיכך, מוצעים כמה שינויים בחוק המשמעת ובחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959 (להלן - חוק המינויים), שיש בהם כדי להשיג שתי מטרות עיקריות: האחת - לאחד את סמכות הפיטורים בידי של הגורם המקצועי, והשנייה - לתחום באופן ברור יותר בין הליכי הפיטורים השונים (משמעתיים ומינהליים).

מוצע לקבוע כי נציב שירות המדינה יהיה אחראי לכל נושא הפיטורים בשירות המדינה, מלבד פיטורי צמצום או פיטורים מסיבות כלכליות-תקציביות שאינם מבוססים רק על מעשיו או מחדליו של העובד עצמו. איחוד סמכויות הפיטורים בידי גורם אחד, המוסמך להאציל מסמכותו לגורמים מקצועיים בנציבות שירות המדינה, במשרדי הממשלה וביחידות הסמך הממשלתיות, יבטיח אחידות פעולות הממשלה בנושא זה, על פי כללים שייקבעו. עם זאת, תתאפשר לכל עובד זכות ערר בפני הגורם המקצועי הבכיר ביותר בתחום זה במדינה, הוא נציב השירות.

בנוסף לכך, התיקון המוצע יביא ליישום ענייני ועקבי של מדיניות הממשלה, בכל הנוגע לקיום המשמעת בשירות המדינה ובהבחנה בינו לבין בעיות מינהליות שאינן קשורות למשמעת.

בהתאמה לתיקונים שלעיל, מוצע לקבוע כי סימן 15 לדבר המלך במועצה לא יחול עוד על פיטורים מינהליים

¹⁵¹ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2738.

¹⁵² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 23, עמ' 485; ס"ח התשס"ו, עמ' 318.

"חובת תשלום של 46ב. (א) בסעיף זה –

"מסילת ברזל מקומית" – מסילת ברזל מקומית כהגדרתה בסעיף 46א, שלהפעלתה ניתן זיכיון לפי הסעיף האמור;

רשות מקומית,
בשל מסילת ברזל
מקומית העוברת
בתחומה

"עלויות המגזר הציבורי" – סך כל התשלום, במישרין או בעקיפין, מהמדינה לבעל הזיכיון להפעלת מסילת הברזל המקומית, בתוספת סך כל ההוצאות שנשאה בהן המדינה לשם הקמת מסילת הברזל המקומית, לרבות עלויות פינוי נכסים, הפקעות והעתקת תשתיות;

"עלות הקמה", של קטע מסילת ברזל מקומית – כל ההוצאות הנדרשות לצורך ההקמה של קטע מסילת הברזל המקומית, לרבות הוצאות מימון, הוצאות הנהלה והוצאות כלליות, כמשמעותם לפי כללי החשבונאות המקובלים, ולרבות כל ההוצאות בשל השינויים והתוספות שנדרשו במהלך ההקמה של קטע מסילת הברזל המקומית, והכל עד מועד ההפעלה של אותו קטע המסילה;

"רשות מקומית" – עירייה או מועצה מקומית, שבתחומה החלו עבודות הקמה של מסילת ברזל מקומית.

(ב) רשות מקומית תשלם למדינה שלושים אחוזים מעלות ההקמה של קטע מסילת הברזל המקומית העובר בתחומי הרשות המקומית, או מעלויות המגזר הציבורי בשל קטע המסילה כאמור, לפי הנמוך מביניהם (בסעיף זה – סכום ההשתתפות), זולת אם שוכנע שר האוצר כי אין ביכולתה של הרשות המקומית לשאת במימון סכום ההשתתפות והושגה הסכמה אחרת בינו לבין שר התחבורה והבטיחות בדרכים והרשות המקומית.

(ג) סכום ההשתתפות יחושב בידי שר האוצר, וישולם בידי הרשות המקומית בחמישה עשר תשלומים שנתיים שווים, במועדים שיוורה שר האוצר; שר האוצר ישלח לרשות המקומית הודעה בדבר גובה סכום ההשתתפות ובדבר המועדים לתשלום (בסעיף זה – הודעת התשלום).

(ד) לכל תשלום שנתי כאמור בסעיף קטן (ג), ייווספו הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961¹³³, מיום משלוח הודעת התשלום עד מועד התשלום שנקבע באותה הודעה; לא שולם תשלום שנתי במועד שנקבע כאמור, תיווסף לו ריבית פיגורים לפי אותו חוק.

126. בחוק שכר מינימום (העלאת שכר מינימום – הוראת שעה), התשס"ו-2006¹³⁴, בסעיף 1(1), בהגדרה "שכר מינימום", לחודש", בפסקה (3), במקום "כ"א בכסלו התשס"ח (1 בדצמבר 2007) יבוא "כ"ח בסיוון התשס"ח (1 ביולי 2008)".

תיקון חוק שכר מינימום (העלאת שכר מינימום) (העלאת שכר מינימום – הוראת שעה)

ד ב ר י ה ס ב ר

מקומית תשתתף במימון קטע מסילת הברזל המקומית העובר בתחומה, בהתאם להוראות המפורטות בתיקון המוצע.

סעיף 126 בהתאם לקווי היסוד של ממשלת ישראל, ולפיהם קבעה לה הממשלה כיעד להעלות, בהדרגה, את שכר המינימום לפי חוק שכר מינימום,

על כן, לצורך השגת מערכת תמריצים מאוזנת בין המדינה לבין הרשות המקומית ולצורך מימון הקמתן של מסילות ברזל מקומיות כאמור לעיל, מוצע כי רשות מקומית שבתחומה החלו עבודות הקמה של מסילת ברזל

¹³³ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

¹³⁴ ס"ח התשס"ו, עמ' 362; התשס"ז, עמ' 52 ועמ' 80.

127. חוק ערי ואזורי פיתוח, התשמ"ח-1988¹⁵⁵ – בטל.

ביטול חוק ערי
ואזורי פיתוח

128. חוק לימוד חובה (תיקון מס' 29), התשס"ז-2007¹⁵⁶ – בטל.

ביטול חוק לימוד
חובה (תיקון מס'
29)

129. בחוק השאלת ספרי לימוד, התשס"א-2000¹⁵⁷ –

תיקון חוק השאלת
ספרי לימוד

(1) בסעיף 7 –

(א) במקום "התשס"ח" יבוא "התשע"א";

ד ב ר י ה ס ב ר

כיום פועלת ממשלת ישראל להעדפת אזורים ומגזרים מסוימים, על פי מפת אזורי עדיפות לאומית ובהתאם להחלטות בדבר תכניות רב-שנתיות שונות (קו עימות, טיפול נקודתי, מגזר ערבי ועוד). בהתאם למפת אזורי העדיפות הלאומית ולהחלטות כאמור מקצה הממשלה הטבות שונות לאזורים אלה, המתבטאות במענקים לרשויות המקומיות, במתן עדיפות בחינוך, ברווחה, במיסוי ובהקצאת קרקע.

לפיכך, מוצע לבטל את חוק ערי ואזורי פיתוח.

נוסח חוק ערי ואזורי פיתוח, שאותו מוצע לבטל, מובא בנספח לדברי ההסבר.

סעיף 128 חוק לימוד חובה, התש"ט-1949, קובע זכות ללימוד חינוך בבתי ספר עד סוף כיתה י"ב וכן חובת לימוד עד סוף כיתה י'. בחוק לימוד חובה (תיקון מס' 29), התשס"ז-2007, נקבע כי חובת הלימוד תחול עד סוף כיתה י"ב.

נוכח עלותו התקציבית של החוק המוערכת בכ-190 מיליון שקלים חדשים בשנה, מוצע לבטל את חוק לימוד חובה (תיקון מס' 29), התשס"ז-2007. נוסח החוק מובא בנספח לדברי ההסבר.

השפעת התיקון המוצע על זכויותיהם של ילדים:

חובת לימוד תחול עד כיתה י' בלבד. יחד עם זאת, כל תלמיד בכיתות י"א וי"ב המעוניין להמשיך ללימוד יהיה זכאי ללימוד חינוך כפי שהיה טרם תיקון החוק האמור.

סעיף 129 חוק השאלת ספרי לימוד, התשס"א-2000 (להלן – חוק השאלת ספרי לימוד), מאפשר לאותם בתי ספר שהורי התלמידים הלומדים בהם יבחרו בכך, לקיים מערכת של החלפה והשאלה של ספרי לימוד בין התלמידים ובכך לאפשר חיטון בהוצאות לכל המשפחה.

רכישת מאגר הספרים הראשוני תבוצע, לפי חוק השאלת ספרי לימוד גם באמצעות סיוע מתקציב המדינה, דהיינו – תקציב משרד החינוך. נוכח עלותו התקציבית של החוק האמור, נדחתה תחילתו של החוק בשנה בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת 2001) (תיקון), ביטול והתליה של חקיקה

התשמ"ז-1987, עד גובה של 4,600 שקלים חדשים וכי בשלב הראשון יועלה בהדרגה שכר המינימום ב-500 שקלים, נחקק חוק שכר מינימום (העלאת שכר מינימום – הוראת שעה), התשס"ו-2006, המיישם את ההעלאה הראשונה של שכר המינימום ב-500 שקלים חדשים, בהתאם לקווי היסוד כאמור.

העלאה זו על פי החוק היתה אמורה להתבצע בשני שלבים: האחד – בשיעור של מחצית הסכום בתקופה שמיום 1 ביוני 2006 והשני – בשיעור של מחצית הסכום במהלך שנת 2007, מהם 125 שקלים חדשים ביום 1 באפריל 2007 וסכום נוסף בסך של 125 שקלים חדשים ביום 1 ביוני 2007.

בשל ההוצאות המיוחדות שנדרשו למימון הלחימה בצפון בקיץ 2006 נקבע בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2007), התשס"ז-2007, כי הערכון השני של שכר המינימום במהלך שנת 2007 יידחה ליום 1 בדצמבר 2007 וכי סכום שכר המינימום יועלה בתקופה האמורה ב-15 שקלים חדשים כך שיעמוד על 3,850.18 שקלים חדשים.

כדי לעמוד במסגרת התקציב לשנת 2007, מוצע לדחות את הערכון השני כך שהתוספת של 140 שקלים חדשים לסכום שכר המינימום תידחה ליום 1 ביולי 2008 במקום 1 בדצמבר 2007.

סעיף 127 בהתאם לחוק ערי ואזורי פיתוח, התשמ"ח-1988 (להלן – חוק ערי ואזורי פיתוח), יש להקצות לערי ואזורי פיתוח שורה של הטבות המתבטאות במענקים מוגדלים לרשויות המקומיות ובמענקים והטבות מס שונות לתושבים, ובכלל זה שירותי חינוך ורווחה מוגדלים, במימון מלא של המדינה; שוויון של הטבות אלה מסתכם במאות מיליוני שקלים חדשים.

חוק ערי ואזורי פיתוח אמור להיכנס לתוקפו בשנת הכספים 2008 וזאת לאחר שמועד תחילתו כבר נדחה כמה פעמים בעבר.

¹⁵⁵ ס"ח התשמ"ח, עמ' 98; התשס"ז, עמ' 52 ועמ' 82.

¹⁵⁶ ס"ח התשס"ז, עמ' 392.

¹⁵⁷ ס"ח התשס"א, עמ' 12; התשס"ג, עמ' 393.

(ב) בכל מקום, במקום "התשס"ט" יבוא "התשע"ב" ובמקום "התשע"ג" יבוא "תשע"ג";

(ג) במקום "והתשע"א" יבוא "והתשע"ד";

(2) בסעיף 8, במקום "התשס"ז" יבוא "התשע"ג".

תיקון חוק יום
חינוך ארוך ולימודי
העשרה 130. בחוק יום חינוך ארוך ולימודי העשרה, התשנ"ז-1997¹³⁸, בסעיף 4(א), במקום "התשס"ט" יבוא "התשע"ד".

תיקון חוק עובדים זרים 131. בחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991¹³⁹ (בפרק זה - חוק עובדים זרים) -

(1) בסעיף 1, אחרי ההגדרה "חוק הכניסה לישראל" יבוא:

"שכר ממוצע במשק" - השכר הממוצע במשק כמשמעותו בסעיף 2 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995¹⁴⁰;"

(2) בסעיף ו(א1), אחרי " (בחוק זה - אגרה שנתית)" יבוא "ואם ההיתר ניתן בענף התעשייה, לשם העסקת עובד זר במקצוע הדורש מיומנות ייחודית שאינה מחייבת השכלה אקדמאית, ישלם אגרה שנתית בסכום השווה ל-15 פעמים השכר הממוצע במשק"; ובסופו יבוא "השר רשאי, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע ענפים נוספים שתחול לגביהם חובת תשלום אגרה שנתית בסכום השווה ל-15 פעמים השכר הממוצע במשק".

תיקון חוק עובדים זרים 132. תחילתם של סעיפים 1 ו-1 לחוק עובדים זרים, כנוסחם בסעיף 131 לחוק זה, ביום ט"ו זריים - תחילה

בטבת התשע"ו (1 בינואר 2010).

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 130 סעיף 3 לחוק יום חינוך ארוך ולימודי העשרה, התשנ"ז-1997 (בסעיף זה - חוק יום חינוך ארוך), שעניינו יום חינוך ארוך, קובע בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג) לאמור:

"(ב) יום חינוך ארוך יהיה כלהלן -

ארבעה ימים בשבוע - שמונה שעות לימוד לפחות;

באחד מימי אמצע השבוע - חמש שעות לימוד לכל היותר;

ביום שישי בשבוע - ארבע שעות לימוד לכל היותר.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב) יקבע השר, באישור ועדת החינוך והתרבות של הכנסת, לגבי סוגים של מוסדות חינוך או כיתות לימוד, מספר אחר של שעות הלימוד ביום חינוך ארוך, בכל יום מימי שבוע הלימודים שיקבע, בהתחשב במספר ימי הלימודים בשבוע ובימי השבוע שבהם לומדים באותם מוסדות חינוך או כיתות לימוד, ובלבד שמספר שעות הלימוד בשבוע לא יפחת מ-41 שעות."

סעיף 4 לחוק יום חינוך ארוך קובע את החלתו ההדרגתית של חוק יום חינוך ארוך כך שהחלתו תושלם בשנת הלימודים התשס"ט.

מוצע לדחות את השלמת החלתו ההדרגתית של חוק יום חינוך ארוך, כך שהחלתו תושלם בשנת הלימודים התשע"ד. דחיית תחולת החוק תביא לדחיית החלת יום

שמקורה בהצעות חוק פרטיות, התשס"א-2001, בשלוש שנים נוספות בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2002), התשס"ב-2002, ובשנתיים נוספות בחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), התשס"ג-2003.

עם זאת, כבר היום משרד החינוך, במסגרת תקציבו, בהקמת מערכות השאלה בית-ספריות, שלא מכוח החוק האמור. הסיוע הניתן היום מחולק לבתי הספר על פי קריטריונים סוציו-אקונומיים של אוכלוסיית התלמידים בבית הספר.

מוצע לדחות את תחילתו של חוק השאלת ספרי לימוד בשלוש שנים נוספות ולהתאים לכך את המועדים הנוספים הקבועים באותו חוק.

השפעת התיקון המוצע על זכויותיהם של ילדים:

זכאותם של תלמידים להחליף ולשאל ספרי לימוד במסגרת מערכות החלפה והשאלה של ספרי לימוד שייקבעו בסיוע מתקציב המדינה, על פי התנאים המוגדרים בחוק השאלת ספרי לימוד, תידחה בשלוש שנים נוספות, ובינתיים ימשיכו לפעול המערכות הקיימות על פי קריטריונים סוציו-אקונומיים.

¹³⁸ ס"ח התשנ"ז, עמ' 204; התשס"ה, עמ' 421.

¹³⁹ ס"ח התשנ"א, עמ' 112; התשס"ו, עמ' 67.

¹⁴⁰ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210.

133. בחוק חובת המכרזים, התשנ"ב-1992¹⁴¹ (בפרק זה – חוק חובת המכרזים), בסעיף 2, תיקון חוק חובת המכרזים אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם על תאגיד מרכז החינוך העצמאי, תאגיד מרכז מעיין החינוך התורני בארץ ישראל ועל כל גוף אחר שהממשלה משתתפת בתקציבו, במישרין או בעקיפין, בשיעור העולה על חמישים אחוזים, בהתאם לתקנות שיתקין שר האוצר בעניין."

134. תקנות ראשונות לפי סעיף 2(א1) לחוק חובת המכרזים, כנוסחו בסעיף 133 לחוק זה, תיקון חובת תקנות ראשונות ותקנו לא יאוחר מיום כ"ד באדר ב' התשס"ח (31 במרס 2008).

135. תחילתו של סעיף 2(א1) לחוק חובת המכרזים, כנוסחו בסעיף 133 לחוק זה, ביום תחילתן של תקנות שיתקנו לפי סעיף 134 לחוק זה. תיקון חוק חובת המכרזים – תחילה

136. תחילתו של חוק זה ביום כ"ג בטבת התשס"ח (1 בינואר 2008), אלא אם כן נקבע בו אחרת. תחילה

ד ב ר י ה ס ב ר

כמו כן מוצע לאפשר לשר התעשייה המסחר והתעסוקה בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע ענפים נוספים שתחול בהם חובת תשלום אגרה שנתית בסכום האמור.

מוצע לקבוע כי התיקון המוצע יחול ביום 1 בינואר 2010.

סעיפים תאגיד מרכז החינוך העצמאי ותאגיד מרכז מעיין החינוך התורני בישראל מתוקצבים על ידי המדינה בשיעור ניכר ולמרות זאת חוק חובת המכרזים, התשנ"ב-1992 (להלן – חוק חובת המכרזים) אינו חל עליהם. בנוסף, קיימים גופים רבים שהמדינה משתתפת בתקציבם, במישרין או בעקיפין, בשיעור העולה על חמישים אחוזים וגם עליהם חוק חובת המכרזים אינו חל.

מוצע להחיל את הנורמות הקבועות בחוק חובת המכרזים על הגופים האמורים בהתאמות הדרושות, כפי שהוחל על גופים אחרים שמחוץ לממשלה, וזאת כדי להבטיח שמירה על כללי מינהל תקין. מתן הודמנות שווה למתחרים בכוח והפקת מרב היתרונות לעורך המכרז וכן כדי להבטיח ניצול נכון ויעיל של הגופים האמורים בשיעור ניכר או מלא של תקציביהם ניוון מתקציב המדינה.

בהתאם, מוצע לתקן את חוק חובת המכרזים ולקבוע בו כי על תאגיד מרכז החינוך העצמאי ותאגיד מרכז מעיין החינוך התורני בישראל וכן גופים שהמדינה משתתפת בתקציבם, במישרין או בעקיפין, בשיעור העולה על חמישים אחוזים, תחול חובת מכרז וכי גופים אלה לא יתקשרו בחוזה לביצוע עסקה בטובין או במקרקעין או לרכישת שירותים, אלא על פי מכרז פומבי.

בשל הצורך לבצע התאמות מוצע לקבוע כי הוראות חוק חובת המכרזים לענין עסקאות של תאגיד מרכז החינוך העצמאי ותאגיד מרכז מעיין החינוך התורני בישראל וכן גופים שהמדינה משתתפת בתקציבם, במישרין או בעקיפין, בשיעור העולה על חמישים אחוזים, יחולו עם התקנתן של תקנות בנושא לא יאוחר מיום 31 במרס 2008.

לימודים ארוך. יחד עם זאת, כיום מופעלות שעות לימוד באמצעות גורמים חיצוניים שלא במסגרת חוק יום חינוך ארוך המאריכות בפועל את יום הלימודים.

השפעת התיקון המוצע על זכויותיהם של ילדים:

דחיית זכאותם של תלמידים ליום חינוך ארוך על פי התנאים המוגדרים בחוק יום חינוך ארוך מתחילת שנת הלימודים התשס"ט לתחילת שנת הלימודים התשע"ד. עד לשנת הלימודים התשס"ז הוחל בהדרגה יישומו של חוק יום חינוך ארוך, וזאת על פי צו שקבע השר, אשר החיל, בהדרגה, בהתאם למדדים סוציו-אקונומיים יום חינוך ארוך על יישובים ושכונות שבהם לומדים כ-210,000 אלה תלמידים. במקומות שהוחל בהם יום חינוך ארוך, ימשיך להיות מונח הסדר זה והחלת יום חינוך ארוך ביישובים ובשכונות נוספים תותאם למועד התחילה החדש.

סעיפים חוק עובדים זרים, התשנ"א-1991, קובע 131 ו-132 כי מי שמבקש להעסיק עובד זר ישלם אגרה שנתית בסכום של 4,000 שקלים חדשים ולגבי העסקת עובד זר בענף החקלאות אגרה שנתית בסכום של 1,000 שקלים חדשים.

כדי לעודד שילובם בעבודה של עובדים ישראלים בענף התעשייה החליטה הממשלה כי מספרם של העובדים הזרים בענף התעשייה יפחת בהדרגה כך שבשנת 2010 יינתנו היתרים להעסקת עובדים זרים בענף התעשייה במקצועות שאינם מחייבים השכלה אקדמית ובהם נדרשים עובדים בעלי מיומנות ייחודית ובתנאי שהמעביד ישלם אגרה שנתית בסכום השווה ל-15 פעמים השכר הממוצע במשק.

הטלת תשלום אגרה בסכום האמור תאפשר הבאה של עובדים זרים שיש בידיהם מיומנות ייחודית במקצועות הנדרשים, מחד גיסא, ותמנע הבאה של עובדים זרים לעבודה במקצועות בהם ישנם עובדים ישראלים בעלי מיומנויות דומות רק בשל העובדה שעלות העסקתם של העובדים הזרים נמוכה מעלות העסקתם של העובדים הישראלים, מאידך גיסא.

¹⁴¹ ס"ח התשנ"ב, עמ' 114; התשס"ו, עמ' 356.

נספח לדברי הסבר

תחילה

5. תחילתו של חוק זה החל ביום כ"ח בסיון התשס"ח (1 ביולי 2008).

התוספת

(סעיף 2)

מנות חודשיות

4 החודשים הראשונים	19/240 כל חודש
4 החודשים הבאים	20/240 כל חודש
4 החודשים האחרונים	21/240 כל חודש.

פרק ד': בריאות

להלן נוסח חוק בית חולים באשרוד (הקמה והפעלה), התשס"ב-2002, שמוצע בפרק ד' לבטלו:

"חוק בית חולים באשרוד (הקמה והפעלה), התשס"ב-2002

הגדרות

1. בחוק זה –

"בית חולים" – כמשמעותו בסעיף 24(ב) לפקודה;

"המבנים" – מבנים לשימושים נלווים לבית החולים ולשימושים מסחריים;

"יזום" – תאגיד רשום בישראל שיוכה במכרו לתכנון, להקמה, להחזקה ולהפעלה של בית החולים באשרוד ושל המבנים, כאמור בסעיף 3;

"מנהל שירותי הרפואה" – כמשמעותו בסעיף 2 לפקודה;

"הפקודה" – פקודת בריאות העם, 1940;

"קופת חולים" – כמשמעותה בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994;

"השרים" – שר האוצר ושר הבריאות.

אישור להקמת בית חולים בעיר אשרוד

2. (א) מנהל שירותי הרפואה ייתן אישור להקמת בית חולים בעיר אשרוד (בחוק זה – בית החולים באשרוד), בתוך חודש ימים מיום ההתקשרות עם היזום כאמור בסעיף 3; הוראת סעיף זה תחול על אף הוראות סעיף 24א לפקודה, ובהתאם להוראות חוק זה.

(ב) בית החולים באשרוד יכלול לפחות 300 מיטות, ואולם רשאי מנהל שירותי הרפואה, על פי בקשת היזום, לקבוע מספר מיטות נמוך יותר, לתקופה שיקבע.

(ג) מנהל שירותי הרפואה יקבע את ייעודן של מחלקות בית החולים באשרוד ואת חלוקת המיטות בין המחלקות השונות.

פרק ג': רשויות מקומיות

להלן נוסח חוק הרשויות המקומיות (העברת תשלומים מהמדינה), התשנ"ה-1995, שמוצע בפרק ג' לבטלו:

"חוק הרשויות המקומיות (העברת תשלומים מהמדינה), התשנ"ה-1995

הגדרות

1. בחוק זה –

"היום הקובע" – מועד שנקבע בחוק זה לשילומו של תשלום חובה;

"הפרשי הצמדה" – תוספת לתשלום חובה לפי שיעור העלייה של המדד מן המדד שפורסם סמוך לפני היום הקובע עד המדד שפורסם סמוך לפני יום שילומו של התשלום בפועל;

"מדד" – מדד המחירים לצרכן המתפרסם מטעם הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"פיתוח" – עבודה, רכישה או שירות;

"תשלום חובה" – כל תשלום המשולם לרשות מקומית מאת המדינה מכוח חוק או לשם ביצועו של חוק, לרבות מענק ותשלומי העברה מכוח חוק תקציב שנתי.

מועדי תשלומים ומנותיהם

2. (א) תשלום חובה שלא נקבע בחיקוק מועד לתשלומו, ישולם במלואו או במנות חודשיות החל בחודש שבו נקבע; לא תפחת מנה חודשית מהקבוע בתוספת עד אשר ישולם תשלום החובה במלואו.

(ב) העברת תשלום חובה כאמור בסעיף קטן (א) תיעשה עד ליום השביעי מתחילת כל חודש.

(ג) תשלום חובה שהוא תקציב או מענק לפיתוח על פי חוק תקציב, ישולם בהתאם לקצב הביצוע בפועל של הפיתוח שעבורו אושר התקציב או המענק.

(ד) העברת תשלום חובה כאמור בסעיף קטן (ג), כולו או חלקו, תיעשה תוך 60 ימים מיום הגשת בקשה המוכיחה, להנחת דעתה של המדינה, את ביצוע הפיתוח, כולו או חלקו.

הפרשי הצמדה

3. תשלום חובה – לרבות מנה כאמור בסעיף 2 – שלא שולם תוך חודשיים מהיום הקובע ישולם בתוספת הפרשי הצמדה.

ביצוע ותקנות

4. שר האוצר ושר הפנים ממונים על ביצוע חוק זה והם רשאים להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

התקשרות עם יזם להקמת בית החולים ולהפעלתו

3. (א) בתוך שלושה חודשים מיום תחילתו של חוק זה, יפרסמו משרד האוצר, משרד הבריאות ומינהל מקרקעי ישראל מכרז פומבי להתקשרות עם יזם, לתכנון, להקמה, להחזקה ולהפעלה של בית החולים באשדוד ושל המבנים, בכפוף לקבלת כל האישורים הנדרשים לשם כך מאת הרשויות המוסמכות על פי דין (להלן – המכרז).

(ב) על המכרז יחולו ההוראות לפי חוק חובת מכרזים, התשנ"ב-1992, ככל שלא נקבע אחרת בחוק זה, ובלבד שבתנאי המכרז יכללו גם התנאים האלה:

(1) קופת חולים רשאית, בכפוף לכל דין, להשתתף במכרז ולהתקשר בחוזה על פיו, ויראו אותה כיוזם, ואולם לענין זה תהא קופת החולים פטורה מקבלת היתר לפי סעיף 29 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994;

(2) הערכת ההכנסה הצפויה מהמבנים לא תפחת מעלות ההקמה של בית החולים באשדוד;

(3) היזם ישלים את הקמת בית החולים באשדוד ויפעילו בתנאי המכרז, בתוך חמש שנים ממועד ההתקשרות עמו.

הקמת בית החולים על ידי המדינה

4. לא נבחר זוכה במכרז לפי סעיף 3 בתוך שישה חודשים מיום פרסומו, יתוכנן בית החולים באשדוד ויוקם על ידי המדינה, בהתאם לכללים שיקבעו השרים, באישור ועדת הכספים של הכנסת, ובלבד –

(1) שהתקופה להקמת בית החולים ולתחילת הפעלתו לא תעלה על שש שנים מיום פרסום המכרז;

(2) שבית החולים יכלול לא פחות מ-300 מיטות.

הקצאת קרקע ותכנון בית החולים

5. (א) על אף הוראות סעיף 3 לחוק מינהל מקרקעי ישראל, התש"ד-1960, לשם הקמת בית החולים באשדוד לפי סעיפים 3 או 4, לפי הענין, תקצה מועצת מינהל מקרקעי ישראל קרקע באשדוד בהתחשב בגודלם הצפוי של בית החולים ושל המבנים.

(ב) על אף הוראות חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, מוסד תכנון כמשמעותו בחוק האמור ידון ויכריע בתכנית להקמת בית החולים באשדוד, בתוך שלושה חודשים ממועד הגשתה.

החזקת בית החולים והפעלתו

6. (א) בית החולים באשדוד יוחזק ויופעל על ידי היזם או על ידי המדינה, לפי הענין.

(ב) בית החולים באשדוד יפעל בהתאם לכל דין החל על בית חולים, וכן בהתאם לנוהלי עבודה מקצועיים שיקבע מנהל שירותי הרפואה; הנהלים ייקבעו בהתחשב, בין השאר, בגודלו של בית החולים ובצורכי האוכלוסיה

שאותה הוא ישמש, כמקובל לגבי בתי חולים בסדר גודל דומה.

תקציב בית החולים

7. המדינה תשתתף בתקציבו של בית החולים באשדוד, במישרין או בעקיפין, כמקובל לגבי בתי חולים בסדר גודל דומה.

ביצוע ותקנות

8. השרים אחראים על ביצוע הוראות חוק זה ורשאים הם להתקין תקנות לביצועו.

פרק ה': מסים

להלן הסעיפים בחוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), התשכ"ג-1963, שמוצע בפרק ה' לבטלם או להחליפם:

"הניכויים המותרים"

39. לשם קביעת סכום השבח יותרו בניכוי הוצאות שהוצאו לרכישת הזכות במקרקעין או במכירתה, לרבות כל אחד מאלה, אם אינן כלולות בשווי הרכישה ואינן מותרות בניכוי לפי הפקודה:

.... (א8) מס מכירה לפי פרק שישי 1 ששולם המוכר בקשר למכירת הזכות במקרקעין;

49. (א)

(ב) על אף הוראות חוק זה, במכירה של אופציה, שאינה מימוש אופציה יחולו הוראות אלה:

(1) המכירה תהיה פטורה ממס שבח, ממס מכירה וממס רכישה;

(2) "...

(ג) על אף הוראות חוק זה, במימוש האופציה יחולו הוראות אלה:

(1) ...

(א1) לצורך חישוב מס המכירה, תיווסף לשווי המכירה התמורה שקיבל בעל הזכות במקרקעין בעבור האופציה;

(2) ...

"החזר מס ודחיית מס"

49. (א) מוכר זכות במקרקעין שהוראות פרק זה חלות עליו חייב בתשלום מס השבח, מס המכירה ומס הרכישה, לפי הענין כל עוד לא התקיימו כל התנאים המזכים בפטור ממס לפי פרק זה.

"פרק שישי 1: מס מכירה"

הגדרות

72. בפרק זה –

"מוכר" – מי שמוכר זכות במקרקעין או עושה פעולה באיגוד מקרקעין;

תשלום המס

77ט. המוכר ישלם את מס המכירה המגיע ממנו על פי הצהרתו, במועד הגשת ההצהרה.

דין מס מכירה

77ז. דין מס מכירה כדין מס לכל דבר וענין, למעט לענין פטורים לפי פרק חמישי 1 ולפי פרק שישי.

תקנות

77זא. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות, לענין סוגי מוכרים או סוגי מקרקעין, פטור ממס מכירה או דחיה של מועד תשלום, כולו או מקצתו.

”שומות במכירת זכות במקרקעין

78. (א) ...

(ב) ...

(ג) ...

(ד) ...

(ה) ...

(ו) האמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ד) לגבי שומת המס יחול, בשינויים המחויבים, גם על שומת מס מכירה כשנמסרה הצהרת המוכר לפי סעיף 77ז ומס המכירה המגיע על פיה שולם במועד; ואולם אם לא שולם מס המכירה המגיע על פי ההצהרה במועד, יחולו הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ג), בשינויים המחויבים, לצורך שומת מס המכירה.

”ריבית בשל פיגור בתשלום

94. (א) על סכומי מס שלא שולמו עד המועד שנקבע בסעיף 73 להגשת ההצהרה או השומה העצמית, גם אם חלים על המכירה סעיפים 5(ב)1, 51 או 52, וכן על סכומי מס מכירה שלא שולמו עד המועד שנקבע בסעיף 77ט, ייווספו מהמועדים האמורים, לפי הענין, עד יום התשלום, הפרשי הצמדה וריבית.”

”זקיפת תשלומים

94ד. (א) אדם ששילם סכום כלשהו על חשבון חוב מס, ייזקף כנגד כל סוג חיוב שבאותו חוב מס, חלק יחסי מהסכום ששילם כיחס חלקו של הסכום שבאותו סוג לסך כל חוב המס; לענין זה –

(1) ...;

(2) ...;

(3) ”סוגי חיוב” – כל אחד מאלה: מס שבח, מס רכישה, מס מכירה, הפרשי הצמדה וריבית.”

להלן נוסח פרק שמיני 2 לחוק עידוד השקעות הון, התשי”ט–1959, שמוצג בפרק ה’ לבטלו:

”מכירת מקרקעין” – מכירת זכות במקרקעין או מכירת זכות באיגוד מקרקעין שיש לו זכויות במקרקעין שיום רכישתם קדם ליום כ”א בחשון התשס”ב (7 בנובמבר 2001), למעט העברה כמשמעותה בסעיף 5(ב);

”מס מכירה” – מס על מכירת מקרקעין כמשמעותו בפרק זה;

”שווי המכירה” – כמשמעותו בסעיף 17, ולגבי פעולה באיגוד מקרקעין – החלק היחסי, כמשמעותו בסעיף 9(ב), משווי המכירה של כל הזכויות במקרקעין של האיגוד, אילו נמכרו ביום הפעולה.

הטלת מס מכירה ושיעור

77ד. (א) על מכירת מקרקעין אשר יום רכישתם קדם ליום כ”א בחשון תשס”ב (7 בנובמבר 2001) יוטל מס מכירה, בשיעור של 2.5% משווי המכירה.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), על מכירת דירת מגורים שהיא מלאי עסקי וכן על מכירת דירת מגורים בידי מי שהיה זכאי להטבות לפי פרק שביעי 1 לחוק לעידוד השקעות הון, התשי”ט–1959, יוטל מס בשיעור של 0% משווי המכירה; לענין זה –

”דירת מגורים” – כהגדרתה בסעיף 9(ג);

”מלאי עסקי” – כהגדרתו בסעיף 85 לפקודה.

פטור במכירת דירת מגורים מזכה

77ה. מכירת דירת מגורים מזכה, כהגדרתה בסעיף 49(א), פטורה ממס מכירה; מצא המנהל שהתמורה המשתלמת בעד דירת המגורים המזכה הושפעה מזכויות לבניה נוספת כמשמעותן בסעיף 49(ב), פטור ממס מכירה גם הסכום הפטור ממס שבח לפי הוראות סעיף 49(א)2, (3) או (א)1, לפי הענין.

ניכוי

172. מס מכירה יותר בניכוי, בחישוב ההכנסה החייבת לפי הפקודה, ממכירת אותם מקרקעין.

החייב בתשלום מס מכירה

172. החייב בתשלום מס מכירה הוא המוכר.

הצהרה

77ח. (א) המוכר יגיש למנהל הצהרה בדבר מכירת מקרקעין (בפרק זה – ההצהרה), בתוך 30 ימים מיום מכירת המקרקעין, יחד עם ההצהרה לפי סעיף 73 המוגשת לענין מס שבח; בחר המוכר להגיש שומה עצמית לענין מס שבח לפי הסעיף האמור, יגיש את ההצהרה יחד עם השומה העצמית.

(ב) ההצהרה תהיה בטופס שקבע המנהל ובה יפורטו התמורה בעד מכירת המקרקעין, תאריך המכירה, סכום מס המכירה המשולם ואופן חישובו.

"פרק שמיני 2: הטבות במס מעסיקים

הגדרות

55א. בפרק זה תהא לכל מונח המשמעות שיש לו בחוק מס מעסיקים, תשל"ה-1975.

פטור והנחה ממס מעסיקים

55ב. מעסיק במפעל מאושר שהוא מפעל תעשייתי באזור שנקבע כאזור פיתוח א' – פטור ממס מעסיקים, ומעסיק במפעל כאמור באזור שנקבע כאזור פיתוח ב' – יהיה חייב במחצית המס.

תקופת הטבות

55ג. הטבות לפי פרק זה יינתנו –

(1) למפעל מאושר שהופעל לפני יום א' בניסן תשל"ו (1 באפריל 1976), ולמפעל מעורב שחלק מאושר ממנו, כאמור בסעיף 74, הופעל לפני היום האמור – עד תום חמש שנים המתחילות בשנה שלאחר שנת ההפעלה;

(2) למפעלים כאמור, שהופעלו אחרי יום כ"ט באדר ב' תשל"ו (31 במרס 1976) – לתקופה המתחילה בחודש ההפעלה ועד תום חמש שנים מהשנה שלאחר ההפעלה.

להלן נוסח חוק מס מעסיקים, התשל"ה-1975, שמוצג בפרק ה' לבטלו:

חוק מס מעסיקים, התשל"ה-1975

הגדרות

1. בחוק זה –

(1) תהא לכל מונח המשמעות שיש לו בפקודת מס הכנסה (להלן – הפקודה);

(2) "מעסיק" – כל המשלם הכנסת עבודה או אחראי לתשלומה, לרבות מי שדינו לענין תשלום מסים כדין המדינה;

(3) "הכנסת עבודה" – למעט –

(א) תשלומים שניתנו לעובד לכיסוי הוצאותיו בשל החזקת רכב וכן שוויו של שימוש ברכב שהועמד לרשותו של עובד;

(ב) תשלומים שניתנו לעובד לכיסוי הוצאותיו בשל החזקת טלפון במקום מגוריו;

(ג) הכנסת עבודה כאמור בסעיף 3(ט) לפקודה.

הטלת מס ושיעור

2. (א) מעסיק יהא חייב במס בשיעור של 4% מסך כל הכנסת עבודה ששילם לכל שנת מס (להלן – מס מעסיקים).

(ב) שר האוצר רשאי בצו באישור ועדת הכספים של הכנסת, לשנות את השיעור הקבוע בסעיף קטן (א)

ולקבעו בין 0% לבין 4% והוא רשאי לעשות כן לגבי סוגים של מעסיקים.

פטורים

2א. (א) מעסיק המשלם הכנסת עבודה בעד עבודה באחד מאלה יהיה פטור ממס מעסיקים בשל אותה הכנסה:

(1) במפעל תעשייתי שעיקר פעילותו בשנת המס היא פעילות ייצורית כמשמעותה בחוק עידוד התעשייה (מסים), תשכ"ט-1969;

(2) במשק חקלאי המשמש בשנת המס בעיקר לייצור תוצרת חקלאית לרבות צמחים ובעלי חיים;

(3) בתאגיד העוסק בשיווק ואשר לפחות 70% מהשיווק שלו בשנת המס הם מכירות לחוץ לארץ של מוצרים תעשייתיים שיוצרו בישראל או של תוצרת חקלאית ישראלית, בין דרך מכירה של מוצרים ותוצרת כאמור שקנה ובין דרך מכירתם בשביל אחר תמורת עמלה;

(4) בהפעלת מלון, פנסיון, בית מרגוע, בית הארחה או בית אבות;

(5) בבניית בתי מגורים או בעבודה הקשורה בהכנה או בהשלמה של בניה כאמור, לרבות עבודות חפירה, סלילת דרכים ועבודות עפר;

(6) בחברה שחלה עליה חובת ניכוי במקור מתשלומים בעד שירותים או נכסים ושעיקר הכנסתה בשנת המס הוא ממכירת שירותי עיבוד נתונים ממוחשב למי שאינו בעל שליטה בה, כשעיבוד הנתונים נעשה על-ידי תוכנות שיוצרו, פותחו ותוחזקו בידי עובדי החברה; לענין זה, "בעל שליטה" – כהגדרתו בסעיף 32(9) לפקודה.

(ב) מעסיק שחל עליו סעיף קטן (א), המשלם הכנסת עבודה גם במפעלים או פעילויות אחרים, אך מרבית הכנסת העבודה משתלמת בשל עבודה שחל לגביה הפטור, יהיה פטור ממס מעסיקים גם בשל הכנסת עבודה בעד עבודה מינהלית הקשורה בשני סוגי הפעילויות.**

תשלום המס

3. מעסיק ישלם על חשבון מס מעסיקים, במועדים שנקבעו על פי סעיף 166 לפקודה, 4% מכל הכנסת העבודה שממנה הוא חייב בניכוי מס הכנסה.

תחולת הוראות הפקודה

4. לענין דו"ח, שומה, השגה והפרשי הצמדה וריבית יחולו הוראות הפקודה על מס מעסיקים כאילו היה ניכוי שהמעסיק חייב בו, ואילו לענין ביצוע, גביה, עונשין והוראות כלליות אחרות יחולו הוראות הפקודה על מס מעסיקים כאילו היה מס הכנסה.

5. תחולתו של חוק זה משנת המס 1975 ואילך.

ביצוע ותקנות

6. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

פרק י"ט: שונות

להלן נוסח חוק ערי ואזורי פיתוח, התשמ"ח-1988, שמוצע בפרק י"ט לבטלו:

"חוק ערי ואזורי פיתוח, התשמ"ח-1988"

מטרת החוק

1. מטרת חוק זה היא לעודד התיישבות, פיתוח וקידום חברתי וכלכלי של ערי ואזורי הפיתוח ושל תושביהן.

הגדרות

2. בחוק זה –

"השרים" – שר האוצר ושר הכלכלה והתכנון;

"ועדת השרים" – ועדת השרים לקידום ערי ואזורי הפיתוח, כאמור בסעיף 4;

"תושב עיר פיתוח" – מי שמקום מגוריו הקבוע היחיד בשנים עשר החדשים האחרונים לפני שקיבל כל הטבה לפי חוק זה, היה בעיר פיתוח כמשמעותה בסעיף 3;

"ישוב קו עימות" – ישוב שהשרים יחד עם שר הבטחון הכריזו עליו כעל ישוב קו עימות לענין חוק זה;

"תקנות מס הכנסה" – תקנות לפי סעיף 11 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

עיר פיתוח

3. (א) לענין חוק זה, למעט סעיף 7, עיר פיתוח היא תחום עירייה, מועצה מקומית, מועצה אזורית או חלק ממנה, שועדת השרים הכריזה שהוא עיר פיתוח לענין החוק או לענין סעיף מסעיפיו בהסתמך על:

- (1) המרחק שלו מריכוזי האוכלוסיה במרכז הארץ והמגמה לעודד פיזור אוכלוסין;
- (2) חוסנו הכלכלי והחברתי ורמת השירותים בו;
- (3) מצב הבטחון באזור.

(ב) ועדת השרים תסווג את ערי הפיתוח לשתי קבוצות "א" ו"ב" לצורך כל סעיף בחוק זה.

(ג) ועדת השרים רשאית לבטל הכרזה של עיר פיתוח או לשנות את סיווגה.

(ד) (1) לא יוכרז מקום עיר פיתוח אלא אם כן אותו מקום נכלל –

(א) ערב תחילתו של חוק זה בשטח התיישבות חדשה או שטח פיתוח שהוגדרו בתקנות מס הכנסה; או

(ב) בצו שקבעו השרים בהסתמך על התנאים המפורטים בפסקה (א);

(2) תחילתה של הכרזה לגבי מקום פלוני, למעט מקום המנוי בצו השרים ולמעט ישוב קו עימות, תהיה ביום תחילתן של תקנות המוציאות אותו מקום מגדר תקנות מס הכנסה או ביום פקיעת תקנות מס הכנסה לגביו;

(3) מקום שהוכרז עיר פיתוח לפי חוק זה, לא ייכלל בשטח שיוגדר לפי תקנות מס הכנסה; הוראה זו לא תחול על ישוב קו עימות.

(ה) ועדת השרים רשאית בהסתמך על התנאים הקבועים בסעיף קטן (א), לקבוע כי הזכויות לפי חוק זה או סעיף מסעיפיו, יינתנו גם לרשויות מקומיות ולאזרחי ישראל שהם תושבים בהן, אם הם באזור כמשמעותו בסעיף 3א לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

(ו) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) עד (ה), העיר עכו תסווג בקבוצה א'.

ועדת שרים

4. (א) וזה הרכב ועדת השרים לקידום ערי ואזורי הפיתוח:

- (1) שר הכלכלה והתכנון – יושב ראש;
- (2) שר האוצר;
- (3) שר האנרגיה והתשתית;
- (4) שר הבטחון;
- (5) שר הבינוי והשיכון;
- (6) שר הבריאות;
- (7) שר החינוך והתרבות;
- (8) שר החקלאות;
- (9) שר העבודה והרווחה;
- (10) שר הפנים;
- (11) שר התיירות;
- (12) שר התעשייה והמסחר.

(ב) הממשלה תהיה רשאית לשנות את הרכב ועדת השרים; הודעה על השינוי תימסר לכנסת ותפורסם ברשומות.

מענקים לרשות מקומית

5. (א) בתחילת כל שנת תקציב תעביר הממשלה לרשות המקומית של עיר פיתוח, מענק כספי בסכום השווה לסכום המענק לאיזון הבלתי מיועד שמשרד

הפנים העביר אליה בשנת הכספים 1986, בתוספת של מחצית ממנו לעיר פיתוח א' ורבע ממנו לעיר פיתוח ב'.

(ב) שר האוצר ביחד עם שר הפנים רשאים לשנות את שיעור המענק לרשות המקומית, בהתחשב בסכום שהוקצב למטרה זו בתקציב המדינה.

הנחה בארנונה

6. תושב עיר פיתוח לא ישלם בשל בנין המשמש למגוריו בעיר פיתוח, ארנונה כללית בסכום העולה על שני שלישים מהסכום שקבעה הרשות המקומית לתשלום ארנונה כאמור; המדינה תשפה את הרשות המקומית בהתאם לכללים שיקבעו השרים.

עידוד השקעות

7. לשם קידום ופיתוחן של ערי הפיתוח ולמען רווחת תושביהן יתן מרכז ההשקעות, לפי חוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט-1959 (להלן – החוק), עדיפות לתכניות של השקעות בערי פיתוח; להשקעות אלה יינתו מענקים, הנחות והקלות על פי החוק ובהתאם לתחומי האזורים שנקבעו בו.

פטור ממס מעסיקים

8. מעסיק המשלם הכנסת עבודה בעיר פיתוח כהגדרתה בחוק מס מעסיקים, התשל"ה-1975, בעד עבודה של תושב עיר פיתוח יהיה פטור ממס מעסיקים, כמשמעותו בחוק האמור, בשל אותה הכנסה.

מענק העתקת מגורים

9. (א) משפחה המעתיקה את מקום מגוריה הקבוע היחיד ממקום שאינו עיר פיתוח לעיר פיתוח, תקבל מאת המדינה הלוואות כמפורט להלן, שיהפכו למענק בתום שלוש שנים מיום העתקת המגורים, ובתנאי שאותה עיר פיתוח לא חדלה להיות מקום מגוריה הקבוע היחיד במשך תקופה זו:

(1) הלוואה בסכום שהוא פי שניים מתמריץ המעבר לעיר פיתוח שניתן באמצעות משרד העבודה והרווחה בשנת הכספים 1987;

(2) במשך השנה הראשונה לשיבתה במקום – הלוואת השתתפות חודשית בהוצאות חשמל, מים וטלפון בסכום ובתנאים שיקבעו השרים;

(3) משפחה כאמור שקיבלה הלוואה לרכישת דירה, תקבל בשנתיים הראשונות לשיבתה בעיר הפיתוח, הלוואת השתתפות בהחזר ההלוואה לרכישת דירה, בסכום ובתנאים שיקבעו השרים ביחד עם שר הבינוי והשיכון.

(ב) ההטבות לפי סעיף זה יחולו גם על יחיד שהינו מעל גיל 25.

(ג) השרים יקבעו את התנאים להחזר ההלוואות שיחולו במקרה שבו לא הפכו ההלוואות למענק כאמור ברישה לסעיף קטן (א).

הלוואת דיור

10. משפחה או יחיד שהינו מעל גיל 18, שהם תושבי עיר פיתוח או מעתיקים את מקום מגוריהם הקבוע היחיד לעיר פיתוח יהיו זכאים לקבל הלוואה לצורך רכישת דירה בעיר הפיתוח; השרים ביחד עם שר הבינוי והשיכון יקבעו בתקנות את התנאים לזכאות לפי סעיף זה ואת סכום ההלוואה והתנאים לפרעונה, ובלבד שבעיר פיתוח א' הם יהיו עדיפים על אלה הניתנים מאת הממשלה לרכישת דירה במקום אחר ובתנאי שסכום ההלוואה לא יעלה על 95% ממחיר הדירה הנרכשת.
11. (בוטל).

מענק למשפחת עולים

12. (א) משפחת עולים המתגוררת בעיר פיתוח תקבל בכל אחת מן השנתיים הראשונות לשיבתה במקום, מענק השתתפות בהוצאות שכר דירה, ארנונה, חשמל ומים בסכום ובתנאים שיקבעו השרים; משפחת עולים תהיה זכאית להטבות לפי סעיף זה או לפי סעיף 9, לפי בחירתה, וזאת מבלי לגרוע משאר זכויותיה לפי חוק זה.

(ב) לענין סעיף זה –

“עולה” – מי שטרם עברו שלוש שנים מיום כניסתו לישראל ונתקיימה בו אחת מאלה:

(1) בידו אשרת עולה או תעודת עולה לפי חוק השבות, תשי"ז-1950;

(2) הוא זכאי לתעודה כאמור ובידו אחת מאלה:

(א) אשרה או רשיון לשיבת קבע מכוח חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952;

(ב) אשרה או רשיון לשיבת ארעי מכוח חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, ונתמלאו בו התנאים שקבעו לכך השרים.

“משפחת עולים” – עולה בצרף בן זוגו העולה או ילדו הקטין העולה.

חינוך חינוס בגני ילדים

13. (א) תושב עיר פיתוח לא ישלם בעד חינוך בגן ילדים כמשמעותו בחוק לימוד חובה, תשי"ט-1949, הניתן בעיר פיתוח.

(ב) המדינה תשפה את המוסדות המנהלים גני ילדים בעיר פיתוח בעד חינוך חינוס הניתן בהם, כאמור בסעיף קטן (א).

חינוך חינוס במעונות יום

14. (א) תושב עיר פיתוח לא ישלם בעד ילדיו השוהים במעונות יום בעיר פיתוח.

שמירת דינים

22. האמור בחוק זה לא יגרע מכל זכות או הטבה הניתנת לעיר פיתוח, למפעל בה או לתושביה לפי כל חוק אחר.

ביצוע ותקנות

23. השרים ביחד עם כל שר בתחום סמכותו ממונים על ביצוע חוק זה והם רשאים להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

תחילה

24. תחילתו של חוק זה בשנת הכספים 2008.

להלן נוסח חוק לימוד חובה (תיקון מס' 29), התשס"ז-2007, שמוצע בפרק יט לבטל:

"חוק לימוד חובה (תיקון מס' 29), התשס"ז-2007"

תיקון סעיף 1

1. בחוק לימוד חובה, התש"ט-1949 (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 1, בהגדרה "חינוך חובה", במקום "בשלוש עשרה" יבוא "בחמש עשרה" ובמקום הסיפה החל במילים "ועשר שנות לימוד" יבוא "ושנים עשרה שנות לימוד, בכיתות א' עד י"ב, לילדים ולנערים";

תיקון סעיף 2

2. בסעיף 2(א) לחוק העיקרי, המילים "בן 14 או 15" – יימחקו.

תיקון סעיף 2א

3. בסעיף 2א לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בגיל 15 על פי חוק החניכות, התשי"ג-1953" יבוא "החל בגיל 15 על פי חוק החניכות, התשי"ג-1953", ובמקום "בהתייעצות עם שר העבודה" יבוא "בהסכמת שר התעשייה המסחר והתעסוקה";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "שר העבודה" יבוא "שר התעשייה המסחר והתעסוקה".

תיקון סעיף 3

4. בסעיף 3 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (ג), בכל מקום, במקום "בגיל 16 או 17" יבוא "בגיל 15 ומעלה";

(2) סעיף קטן (ד) – בטל;

(3) בסעיף קטן (ה) –

(א) ברישה, במקום "סעיפים קטנים (ג) ו-(ד)" לא יחולו" יבוא "סעיף קטן (ג) לא יחול";

(ב) פסקה (2) – תימחק;

(4) בסעיף קטן (ו), במקום "עד (ד)" יבוא "עד (ג)";

(5) סעיף קטן (ז) – בטל.

(ב) המדינה תשפה את המוסדות המנהלים

במעונות יום בעיר פיתוח בעד חינוך הניתן בהם כאמור בסעיף קטן (א), ככל שאינם מקבלים שיפוי ממקור אחר.

(ג) לענין סעיף זה, "מעון יום" – מעון כמשמעותו

בחוק הפיקוח על המעונות, תשכ"ה-1965, המיועד למקום איכסון לילדים עד גיל 4 למשך שעות היום.

חינוך חינוך בבתי ספר

15. החינוך בבתי הספר היסודיים והעל-יסודיים בעיר פיתוח יהיה חינוך.

חינוך גבוה

16. במסגרת כל חוק תקציב שנתי יקבע שר האוצר תקציב שישמש להענקת מילגות לחינוך גבוה, בגובה מלאו שכר הלימוד, לתושבי עיר פיתוח הלומדים במוסדות להשכלה גבוהה, וכן במוסדות תורניים שרוב תלמידיהם שירתו או משרתים בצבא-הגנה לישראל, הכל בהתאם לכללים ולתנאים שיקבעו השרים יחד עם שר החינוך והתרבות.

חינוך טכנולוגי

17. במסגרת כל חוק תקציב שנתי יקבע שר האוצר תקציב שישמש להענקת מילגות לתושבי עיר פיתוח הלומדים מקצועות טכנולוגיים בבתי ספר ובמוסדות להשכלה גבוהה וכן למתן סיוע למעבדות, לרכישת ציוד ולשיעורי עזר בתחום החינוך הטכנולוגי בעיר פיתוח, בהתאם לכללים שיקבעו השרים ביחד עם שר החינוך והתרבות.

חינוך בלתי פורמלי

18. במסגרת כל חוק תקציב שנתי יקבע שר האוצר תקציב שישמש למתן סיוע במימון חוגים לילדים ולנוער בעיר פיתוח, לרבות חוגי ספורט, תרבות, מלאכה ונגינה הניתנים במרכזי תרבות, נוער וספורט ובאמצעות אגף הנוער במשרד החינוך והתרבות.

הכשרה מקצועית

19. האגף להכשרה מקצועית במשרד העבודה והרווחה, יתן עדיפות בהקצאת משאבים להכשרה מקצועית לתושבי עיר פיתוח.

תיקון חוק פיצויי פיטורין

20. בסעיף 8 לחוק פיצויי פיטורין, התשכ"ג-1963, בפסקה (2), אחרי "ועדת העבודה של הכנסת" יבוא "או משוב שאינו עיר פיתוח כמשמעותה בחוק ערי ואזורי פיתוח, התשמ"ח-1988, לעיר פיתוח לענין סעיף 9 לחוק האמור, ובלבד שהוכיח כי הוא תושב, כהגדרתו בחוק האמור, בעיר הפיתוח.

הטבות לפי סיווג

21. כל קביעה או הטבה לפי חוק זה, יכול שתהיה בסכומים ובתנאים שונים לגבי עיר פיתוח א' ועיר פיתוח ב'.

תיקון סעיף 4

5. בסעיף 4(ב)1 לחוק העיקרי במקום "הילד או הנער" יבוא "ילד או נער עד גיל 15".

תיקון סעיף 6

6. בסעיף 6(א) לחוק העיקרי –

(1) בפסקה (1), בסופה יבוא "זולת אם סיים את לימודיו לפי תכנית לימודים בכיתה י"ב";

(2) במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) מי שבגיל 18 ולא סיים אלא לימודים לפי תכנית לימודים בכיתה י"א."

תיקון חוק חינוך ממלכתי [מס' 8]

7. בחוק חינוך ממלכתי, התשי"ג-1953, בסעיף 20 –

(1) ברישה, במקום "בסעיפים קטנים (אא) ו-1(ד) של סעיף 3" יבוא "בסעיף 3(אא)";

(2) אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) אם עומד התלמיד ללמוד בכיתה ט' עד י"ב – באופן שקבע השר בתקנות; הוראות כאמור לענין רישום לחניכות לפי חוק החניכות, התשי"ג-1953, יותקנו בהסכמת שר התעשיה המסחר והתעסוקה."

החלה בהדרגה

8. הוראות החוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה, יוחלו בהדרגה החל בשנת הלימודים התשס"ח, כפי שיקבע שר החינוך, בהתייעצות עם שר התעשיה המסחר והתעסוקה, ובלבד שהחלתן על לימוד חובה בכיתה י"א תושלם לא יאוחר מתחילת שנת הלימודים התשס"ט ועל לימוד חובה בכיתה י"ב – לא יאוחר מתחילת שנת הלימודים התש"ע."

